

Нарматыўныя прававыя акты па ахове гісторыка-культурнай спадчыны

1. Закон Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь”
2. Закон Рэспублікі Беларусь ад 7 мая 2007 года “О внесении изменений и дополнений в некоторые Законы Республики Беларусь и признании утратившим силу Постановления Президиума Верховного Совета Республики Беларусь “О реорганизации дела охраны историко-культурного наследия в Республике Беларусь”
3. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 1 лістапада 2005 г. № 512 “Аб зацвярджэнні пераліку матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, уключаных у Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, якія вызваляюцца ад абкладання падаткам на нерухомасць”
4. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 29 студзеня 2006 г. № 627 “Об утверждении Конвенции об охране нематериального историко-культурного наследия”
5. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 5 мая 2006 г. № 299 “Об утверждении Положения о порядке формирования, утверждения государственной инвестиционной программы и отчетности о её выполнении”
6. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 11 ліпеня 2006 г. № 467 “Аб унясенні дапаўненняў ва указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 1 лістапада 2005 г. № 512”
7. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 11 красавіка 2007 г. № 179 “Аб унясенні дапаўненняў ва указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 1 лістапада 2005 г. № 512”
8. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 19 красавіка 2007 г. № 190 “О порядке оценки стоимости культурных ценностей”
9. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 16 ліпеня 2007 г. № 318 “О порядке доведения до всеобщего сведения технических нормативно правовых актов”
10. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 ліпеня 2007 г. № 367 “Аб зацвярджэнні пераліку матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, уключаных у Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, землі, занятыя якімі, вызваляюцца ад абкладання платай за зямлю”
- 10.1. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка 2007 г. № 527 “Аб некаторых пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны”
- 10.2. Указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 1 лістапада 2007 г. № 557 “Аб унясенні змянення і дапаўненняў ва указ Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 ліпеня 2007 г. № 367”

11. Пастанова Савета Міністраў 6 мая 2002 г. № 579 “О вопросах сохранения историко культурного наследия Республики Беларусь”
12. Пастанова Савета Міністраў 22 мая 2002 г. № 651 “Аб зацвярджэнні Палажэння аб ахове археалагічных аб’ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ”
13. Пастанова Савета Міністраў 18 кастрычніка 2002г. №1395 “О системе мер, обеспечивающих проведение реставрационно-восстановительных работ на наиболее важных объектах историко-культурного наследия Республики Беларусь”
14. Пастанова Савета Міністраў 15 чэрвеня 2006 г. № 762 “Аб некоторых питаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны”
15. Пастанова Савета Міністраў 18 ліпеня 2006 г. № 906 “О некоторых вопросах вывоза за границу Республики Беларусь культурных ценностей и признании утратившим силу отдельных постановлений Совета Министров Республики Беларусь и пункта 1 постановления Совета Министров от 3 декабря 2004 г. № 1538”
16. Пастанова Савета Міністраў 14 мая 2007 г. № 578 “Аб статусе гісторыка-культурных каштоўнасцей”
17. Пастанова Савета Міністраў 19 ліпеня 2007 г. № 923 “Об утверждении Положения о порядке и размерах возмещения убытков, причиненных юридическому или физическому лицу приостановлением работ или иной деятельности в связи со случайным выявлением им недвижимого материального объекта, который может представлять историко-культурную ценность”
18. Пастанова Міністэрства культуры 8 снежня 2006 г. № 40 “Аб зацвярджэнні некоторых форм”
- 18.1 Пастанова Міністэрства культуры 2 лістапада 2006 г. №35 “Аб зацвярджэнні форм кніг рэгістрацыі”
19. Пастанова Міністэрства культуры 21 мая 2007 г. № 21 “Аб зацвярджэнні Інструкцый па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны”
20. Пастанова Міністэрства культуры 31 мая 2007 г. № 26 “Аб некоторых питаннях фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі выяўленых матэрыяльных аб’ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, і парадку зацвярджэння эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці”
21. Пастанова Міністэрства культуры 7 чэрвеня 2007 г. № 27 “Аб прызнанні страціўшым сілу некоторых пастаноў Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь”

22. Пастанова Міністэрства культуры 14 жніўня 2007 г. № 36 “О наделении должностных лиц Министерства культуры Республики Беларусь полномочиями на составление протоколов об административных правонарушениях и подготовку дел об административных правонарушениях к рассмотрению”

23. Пастанова Міністэрства культуры 29 жніўня 2007 г. № 37 “Аб зацвярджэнні узораў уліковых дакументаў і Інструкцый аб парадку некаторых дзеянняў у дачыненні да гісторыка-культурных каштоўнасцей”

23.1. Пастанова Міністэрства культуры 5 кастрычніка 2007 г. № 41 “Об утверждении форм документов”

23.2. Пастанова Міністэрства культуры 14 снежня 2007 г. № 50 “Аб зацвярджэнні Палажэння аб мерах па рэалізацыі Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка 2007 г. № 527”

24. Загад Міністэрства культуры 18 чэрвеня 2007 г. № 135 “Аб Банку звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь”

25. Загад Міністэрства культуры 21 чэрвеня 2007 г. № 141 “Аб Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь”

26. Загад Міністэрства культуры 21 жніўня 2007 г. № 182 “О проведении оценки недвижимых материальных историко-культурных ценностей”

27. Загад Міністэрства культуры 30 жніўня 2007 г. № 196 “Об утверждении Инструкции по оценке стоимости памятников архитектуры, истории, градостроительства в составе недвижимых материальных историко-культурных ценностей”

28. Загад Міністэрства культуры 7 верасня 2007 г. № 205 “О Банке сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь”

Дадатак да нарматыўных актаў

1. Закон Республики Беларусь ад 5 июля 2004 года “Об архитектурной, градостроительной и строительной деятельности в Республике Беларусь”

2. Кодекс Республики Беларусь об административных правонарушениях от 21 апреля 2003 года

3. Уголовный Кодекс Республики Беларусь от 9 июля 1999 года

ЗАКОН РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
9 студзеня 2006 г. N 98-3

АБ АХОВЕ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

Прыняты Палатай прадстаўнікоў 12 снежня 2005 года
Адобраны Саветам Рэспублікі 21 снежня 2005 года

(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

Глава 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Артыкул 1. Асноўныя тэрміны і іх азначэнні, якія выкарыстоўваюцца ў гэтым Законе

У гэтым Законе выкарыстоўваюцца наступныя асноўныя тэрміны і іх азначэнні:

ахова гісторыка-культурнай спадчыны - сістэма арганізацыйных, прававых, эканамічных, матэрыяльна-тэхнічных, навуковых, інфармацыйных і (або) іншых мер, накіраваных на выяўленне матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, наданне матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, улік, захаванне, аднаўленне, утрыманне і выкарыстанне гісторыка-культурных каштоўнасцей, што ажыццяўляюцца ў мэтах зберажэння і памнажэння гісторыка-культурнай спадчыны;

гісторыка-культурная спадчына - сукупнасць найбольш адметных вынікаў і сведчанняў гістарычнага, культурнага і духоўнага развіцця народа Беларусі, увасобленых у гісторыка-культурных каштоўнасцях;

гісторыка-культурныя каштоўнасці - матэрыяльныя аб'екты (матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці) і нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека (нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці), якія маюць адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці і якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

калекцыя - навукова абгрунтаваны збор рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

камплект - набор рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія маюць агульнае прызначэнне;

культурны пласт - пласт зямлі, які змяшчае рэшткі дзейнасці чалавека;

мемарыяльныя кватэры - нежылыя памяшканні, звязаныя з важнейшымі гістарычнымі падзеямі, жыццём выдатных палітычных, дзяржаўных, ваенных дзеячаў, дзеячаў навукі, літаратуры і мастацтва і прызначаныя для ўвекавечання памяці аб іх, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Артыкул 2. Заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны

1. Заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны грунтуецца на Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь і складаецца з Закона Рэспублікі Беларусь ад 4 чэрвеня 1991 года "Аб культуры ў Рэспубліцы Беларусь" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., N 20, арт. 291; Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2004 г., N 87, 2/1031), гэтага Закона, іншых актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь, а таксама міжнародных дагавораў Рэспублікі Беларусь.

2. Калі міжнародным дагаворам Рэспублікі Беларусь устаноўлены іншыя правілы, чым тыя, якія прадугледжаны гэтым Законом, то прымяняюцца правілы міжнароднага дагавора.

Артыкул 3. Прынцыпы і асноўныя напрамкі дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

1. Дзяржаўная палітыка ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны грунтуецца на прынцыпах:

- 1.1. прызнання гісторыка-культурнай спадчыны фактарам развіцця дзяржавы;
- 1.2. адказнасці дзяржавы за захаванне гісторыка-культурнай спадчыны;
- 1.3. удзелу грамадзян у ахове гісторыка-культурнай спадчыны.

2. Асноўнымі напрамкамі дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны з'яўляюцца:

2.1. выяўленне матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць;

2.2. наданне матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці і ўлік гісторыка-культурных каштоўнасцей;

2.3. захаванне і аднаўленне гісторыка-культурных каштоўнасцей;

2.4. утрыманне і выкарыстанне гісторыка-культурных каштоўнасцей з улікам неабходнасці безумоўнага захавання іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей;

2.5. фінансаванне аховы гісторыка-культурнай спадчыны за кошт сродкаў рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў, іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 4. Грамадскія аб'яднанні ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

Грамадскія аб'яднанні ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны могуць:

аказваць дзяржаўным органам садзейнічанне ў рэалізацыі дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

папулярызаваць гісторыка-культурныя каштоўнасці, заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

ажыццяўляць грамадскі кантроль за выкананнем заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны ў парадку, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь;

уносіць у дзяржаўныя органы прапановы па ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

садзейнічаць фарміраванню ў грамадзян патрыятызму, адказнасці за захаванне гісторыка-культурнай спадчыны;

ажыццяўляць іншую звязаную з аховай гісторыка-культурнай спадчыны дзейнасць, не забароненую заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 5. Адказнасць за парушэнне заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны

За парушэнне заканадаўства Рэспублікі Беларусь аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны настае адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 2 ДЗЯРЖАЎНАЕ РЭГУЛЯВАННЕ Ў СФЕРЫ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

Артыкул 6. Дзяржаўныя органы, якія ажыццяўляюць дзяржаўнае рэгуляванне ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

Дзяржаўнае рэгуляванне ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны ажыццяўляецца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь, Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь, Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь, мясцовымі Саветамі дэпутатаў, мясцовымі выканаўчымі і распарадчымі органамі, а таксама іншымі дзяржаўнымі органамі ў адпаведнасці з іх кампетэнцыяй.

Артыкул 7. Кампетэнцыя Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны:

вызначае дзяржаўную палітыку ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

уносіць у міжнародныя арганізацыі прапановы аб уключэнні гісторыка-культурных каштоўнасцей у Спіс сусветнай культурнай і прыроднай спадчыны або Спіс сусветнай спадчыны, якая знаходзіцца пад пагрозай;

(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

ажыццяўляе іншыя паўнамоцтвы ў гэтай сферы ў адпаведнасці з Канстытуцыяй Рэспублікі Беларусь, Законам Рэспублікі Беларусь ад 21 лютага 1995 года "О Президенте Республики Беларусь" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., N 17, ст. 179; Ведамасці Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, 1997 г., N 24, ст. 463), іншымі заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 8. Кампетэнцыя Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь забяспечвае рэалізацыю дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны шляхам:

зацвярджэння канцэпцый і рэспубліканскіх праграм па ахове гісторыка-культурнай спадчыны, забеспячэння іх выканання і кантролю за ім;

надання матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці і пазбаўлення іх такога статусу;

устаўлення парадку вядзення Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

устаўнення парадку фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь і парадку азнаямлення з інфармацыяй, якая змяшчаецца ў Банку звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь;

устаўнення парадку часовага вывазу за межы Рэспублікі Беларусь рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

ажыццяўлення іншых паўнамоцтваў у адпаведнасці з гэтым Законом, іншымі заканадаўчымі актамі Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 9. Кампетэнцыя Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь рэалізуе дзяржаўную палітыку ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны шляхам:

падрыхтоўкі прапаноў па асноўных напрамках дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

распрацоўкі, прыняцця (выдання) у межах сваёй кампетэнцыі актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

арганізацыі кантролю за выкананнем гэтага Закона, у тым ліку за ўтрыманнем і выкарыстаннем гісторыка-культурных каштоўнасцей;

каардынацыі дзейнасці ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны іншых рэспубліканскіх органаў дзяржаўнага кіравання;

арганізацыі і садзейнічання ажыццяўленню мерапрыемстваў па ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

вядзення Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

забеспячэння фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь;

аказання юрыдычным і фізічным асобам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, арганізацыйнай, метадычнай і іншай дапамогі па ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

выдачы юрыдычным і фізічным асобам, у тым ліку індывідуальным прадпрымальнікам, абавязковых для выканання пісьмовых прадпісанняў у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

удзелу ў міжнародных праграмах па ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

удзелу ў дзейнасці па вяртанню ў Рэспубліку Беларусь гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія апынуліся за яе межамі;

выдачы пісьмовага дазволу на часовы вываз за межы Рэспублікі Беларусь рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і ажыццяўлення кантролю за выкананнем умоў іх часовага вывазу;

папулярызацыі гісторыка-культурных каштоўнасцей;

ажыццяўлення іншых паўнамоцтваў у адпаведнасці з гэтым Законом, іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 10. Кампетэнцыя мясцовых Саветаў дэпутатаў і мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны

1. Мясцовыя Саветы дэпутатаў удзельнічаюць у рэалізацыі дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны шляхам:

1.1. зацвярджэння рэгіянальных праграм па ахове гісторыка-культурнай спадчыны і кантролю за іх выкананнем;

1.2. садзейнічання ажыццяўленню мерапрыемстваў па захаванню і аднаўленню гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.3. садзейнічання грамадскім аб'яднанням у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

1.4. папулярызацыі гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.5. ажыццяўлення іншых паўнамоцтваў у адпаведнасці з актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

2. Мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы ўдзельнічаюць у рэалізацыі дзяржаўнай палітыкі ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны шляхам:

2.1. распрацоўкі рэгіянальных праграм па ахове гісторыка-культурнай спадчыны і забеспячэння іх выканання;

2.2. арганізацыі і садзейнічання ажыццяўленню мерапрыемстваў па выяўленню матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, іх вылучэнню для надання статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

2.3. арганізацыі і садзейнічання ажыццяўленню мерапрыемстваў па захаванню і аднаўленню гісторыка-культурных каштоўнасцей;

2.4. правядзення ўліку гісторыка-культурных каштоўнасцей і забеспячэння кантролю за іх утрыманнем і выкарыстаннем;

2.5. аказання садзейнічання грамадскім аб'яднанням у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

2.6. заахвочвання грамадзян, якія пражываюць на адпаведнай тэрыторыі, да ўдзелу ў ахове гісторыка-культурнай спадчыны;

2.7. папулярызацыі гісторыка-культурных каштоўнасцей;

2.8. ажыццяўлення іншых паўнамоцтваў у адпаведнасці з гэтым Законам, іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 11. Беларуская рэспубліканская навукова-метадычная рада па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь

1. Беларуская рэспубліканская навукова-метадычная рада па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей - Навукова-метадычная рада) ажыццяўляе навукова-метадычнае забеспячэнне аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

2. Навукова-метадычная рада ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны:

2.1. прымае рашэнні аб неабходнасці надання матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці або аб адсутнасці неабходнасці надання ім такога статусу;

2.2. прымае рашэнні аб неабходнасці аднясення гісторыка-культурнай каштоўнасці да пэўнай катэгорыі або аб неабходнасці змянення яе катэгорыі;

2.3. адабрае або не адабрае навукова-праектную дакументацыю на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорый "0", "1", "2" і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

2.4. выдае заключэнні аб адпаведнасці кваліфікацыйным патрабаванням кандыдатаў на атрыманне пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях;

2.5. выдае заключэнні аб немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадку страты імі іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, якія абумовілі наданне ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

2.6. выдае заключэнні аб поўным вывучэнні помнікаў археалогіі;

2.7. выконвае іншыя функцыі ў адпаведнасці з гэтым Законам, іншымі актамі заканадаўства Рэспублікі Беларусь.

3. Палажэнне аб Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай радзе па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь і яе склад зацвярджаюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь па прадстаўленню Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

4. Дзейнасць Навукова-метадычнай рады ажыццяўляецца за кошт сродкаў, прадугледжаных у рэспубліканскім бюджэце на ўтрыманне Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь, іншых крыніц фінансавання, не забароненых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 3 ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫЯ КАШТОЎНАСЦІ

Артыкул 12. Віды гісторыка-культурных каштоўнасцей. Комплексныя гісторыка-культурныя каштоўнасці

1. Гісторыка-культурныя каштоўнасці падзяляюцца на наступныя віды:

1.1. матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, матэрыяльнае ўвасабленне якіх складае іх змест;

1.2. нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, матэрыяльнае ўвасабленне якіх не аказвае істотнага ўплыву на іх змест.

2. Матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці могуць з'яўляцца комплекснымі матэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, калі:

2.1. два і больш матэрыяльныя аб'екты сабраны разам па пэўных прыкметах і (або) размешчаны побач (пры гэтым у склад комплекснай нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці як асобны кампанент можа быць уключана навакольнае асяроддзе);

2.2. два і больш матэрыяльныя аб'екты аб'яднаны агульнымі прыкметамі і размешчаны ў розных месцах.

3. Нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці могуць з'яўляцца комплекснымі нематэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, калі іх змест выяўляецца праз абрады, фальклор (вусную народную творчасць), у склад якіх уваходзяць розныя па свайму характару дзеянні (танцы, песні, іншыя нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека). Увасабленыя нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, як правіла, з'яўляюцца комплекснымі нематэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі.

Артыкул 13. Матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці

1. Да матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей адносяцца:

1.1. дакументальныя помнікі - акты дзяржаўных органаў, іншыя пісьмовыя і графічныя дакументы, кінафотадакументы і гуказапісы, старажытныя і іншыя рукапісы і архівы, рэдкія друкаваныя выданні;

1.2. запаветныя мясціны - тапаграфічна акрэсленыя зоны або ландшафты, створаныя чалавекам ці чалавекам і прыродай;

1.3. помнікі археалогіі - умацаваныя пасяленні (старажытныя гарады, гарадзішчы, замкі), неўмацаваныя пасяленні (старажытныя стаянкі, паселішчы, асобнае жыллё); курганныя і грунтавыя могілнікі, асобныя пахаванні, некропалі, маўзалеі і іншыя пахаванні; старажытныя збудаванні і іншыя аб'екты гаспадарчага і вытворчага прызначэння; фартыфікацыйныя збудаванні; культавыя збудаванні (храмы, манастыры, свяцілішчы, месцы спраўлення абрадаў, каменныя крыжы, культавыя камяні, каменныя статуі, абеліскі); інфраструктура сухапутных, водных і водна-волакавых шляхоў; манетныя і рэчавыя скарбы; культурны пласт, у тым ліку ўсе рухомыя і нерухомыя матэрыяльныя аб'екты, якія змяшчаюцца ў ім, а таксама на дне прыродных і штучных вадаёмаў;

1.4. помнікі архітэктуры - будынкі, збудаванні і іншыя аб'екты гаспадарчага, вытворчага, ваеннага або культавага прызначэння, асобныя ці аб'яднаныя ў комплексы і ансамблі (разам з навакольным асяроддзем), аб'екты народнага дойлідства, а таксама звязаныя з указанымі аб'ектамі творы выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнага, садова-паркавага мастацтва;

1.5. помнікі гісторыі - будынкі, збудаванні, а таксама мемарыяльныя кватэры і іншыя аб'екты, звязаныя з важнейшымі гістарычнымі падзеямі, развіццём грамадства і дзяржавы, міжнароднымі адносінамі, з развіццём навукі і тэхнікі, культуры і быту, з жыццём выдатных палітычных, дзяржаўных, ваенных дзеячаў, дзеячаў навукі, літаратуры і мастацтва;

1.6. помнікі горадабудаўніцтва - забудова, планіровачная структура або фрагменты населеных пунктаў (разам з навакольным асяроддзем, у тым ліку культурным пластом). Помнікі горадабудаўніцтва, як правіла, з'яўляюцца комплекснымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі;

1.7. помнікі мастацтва - творы выяўленчага, дэкаратыўна-прыкладнага і іншых відаў мастацтва.

2. Матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці падзяляюцца на:

2.1. нерухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, перамяшчэнне якіх у прастору патрабуе ажыццяўлення інжынерных мерапрыемстваў і вядзе да частковай або поўнай страты імі іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей;

2.2. рухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, перамяшчэнне якіх у прастору не звязана са змяненнем іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей.

Артыкул 14. Нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці

1. Да нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей адносяцца звычаі, традыцыі, абрады, фальклор (вусная народная творчасць), мова, яе дыялекты, змест геральдычных, тапанімічных аб'ектаў і твораў народнага мастацтва (народнага дэкаратыўна-прыкладнага мастацтва), іншыя нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека.

2. Нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці падзяляюцца на:

2.1. фіксаваныя нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія могуць быць поўнасцю зафіксаваны і не залежаць ад іх стваральнікаў;

2.2. увасобленыя нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, змест або адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці якіх поўнасцю ці часткова страчваюцца са знікненнем іх стваральнікаў, носьбітаў або змяненнем умоў іх існавання.

Артыкул 15. Эталон фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Поўная, дакладная і якасная фіксацыя нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці графічнымі і тэхнічнымі сродкамі зацвярджаецца ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

2. У выпадку выяўлення больш поўнай, дакладнай і якаснай фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь мае права прызнаць раней прыняты эталон фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці несапраўдным і зацвердзіць у якасці эталона нававыяўленую яе фіксацыю.

3. Эталоны фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей падлягаюць ахове, як і рухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці.

Артыкул 16. Катэгорыі гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Гісторыка-культурныя каштоўнасці падзяляюцца на адпаведныя катэгорыі ў залежнасці ад іх гісторыка-культурнай значнасці. Катэгорыя гісторыка-культурным каштоўнасцям надаецца і пры

неабходнасці змяняецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь на падставе рашэнняў Навукова-метадычнай рады аб неабходнасці аднясення гісторыка-культурнай каштоўнасці да пэўнай катэгорыі і аб неабходнасці змянення яе катэгорыі.

Катэгорыі, нададзеныя гісторыка-культурным каштоўнасцям, указваюцца ў Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

2. Матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці падзяляюцца на наступныя катэгорыі:

2.1. катэгорыя "0" - гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія ўключаны або прапанаваны для ўключэння ва ўстаноўленым парадку ў Спіс сусветнай культурнай і прыроднай спадчыны або Спіс сусветнай спадчыны, што знаходзіцца пад пагрозай;

(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

2.2. катэгорыя "1" - гісторыка-культурныя каштоўнасці, адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці якіх маюць міжнародную значнасць;

2.3. катэгорыя "2" - гісторыка-культурныя каштоўнасці, адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці якіх маюць нацыянальную значнасць;

2.4. катэгорыя "3" - гісторыка-культурныя каштоўнасці, адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці якіх маюць значнасць для асобных рэгіёнаў Рэспублікі Беларусь.

3. Матэрыяльныя аб'екты, якія ўваходзяць у склад комплексных матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, але якім асобна не нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці, лічацца матэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі без катэгорыі.

4. Нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці падзяляюцца на наступныя катэгорыі:

4.1. катэгорыя "А" - гісторыка-культурныя каштоўнасці, поўная аўтэнтычнасць і дакладнасць якіх безумоўныя і нязменныя;

4.2. катэгорыя "Б" - гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія поўнасцю або часткова адноўлены (зафіксаваны) на другасным матэрыяле ці адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці якіх аб'ектыўна з часам могуць змяняцца.

Глава 4 **ВЫЯЎЛЕННЕ МАТЭРЫЯЛЬНЫХ АБ'ЕКТАЎ І НЕМАТЭРЫЯЛЬНЫХ** **ПРАЯЎЛЕННЯЎ ТВОРЧАСЦІ ЧАЛАВЕКА, ЯКІЯ МОГУЦЬ УЯЎЛЯЦЬ** **ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНУЮ КАШТОЎНАСЦЬ**

Артыкул 17. Выяўленне матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць

1. Матэрыяльныя аб'екты, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, выяўляюцца шляхам прафесійнага або выпадковага выяўлення.

2. Нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, выяўляюцца шляхам прафесійнага выяўлення.

3. Выяўленыя матэрыяльныя аб'екты і нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, падлягаюць фіксацыі, навуковай апрацоўцы і мастацкай ацэнцы ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 18. Прафесійнае выяўленне матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць

1. Прафесійнае выяўленне матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, ажыццяўляецца:

1.1. у час прафесійнай навукова-даследчай дзейнасці;

1.2. пры накіраванні матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь ва ўласнасць дзяржавы.

2. Юрыдычная або фізічная асоба, што ў час прафесійнай навукова-даследчай дзейнасці выявіла матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, абавязана правесці іх фіксацыю, навуковую апрацоўку і мастацкую ацэнку, прыняць меры па іх захаванню (з моманту выяўлення да перадачы ўласніку) і не пазней чым у двухдзённы тэрмін паведаміць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь аб выяўленых матэрыяльным аб'екце або нематэрыяльным праяўленні творчасці чалавека.

3. Юрыдычная або фізічная асоба, што ў час прафесійнай навукова-даследчай дзейнасці выявіла матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, якія прадугледжаны падпунктам 1.2 пункта 1 артыкула 21 гэтага Закона і могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, не мае права распараджацца выяўленымі матэрыяльным аб'ектам або нематэрыяльным праяўленнем творчасці чалавека.

4. Матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, пры накіраванні іх у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь ва ўласнасць дзяржавы па рашэнню Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь перадаюцца ўстановам культуры, іншым юрыдычным асобам.

Артыкул 19. Выпадковае выяўленне матэрыяльных аб'ектаў, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць

1. Юрыдычная або фізічная асоба, што выпадкова выявіла рухомы матэрыяльны аб'ект, які прадугледжаны падпунктам 1.2 пункта 1 артыкула 21 гэтага Закона і можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, абавязана прыняць меры па яго захаванню і не пазней чым у двухдзённы тэрмін паведаміць у мясцовы выканаўчы і распарадчы орган або ў тэрытарыяльны орган унутраных спраў аб выяўленым аб'екце.

Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган або тэрытарыяльны орган унутраных спраў пасля атрымання паведамлення аб выяўленні рухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, абавязаны прыняць гэты аб'ект ад асобы, што яго выявіла, у адпаведнасці з актам прыёму, адзін экзэмпляр якога перадаецца гэтай асобе, і не пазней чым у двухдзённы тэрмін паведаміць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь аб выяўленым аб'екце.

Захаванне рухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, з моманту яго выяўлення да перадачы ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган або тэрытарыяльны орган унутраных спраў забяспечвае юрыдычная або фізічная асоба, што яго выявіла, а з моманту яго перадачы - мясцовы выканаўчы і распарадчы орган або тэрытарыяльны орган унутраных спраў, які прыняў гэты рухомы матэрыяльны аб'ект, ці асоба, вызначаная пісьмовым прадпісаннем Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь пасля атрымання паведамлення аб выяўленні рухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, у пяцідзённы тэрмін прымае выяўлены аб'ект у адпаведнасці з актам прыёму-перадачы або пры відавочнай беспадстаўнасці меркавання аб наяўнасці ў аб'екта адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей складае акт аб адсутнасці ў выяўленага рухомага матэрыяльнага аб'екта адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей.

2. Юрыдычная або фізічная асоба, што выпадкова выявіла нерухомы матэрыяльны аб'ект (археалагічны аб'ект, элемент дэкору, мастацкага аздаблення, рэшткі роспісу і г.д.), які прадугледжаны падпунктам 1.2 пункта 1 артыкула 21 гэтага Закона і можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, абавязана безадкладна прыпыніць работы або іншую дзейнасць, якія могуць аказваць уздзеянне на гэты аб'ект, прыняць меры па яго захаванню і паведаміць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь або мясцовы выканаўчы і распарадчы орган аб выяўленым аб'екце.

Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган пасля атрымання паведамлення аб выяўленні нерухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, абавязаны не пазней чым у двухдзённы тэрмін паведаміць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь аб выяўленым аб'екце.

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь пасля атрымання паведамлення аб выяўленні нерухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, арганізуе не пазней чым у трохдзённы тэрмін прыезд свайго прадстаўніка на месца выяўлення гэтага аб'екта.

Прадстаўнік Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь пасля агляду на месцы выяўленага нерухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, выдае пісьмовае прадпісанне, у якім вызначае часовы рэжым утрымання гэтага аб'екта з указаннем тэрміну яго дзеяння, або пры відавочнай беспадстаўнасці меркавання аб наяўнасці ў аб'екта адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей складае акт аб адсутнасці ў выяўленага нерухомага матэрыяльнага аб'екта адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей. Тэрмін дзеяння часовага рэжыму ўтрымання нерухомага матэрыяльнага аб'екта, які можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, можа быць скарачаны або прадоўжаны Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

Прыпыненія ў сувязі з выяўленнем нерухомага матэрыяльнага аб'екта работы або іншая дзейнасць аднаўляюцца толькі з пісьмовага дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Юрыдычнай або фізічнай асобе, што выпадкова выявіла нерухомы матэрыяльны аб'ект, які прадугледжаны падпунктам 1.2 пункта 1 артыкула 21 гэтага Закона і можа ўяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, пакрываюцца страты, прычыненыя ёй прыпыненнем работ або іншай дзейнасці ў сувязі з выяўленнем гэтага аб'екта, у парадку і памерах, вызначаных Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

3. Матэрыяльны аб'ект, выпадкова выяўлены ў парадку, устаноўленым пунктамі 1 і 2 гэтага артыкула, разглядаецца Навукова-метадычнай радай для прыняцця рашэння аб неабходнасці надання яму статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці або аб адсутнасці неабходнасці надання яму такога статусу. У гэтым выпадку аўтарам прапановы аб наданні матэрыяльнаму аб'екту статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці лічыцца асоба, што выпадкова выявіла гэты аб'ект або паведаміла аб ім. Пры гэтым ад названай асобы не патрабуецца ўнясення ў пісьмовай форме прапановы аб наданні матэрыяльнаму аб'екту статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе абгрунтавання.

4. Калі выпадкова выяўленаму матэрыяльнаму аб'екту, прадугледжанаму падпунктам 1.2 пункта 1 артыкула 21 гэтага Закона, нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці, ён у адпаведнасці з грамадзянскім заканадаўствам Рэспублікі Беларусь накіроўваецца ва ўласнасць дзяржавы, а ўласнік зямельнага ўчастка або іншай маёмасці, дзе быў выяўлены гэты аб'ект, а

таксама асоба, што яго выявіла, маюць права на атрыманне ўзнагароджання ў парадку і на ўмовах, вызначаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 5

НАДАННЕ МАТЭРЫЯЛЬНЫМ АБ'ЕКТАМ І НЕМАТЭРЫЯЛЬНЫМ ПРАЯЎЛЕННЯМ ТВОРЧАСЦІ ЧАЛАВЕКА СТАТУСУ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ КАШТОЎНАСЦІ. УЛІК ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЕЙ

Артыкул 20. Крытэрыі адбору матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека для надання ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Навукова-метадычная рада пры разглядзе прапаноў аб наданні матэрыяльным аб'ектам або нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці зыходзіць з наяўнасці ў прапанаваных для разгляду матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, што пацвярджаецца адпаведнасцю аднаму з крытэрыяў:

1.1. яны з'яўляюцца:

адным з фактараў фарміравання нацыянальнага менталітэту;
рэдкай ці каштоўным сведчаннем існавання зніклай цывілізацыі;
эпічным творам, створаным або істотна пераасэнсаваным і відазмененым народам Беларусі;
аўтарскім творам мастацтва, створаным на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь або пад уплывам беларускай гісторыі, рэчаіснасці, менталітэту, асяроддзя ці іншых фактараў;
выдатным мастацкім творам, шэдэўрам, створанымі і (або) прызнанымі за межамі Рэспублікі Беларусь;

матэрыяльным аб'ектам або нематэрыяльным праяўленнем творчасці чалавека, асабліва сямі ладу жыцця, характэрнымі толькі для культуры народа Беларусі;

дакументальнай фіксацыяй, сімвалам або іншым праяўленнем ці абазначэннем з'яў, падзей або працэсаў, якія звязаны з гісторыяй Рэспублікі Беларусь, яе асобных рэгіёнаў, радаводаў ці этнічных груп або маюць міжнароднае значэнне;

выдатным ці арыгінальным вынікам творчага або навукова-тэхнічнага эксперыменту;
рэдкай на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь або выдатным дасягненнем іншага народа;
вынікам або сведчаннем недаследаваных працэсаў;
пахаваннем славутага чалавека, брацкай магілай воінаў, змагароў, якія загінулі за якую-небудзь адзіную высакародную справу, і (або) ахвяр ваенных падзей, узброеных канфліктаў, масавых рэпрэсій;

традыцыйнай тапанімічнай назвай;

1.2. яны з'яўляюцца рэдкай або выдатным узорам:

створанага чалавекам асяроддзя;
выкарыстання ў дзейнасці чалавека прыродных фактараў і асаблівасцей;
збудавання ці іншага твора, якія маюць тыповыя ўласцівасці, характэрныя толькі для культуры народа Беларусі;

збудавання ці іншага твора, прадметаў быту або прадметаў іншага прызначэння пэўнага гістарычнага перыяду, рэгіёна ці этнічнай групы;

твора народнага мастацтва пэўнага гістарычнага перыяду, рэгіёна ці этнічнай групы;
вырашэння гаспадарчых, вытворчых, фартыфікацыйных, арганізацыйных і іншых пытанняў;
стылістычнага напрамку або рэгіянальнай ці этнічнай асаблівасці, выяўленых у любым відзе мастацтва;

1.3. яны непасрэдна звязаны з:

падзеямі або ідэямі і перакананнямі, якія аказалі значны ўплыў на ход гістарычнага, культурнага і (або) духоўнага развіцця чалавецтва і народа Беларусі;

жыццём і дзейнасцю выдатных асоб свету і Рэспублікі Беларусь;

1.4. яны лічацца:

звязанымі з народнымі паданнямі, легендамі, іншымі эпічнымі творамі, народнымі абрадамі;

матэрыяльнымі аб'ектамі, якія маюць выдатныя ўласцівасці;

1.5. яны аказалі (аказваюць) значны ўплыў на развіццё мастацтва, духоўнасць грамадства, светапогляд людзей у пэўны гістарычны перыяд або на тэрыторыі асобнага рэгіёна ці этнічнай групы;

1.6. яны змяшчаюць у сабе недаследаваны (не поўнасцю даследаваны) культурны пласт.

2. Рашэнне аб неабходнасці надання матэрыяльным аб'ектам статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці можа быць прынята толькі ў адносінах да аўтэнтычнага ці рэстаўрыраванага ў адпаведнасці з навукова-праектнай дакументацыяй матэрыяльнага аб'екта. Пры гэтым з часу першапачатковага стварэння нерухомага матэрыяльнага аб'екта павінна прайсці не менш чым 40 гадоў і ён павінен быць поўнасцю або не менш чым на 90 працэнтаў адноўлены ў адпаведнасці з гістарычнымі данымі на ранейшым месцы.

Артыкул 21. Вылучэнне матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека для надання ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, вылучаюцца для надання ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці з:

1.1. матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія рэальна існуюць, выкарыстоўваюцца ў дзейнасці чалавека або прадстаўлены ў форме фіксаваных нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, іншых формах праяўлення адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей незалежна ад месца іх знаходжання;

1.2. матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, звесткі аб існаванні якіх да моманту іх выяўлення адсутнічалі і ўласнік якіх невядомы, адмовіўся ад права ўласнасці на іх або страціў права ўласнасці на іх па іншых падставах, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь;

1.3. матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, наяўнасць якіх дакументальна засведчана, пры ўмове адсутнасці бясспрэчных дакументальных звестак аб знішчэнні, страце ці знікненні гэтых матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека.

2. Юрыдычная або фізічная асоба, што выявіла матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, прадугледжаныя пунктам 1 гэтага артыкула, уносіць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь у пісьмовай форме прапанову аб наданні выяўленым матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці з абавязковым яе абгрунтаваннем, за выключэннем выпадку, прадугледжанага пунктам 3 артыкула 19 гэтага Закона.

Артыкул 22. Разгляд прапаноў аб наданні матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь пасля атрымання прапановы аб наданні матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці паведамляе аб гэтым уласніку (уладальніку) матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека, а таксама ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган і арганізуе кваліфікаваны разгляд гэтай прапановы Навукова-метадычнай радай, уключаючы разгляд фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека, для прыняцця рашэння аб неабходнасці надання матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці або аб адсутнасці неабходнасці надання ім такога статусу.

2. Мясцовы выканаўчы і распарадчы орган, а таксама ўласнік (уладальнік) матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека з моманту атрымання паведамлення, прадугледжанага пунктам 1 гэтага артыкула, і да моманту прыняцця рашэння аб неабходнасці надання матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці або аб адсутнасці неабходнасці надання ім такога статусу прымае меры па прыпыненню работ або іншай дзейнасці, якія могуць прывесці да знішчэння або пагрозы знішчэння, страты або пагрозы страты, знікнення або пагрозы знікнення, прычынення шкоды або пагрозы яе прычынення, пагаршэння тэхнічнага стану або пагрозы яго пагаршэння, а таксама да навукова не абгрунтаванага змянення ці пагаршэння ўмоў успрымання названых матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека.

3. Матэрыяльныя аб'екты, вылучаныя для надання ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, падлягаюць ахове, як і матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці без катэгорыі.

4. Навукова-метадычная рада на падставе кваліфікаванага разгляду пры ўмове адсутнасці бясспрэчных дакументальных звестак аб знішчэнні, страце ці знікненні матэрыяльнага аб'екта або фіксаванага нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека прымае рашэнне аб неабходнасці надання матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці або аб адсутнасці неабходнасці надання ім такога статусу. Пры гэтым у рашэнні аб неабходнасці надання матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ўказваецца катэгорыя гісторыка-культурнай каштоўнасці, да якой іх неабходна аднесці.

5. Статус гісторыка-культурнай каштоўнасці можа быць нададзены матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека, якія афіцыйна лічацца гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі ў іншых краінах, пры ўмове адсутнасці бясспрэчных дакументальных звестак аб знішчэнні, страце ці знікненні гэтых матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека.

Артыкул 23. Наданне матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, пазбаўленне іх такога статусу

1. Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прымае рашэнне аб наданні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека, па якіх Навукова-метадычнай радай прынята адпаведнае рашэнне аб неабходнасці надання ім такога статусу.

2. Матэрыяльныя аб'екты і нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, па якіх Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь прыняты рашэнні аб наданні ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, уключаюцца ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

3. Матэрыяльныя аб'екты і нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь могуць быць пазбаўлены статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ў выпадку страты імі іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, якія абумовілі наданне ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама ў выпадку іх знішчэння, страты ці знікнення ў выніку ўздзеяння прыродных фактараў або іншых сітуацый пры немагчымасці іх аднаўлення. Заклучэнне аб немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей даецца Навукова-метадычнай радай.

4. Пры неабходнасці вырашэння выключных дзяржаўных задач помнікі археалогіі пасля іх поўнага вывучэння могуць быць пазбаўлены статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Заклучэнне аб поўным вывучэнні помнікаў археалогіі даецца Навукова-метадычнай радай.

5. Матэрыяльныя аб'екты і нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, пазбаўленыя статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, уключаюцца з Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 24. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь

1. Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь змяшчае наступныя раздзелы:

1.1. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь (незалежна ад іх паходжання);

1.2. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія згодна з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь знаходзяцца за межамі Рэспублікі Беларусь. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія пры дакументальна пацверджаным беларускім паходжанні апынуліся за межамі Рэспублікі Беларусь у парадку, што адпавядае нормам міжнароднага права, а таксама звесткі аб увасобленых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, носьбіты якіх пры бяспрэчным (у тым ліку прызнаным імі самімі) беларускім паходжанні (нацыянальнасці) не маюць грамадзянства Рэспублікі Беларусь;

1.3. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія незаконна знаходзяцца за межамі Рэспублікі Беларусь. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія ў парушэнне норм міжнароднага права пры дакументальна пацверджаным беларускім паходжанні апынуліся за межамі Рэспублікі Беларусь;

1.4. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія зніклі ці страчаны пры нявысветленых абставінах. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, наяўнасць якіх дакументальна засведчана, пры ўмове адсутнасці бяспрэчных дакументальных звестак аб знішчэнні гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.5. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія знаходзяцца пад пагрозай знішчэння, страты ці знікнення. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія знаходзяцца пад пагрозай знішчэння, страты ці знікнення, з указаннем прычын, што выклікаюць пагрозу, і мер, неабходных для захавання гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Пры ўключэнні комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь у гэты спіс уключаецца таксама кожны з яе матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія ўваходзяць у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці і па сваіх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцях могуць лічыцца асобнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю.

3. Вядзенне Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь у парадку, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 25. Уліковыя дакументы на гісторыка-культурныя каштоўнасці

1. На кожную гісторыка-культурную каштоўнасць запаўняецца ўліковая картка гісторыка-культурнай каштоўнасці адзінага ўзору і складаецца пашпарт гісторыка-культурнай каштоўнасці адзінага ўзору.

2. Ва ўліковай картцы гісторыка-культурнай каштоўнасці змяшчаюцца сціслыя фактычныя звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці (назва, від каштоўнасці, яе месцазнаходжанне, дата ўзнікнення, стваральнік, уласнік (уладальнік), парадак выкарыстання, сучасны тэхнічны стан, навуковы кіраўнік), а таксама ўказваюцца звесткі аб наяўнасці дакументацыі і праверках тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці.

3. У пашпарце гісторыка-культурнай каштоўнасці ўказваюцца поўныя навуковыя і фактычныя звесткі аб гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці (апісваюцца яе гісторыя, сучасны тэхнічны стан, указваецца яе месцазнаходжанне, змяшчаюцца ўліковыя даныя, ацэнка яе гістарычнага,

навуковага, мастацкага, культурнага або іншага значэння, указваюцца элементы, якія маюць свае адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці, звесткі аб уласніку (уладальніку), рэквізіты ахоўнага абавязацельства (дата і нумар), звесткі аб зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, навукова-праектнай дакументацыі, яе выканаўцах, а таксама дадатковыя звесткі аб падзеях і асобах, звязаных з гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасцю, архіўныя і бібліяграфічныя крыніцы, графічны матэрыял).

4. Пры атрыманні новых звестак аб гісторыка-культурнай каштоўнасці ва ўліковыя дакументы на яе ўносяцца адпаведныя дапаўненні і (або) змяненні.

5. Ва ўліковых дакументах на гісторыка-культурныя каштоўнасці ўказваюцца іх катэгорыі са спасылкай на адпаведную пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

6. Формы і ўзоры ўліковых дакументаў на гісторыка-культурныя каштоўнасці і парадак іх запаўнення ўстанаўліваюцца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

7. Складанне ўліковых дакументаў на гісторыка-культурную каштоўнасць, за выключэннем унясення ў іх дапаўненняў і (або) змяненняў, ажыццяўляецца за кошт сродкаў яе ўласніка.

Артыкул 26. Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь

1. У мэтах захавання і сістэматызацыі ўліковых дакументаў на гісторыка-культурныя каштоўнасці, звестак аб адметных выніках і сведчаннях гістарычнага, культурнага і духоўнага развіцця народа Беларусі, аб страчаных матэрыяльных аб'ектах і нематэрыяльных праяўленнях творчасці чалавека, наяўнасць якіх дакументальна засведчана і якія маглі б атрымаць статус гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама ў мэтах выканання работ па збору, сістэматызацыі і захаванню навукова-даследчых, выдавецкіх і іншых матэрыялаў, што датычацца гісторыка-культурных каштоўнасцей, фарміруецца Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь.

2. Фарміраванне Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь ажыццяўляецца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь або ўпаўнаважанай ім арганізацыяй за кошт сродкаў, прадугледжаных у рэспубліканскім бюджэце на спецыяльныя сацыяльныя праграмы і мерапрыемствы ў галіне культуры, іншых крыніц фінансавання, не забароненых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

3. У Банку звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь могуць захоўвацца эталоны фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей па прапанове іх уласнікаў.

4. Парадак фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь і парадак азнаямлення з інфармацыяй, якая змяшчаецца ў ім, устанаўліваюцца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Глава 6 ЗАХАВАННЕ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЕЙ

Артыкул 27. Меры па захаванню гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Захаванне гісторыка-культурных каштоўнасцей уключае ў сябе сістэму арганізацыйных, прававых, эканамічных, матэрыяльна-тэхнічных, навуковых, інфармацыйных і іншых мер, накіраваных на недапушчэнне знішчэння або пагрозы знішчэння, страты або пагрозы страты, знікнення або пагрозы знікнення, прычынення шкоды або пагрозы яе прычынення, пагаршэння тэхнічнага стану або пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванага змянення, пагаршэння ўмоў успрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей (навакольнага асяроддзя і зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей).

(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

2. Дзейнасць, якая можа аказваць уздзеянне на гісторыка-культурныя каштоўнасці, павінна ажыццяўляцца з улікам неабходнасці безумоўнага захавання адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гэтых каштоўнасцей.

Артыкул 28. Забеспячэнне захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Для забеспячэння захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (іх навакольнага асяроддзя і зон аховы) перамяшчэнне гэтых нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, знішчэнне або стварэнне пагрозы знішчэння нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (іх навакольнага асяроддзя і зон аховы), прычыненне ім шкоды або стварэнне пагрозы яе прычынення, пагаршэнне тэхнічнага стану або стварэнне пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванае змяненне і пагаршэнне ўмоў успрымання гэтых нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (іх навакольнага асяроддзя і зон аховы) забараняюцца, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных пунктамі 2 і 3 гэтага артыкула.

2. Перамяшчэнне нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці дапускаецца ў выключных выпадках толькі з дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь пры

немагчымасці яе захавання на месцы і наяўнасці навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гэтай каштоўнасці з мэтай яе аднаўлення ва ўмовах, прыдатных для забеспячэння захавання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці. Немагчымасць захавання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці на месцы ўстанаўліваецца Навукова-метадычнай радай.

3. Стварэнне пагрозы знішчэння нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (яе навакольнага асяроддзя і зон аховы) і прычынення ёй шкоды, пагаршэнне тэхнічнага стану або стварэнне пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванае змяненне і пагаршэнне ўмоў успрымання нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (яе навакольнага асяроддзя і зон аховы) дапускаюцца толькі па рашэнню Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, калі іх неабходнасць выклікана правядзеннем мерапрыемстваў па ліквідацыі вынікаў стыхійных бедстваў, катастроф, ваенных дзеянняў.

4. Пры выкананні патрабаванняў пажарнай бяспекі, аховы навакольнага асяроддзя, санітарных і іншых патрабаванняў, а таксама пры выкананні навукова-даследчых і рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці не дапускаюцца змяненне гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці, пагаршэнне яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей.

5. На нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ўстанаўліваецца ахоўная дошка, на якой змяшчаецца інфармацыя аб прыналежнасці гэтай нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці да гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь.

Ахоўныя дошкі адзінай формы, якая зацвярджаецца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь, ўстанаўліваюцца і захоўваюцца за кошт сродкаў уласнікаў гісторыка-культурных каштоўнасцей.

6. На нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў адпаведнасці з міжнароднымі дагаворамі Рэспублікі Беларусь можа ўстанаўлівацца распазнавальны знак.

Артыкул 29. Зоны аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Для забеспячэння захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх навакольнага асяроддзя ўстанаўліваюцца наступныя зоны аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей:

- 1.1. ахоўная зона;
- 1.2. зона рэгулявання забудовы;
- 1.3. зона аховы ландшафту;
- 1.4. зона аховы культурнага пласта.

2. Зоны аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, іх межы, склад і рэжымы ўтрымання і выкарыстання вызначаюцца праектам зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, зацверджаным Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

Рэжымамі ўтрымання і выкарыстання зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей прадугледжваюцца абмежаванне або поўная забарона дзейнасці, якая стварае пагрозу захаванню нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (іх навакольнаму асяроддзю) і ўмовам іх утрымання і выкарыстання.

Праект зон аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, уключаючы рэжымы ўтрымання і выкарыстання гэтых зон, распрацоўваецца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь для кожнай нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

3. Распрацоўка горадабудаўнічай і землеўпарадкавальнай дакументацыі, а таксама іншай праектнай дакументацыі, рэалізацыя якіх можа аказаць уздзеянне на гісторыка-культурныя каштоўнасці, без нанясення ўстаноўленых зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або без іх устанаўлення забараняецца.

4. Усе віды работ у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей выконваюцца толькі ў межах патрабаванняў рэжымаў утрымання і выкарыстання гэтых зон аховы.

Артыкул 30. Забеспячэнне захавання рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Для забеспячэння захавання рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей забараняюцца:

1.1. знішчэнне або стварэнне пагрозы знішчэння, страта або стварэнне пагрозы страты, знікненне або стварэнне пагрозы знікнення, прычыненне шкоды або стварэнне пагрозы яе прычынення, пагаршэнне тэхнічнага стану або стварэнне пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванае змяненне рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

1.2. разукамплектаванне комплексных рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. У выпадку, калі адна і тая ж рухомая матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць належыць і да камплекта, і да калекцыі, перавага аддаецца калекцыі. Пры неабходнасці ў прызначаны (сабраны) для канкрэтных мэт камплект уключаецца копія рухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, створаная за кошт уласніка калекцыі.

Артыкул 31. Забеспячэнне захавання нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Захаванне фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей ажыццяўляецца шляхам выяўлення поўных, дакладных і якасных іх фіксацый, зацвярджэння іх у якасці эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і захавання гэтых эталонаў.

2. Для забеспячэння захавання фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей забараняюцца знішчэнне або стварэнне пагрозы знішчэння, страта або стварэнне пагрозы страты, знікненне або стварэнне пагрозы знікнення, прычыненне шкоды або стварэнне пагрозы яе прычынення, пагаршэнне тэхнічнага стану або стварэнне пагрозы яго пагаршэння, а таксама навукова не абгрунтаванае змяненне эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

3. Для забеспячэння захавання ўвасобленых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы прымаюць меры для захавання і аднаўлення ўмоў існавання, развіцця і перадачы нашчадкам традыцый або народных промыслаў, асаблівасцей ладу жыцця, характэрных толькі для культуры народа Беларусі, фактараў фарміравання нацыянальнага менталітэту, а таксама заахвочваюць (у тым ліку матэрыяльна) іх носьбітаў у захаванні, развіцці і перадачы нашчадкам зместу гэтых каштоўнасцей.

Стварэнне перашкод існаванню, развіццю і перадачы нашчадкам увасобленых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама істотнае змяненне ўмоў іх існавання, развіцця і перадачы нашчадкам забараняюцца.

Артыкул 32. Прадухіленне пагрозы захаванню матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. У нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (іх навакольным асяроддзі і зонах аховы), а таксама ў памяшканнях, дзе знаходзяцца рухомыя матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці або эталоны фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, вытворчасць, размяшчэнне, захоўванне, утрыманне машын, механізмаў, рэчываў, ажыццяўленне іншай дзейнасці, якая стварае дынамічныя і вібрацыйныя ўздзеянні, неспрыяльны тэмпературна-вільготнасны рэжым, хімічнае, радыяцыйнае, механічнае забруджанне, выбуховую і пажаранебяспечную пагрозу, іншыя пагрозы захаванню гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, забараняюцца.

2. Пры выяўленні дзейнасці юрыдычных і (або) фізічных асоб, у тым ліку індывідуальных прадпрыемстваў, якая стварае пагрозу захаванню нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (іх навакольнаму асяроддзю і зонам аховы), Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь абавязана ў трохдзённым тэрмін з моманту выяўлення такой пагрозы выдаць юрыдычным і (або) фізічным асобам, у тым ліку індывідуальным прадпрыемствам, абавязковыя для выканання пісьмовыя прадпісанні аб неабходнасці змяненняў у іх дзейнасці або аб поўнай яе забароне.

3. Калі рух транспартных сродкаў, самаходных сельскагаспадарчых, меліярацыйных і дарожна-будаўнічых машын на дарогах, прылеглых да нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або зон іх аховы, або дзейнасць камунікацыйных ліній ствараюць пагрозу захаванню гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей або зонам іх аховы, мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы, іншыя юрыдычныя і (або) фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрыемствы, у валоданні якіх знаходзяцца дарогі, камунікацыйныя лініі, абавязаны па прадпісанню Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь абмежаваць або поўнасьцю спыніць рух транспартных сродкаў, самаходных сельскагаспадарчых, меліярацыйных і дарожна-будаўнічых машын на гэтых дарогах, абмежаваць або спыніць дзейнасць камунікацыйных ліній.

4. Калі юрыдычныя і (або) фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрыемствы, не маюць магчымасці абмежаваць або спыніць дзейнасць, прадугледжаную пунктам 3 гэтага артыкула, яны павінны ў парадку, устаноўленым артыкулам 48 гэтага Закона, выплачваць кампенсацыю за шкоду, што прычыняецца нерухомым матэрыяльным гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам іх аховы.

5. Пры выяўленні гаспадарчай або іншай дзейнасці юрыдычных і (або) фізічных асоб, у тым ліку індывідуальных прадпрыемстваў, якая прыводзіць да забруджвання паветранага ці воднага басейна і стварае пагрозу захаванню нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або зонам іх аховы, вінаватыя юрыдычныя і (або) фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрыемствы, абавязаны па прадпісанню Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь абмежаваць гэту дзейнасць, а пры немагчымасці яе абмежавання павінны ў парадку, прадугледжаным артыкулам 48 гэтага Закона, выплачваць кампенсацыю за шкоду, што прычыняецца нерухомым матэрыяльным гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам іх аховы.

6. Пятрабаванні прадпісанняў аб неабходнасці абмежавання дзейнасці або аб поўнай яе забароне пры адсутнасці пагрозы захаванню нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або зонам іх аховы могуць быць адменены Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь або судом.

7. Пры праектаванні і выкананні земляных, будаўнічых, меліярацыйных і іншых відаў работ, якія могуць стварыць пагрозу захаванню нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або зонам іх аховы, ажыццяўляюцца наступныя мерапрыемствы: папярэдняе даследаванне гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, іх фіксацыя, археалагічныя даследаванні, пры неабходнасці - іх перамяшчэнне, а таксама мерапрыемствы па забеспячэнню ўмоў, неабходных для захавання гэтых нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зон іх аховы.

Навукова-праектная дакументацыя на выкананне работ, прадугледжаных часткай першай гэтага пункта, павінна змяшчаць асобны раздзел аб мерапрыемствах па даследаванні і захаванню гісторыка-культурных каштоўнасцей.

Артыкул 33. Змяненне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Пры ажыццяўленні дзейнасці, якая можа аказваць уздзеянне на матэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці, змяненне гісторыка-культурных каштоўнасцей дапускаецца толькі з дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь пры ўмове навуковай абгрунтаванасці гэтага змянення і з улікам катэгорыі гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Рашэнне аб прызнанні змянення матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей навукова абгрунтаваным або навукова не абгрунтаваным прымаецца Навукова-метадычнай радай.

Артыкул 34. Змяненне эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Змяненне эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі "А" забараняецца.

2. Змяненне эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі "Б" дапускаецца ў выпадку:

2.1. выяўлення больш поўнай, дакладнай і якаснай фіксацыі гэтых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і (або) навуковых звестак аб іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцях;

2.2. змянення саміх фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей пад уздзеяннем аб'ектыўных прычын.

3. У выпадку, прадугледжаным падпунктам 2.1 пункта 2 гэтага артыкула, змяненне эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці праводзіцца па рашэнню Навукова-метадычнай рады, а ў выпадку, прадугледжаным падпунктам 2.2 пункта 2 гэтага артыкула, - па рашэнню Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь або ўпаўнаважанай ім арганізацыі. Пры гэтым павінна забяспечвацца перыядычная максімальна магчымая фіксацыя графічнымі і тэхнічнымі сродкамі змянення адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гэтых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

Артыкул 35. Вываз за межы Рэспублікі Беларусь рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Вываз за межы Рэспублікі Беларусь на пастаяннае захоўванне рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей забараняецца.

2. Часовы вываз за межы Рэспублікі Беларусь рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей дапускаецца толькі ў межах міжнароднага культурнага абмену і ў выпадку ўзброеных канфліктаў.

3. Часовы вываз за межы Рэспублікі Беларусь рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей ажыццяўляецца ў парадку, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

4. Рухомыя матэрыяльныя аб'екты, якія адпавядаюць крытэрыям, прадугледжаным пунктам 1 артыкула 20 гэтага Закона, але не з'яўляюцца гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, могуць быць вывезены за межы Рэспублікі Беларусь у парадку, устаноўленым Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Глава 7 АДНАЎЛЕННЕ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЕЙ

Артыкул 36. Віды навукова-даследчых і рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. На матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей) і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей выконваюцца навукова-даследчыя і рэстаўрацыйна-

аднаўленчыя работы (далей - работы на гісторыка-культурных каштоўнасцях, калі не ўстаноўлена іншае).

2. Да навукова-даследчых работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей) і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей - навукова-даследчыя работы на гісторыка-культурных каштоўнасцях), адносяцца:

2.1. археалагічныя даследаванні (разведка і раскопкі) - комплекс мерапрыемстваў па ўдакладненню і вывучэнню нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку правядзенне нагляду пры выкананні земляных і будаўнічых работ;

2.2. архіўна-бібліяграфічныя даследаванні - комплекс мерапрыемстваў па вывучэнню архіўных, бібліяграфічных і іншых матэрыялаў, якія датычацца гісторыка-культурных каштоўнасцей;

2.3. натурныя даследаванні - комплекс мерапрыемстваў па высвятленню і ўдакладненню адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей.

3. Да рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ, якія выконваюцца на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей) і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей - рэстаўрацыйна-аднаўленчыя работы на гісторыка-культурных каштоўнасцях), адносяцца:

3.1. аднаўленчыя работы - комплекс мерапрыемстваў, накіраваных на навукова абгрунтаванае поўнае або частковае паўторнае стварэнне гісторыка-культурных каштоўнасцей (для нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей - абавязкова на месцы іх ранейшага знаходжання);

3.2. дапаўненне - комплекс мерапрыемстваў па стварэнню дапаўненняў да гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку і па завяршэнню своечасова не рэалізаваных аўтарскіх задум;

3.3. кансервацыя - комплекс мерапрыемстваў па часоваму або доўгатэрмінаваму забеспячэнню захаванасці тэхнічнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей з прымяненнем адпаведных метадаў, якія дазваляюць прадухіліць яго далейшае пагаршэнне;

3.4. прыстасаванне - комплекс мерапрыемстваў па адаптацыі гісторыка-культурных каштоўнасцей да патрэб і асаблівасцей тэхнічнага ўтрымання;

3.5. рамонт - комплекс мерапрыемстваў па паляпшэнню тэхнічнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей без унясення змяненняў у іх канструкцыйнае і (або) эстэтычнае вырашэнне;

3.6. раскрыццё - комплекс мерапрыемстваў па пазбаўленню гісторыка-культурных каштоўнасцей ад пазнейшых дысаніруючых напластаванняў;

3.7. рэгенерацыя - комплекс мерапрыемстваў па аднаўленню цэласнасці і агульнага кампазіцыйнага вырашэння гісторыка-культурных каштоўнасцей (у асноўным комплексных гісторыка-культурных каштоўнасцей);

3.8. рэканструкцыя - комплекс мерапрыемстваў па паляпшэнню тэхнічнага стану і функцыянальных асаблівасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей з дапушчэннем частковых змяненняў іх канструкцыйных і неістотных фізічных уласцівасцей;

3.9. рэстаўрацыя - комплекс мерапрыемстваў па навукова абгрунтаванаму аднаўленню страчаных фрагментаў гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей.

Артыкул 37. Выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Работы на гісторыка-культурных каштоўнасцях, а таксама работы па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях могуць выконвацца толькі з дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Пры распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь выдаецца дазвол на правядзенне архіўна-бібліяграфічных даследаванняў.

2. Дазвол на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, за выключэннем выпадкаў, прадугледжаных часткай другой пункта 1 гэтага артыкула і часткай другой гэтага пункта, выдаецца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь пасля ўзгаднення і зацвярджэння абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ або навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Дазвол на правядзенне археалагічных даследаванняў выдаецца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь пасля прадастаўлення Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі іх выканаўцам права на правядзенне археалагічных даследаванняў. Дакументацыя археалагічных даследаванняў захоўваецца ў архіве Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі.

3. Парадак выдачы дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях устанаўліваецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

4. Дазвол Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях не вызваляе заказчыка ад неабходнасці афармлення дакументаў у

дзяржаўных органах на выкананне такіх работ у выпадках, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 38. Работы па забеспячэнню належнага тэхнічнага і санітарнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей

Работы па забеспячэнню належнага тэхнічнага і санітарнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку работы па іх рамонту ў межах ахоўнага абавязацельства, прадугледжанага артыкулам 44 гэтага Закона, могуць выконвацца на гісторыка-культурнай каштоўнасці штодзённа або з іншай перыядычнасцю без атрымання дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 39. Асобы, якія дапускаюцца да выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях

Да выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку да правядзення аўтарскага нагляду за іх выкананнем, дапускаюцца асобы, якія маюць пасведчанне на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, за выключэннем выпадку, прадугледжанага артыкулам 42 гэтага Закона.

Артыкул 40. Пасведчанні на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Пасведчанні на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях выдаюцца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь пасля разгляду заключэнняў аб адпаведнасці кваліфікацыйным патрабаванням кандыдатаў на іх атрыманне.

2. Заключэнні аб адпаведнасці кваліфікацыйным патрабаванням кандыдатаў на атрыманне пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях выдаюцца бясплатна:

2.1. Навукова-метадычнай радай - на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, за выключэннем правядзення археалагічных даследаванняў;

2.2. Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі - на права правядзення археалагічных даследаванняў.

3. Парадак выдачы пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях устанаўліваецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 41. Навуковыя кіраўнікі

1. Пры выкананні работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, за выключэннем работ, прадугледжаных артыкулам 38 гэтага Закона, на кожную гісторыка-культурную каштоўнасць назначаецца навуковы кіраўнік.

2. Навуковы кіраўнік ажыццяўляе кіраўніцтва ходам работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку праводзіць аўтарскігляд за выкананнем гэтых работ, нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю.

3. Для выканання работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорый "0", "1", "2" і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей навуковыя кіраўнікі назначаюцца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь па прадстаўленню заказчыкаў або кіраўніцтва праектных ці навукова-даследчых устаноў на падставе адпаведнага заключэння Навукова-метадычнай рады.

Для выканання работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорыі "3" навуковыя кіраўнікі назначаюцца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь па прадстаўленню заказчыкаў або кіраўніцтва праектных ці навукова-даследчых устаноў.

4. Замена навуковага кіраўніка забараняецца, за выключэннем выпадкаў:

- 4.1. пісьмовай адмовы навуковага кіраўніка ад выканання сваіх абавязкаў і функцый;
 - 4.2. невыканання навуковым кіраўніком сваіх абавязкаў і функцый;
 - 4.3. немагчымасці выканання навуковым кіраўніком сваіх абавязкаў і функцый з прычыны хваробы, выезду на пастаяннае месца жыхарства за межы Рэспублікі Беларусь, пераходу на работу, выкананне якой не звязана з праектнай і рэстаўрацыйнай дзейнасцю;
 - 4.4. іншых устаноўленых заключэннем Навукова-метадычнай рады выпадкаў, калі навуковы кіраўнік не можа выконваць свае абавязкі і функцыі.
5. Навуковы кіраўнік у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь атрымлівае плату за выкананне сваіх абавязкаў і функцый і кампенсацыю за звязаныя з гэтым выдаткі за кошт юрыдычнай або (і) фізічнай асобы, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, зацікаўленай у выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Артыкул 42. Асобы, якія могуць быць дапушчаны да выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях без катэгорыі і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях без катэгорыі

Да выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях без катэгорыі і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях без катэгорыі, у тым ліку да правядзення аўтарскага нагляду за іх выкананнем, могуць быць дапушчаны асобы, якія не маюць пасведчання на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, пры ўмове наяўнасці ў іх адпаведнай кваліфікацыі, што дазваляе забяспечыць якаснае выкананне гэтых работ.

Артыкул 43. Узгадненне навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях

1. Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, а таксама работ у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія выходзяць за межы патрабаванняў рэжымаў утрымання і выкарыстання гэтых зон аховы, узгадняецца з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

2. Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, рэалізацыя якой можа прывесці да істотнага змянення матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі "0", "1", "2" ці да іх знішчэння, страты ці знікнення або да змянення ўмоў утрымання і выкарыстання эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, папярэдне разглядаецца на пасяджэнні Навукова-метадычнай рады. Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, якая не адобрана Навукова-метадычнай радай, узгадненню не падлягае.

Неабходнасць разгляду Навукова-метадычнай радай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, не ўказанай у частцы першай гэтага пункта, вызначаецца Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

Выдаткі, звязаныя з разглядам Навукова-метадычнай радай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, кампенсуюцца заказчыкам навукова-праектнай дакументацыі.

3. Юрыдычныя і фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрымальнікі, якія з'яўляюцца заказчыкамі навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у абавязковым парадку павінны перадаваць бязвыплатна ў Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь устаноўленыя Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь раздзелы гэтай навукова-праектнай дакументацыі, якія датычацца выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і работ у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

4. У працэсе падрыхтоўкі навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, а таксама пры яе ўзгадненні прызнаецца прыярытэт аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

5. Узгадненне з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях не вызваляе ад неабходнасці яе ўзгаднення з іншымі дзяржаўнымі органамі ў выпадках, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 8

УТРЫМАННЕ І ВЫКАРЫСТАННЕ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЕЙ

Артыкул 44. Ахоўныя абавязальствы

1. Для кожнай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або кожнага эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь вызначаюцца індывідуальныя ўмовы іх утрымання і выкарыстання, устанаўліваюцца парадак выканання работ на гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцях, іншыя абмежаванні дзейнасці іх уласнікаў (уладальнікаў) і (або) карыстальнікаў, а таксама патрабаванні па забеспячэнню іх захавання, у тым ліку ў выпадках надзвычайных сітуацый ці ў перыяд узброеных канфліктаў. Гэтыя патрабаванні фіксуюцца ў ахоўным абавязальстве, складзеным па форме, устаноўленай Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь, і падлягаюць выкананню ўсімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі.

2. Ахоўнае абавязальства падпісваецца ўласнікам або па яго даручэнню ўладальнікам гісторыка-культурнай каштоўнасці ў тэрмін, прадугледжаны пунктамі 2 і 3 артыкула 53 гэтага Закона.

Артыкул 45. Асаблівасці выкарыстання матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Выкарыстанне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (навакольнага асяроддзя нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зон іх аховы) і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей павінна ажыццяўляцца ў адпаведнасці з іх гісторыка-культурнай значнасцю, а таксама згодна з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, індывідуальнымі ўмовамі іх утрымання і выкарыстання, вызначанымі Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь, з улікам неабходнасці забеспячэння захавання гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Выкарыстанне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (навакольнага асяроддзя нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зон іх аховы) і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у мэтах, звязаных з дзейнасцю Узброеных Сіл Рэспублікі Беларусь і іншых воінскіх фарміраванняў, якія ствараюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь у мірны і ваенны час, а таксама знаходжанне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей на тэрыторыі, занятай такімі воінскімі фарміраваннямі, забараняюцца.

3. Выкарыстанне матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (навакольнага асяроддзя нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зон іх аховы) і эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадку ўзброенага канфлікту, калі гэта стварае пагрозу захаванню гэтых каштоўнасцей (навакольнаму асяроддзю нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зонам іх аховы), а таксама ўчыненне якога-небудзь іншага акта, накіраванага супраць гэтых каштоўнасцей (навакольнага асяроддзя нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і зон іх аховы), забараняюцца, за выключэннем неабходнасці вырашэння выключных дзяржаўных задач у ваенны час.

Артыкул 46. Неадпаведнае выкарыстанне гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. Неадпаведнае выкарыстанне гісторыка-культурных каштоўнасцей (не ў адпаведнасці з іх гісторыка-культурнай значнасцю) вядзе да спягання з іх карыстальнікаў у парадку, прадугледжаным артыкулам 48 гэтага Закона, кампенсацыі за шкоду, што прычыняецца гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам іх аховы неадпаведным іх выкарыстаннем, і за абмежаванне ў сувязі з гэтым доступу грамадзян да гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Выкарыстанне гісторыка-культурных каштоўнасцей па іх першапачатковаму прызначэнню не лічыцца неадпаведным выкарыстаннем.

Артыкул 47. Прадпрымальніцкая дзейнасць, якая аказвае непасрэднае ўздзеянне на гісторыка-культурную каштоўнасць або зоны аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Прадпрымальніцкая дзейнасць, якая аказвае непасрэднае ўздзеянне на гісторыка-культурную каштоўнасць або зоны аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці шляхам стварэння дадатковых транспартных нагрузак, прыўнясення функцый, не характэрных для гэтай каштоўнасці, стварэння дадатковых аб'ёмна-прасторавых збудаванняў, не ўласцівых і не характэрных для гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці, не можа ажыццяўляцца без пагаднення, заключанага ў пісьмовай форме з уласнікам гісторыка-культурнай каштоўнасці, і дазволу, атрыманага ў адпаведнасці з пунктам 1 артыкула 33 гэтага Закона.

2. Юрыдычныя і фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрымальнікі, якія ажыццяўляюць прадпрымальніцкую дзейнасць у адпаведнасці з пагадненнем, прадугледжаным

пунктам 1 гэтага артыкула, абавязаны штогод у парадку, устаноўленым Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь, рабіць адлічэнні ў фонд Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па падтрымцы культуры і мастацтва. Памеры такіх адлічэнняў складаюць для юрыдычных і фізічных асоб Рэспублікі Беларусь, у тым ліку індывідуальных прадпрымальнікаў, 5 працэнтаў, для замежных юрыдычных і фізічных асоб - 25 працэнтаў ад прыбытку, атрыманага ў выніку дзейнасці, якая аказала непасрэднае ўздзеянне на гісторыка-культурную каштоўнасць або зоны аховы нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.
(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

Артыкул 48. Парадак выплаты кампенсацыі за шкоду, што прычыняецца гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей

1. У выпадку, калі юрыдычныя і (або) фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрымальнікі, не маюць магчымасці абмежаваць або поўнасю спыніць дзейнасць, прадугледжаную пунктамі 3 і 5 артыкула 32 і (або) абмежаваную артыкулам 44 гэтага Закона, або дапускаюць неадпаведнае выкарыстанне гісторыка-культурных каштоўнасцей, прадугледжанае артыкулам 46 гэтага Закона, яны павінны выплачваць у фонд Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па падтрымцы культуры і мастацтва кампенсацыю за шкоду, прычыненую гэтым гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, і за абмежаванне ў сувязі з гэтым доступу грамадзян да гісторыка-культурных каштоўнасцей. Кампенсацыя выплачваецца ў памеры да 5 працэнтаў ад прыбытку, атрыманага ў выніку дзейнасці, якая прычыніла шкоду гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей. Калі юрыдычныя і (або) фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрымальнікі, не ажыццяўляюць прадпрымальніцкай дзейнасці, звязанай з атрыманнем прыбытку, яны павінны штомесяц выплачваць фіксаваную суму кампенсацыі ў фонд Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па падтрымцы культуры і мастацтва.
(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

2. Працэнт адлічэнняў ці фіксаваная сума кампенсацыі за шкоду, прычыненую гісторыка-культурным каштоўнасцям або зонам аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, і парадак іх выплаты ўстанаўліваюцца Прэзідэнтам Рэспублікі Беларусь.
(в ред. Закона Республики Беларусь от 07.05.2007 N 212-3)

Глава 9

ПРАВА ЎЛАСНАСЦІ НА ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫЯ КАШТОЎНАСЦІ

Артыкул 49. Правое рэгуляванне пытанняў уласнасці на гісторыка-культурныя каштоўнасці

1. Падставы ўзнікнення і парадак ажыццяўлення права ўласнасці на гісторыка-культурныя каштоўнасці, вызначэнне права ўласнасці на матэрыяльныя аб'екты або нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць і на момант іх выяўлення або надання ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці не маюць уласніка, а таксама парадак выкупу гісторыка-культурных каштоўнасцей, што ўтрымліваюцца безгаспадарна, вызначаюцца гэтым Законом і грамадзянскім заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. Пры наданні матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці права ўласнасці на іх захоўваецца.

Артыкул 50. Суб'екты права ўласнасці на гісторыка-культурныя каштоўнасці

1. Гісторыка-культурныя каштоўнасці могуць знаходзіцца ва ўласнасці Рэспублікі Беларусь, адміністрацыйна-тэрытарыяльных адзінак Рэспублікі Беларусь, юрыдычных і фізічных асоб, у тым ліку індывідуальных прадпрымальнікаў.

2. Асобныя гісторыка-культурныя каштоўнасці могуць быць аднесены законам да аб'ектаў, якія знаходзяцца толькі ва ўласнасці Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 51. Правы ўласніка матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці. Правы ўласніка калекцыі

1. Уласнік матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці апрача іншых правоў, якія ў адпаведнасці з грамадзянскім заканадаўствам Рэспублікі Беларусь належаць яму як уласніку, мае права:

1.1. перадаваць гісторыка-культурную каштоўнасць на захоўванне дзяржаўным органам і ўстановам з вызначэннем умоў яе ўтрымання і выкарыстання;

1.2. карыстацца пераважным правам набыцця іншых састаўных частак гісторыка-культурнай каштоўнасці, якія знаходзяцца ў агульнай уласнасці;

1.3. на матэрыяльную дапамогу за кошт сродкаў рэспубліканскага бюджэту, іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, для выканання работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці ў межах ахоўнага абавязацельства пры адсутнасці ўласных сродкаў.

2. Уласнік калекцыі (яе часткі) мае права на бязвыплатнае атрыманне ад дзяржаўных музеяў, бібліятэк і (або) архіваў, іншых дзяржаўных арганізацый наступных паслуг:

2.1. вызначэнне індывідуальных умоў утрымання і выкарыстання калекцыі ў цэлым і (або) яе асобных прадметаў;

2.2. дапамога ў правядзенні навуковай інвентарызацыі і навуковай апрацоўкі прадметаў калекцыі;

2.3. захаванне ў дзяржаўных установах адпаведнага профілю прадметаў калекцыі. Пры гэтым дзяржаўная ўстанова мае права на выкарыстанне для мэт навукі і экспанавання прадметаў калекцыі (яе часткі або асобнага прадмета), перададзеных ёй на захоўванне;

2.4. гарантыя бяспекі калекцыі і (або) яе асобных прадметаў у час экспанавання і (або) перавозкі.

3. Па жаданню ўласніка калекцыі (яе часткі або асобнага прадмета) Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь, а таксама дзяржаўныя музеі, бібліятэкі і (або) архівы, іншыя дзяржаўныя арганізацыі, прыцягнутыя да аказання паслуг, прадугледжаных пунктам 2 гэтага артыкула, абавязаны гарантаваць канфідэнцыяльнасць звестак аб уласніку калекцыі (яе часткі або асобнага прадмета).

Артыкул 52. Абмежаванне правоў уласніка матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці

Уласніку матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці забараняецца:

знішчаць гісторыка-культурную каштоўнасць;

дапускаць прычыненне шкоды, змяненне гісторыка-культурнай каштоўнасці і выкананне работ на гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці без дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь, за выключэннем работ, прадугледжаных артыкулам 38 гэтага Закона;

адчужаць або іншым чынам перадаваць права ўласнасці на гісторыка-культурную каштоўнасць без узгаднення з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь;

мяняць месца знаходжання (захоўвання), умовы ўтрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці без узгаднення з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь;

вывозіць гісторыка-культурную каштоўнасць за межы Рэспублікі Беларусь на пастаяннае захоўванне;

перадаваць гісторыка-культурную каштоўнасць у валоданне і (або) карыстанне Узброеным Сілам Рэспублікі Беларусь, іншым воінскім фарміраванням.

Артыкул 53. Абавязкі ўласніка матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Уласнік матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці або эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці абавязаны ўзяць на сябе абавязкі па забеспячэнню іх захавання шляхам падпісання ахоўных абавязацельстваў, складзеных па форме, устаноўленай Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь, у тым ліку:

1.1. забяспечваць захаванасць гісторыка-культурнай каштоўнасці;

1.2. забяспечваць доступ да гісторыка-культурнай каштоўнасці спецыялістам, якія з дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь маюць права на яе вывучэнне;

1.3. прадастаўляць перыядычна або па дамоўленасці з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь ці адпаведнымі ўстановамі культуры доступ да гісторыка-культурнай каштоўнасці грамадзянам на тэрмін не менш чым шэсць месяцаў на працягу кожных дзесяці гадоў;

1.4. паведамляць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь аб акалічнасцях, якія пагражаюць захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці;

1.5. захоўваць у цэласнасці калекцыі і іншыя навукова абгрунтаваныя зборы рухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Пры набыцці права ўласнасці на матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць або эталон фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці новы ўласнік або па яго даручэнню ўладальнік абавязаны на працягу аднаго месяца падпісаць ахоўнае абавязацельства. Невыкананне гэтай умовы цягне за сабой прызнанне такой здзелкі нічога не вартай.

3. У выпадку надання матэрыяльнаму аб'екту статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ўласнік гэтага аб'екта або па яго даручэнню ўладальнік абавязаны на працягу аднаго месяца падпісаць ахоўнае абавязацельства. Невыкананне гэтай умовы можа прывесці да прызнання названага аб'екта ва ўстаноўленым парадку гісторыка-культурнай каштоўнасцю, якая ўтрымліваецца безгаспадарна.

Артыкул 54. Права фізічных асоб, якія маюць непасрэдня адносіны да ўзнікнення (стварэння) гісторыка-культурнай каштоўнасці

Калі матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, якія з'яўляюцца гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, па свайму паходжанню ці зместу звязаны з

пэўнай фізічнай асобай або яе непасрэднымі продкамі (на працягу не больш чым двух пакаленняў), гэта фізічная асоба мае права абумовіць недаступнасць гісторыка-культурнай каштоўнасці для публічнага агляду (іншага спосабу раскрыцця зместу гісторыка-культурнай каштоўнасці) пры яе жыцці або на іншы тэрмін, які не перавышае гэтага часу.

Артыкул 55. Пераважнае права набыцця гісторыка-культурнай каштоўнасці (яе састаўной часткі)

Пры продажы долі ў агульнай уласнасці на гісторыка-культурную каштоўнасць астатнія ўдзельнікі долевай уласнасці маюць пераважнае права набыцця гэтай долі па цане, за якую яна прадаецца. У выпадку іх адмовы або немагчымасці набыць састаўную частку гісторыка-культурнай каштоўнасці пры яе продажы пераважнае права яе набыцця мае дзяржава.

Глава 10

ФІНАНСАВАННЕ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

Артыкул 56. Фінансаванне аховы гісторыка-культурнай спадчыны

Фінансаванне аховы гісторыка-культурнай спадчыны ажыццяўляецца за кошт сродкаў рэспубліканскага і мясцовых бюджэтаў, уласнікаў і (або) уладальнікаў гісторыка-культурных каштоўнасцей, іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Артыкул 57. Фінансаванне некаторых мерапрыемстваў па прадухіленню пагрозы захаванню нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або зонам іх аховы

За кошт юрыдычных і (або) фізічных асоб, у тым ліку індывідуальных прадпрыемстваў, зацікаўленых у праектаванні і выкананні земляных, будаўнічых, меліярацыйных і іншых відаў работ, якія могуць стварыць пагрозу захаванню нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей або зонам іх аховы, ажыццяўляюцца мерапрыемствы, прадугледжаныя часткай першай пункта 7 артыкула 32 гэтага Закона.

Артыкул 58. Фінансаванне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях у межах ахоўных абавязацельстваў

Фінансаванне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях у межах ахоўных абавязацельстваў ажыццяўляецца за кошт сродкаў уласнікаў і (або) уладальнікаў гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама сродкаў рэспубліканскага бюджэту ў выпадку, прадугледжаным падпунктам 1.3 пункта 1 артыкула 51 гэтага Закона, іншых крыніц, не забароненых заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Глава 11

ЗАКЛЮЧНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

Статья 59 вступила в силу со дня официального опубликования.

Артыкул 59. Уступленне ў сілу гэтага Закона

Гэты Закон уступае ў сілу праз шэсць месяцаў пасля яго афіцыйнага апублікавання, за выключэннем гэтага артыкула і артыкула 60, якія ўступаюць у сілу з дня афіцыйнага апублікавання гэтага Закона.

Статья 60 вступила в силу со дня официального опубликования (статья 59 данного документа).

Артыкул 60. Прывядзенне актаў заканадаўства Рэспублікі Беларусь у адпаведнасць з гэтым Законам

Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь у шасцімесячны тэрмін пасля афіцыйнага апублікавання гэтага Закона:

прыняць меры па прывядзенню актаў заканадаўства ў адпаведнасць з гэтым Законам;
прыняць іншыя меры, неабходныя для рэалізацыі палажэнняў гэтага Закона.

Артыкул 61. прызнанне некаторых заканадаўчых актаў Рэспублікі Беларусь страціўшымі сілу

У сувязі з прыняццем гэтага Закона прызнаць страціўшымі сілу:

Закон Рэспублікі Беларусь ад 13 лістапада 1992 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., N 30, арт. 504);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 22 сакавіка 1995 года "Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў Закону Рэспублікі Беларусь "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1995 г., N 18, арт. 199);

Закон Рэспублікі Беларусь ад 7 ліпеня 1998 года "Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у Закон Рэспублікі Беларусь "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны" (Ведамасці Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь, 1998 г., N 29-30, арт. 467);

пункт 8 артыкула 2 Закона Рэспублікі Беларусь ад 14 мая 2001 года "О признании утратившими силу законодательных актов и внесении изменений в некоторые законодательные акты Республики Беларусь по вопросам собственности" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2001 г., N 48, 2/759);

артыкул 10 Закона Рэспублікі Беларусь ад 24 ліпеня 2002 года "О внесении изменений и дополнения в некоторые законодательные акты Республики Беларусь в связи с реорганизацией системы республиканских органов государственного управления" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2002 г., N 87, 2/883);

Постанову Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь ад 13 лістапада 1992 года "Аб увядзенні ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., N 30, арт. 505).

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь

А.ЛУКАШЭНКА

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
29 декабря 2004 г. N 627

ОБ УТВЕРЖДЕНИИ КОНВЕНЦИИ ОБ ОХРАНЕ НЕМАТЕРИАЛЬНОГО
КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДИЯ

1. Утвердить Конвенцию об охране нематериального культурного наследия, принятую на тридцать второй сессии Генеральной конференции Организации Объединенных Наций по вопросам образования, науки и культуры в г.Париже 17 октября 2003 года.

2. Совету Министров Республики Беларусь принять необходимые меры по выполнению настоящего Указа.

3. Настоящий Указ вступает в силу со дня его подписания.

Президент Республики Беларусь

А.ЛУКАШЕНКО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
5 мая 2006 г. N 299

**ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ О ПОРЯДКЕ ФОРМИРОВАНИЯ,
УТВЕРЖДЕНИЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРОГРАММЫ
И ОТЧЕТНОСТИ О ЕЕ ВЫПОЛНЕНИИ**

В целях совершенствования порядка формирования, утверждения Государственной инвестиционной программы и отчетности о ее выполнении ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Утвердить прилагаемое Положение о порядке формирования, утверждения Государственной инвестиционной программы и отчетности о ее выполнении.
2. Совету Министров Республики Беларусь:
в трехмесячный срок обеспечить приведение нормативных правовых актов в соответствие с настоящим Указом;
- принять иные меры по реализации данного Указа.
3. Настоящий Указ вступает в силу со дня его официального опубликования.

Президент Республики Беларусь

А.ЛУКАШЕНКО

**ПОЛОЖЕНИЕ
О ПОРЯДКЕ ФОРМИРОВАНИЯ, УТВЕРЖДЕНИЯ ГОСУДАРСТВЕННОЙ
ИНВЕСТИЦИОННОЙ ПРОГРАММЫ И ОТЧЕТНОСТИ О ЕЕ ВЫПОЛНЕНИИ**

Глава 1
ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Настоящим Положением определяется порядок формирования, утверждения Государственной инвестиционной программы (далее - Программа) и отчетности о ее выполнении.

2. В Программу включаются объекты, строящиеся (реконструируемые) для создания и развития материально-технической базы отраслей народного хозяйства республики.

Разработка Программы обеспечивается Советом Министров Республики Беларусь.

3. Сроки разработки Программы определяются Правительством с учетом сроков подготовки годового прогноза социально-экономического развития и закона о бюджете Республики Беларусь на очередной финансовый (бюджетный) год.

4. Финансирование строительства объектов Программы осуществляется за счет средств республиканского бюджета на безвозмездной основе в пределах объемов ассигнований на государственные капитальные вложения, предусмотренных законом о бюджете Республики Беларусь на очередной финансовый (бюджетный) год.

На реализацию Программы в установленном порядке могут направляться также средства местных бюджетов, средства организаций, полученные от предпринимательской деятельности, кредиты банков и другие ассигнования.

Глава 2
ПОРЯДОК ФОРМИРОВАНИЯ ПРОГРАММЫ

5. Перечни объектов Программы формируются исходя из следующих основных принципов:
обеспечение максимальной социально-экономической эффективности инвестиционных расходов бюджета;

концентрация средств на объектах, вводимых в эксплуатацию в рассматриваемом году, и на объектах с высокой степенью готовности, вводимых в эксплуатацию в последующие годы;

минимизация затрат на разработку проектно-сметной документации при включении в Программу новых объектов;

сокращение объемов сверхнормативного незавершенного строительства;

удешевление сметной стоимости строящихся объектов, при длительном сроке их строительства - выделение отдельных этапов строительства (пусковых комплексов, очередей) с указанием срока ввода их в эксплуатацию, исключение непроизводительных затрат.

6. Программа формируется из объектов республиканской собственности на основе государственных (республиканских, отраслевых) программ, утвержденных Президентом Республики Беларусь или Советом Министров Республики Беларусь и предусматривающих строительство социально значимых объектов.

7. В Программу могут быть включены отдельные объекты, не предусмотренные государственными (республиканскими, отраслевыми) программами или находящиеся в стадии незавершенного строительства, на основании предложений республиканских органов государственного управления, иных государственных организаций, подчиненных Правительству Республики Беларусь, согласованных с соответствующим облисполкомом (Минским горисполкомом), а также объекты коммунальной собственности на основании предложений облисполкомов (Минского горисполкома), согласованных с соответствующим республиканским органом государственного управления, иной государственной организацией, подчиненной Правительству Республики Беларусь.

8. Распределение объемов государственных капитальных вложений, предусмотренных законом о бюджете Республики Беларусь на очередной финансовый (бюджетный) год, по государственным органам, иным государственным организациям, подчиненным Правительству Республики Беларусь, облисполкомам (Минскому горисполкому), другим организациям производится в Программе по форме согласно приложению 1.

9. Объекты включаются в перечни Программы по форме согласно приложению 2 в зависимости от формы собственности (республиканская, коммунальная) и источников финансирования их строительства (республиканский бюджет, резервный фонд Президента Республики Беларусь, республиканский фонд охраны природы, республиканский дорожный фонд, Фонд социальной защиты населения Министерства труда и социальной защиты и др.).

10. Включение в проект Программы на очередной год начинаемых строительством объектов (кроме разработки проектно-сметной документации) осуществляется при наличии по состоянию на 1 августа года, предшествующего началу их строительства, проектно-сметной документации на данные объекты, утвержденной в установленном порядке, если иное не определено Президентом Республики Беларусь.

11. За счет средств республиканского бюджета в полном объеме финансируются:

объекты республиканской собственности, включая объекты Государственной программы по преодолению последствий катастрофы на Чернобыльской АЭС на 2006 - 2010 годы, утвержденной постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 11 января 2006 г. N 29 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 9, 5/17103);

объекты республиканской программы "Сохранение и использование мелиорированных земель на 2006 - 2010 годы", утвержденной постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 5 мая 2005 г. N 459 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2005 г., N 74, 5/15927);

строительство и реконструкция судоходных гидротехнических сооружений, эксплуатация которых осуществляется на некоммерческой основе;

строительство жилья для лиц, уволенных с военной службы в запас или отставку до 2 декабря 1992 г., в том числе прибывших в Республику Беларусь из вооруженных сил государств бывшего СССР, принятых на учет нуждающихся в улучшении жилищных условий до 1 января 1997 г.

12. Объекты коммунальной собственности включаются в Программу на основе равнодолевого участия в их строительстве средств республиканского и местных бюджетов.

Финансирование строительства на основе равнодолевого участия средств республиканского и местных бюджетов объектов коммунальной собственности, включая жилые помещения для граждан, имеющих в соответствии с законодательством право на получение жилых помещений социального пользования, осуществляется Министерством финансов после представления соответствующим облисполкомом (Минским горисполкомом) письменных подтверждений о запланированных на эти цели средствах местных бюджетов в объеме не менее 50 процентов годовых назначений.

Глава 3 ПОРЯДОК УТВЕРЖДЕНИЯ ПРОГРАММЫ

13. Программа утверждается Президентом Республики Беларусь, как правило, одновременно с подписанием закона о бюджете Республики Беларусь на очередной финансовый (бюджетный) год.

14. Дополнительное включение объектов в Программу после ее утверждения производится только по решению Президента Республики Беларусь в установленном порядке.

15. Совет Министров Республики Беларусь обеспечивает:

формирование проекта Программы в соответствии с указанными в пункте 5 настоящего Положения принципами;

представление на рассмотрение Президента Республики Беларусь проекта Программы одновременно с законом о бюджете Республики Беларусь на очередной финансовый (бюджетный) год;

доведение в установленном порядке утвержденной Программы до республиканских органов государственного управления, иных государственных организаций, подчиненных Правительству Республики Беларусь, облисполкомов и Минского горисполкома, других заинтересованных.

16. Совет Министров Республики Беларусь имеет право:

16.1. относить затраты по объектам Программы предыдущего года, сложившиеся в счетный период, на расходы республиканского бюджета в текущем году, предусмотренные на финансирование Программы, если иное не установлено Президентом Республики Беларусь;

16.2. уточнять:

объемы вводимых мощностей (этапы, пусковые комплексы, очереди) и наименование объектов Программы, а в случае корректировки проектно-сметной документации - сметную стоимость строительства (реконструкции) объектов в пределах соответствующих ассигнований на государственные капитальные вложения, предусмотренных законом о бюджете Республики Беларусь на текущий год;

сроки ввода объектов Программы (их этапов, пусковых комплексов, очередей) в эксплуатацию - при их досрочном вводе;

при необходимости объемы финансирования строительства (реконструкции) объектов Программы текущего года в пределах соответствующих ассигнований на государственные капитальные вложения, предусмотренных законом о бюджете Республики Беларусь на текущий год;

16.3. при необходимости в установленном порядке вносить Президенту Республики Беларусь предложения об изменении и дополнении Программы, но не более одного раза в квартал.

Глава 4 ПОРЯДОК ПРЕДСТАВЛЕНИЯ ОТЧЕТНОСТИ О ВЫПОЛНЕНИИ ПРОГРАММЫ

17. В целях выполнения Программы на руководителей республиканских органов государственного управления, иных государственных организаций, подчиненных Правительству Республики Беларусь, облисполкомов и Минского горисполкома, других организаций, являющихся заказчиками соответствующих объектов, возлагается персональная ответственность за своевременный ввод в эксплуатацию включенных в нее объектов.

18. Порядок контроля за выполнением Программы и представления республиканскими органами государственного управления, иными государственными организациями, подчиненными Правительству Республики Беларусь, облисполкомами и Минским горисполкомом, другими организациями, являющимися заказчиками соответствующих объектов, необходимой отчетности устанавливается Советом Министров Республики Беларусь.

Отчет о выполнении Программы рассматривается на заседании Президиума Совета Министров Республики Беларусь не реже одного раза в полугодие.

19. Совет Министров Республики Беларусь представляет Президенту Республики Беларусь итоговую информацию о выполнении Программы ежегодно до 20 февраля года, следующего за отчетным.

Приложение 1
к Положению о порядке
формирования, утверждения
Государственной
инвестиционной программы и
отчетности о ее выполнении

Форма

ОБЪЕМЫ
ГОСУДАРСТВЕННЫХ КАПИТАЛЬНЫХ ВЛОЖЕНИЙ ЗА СЧЕТ СРЕДСТВ
РЕСПУБЛИКАНСКОГО БЮДЖЕТА (ФОНДА)

(тыс. рублей)

Наименование республиканского органа государст- венного управле- ния, иной госу- дарственной орга- низации, исполни- тельного комитета	Объемы госу- дарственных капитальных вложений за счет средств республикан- ского бюдже- та - всего	В том числе на		
		финансирование строек и объектов		погашение задолженности за работы, выполненные в предыдущем году
		для респуб- ликанских государст- венных нужд	комму- нальной собствен- ности	
1	2	3	4	5

Приложение 2
к Положению о порядке
формирования, утверждения
Государственной
инвестиционной программы и
отчетности о ее выполнении

Форма

ПЕРЕЧЕНЬ
строек и объектов, финансирование строительства
которых осуществляется за счет средств
республиканского бюджета (фонда)

Наименование республи- канского органа государствен- ного управления, иной государст- венной организации, исполни- тельного комитета Наименование объекта, его местона- хождение	Начало и окончание строитель- ства (годы), про- должитель- ность стро- ительства по ПОС (месяцы)	Мощ- ность, срок ввода в эксплу- атацию (год)	Сметная сто- имость строи- тельства в ценах 1991 года (млн. рублей)	Исполь- зовано инвестиций в основной капитал на 1 января текущего года в ценах 1991 года (млн. рублей)	Остаток сметной сто- имости стро- ительства на 1 января те- кущего года в ценах 1991 года (млн. рублей)	Запланировано		
						в ценах 1991 года (млн. рублей)	в прог- нозных ценах (тыс. рублей)	на погаш- ение задолжен- ности за работы, выполнен- ные в преды- дущем году (млн. рублей)
1	2	3	4	5	6	7	8	9

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
11 красавіка 2007 г. N 179

АБ УНЯСЕННІ ДАПАЎНЕННЯ ВА УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АД 1 ЛІСТАПАДА 2005 Г. N 512

1. Раздзел "Гродзенская вобласць" пераліку матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, уключаных у Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, якія вызваляюцца ад абкладання падаткам на нерухомасць, зацверджанага Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 1 лістапада 2005 г. N 512 (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2005 г., N 173, 1/6905; 2006 г., N 122, 1/7773), пасля падраздзела "г.Гродна" дапоўніць падраздзелам згодна з дадаткам.
2. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь прыняць неабходныя меры па рэалізацыі гэтага Указа.
3. Дадзены Указ уступае ў сілу з дня яго падпісання.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь

А.ЛУКАШЭНКА

ДАПАЎНЕННЕ ПЕРАЛІКУ МАТЭРЫЯЛЬНЫХ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ
КАШТОЎНАСЦЕЙ, УКЛЮЧАНЫХ У ДЗЯРЖАЎНЫ СПІС
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЕЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ,
ЯКІЯ ВЫЗВАЛЯЮЦА АД АБКЛАДАННЯ ПАДАТКАМ НА НЕРУХОМАСЦЬ,
ЗАЦВЕРДЖАНАГА УКАЗАМ ПРЭЗІДЭНТА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
АД 1 ЛІСТАПАДА 2005 Г. N 512

Шыфр у Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь	Назва каштоўнасці	Датаванне каштоўнасці	Месцазнаходжанне каштоўнасці	Катэгорыя каштоўнасці
Гродзенскі раён				
1a1E404550	Аўгустоўскі канал: водны шлях, які ўключае зарэгуляваны ўчастак ракі Чорная Ганча ад Дзяржаўнай граніцы з Рэспублікай Польшча да в. Сонічы (13 км), штучны ўчастак канала ад в. Сонічы да шлюза "Нямнова" (6,5 км) гідравузел "Нямнова": трохкамерны суднаходны шлюз, шлюз-рэгулятар "Куркуль", дом наглядчыка пры гэтым шлюзе гідравузел "Дамброўка": аднакамерны суднаходны шлюз, шлюз-рэгулятар, дом наглядчыка гідравузел "Валкушык": аднакамерны суднаходны шлюз, пагранічны шлюз-рэгулятар, рэшткі падмуркаў дома наглядчыка, сонечны гадзіннік гідравузел "Кужынец": аднакамерны суднаходны шлюз, шлюз-рэгулятар злучальны канал ад суднаходнага шлюза "Нямнова" да ўпадзення ў р. Неман (2,4 км)	1824 - 1839 гады, 70 - 90-я гады XIX стагоддзя, 2004 - 2006 гады	Гродзенскі раён (тэрыторыя ў межах матэрыяльнай нерухомай гісторыка-культурнай каштоўнасці, устаноўленых праектам "Зоны аховы і рэжымы іх утрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці "Аўгустоўскі канал")	0

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
19 апреля 2007 г. N 190

О ПОРЯДКЕ ОЦЕНКИ СТОИМОСТИ КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ

В целях регулирования порядка оценки стоимости культурных ценностей, составляющих библиотечный фонд Республики Беларусь, Национальный архивный фонд Республики Беларусь или включенных в Музейный фонд Республики Беларусь, а также представленных в установленном порядке для придания им статуса историко-культурных ценностей ПОСТАНОВЛЯЮ:

1. Утвердить прилагаемое Положение о порядке оценки стоимости культурных ценностей.

2. Установить, что действие настоящего Указа не распространяется на порядок оценки стоимости материальных историко-культурных ценностей либо культурных ценностей, составляющих библиотечный фонд Республики Беларусь, Национальный архивный фонд Республики Беларусь или включенных в Музейный фонд Республики Беларусь, а также представленных в установленном порядке для придания им статуса историко-культурных ценностей, осуществляемой в целях их страхования.

3. Совету Министров Республики Беларусь в трехмесячный срок обеспечить приведение нормативных правовых актов в соответствие с данным Указом, принять иные меры по его реализации.

4. Настоящий Указ вступает в силу с 20 мая 2007 г.

Президент Республики Беларусь

А.ЛУКАШЕНКО

ПОЛОЖЕНИЕ О ПОРЯДКЕ ОЦЕНКИ СТОИМОСТИ КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ

1. Настоящее Положение разработано в соответствии с подпунктом 4.1 пункта 4 Указа Президента Республики Беларусь от 13 октября 2006 г. N 615 "Об оценочной деятельности в Республике Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 168, 1/7999).

Данным Положением определяется порядок оценки стоимости материальных историко-культурных ценностей либо культурных ценностей, составляющих библиотечный фонд Республики Беларусь, Национальный архивный фонд Республики Беларусь или включенных в Музейный фонд Республики Беларусь, а также представленных в установленном порядке для придания им статуса историко-культурных ценностей (далее - культурные ценности, если иное не предусмотрено настоящим Положением).

2. Для целей настоящего Положения используются следующие основные термины и их определения:

внутренняя оценка - оценка стоимости культурных ценностей, проводимая самостоятельно юридическими и физическими лицами, в том числе индивидуальными предпринимателями, на основании собственного решения без привлечения исполнителя оценки;

заказчик оценки - юридическое или физическое лицо, в том числе индивидуальный предприниматель, заключившее гражданско-правовой договор с исполнителем оценки на проведение оценки стоимости культурных ценностей, правоохранительные органы либо суд в случае принятия соответственно решения, постановления о необходимости проведения оценки;

исполнитель оценки - Министерство культуры, обеспечивающее проведение оценки культурных ценностей в соответствии с настоящим Положением Белорусским республиканским научно-методическим советом по вопросам историко-культурного наследия при Министерстве культуры, а также центральная библиотека республиканского, областного, городского (районного) уровня (далее - государственная библиотека), республиканский, областной, зональный государственный архив (далее - государственный архив), государственный музей республиканского или областного подчинения (далее - государственный музей), обеспечивающие проведение оценки культурных ценностей создаваемыми ими комиссиями;

метод оценки - способ расчета стоимости культурных ценностей;

правоохранительные органы - органы прокуратуры, внутренних дел, государственной безопасности, финансовых расследований Комитета государственного контроля, а также иные государственные органы и должностные лица, осуществляющие в пределах своей компетенции в соответствии с Уголовно-процессуальным кодексом Республики Беларусь досудебное производство.

3. Проведение оценки стоимости культурных ценностей является обязательным:

при заключении гражданско-правовых договоров об отчуждении, приобретении или залоге культурных ценностей, одной из сторон которых является Республика Беларусь, административно-территориальная единица Республики Беларусь либо государственная организация;

при определении размера вреда при их утрате, хищении, уничтожении, повреждении;

в иных случаях, установленных законодательными актами.

4. Оценка стоимости материальных историко-культурных ценностей, а также культурных ценностей, представленных в установленном порядке для придания им статуса историко-культурных ценностей, производится Белорусским республиканским научно-методическим советом по вопросам историко-культурного наследия при Министерстве культуры.

5. Оценка стоимости культурных ценностей, составляющих библиотечный фонд Республики Беларусь, Национальный архивный фонд Республики Беларусь либо включенных в Музейный фонд Республики Беларусь, за исключением указанных в пункте 4 настоящего Положения, производится комиссиями, создаваемыми по решению руководителей соответствующих государственных библиотеки, архива, музея. Комиссии создаются на постоянной основе.

В состав комиссий включаются руководители и специалисты соответствующего профиля государственных библиотеки, архива, музея. В необходимых случаях к работе комиссий могут привлекаться специалисты других организаций, в том числе на основании гражданско-правового договора.

6. Основанием для проведения оценки стоимости культурных ценностей является гражданско-правовой договор, заключаемый между исполнителем оценки и заказчиком оценки, судебное постановление либо решение правоохранительных органов.

По договору на проведение оценки стоимости культурных ценностей исполнитель оценки обязуется провести ее по заданию заказчика оценки, а заказчик оценки - оплатить эту услугу.

Оплата независимой оценки, проводимой в соответствии с постановлением суда, решением правоохранительных органов, осуществляется в установленном порядке после ее проведения.

7. Договор на проведение оценки стоимости культурных ценностей заключается в письменной форме. В нем должны быть указаны:

наименование культурных ценностей и их индивидуальные признаки;

предмет договора;

стоимость услуг исполнителя оценки, срок и порядок их оплаты;

срок представления результата оценки;

цель оценки стоимости;

дата оценки стоимости;

наименование валюты, в которой проводится оценка стоимости;

права и обязанности сторон;

ответственность сторон за неисполнение или ненадлежащее исполнение обязательств, предусмотренных в договоре.

8. Результат оценки стоимости представляется заказчику в форме заключения об оценке стоимости культурных ценностей с приложением отчета о такой оценке.

9. Заключение об оценке стоимости культурных ценностей должно содержать:

полное наименование исполнителя оценки;

номер и дату заключения договора на проведение оценки стоимости либо дату принятия судебного постановления, решения правоохранительных органов;

описание оцениваемых культурных ценностей (техническое и иное, включая перечень ограничений (обременений) прав на культурную ценность при их наличии);

цель оценки стоимости;

дату оценки стоимости;

итоговую величину стоимости культурных ценностей. Такая величина определяется без учета налога на добавленную стоимость и должна быть выражена денежной суммой или в виде диапазона денежной суммы;

иную информацию по соглашению сторон, а также по усмотрению исполнителя оценки.

10. Отчет об оценке стоимости культурных ценностей должен включать:

перечень данных, использованных для оценки стоимости, с указанием их источника;

анализ данных, использованных для оценки стоимости, с характеристикой каждого из критериев оценки стоимости культурных ценностей, указанных в пункте 12 настоящего Положения;

описание процедуры расчета (определения) стоимости культурных ценностей.

11. Заключение и отчет об оценке стоимости культурных ценностей подписываются председателем научно-методического совета, комиссии, указанных соответственно в пунктах 4 и 5 настоящего Положения, утверждаются руководителем исполнителя оценки и скрепляются печатью исполнителя оценки.

В случае несогласия заказчика оценки с заключением об оценке стоимости культурных ценностей данное заключение может быть обжаловано в 10-дневный срок в следующем порядке:

заключение Белорусского республиканского научно-методического совета по вопросам историко-культурного наследия при Министерстве культуры - в Министерство культуры;

заключение комиссии государственной библиотеки - в Республиканский библиотечный совет;

заключение комиссии государственного архива - в Центральную экспертно-методическую комиссию Департамента по архивам и делопроизводству Министерства юстиции;

заключение комиссии государственного музея - в Республиканский научно-методический совет по вопросам музейной деятельности.

Если заказчик оценки не согласен с решением, принятым органами, указанными в части второй настоящего пункта, спор разрешается в судебном порядке.

12. К критериям оценки стоимости культурной ценности относятся ее авторство, содержание, научно-историческая и художественная ценность, время возникновения ценности, внешние художественные и физические особенности, физическое состояние культурной ценности, подлинность, редкость (уникальность), антикварно-букинистический спрос, при определении которых соответственно учитываются:

12.1. связь происхождения культурной ценности с именами деятелей культуры и искусства, политических деятелей и иных выдающихся лиц исходя из их роли в государственной, общественно-политической, научной и культурной жизни Республики Беларусь или другого государства, признания их заслуг перед обществом; время (период) деятельности автора, сущность, результативность, освещенность фактов, событий его творческой и профессиональной деятельности;

12.2. значимость (важность) отраженных в культурной ценности событий, фактов, явлений, прежде всего информации о принципиально новых или чрезвычайных этапах в общественной

жизни; степень обобщения информации на различных уровнях государственного управления; информационная значимость культурной ценности; виды (номинал) культурных ценностей, которые сами по себе определяют содержание и обуславливают их ценность. Особую значимость представляет культурная ценность, содержащая межотраслевую и отраслевую информацию республиканского значения;

12.3. факт создания культурной ценности непосредственно в процессе исторического события, явления либо в более ранний период; отражение при ее создании принципиально новых этапов научно-технического прогресса в стране в целом, различных отраслях науки, техники, народного хозяйства, возникновение новых форм и методов документирования событий (аудиовизуальные и электронные документы);

12.4. ценность материала, из которого изготовлена культурная ценность, применение в ее оформлении драгоценных металлов и материалов;

12.5. физическая сохранность, повреждение культурной ценности с учетом требуемых затрат на реставрационные работы; режим хранения, увеличивающий расходы (специальный температурно-влажностный режим, специальное оборудование, сейфовое хранение, футляры, боксы, особые обложки и другое);

12.6. сведения об авторе, времени и месте создания, содержащиеся в культурной ценности или выявленные иным путем, подтверждающие подлинность ее происхождения. Подлинник представляет собой первый или единичный экземпляр культурной ценности. При этом автограф (рукопись) имеет более высокую ценность, чем копия (список). Авторская машинопись (машинописный текст, напечатанный самим автором) приравнивается к автографу. Авторизация (наличие авторской правки и подписи), подтверждающая достоверность рукописи, увеличивает ее стоимость. Неавторизованные машинописные экземпляры документов 1922 - 1991 годов имеют более низкую ценность;

12.7. редкость отдельных видов культурных ценностей, а также неполная сохранность отдельных личных (фамильных) архивов, коллекций, библиотек;

12.8. антикварно-букинистическая цена культурной ценности, которая отражает интенсивность спроса на информацию, содержащуюся в ней в данное время, в данной ситуации.

13. Оценка стоимости культурной ценности осуществляется исходя из рыночного метода оценки стоимости культурной ценности, который заключается в сравнении культурной ценности с аналогичными ценностями по критериям, указанным в пункте 12 настоящего Положения.

14. Юридические и физические лица, в том числе индивидуальные предприниматели, имеют право на проведение внутренней оценки принадлежащих им культурных ценностей.

Внутренняя оценка культурных ценностей проводится на основании данных бухгалтерского учета, информации о стоимости их приобретения, стоимости аналогичных культурных ценностей согласно методу оценки, указанному в пункте 13 настоящего Положения, или иным методам оценки, определенным законодательством.

Результат внутренней оценки не может использоваться в случаях, если в соответствии с настоящим Положением и иными законодательными актами оценка должна быть только обязательной.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
16 июля 2007 г. N 318

**О ПОРЯДКЕ ДОВЕДЕНИЯ ДО ВСЕОБЩЕГО СВЕДЕНИЯ ТЕХНИЧЕСКИХ
НОРМАТИВНЫХ ПРАВОВЫХ АКТОВ**

В целях предоставления юридическим и физическим лицам полной, достоверной и своевременной информации о технических нормативных правовых актах:

Пункт 1 вступает в силу через шесть месяцев после официального опубликования (пункт 6 данного документа).

1. Установить, что:

1.1. государственные органы, утверждающие технические нормативные правовые акты, кроме случаев, когда в таких актах имеются сведения, составляющие государственные секреты:

1.1.1. публикуют на своих сайтах в глобальной компьютерной сети Интернет и по решению этих государственных органов также в своих печатных изданиях:

программы (планы) разработки технических нормативных правовых актов (при наличии этих программ (планов);

постоянно актуализируемые перечни действующих технических нормативных правовых актов, утверждение которых входит в их компетенцию;

тексты постановлений (приказов) об утверждении технических нормативных правовых актов, о внесении в технические нормативные правовые акты изменений и (или) дополнений, толковании таких актов, приостановлении их действия, отмене либо признании утратившими силу (если иное не определено, далее - постановления (приказы));

Для целей настоящего Указа под техническими нормативными правовыми актами понимаются технические нормативные правовые акты, предусмотренные абзацем двадцать шестым статьи 1 Закона Республики Беларусь от 10 января 2000 года "О нормативных правовых актах Республики Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2000 г., N 7, 2/136), за исключением стандартов организаций и технических условий, а также фармакопейных статей.

1.1.2. направляют в Государственный комитет по стандартизации для формирования информационных ресурсов Национального фонда технических нормативных правовых актов и государственной регистрации технических нормативных правовых актов в области технического нормирования и стандартизации:

тексты постановлений (приказов), утвержденных технических нормативных правовых актов, а также тексты внесенных в технические нормативные правовые акты изменений и (или) дополнений;

сведения об утвержденных технических нормативных правовых актах, включающие информацию об их виде, обозначении и регистрационном номере (при их наличии), названии, дате введения в действие (вступления в силу), заменяемом техническом нормативном правовом акте, утверждающих постановлениях (приказах) и о внесении в технические нормативные правовые акты изменений и (или) дополнений, толковании таких актов, приостановлении их действия, отмене либо признании утратившими силу, источниках официального опубликования (при наличии), о юридических лицах и индивидуальных предпринимателях, распространяющих технические нормативные правовые акты, а также аннотации к этим актам;

один экземпляр своего печатного издания (при наличии), в котором опубликована информация, предусмотренная абзацем вторым настоящего подпункта;

1.1.3. направляют в Национальный центр правовой информации для включения в единый эталонный банк данных правовой информации (далее - ЭБДПИ):

тексты постановлений (приказов) и внесенных в технические нормативные правовые акты изменений и (или) дополнений (кроме технических нормативных правовых актов в области технического нормирования и стандартизации);

тексты утвержденных технических нормативных правовых актов, если государственным органом, их утвердившим, принято решение о включении в ЭБДПИ или в Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь этих правовых актов в полном изложении (кроме технических нормативных правовых актов в области технического нормирования и стандартизации);

1.1.4. издают (переиздают) утвержденные ими технические нормативные правовые акты, если они не включены в ЭБДПИ в полном изложении либо иное не предусмотрено Законом Республики Беларусь от 5 января 2004 года "О техническом нормировании и стандартизации" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2004 г., N 4, 2/1011);

1.2. Государственный комитет по стандартизации осуществляет:

1.2.1. в течение десяти рабочих дней после поступления информации, предусмотренной абзацами вторым и третьим подпункта 1.1.2 настоящего пункта:

1.2.1.1. государственную регистрацию технических нормативных правовых актов в области технического нормирования и стандартизации и направление в Национальный центр правовой информации сведений о них для включения в ЭБДПИ:

текстов постановлений (приказов) и внесенных в такие акты изменений и (или) дополнений;

текстов утвержденных в указанной области технических нормативных правовых актов, если государственным органом, их утвердившим, принято решение о включении в ЭБДПИ либо в Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь этих актов в полном изложении;

1.2.1.2. опубликование на своем сайте в глобальной компьютерной сети Интернет сведений, предусмотренных абзацем третьим подпункта 1.1.2 настоящего пункта;

1.2.2. формирование в Национальном фонде технических нормативных правовых актов компьютерного банка данных о действующих технических нормативных правовых актах, содержащего тексты постановлений (приказов), утвержденных ими технических нормативных правовых актов, а также внесенных в такие акты изменений и (или) дополнений и иные информационные ресурсы названного фонда.

Информация, содержащаяся в Национальном фонде технических нормативных правовых актов, предоставляется для ознакомления при посещении этого фонда безвозмездно;

1.3. информация о технических нормативных правовых актах представляется в Государственный комитет по стандартизации и Национальный центр правовой информации в соответствии с установленными ими требованиями в виде копий оригиналов этих актов на бумажных носителях и одновременно на электронных (магнитных) носителях в виде файлов с текстами правовых актов (сведений о них) в срок не позднее пяти рабочих дней после подписания соответствующих постановлений (приказов).

К информации о технических нормативных правовых актах в области технического нормирования и стандартизации, представляемой государственными органами в Государственный комитет по стандартизации, и информации об иных технических нормативных правовых актах, направляемой государственными органами в Национальный центр правовой информации, прилагается сопроводительное письмо с предложением о включении в ЭБДПИ текстов постановлений (приказов) и внесенных в технические нормативные правовые акты изменений и (или) дополнений либо о включении в ЭБДПИ или в Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь текстов технических нормативных правовых актов в полном изложении.

Размещенные в ЭБДПИ сведения о технических нормативных правовых актах могут сопровождаться информацией о юридических лицах и индивидуальных предпринимателях, распространяющих эти акты;

1.4. опубликование технических нормативных правовых актов с ограничительным грифом "Для служебного пользования", а также предоставление информации о таких актах осуществляется в соответствии с законодательством о служебной информации ограниченного распространения;

1.5. технические нормативные правовые акты вводятся в действие (вступают в силу) не ранее чем через пятнадцать рабочих дней после их подписания, если иное не вытекает из законов, поручений Президента Республики Беларусь, Администрации Президента Республики Беларусь, Совета Министров Республики Беларусь.

2. Часть первую пункта 6 Положения о Национальном реестре правовых актов Республики Беларусь, утвержденного Указом Президента Республики Беларусь от 20 июля 1998 г. N 369 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 1999 г., N 1, 1/1), дополнить словами "и иными законодательными актами".

3. Совету Министров Республики Беларусь в шестимесячный срок:

обеспечить создание на основе Национального фонда технических нормативных правовых актов в области технического нормирования и стандартизации Национального фонда технических нормативных правовых актов, установить порядок ведения этого фонда и правила пользования им;

совместно с Национальным центром законопроектной деятельности при Президенте Республики Беларусь принять меры по приведению актов законодательства в соответствие с настоящим Указом;

принять иные меры по реализации настоящего Указа.

4. Государственным органам, утверждающим технические нормативные правовые акты, в шестимесячный срок представить в Государственный комитет по стандартизации информацию, предусмотренную подпунктом 1.1.2 пункта 1 настоящего Указа, о действующих технических нормативных правовых актах, утвержденных до вступления в силу пункта 1 данного Указа.

5. До приведения актов законодательства в соответствие с настоящим Указом они применяются в части, не противоречащей данному Указу.

6. Настоящий Указ вступает в силу после его официального опубликования, за исключением пункта 1, который вступает в силу через шесть месяцев после официального опубликования Указа.

Президент Республики Беларусь

А.ЛУКАШЕНКО

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
1 лістапада 2007 г. N 557

АБ УНЯСЕННІ ЗМЯНЕННЯ І ДАПАЎНЕННЯЎ ВА УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА
РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ АД 30 ЛІПЕНЯ 2007 Г. N 367

1. Унесці ў раздзел "г.Мінск" пераліку матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, уключаных у Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, землі, занятыя якімі, вызваляюцца ад абкладання платай за зямлю, зацверджанага Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 30 ліпеня 2007 г. N 367 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2007 г., N 187, 1/8795), наступныя змяненне і дапаўненні:

1.1. пазіцыю

"

Гістарычны цэнтр г.Мінска (пералік аб'ектаў без катэгорыі каштоўнасці, якія не прадстаўлены ў Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь асобным шыфрам)	XI - XX стагоддзі	вул. Багдановіча, 3, 7, 9, 9а, 11, 17а, 19, 21	без катэгорыі
		вул. Віцебская, 10, 11	-"
		вул. Герцэна, 10, 12, 2а, 2, 4, 6, 8	-"
		вул. Гарадскі Вал, 12, корп. 2	-"
		вул. Замкавая, 25, 27, 27а, 29, 31	-"
		вул. Ракаўская, 12, 12а, 14а, 15, 16, 16а, 17, 18, 19, 19а, 20/15, 23, 25, 30, 32	-"
		вул. Інтэрнацыянальная, 4, 5, 6, 8, 9/17, 11, 11а, 12, 13, 13а, 14, 16, 21/3, 23, 25, 27, 31, 31а, 33б	-"
		вул. Рэвалюцыйная, 4, 6, 6а, 6б, 6в, 8, 8а, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 15а, 17, 22, 24а, 24б, 24, 26, 26а, 28, 32	-"
		вул. Камунальная набярэжная, 4, 6, 8	-"
		вул. Камсамольская, 5, 5а, 6, 7, 9/16, 11/7, 12, 13а, 15, 15а, 18, 20а	-"
		зав. Музычны, 1б-2/к, 1в-2/к, 3	-"
		вул. Шпалерная, 6а	-"
		вул. Вызвалення, 1, 13, 3, 5, 7, 8, 9	-"
		вул. Старавіленская, 2, 4, 6, 8, 12, 14, 16	-"
		вул. Старажоўская, 3, 5	-"

"

замяніць пазіцыяй

"

Гістарычны цэнтр г.Мінска (пералік аб'ектаў без катэгорыі каштоўнасці, якія не прадстаўлены ў Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь асобным шыфрам)	XI - XX стагоддзі	вул. Багдановіча, 3, 7, 9, 9а, 11, 17а, 19, 21	без катэгорыі
		вул. Віцебская, 10, 11	-"
		вул. Герцэна, 2, 2а, 4, 6, 8, 10, 12	-"
		вул. Гарадскі Вал, 12, корп. 2	-"
		вул. Замкавая, 25, 27, 27а, 29, 31	-"
		вул. Ракаўская, 12, 12а, 14а, 15, 16, 16а, 17, 18, 19, 19а, 20/15, 23, 25, 26, 30, 32	-"
		вул. Інтэрнацыянальная, 4, 5, 6, 8, 9/17, 11, 11а, 12, 13, 13а, 14, 16, 21/3, 23, 25, 27, 31, 31а, 33б	-"
		вул. Рэвалюцыйная, 4, 6, 6а, 6б, 6в, 8, 8а, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 15а, 17, 22, 24, 24а, 24б, 26, 26а, 28, 32	-"
		вул. Камунальная набярэжная, 4, 6, 8	-"
		вул. Камсамольская, 5, 5а, 6, 7, 9/16, 11/7, 12, 13а, 15, 15а, 18, 20а	-"
		зав. Музычны, 1б-2/к, 1в-2/к, 3	-"
		вул. Шпалерная, 6а	-"
		вул. Вызвалення, 3, 5, 6, 6а, 7, 8, 9, 11, 13	-"
		вул. Старавіленская, 2, 4, 6, 8, 12, 14, 16	-"
		вул. Старажоўская, 3, 5	-"
		вул. Гандлевая, 27	-"

" ;

1.2. пасля пазіцыі

"

Комплекс будынкаў былога кляштара бернардынцаў:	XVII - XIX стагоддзі		2
касцёл	другая палова XVII стагоддзя	вул. Кірылы і Мяфодзія, 4	
жылы корпус	1650-я гады	вул. Кірылы і Мяфодзія, 6	
флігель	1817 год	вул. Кірылы і Мяфодзія, 8	
гандлёвыя рады	1810 - 1817 гады	вул. Герцэна, 1	
агароджа	1810 - 1817 гады	вул. Герцэна	

"

дапоўніць пазіцыяй

"

Комплекс будынкаў былога кляштара бернардзінак:	XVII - XVIII стагоддзі	вул. Кірылы і Мяфодзія, 5, 7	2
жылы корпус	1642 - 1648 гады		
флігель	1730-я гады		

";

1.3. пасля пазіцыі

"

Будынак	1949 - 1954 год	пр. Незалежнасці, 23 (вул. Леніна, 5, вул. Энгельса, 8)	2
---------	-----------------	---	---

"

дапоўніць пазіцыямі:

"

Будынак былой духоўнай кансісторыі	сярэдзіна XIX стагоддзя	пр. Незалежнасці, 24	2
Адміністрацыйны будынак (былы царкоўна-археалагічны музей)	1913 год	пр. Незалежнасці, 26	3

".

2. Савету Міністраў Рэспублікі Беларусь прыняць меры па рэалізацыі гэтага Указа.

3. Дадзены Указ уступае ў сілу з дня яго падпісання і распаўсюджвае сваё дзеянне на адносіны, якія ўзніклі з 1 студзеня 2007 г.

Прэзідэнт Рэспублікі Беларусь

А.ЛУКАШЭНКА

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
6 мая 2002 г. N 579

О ВОПРОСАХ СОХРАНЕНИЯ ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДИЯ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

(в ред. постановления Совмина от 03.12.2004 N 1538)

В целях государственной поддержки деятельности по учету, охране, сохранению, восстановлению и содержанию объектов историко-культурного наследия Совет Министров Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Утвердить прилагаемое Положение о порядке определения очередности в финансировании работ по сохранению и восстановлению материальных историко-культурных ценностей и участию в нем государства.

2. Министерству культуры:

2.1. совместно с областными и Минским городским исполнительными комитетами завершить в 2002 году формирование Государственного списка историко-культурных ценностей Республики Беларусь;

2.2. совместно с Министерством экономики, областными и Минским городским исполнительными комитетами до 1 сентября 2002 г. разработать и внести на рассмотрение в Совет Министров Республики Беларусь предложения по совершенствованию системы органов охраны историко-культурного наследия Республики Беларусь;

2.3. подготовить и утвердить в 2002 году инструкцию о составе, порядке разработки, согласования и утверждения научно-проектной документации на производство работ на объектах, отнесенных к материальным историко-культурным ценностям;

2.4. совместно с Министерством экономики, Министерством финансов подготовить перечень мероприятий по поэтапному пересмотру, корректировке и утверждению в установленном порядке сметных норм и расценок на реставрационно-восстановительные работы на объектах, отнесенных к материальным историко-культурным ценностям;

2.5. совместно с Министерством иностранных дел, другими заинтересованными внести в первом полугодии 2002 года в Совет Министров Республики Беларусь предложения об определении порядка государственного регулирования деятельности по возвращению историко-культурных ценностей Республики Беларусь и их реституции в случае незаконного присвоения.

3. Министерству иностранных дел, Министерству культуры, Национальной комиссии Республики Беларусь по делам ЮНЕСКО представить в мае 2002 года в Совет Министров Республики Беларусь предложения по подготовке к церемонии торжественного вручения свидетельства ЮНЕСКО о включении Замкового комплекса "Мир" в Список всемирного культурного и природного наследия.

4. Министерству финансов, Министерству экономики, Министерству культуры при формировании проекта бюджета на очередной финансовый (бюджетный) год в установленном порядке предусматривать ассигнования на финансирование Банка сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь, научно-исследовательских, проектных, реставрационно-восстановительных и прочих работ по охране историко-культурного наследия народа Беларуси.

Премьер-министр Республики Беларусь

Г.НОВИЦКИЙ

**ПОЛОЖЕНИЕ
О ПОРЯДКЕ ОПРЕДЕЛЕНИЯ ОЧЕРЕДНОСТИ В ФИНАНСИРОВАНИИ РАБОТ
ПО СОХРАНЕНИЮ И ВОССТАНОВЛЕНИЮ МАТЕРИАЛЬНЫХ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ И УЧАСТИИ
В НЕМ ГОСУДАРСТВА**

(в ред. постановления Совмина от 03.12.2004 N 1538)

1. Настоящее Положение определяет порядок очередности в финансировании работ по сохранению и восстановлению материальных историко-культурных ценностей, участие в нем государства, а также критерии систематизации материальных историко-культурных ценностей Республики Беларусь.

2. По степени приоритетности материальные историко-культурные ценности подразделяются на пять групп: "А", "Б", "В", "Г" и "Д", по каждой из которых формируются отдельные перечни по реставрации.

3. К группе "А" относятся материальные историко-культурные ценности, высокая степень художественной, духовной либо документальной значимости которых позволяет отнести их к категории объектов национальной гордости народа Беларуси.

Перечень приоритетных объектов реставрации этой группы разрабатывается Министерством культуры Республики Беларусь с учетом предложений областных и Минского городского исполнительных комитетов и утверждается Советом Министров Республики Беларусь.

Указанный перечень пересматривается и уточняется по мере необходимости, но не реже одного раза в 5 лет.

4. Финансирование научно-исследовательских и реставрационно-восстановительных работ на объектах, отнесенных к материальным историко-культурным ценностям группы "А", из средств республиканского бюджета осуществляется в первую очередь и в объеме, обеспечивающем выполнение всего комплекса мероприятий, предусмотренных законодательством по охране историко-культурного наследия.

5. При отсутствии специальных фондов для реставрации отдельных ценностей, отнесенных к группе "А", а также грантов и добровольных пожертвований на их восстановление средствами республиканского бюджета должна быть обеспечена полностью стоимость всех научно-исследовательских работ, разработки проектно-сметной документации, комплекса реставрационных работ, работ по приспособлению, инженерному обеспечению и благоустройству.

6. В перечень объектов группы "Б" входят находящиеся под угрозой уничтожения материальные историко-культурные ценности, которые являются собственностью государства и не используются.

Их финансирование формируется как часть ежегодных государственных инвестиционных программ.

Перечень указанных объектов составляется Министерством культуры Республики Беларусь при участии областных и Минского городского исполнительных комитетов и утверждается Белорусской республиканской научно-методической радой по вопросам историко-культурного наследия.

(часть 3 пункта 6 в ред. постановления Совмина от 03.12.2004 N 1538)

7. Финансирование работ на объектах, отнесенных к группе "Б", из средств республиканского бюджета осуществляется в первую очередь в целях недопущения ухудшения их технического состояния. Выделенные бюджетные ассигнования направляются на проведение работ по консервации историко-культурных ценностей.

8. При отсутствии специальных фондов реставрации отдельных ценностей, отнесенных к группе "Б", а также грантов и добровольных пожертвований на выполнение работ должна быть обеспечена финансированием из средств республиканского бюджета полностью стоимость разработки и реализации проектов консервации.

9. К группе "В" относятся материальные историко-культурные ценности, находящиеся в оперативном управлении государственных учреждений культуры, науки, здравоохранения и образования.

10. Финансирование из средств республиканского бюджета научно-исследовательских и реставрационно-восстановительных работ на объектах, отнесенных к материальным историко-культурным ценностям группы "В", осуществляется Министерством культуры Республики Беларусь на условиях долевого участия - не более 50 процентов от стоимости научно-исследовательских,

проектных, реставрационных работ, инженерного обеспечения и приспособления (без благоустройства).

Финансирование работ по объектам группы "В" осуществляется на основании отраслевых программ, разработанных совместно с заинтересованными республиканскими органами государственного управления, областными и Минским городским исполкомами.

11. К группе "Г" относятся материальные историко-культурные ценности, которые находятся в собственности религиозных организаций.

12. Очередность и объемы выделения средств на проведение работ на конкретных объектах группы "Г" определяются по согласованию с Белорусской республиканской научно-методической радой по вопросам историко-культурного наследия и с руководством официально зарегистрированных в Республике Беларусь религиозных организаций.

13. При отсутствии специальных фондов реставрации, а также грантов и добровольных пожертвований на восстановление ценностей, отнесенных к группе "Г", по мере поступления заявок от руководства официально зарегистрированных в Республике Беларусь религиозных организаций Министерством культуры Республики Беларусь осуществляется финансирование за счет средств республиканского бюджета всего комплекса мероприятий по проведению научно-исследовательских работ и разработке проектно-сметной документации реставрации.

14. Финансирование работ по реставрации уникальных фрагментов (авторских полихромных и пластических композиций) ценностей, отнесенных к категории "Г", осуществляется за счет средств республиканского бюджета, выделяемых Министерству культуры Республики Беларусь для выполнения реставрационно-восстановительных работ либо других мероприятий по охране историко-культурного наследия.

15. К группе "Д" относятся все материальные историко-культурные ценности, которые не подпадают под определения пунктов 3 - 14 настоящего Положения.

Финансирование научно-исследовательских и реставрационно-восстановительных работ на ценностях, отнесенных к группе "Д", может осуществляться за счет средств республиканского бюджета, выделяемых Министерству культуры Республики Беларусь, только в случае полного удовлетворения потребностей по финансированию работ на ценностях групп "А", "Б", "В" и "Г".

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
22 мая 2002 г. N 651

АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ ПАЛАЖЭННЯ АБ АХОВЕ АРХЕАЛАГІЧНЫХ
АБ'ЕКТАЎ ПРЫ ПРАВЯДЗЕННІ ЗЕМЛЯНЫХ І БУДАЎНІЧЫХ РАБОТ

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

У мэтах далейшага ўдасканалення дзяржаўнага ўліку, аховы, выкарыстання і прапаганды археалагічнай спадчыны Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Зацвердзіць Палажэнне аб ахове археалагічных аб'ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ (прыкладаецца).
2. Кантроль за выкананнем патрабаванняў Палажэння аб ахове археалагічных аб'ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ ускласці на Міністэрства культуры.
3. Рэспубліканскім органам дзяржаўнага кіравання ў двухмесячны тэрмін прыняць меры па прывядзенню сваіх нарматыўных прававых актаў у адпаведнасць з дадзенай пастановай.

Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь

Г.НАВІЦКІ

ЗАЦВЕРДЖАНА
Пастанова
Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
22.05.2002 N 651

**ПАЛАЖЭННЕ
АБ АХОВЕ АРХЕАЛАГІЧНЫХ АБ'ЕКТАЎ ПРЫ ПРАВЯДЗЕННІ ЗЕМЛЯНЫХ
І БУДАЎНІЧЫХ РАБОТ**

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

Агульныя палажэнні

1. Дадзенае Палажэнне вызначае склад і парадак ажыццяўлення дзяржаўнымі органамі, юрыдычнымі і фізічнымі асобамі абавязковых мер па ахове археалагічных аб'ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ з мэтай выкарыстання археалагічных аб'ектаў у інтарэсах гуманітарнай адукацыі, навукі і культуры, а таксама развіцця чалавечай асобы.

Асобы, вінаватыя ў невыкананні правілаў па ахове археалагічных аб'ектаў, нясуць адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

2. У дадзеным Палажэнні прымяняюцца наступныя асноўныя тэрміны:

археалагічныя аб'екты - матэрыяльныя аб'екты ці іх комплексы, якія ўзніклі ў выніку жыццядзейнасці чалавека ад яго з'яўлення да перыяду новай гісторыі і выяўлены на аснове спецыяльных археалагічных метадаў. Да матэрыяльных аб'ектаў для мэт прызнання археалагічным аб'ектам адносяцца ў прыватнасці ўмацаваныя старажытныя паселішчы (гарадзішчы, гарады, замкі) і неўмацаваныя старажытныя паселішчы (стаянкі, селішчы), могільнікі (курганныя і грунтавыя), асобныя пахаванні, рэшткі старажытных умацаванняў і вытворчых комплексаў (шахты, майстэрні, металургічныя печы), транспартныя шляхі, культавыя аб'екты (свяцілішчы, святыя месцы, каменныя крыжы і камяні з выявамі і надпісамі), рэчавыя і манетныя скарбы, асобныя старажытныя рэчы, культурны пласт гістарычных частак населеных пунктаў і сакральных аб'ектаў;

земляныя і будаўнічыя работы - будаўнічы працэс, які ўключае распрацоўку (выемку) грунту, яго перамяшчэнне і ўкладку на пэўным месцы. Да земляных і будаўнічых работ адносяцца ў прыватнасці пракладка нафта- і газаводаў, камунікацый, будаўніцтва будынкаў, гідратэхнічных і іншых збудаванняў, дарог, распрацоўка кар'ераў;

тэрыторыя археалагічнага аб'екта - зямельны ўчастак, заняты археалагічным аб'ектам і звязаны з ім гістарычна і функцыянальна;

зона аховы археалагічнага аб'екта - тэрыторыя, якая непасрэдна акружае археалагічны аб'ект, прызначаная для аховы археалагічнага аб'екта і бліжэйшага да яго асяроддзя, а таксама мэтазгоднага выкарыстання археалагічнага аб'екта і спрыяльнага яго ўспрыняцця;

ахова археалагічных аб'ектаў - сістэма арганізацыйных, прававых і эканамічных мер па зберажэнню археалагічных аб'ектаў;

дазвол дзяржаўнай навуковай установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" - дакумент, які выдаецца дзяржаўнай навуковай установай "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" ва ўстаноўленым парадку і з'яўляецца пацвярджэннем прадастаўленага Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі выканаўцам права на правядзенне археалагічных даследаванняў.

(абзац введзены постановлением Совмина от 15.06.2006 N 762)

3. Дзейнасць у адносінах да археалагічных аб'ектаў, якія з'яўляюцца матэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, рэгулюецца Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр прававых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) і дадзеным Палажэннем.

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

Характар дзейнасці ў дачыненні да археалагічных аб'ектаў, якія не з'яўляюцца матэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, вызначаецца Міністэрствам культуры на падставе заключэння дзяржаўнай навуковай установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі". Правядзенне земляных і будаўнічых работ на тэрыторыі археалагічнага аб'екта ажыццяўляецца па ўзгадненню з Міністэрствам культуры.

(часть вторая п. 3 в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

4. Рэжым утрымання зацверджаных у праектах зон аховы археалагічных аб'ектаў абавязковы для выканання ўсімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі.

Распрацоўка мер па ахове археалагічных аб'ектаў у зонах
земляных і будаўнічых работ

5. Звесткі аб археалагічных аб'ектах, зонах аховы археалагічных аб'ектаў уключаюцца ў склад генеральных планаў развіцця гарадоў і іншых паселішчаў, праектаў дэталёвай планіроўкі і другіх горадабудаўнічых праектаў, праектаў гаспадарчага развіцця тэрыторый і іншай праектнай дакументацыі з мэтай аховы археалагічных аб'ектаў пры рэалізацыі ўказаных планаў і праектаў. Названыя планы і праекты падлягаюць узгадненню з Міністэрствам культуры.

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

6. Усе віды земляных і будаўнічых работ у зоне аховы археалагічных аб'ектаў могуць праводзіцца толькі пасля распрацоўкі і ажыццяўлення мер па іх ахове. Меры па ахове археалагічных аб'ектаў павінны прадугледжвацца на ўсіх этапах перапраектных, праектных работ і пры ўсіх відах будаўніцтва аб'ектаў і пабудов. Распрацоўка сістэмы мер па ахове археалагічных аб'ектаў уключаецца ў праектна-каштарысную дакументацыю на правядзенне ўсіх відаў земляных і будаўнічых работ і ўзгадняецца з Міністэрствам культуры.

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

7. Меры па ахове археалагічных аб'ектаў павінны прадугледжваць наступныя віды работ:

фіксацыя ўжо вядомых археалагічных аб'ектаў на праектным матэрыяле;

абследаванне зоны земляных і будаўнічых работ з мэтай выяўлення няўлічаных археалагічных аб'ектаў, іх фіксацыя і пры неабходнасці навуковае даследаванне.

Меры па ахове археалагічных аб'ектаў у зоне земляных і будаўнічых работ распрацоўваюцца арганізацыямі, якім выдадзены дазвол дзяржаўнай навуковай установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" ў адпаведнасці з дагаворамі, заключанымі дзяржаўнай навуковай установай "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" з юрыдычнымі, фізічнымі асобамі, якія вядуць праектаванне ў названых зонах.

(часть вторая п. 7 в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

8. Фінансаванне мер па ахове археалагічных аб'ектаў у зонах земляных і будаўнічых работ праводзіцца юрыдычнымі і фізічнымі асобамі, якія з'яўляюцца заказчыкамі праектных і будаўнічых работ.

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

Меры па ахове археалагічных аб'ектаў пры правядзенні
земляных і будаўнічых работ

9. Меры па ахове археалагічных аб'ектаў пры правядзенні ўсіх відаў земляных і будаўнічых работ ажыццяўляюцца ў адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь і прадугледжваюць:

забарону ўсіх відаў работ на тэрыторыі плануемага будаўніцтва;

замену тэрыторыі будаўніцтва;

стварэнне інжынернай абароны археалагічных аб'ектаў;

навуковае даследаванне археалагічных аб'ектаў;

нагляд археолагаў за выкананнем ахоўных мер пры правядзенні земляных, будаўнічых і іншых работ;

кансервацыю археалагічных аб'ектаў у складзе будаўнічага комплексу;

іншыя меры, прадугледжаныя заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

10. Міністэрства культуры, а таксама археолагі, кваліфікацыя якіх пацверджана пасведчаннем на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, маюць права сваім рашэннем прыпыніць земляныя і будаўнічыя работы ў выпадку з'яўлення пагрозы пашкоджання ці знішчэння археалагічнага аб'екта.

(п. 10 в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

11. Юрыдычныя і фізічныя асобы ў выпадку выяўлення археалагічных аб'ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ павінны паведаміць аб гэтым Міністэрству культуры і прыпыніць далейшае вядзенне работ.

На падставе звароту Міністэрства культуры дзяржаўная навуковая ўстанова "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" дае заключэнне аб навуковай вартасці выяўленага аб'екта і прапануе меры па яго ахове.

(п. 11 в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

12. Размяшчэнне археалагічных аб'ектаў фіксуецца ў кожным раёне краіны на раённых картах землекарыстання.

Інфармацыя аб размяшчэнні археалагічных аб'ектаў, якая атрымана ў ходзе правядзення земляных і будаўнічых работ, прадстаўляецца навуковымі арганізацыямі археалагічнага профілю, выканаўцам якіх прадастаўлена права на правядзенне археалагічных даследаванняў. Дадзеная інфармацыя ўключае ў сябе ілюстраваныя і тэкставыя матэрыялы, якія распрацоўваюцца на аснове сучасных картаграфічных матэрыялаў, узгадняюцца дзяржаўнай навуковай установай "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" і Міністэрствам культуры, пасля чаго зацвярджаюцца дзяржаўнымі органамі землекарыстання.

(часть вторая п. 12 в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

Палявыя археалагічныя даследаванні ў зонах правядзення
земляных і будаўнічых работ

13. Кіраўніцтва археалагічнымі разведкамі і раскопкамі ў зоне правядзення ўсіх відаў земляных і будаўнічых работ ажыццяўляецца спецыялістамі адпаведнай кваліфікацыі, якая пацверджана пасведчаннем на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

14. Правядзенне археалагічных даследаванняў ажыццяўляецца на падставе дазволу Міністэрства культуры.

(в ред. постановления Совмина от 15.06.2006 N 762)

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
8 октября 2002 г. N 1395

**О СИСТЕМЕ МЕР, ОБЕСПЕЧИВАЮЩИХ ПРОВЕДЕНИЕ
РЕСТАВРАЦИОННО-ВОССТАНОВИТЕЛЬНЫХ РАБОТ НА НАИБОЛЕЕ
ВАЖНЫХ ОБЪЕКТАХ ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО НАСЛЕДИЯ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ**

(в ред. постановления Совмина от 12.01.2004 N 22)

В целях государственной поддержки деятельности по учету, охране, сохранению и восстановлению приоритетных объектов историко-культурного наследия Совет Министров Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Утвердить прилагаемые:

Перечень приоритетных объектов реставрации историко-культурного наследия Республики Беларусь;

Долгосрочную программу разработки и осуществления проектов регенерации городской застройки, имеющей важное историко-культурное значение.

2. Министерству экономики, Министерству финансов совместно с Министерством культуры ежегодно при формировании проекта государственной инвестиционной программы в установленном порядке предусматривать капитальные вложения для проведения реставрационно-восстановительных работ на объектах историко-культурного наследия исходя из возможностей республиканского бюджета.

3. Министерству архитектуры и строительства совместно с Министерством культуры до 1 января 2004 г. разработать ресурсно-сметные нормы на реставрационно-восстановительные работы по материальным историко-культурным ценностям с пересмотром предельных норм накладных расходов и плановых накоплений для строительно-монтажных организаций, выполняющих реставрационно-восстановительные работы подрядным способом, с последующей разработкой ежемесячных индексов пересчета стоимости реставрационно-восстановительных работ из базисных в текущие цены.

4. Утратил силу. - Постановление Совмина от 12.01.2004 N 22.

Первый заместитель Премьер-министра
Республики Беларусь

С.СИДОРСКИЙ

ПЕРЕЧЕНЬ
ПРИОРИТЕТНЫХ ОБЪЕКТОВ РЕСТАВРАЦИИ ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНОГО
НАСЛЕДИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

Брестская область		
1. Каменецкая башня	XIII век	г.Каменец
2. Дворец	XIX век	дер. Полонечка
3. Дворцово-парковый ансамбль	1678 - 1680 годы, 1816 год	г.Высокое
4. Усадьба	XIX век	дер. Гремяче
5. Дворцово-парковый комплекс	1770-е годы	дер. Скоки
6. Коллегия иезуитов	1631 - 1675 годы	г.Пинск
7. Дворцовый корпус	XVI - XVIII века	г.п. Ружаны
8. Дворцово-парковый комплекс	XVII - XIX века	дер. Коссово
Витебская область		
1. Дворец Тызенгауза	1760 год	г.Поставы
2. Лабазы (Соляные склады)	XVIII век	г.Витебск
3. Железнодорожный вокзал	1924 - 1926 годы	пос. Бигосово
4. Кутеинский монастырь	XVII век	г.Орша
5. Спасская церковь	XII век	г.Полоцк
6. Софийский собор	1044 - 1066 годы, 1738 - 1750 годы	-"
7. Иезуитский коллегиум	1746 - 1750 годы	-"
Гомельская область		
1. Дворцово-парковый ансамбль	XVIII-XIX века	г.Гомель
2. Усадебный дом	1890 - 1893 годы	дер. Красный Берег
3. Комплекс коллегиума иезуитов	1710 - 1746 годы	дер. Юрковичи
Гродненская область		
1. Руины замка	XIII - XVI века	г.Новогрудок
2. Замковый комплекс "Мир"	XV - XX века	г.п. Мир
3. Замок	XIV век	г.Лида
4. Сынковичская церковь	XV-XVI века	дер. Сынковичи
5. Борисоглебская церковь	XII век	г.Гродно
6. Комплекс Старого замка	XIV - XIX века	г.Гродно
7. Замок	XVI - XIX века	г.п. Любча
8. Замок Сапеги	XVI - XVII века	дер. Гольшаны
9. Замок	XVI век	дер. Крево
10. Борисоглебская церковь	XIX - XX века	Гродненский р-н
11. Усадьба Огинского	XIX век	дер. Залесье
Минская область		
1. Усадьба С.Монюшки	XIX век	дер. Убель
2. Объекты музея народной архитектуры и быта	XVIII - XX века	дер. Строчицы
3. Дворцово-парковый ансамбль "Радзивиллимонты"	1780 - 1793 годы	дер. Красный Бор
4. Усадьба	начало XIX века	дер. Волма
5. Дворцово-парковый ансамбль "Прилуки"	XVIII - XX века	дер. Прилуки
6. Дворцово-парковый ансамбль	XVIII - XIX века	г.Несвиж
7. Усадебно-парковый комплекс	XVIII век	дер. Семково
8. Кальвинский собор	XVI век	пос. Первомайский

г.Минск		
1. Исторический центр г.Минска (Верхний город, Троицкое предместье, Раковское предместье, квартал, примыкающий к Верхнему городу)	XI - XX века	
2. Здание театра оперы и балета Республики Беларусь	1935 - 1937 годы	
3. Петропавловская церковь	1613 год	
4. Застройка проспекта Ф.Скорины	XX век	
5. Усадьба "Белая дача"	XIX век	
6. Усадебно-парковый комплекс "Лошица"	XVIII - XX века	
Могилевская область		
1. Иезуитский коллегиум	1745 - 1750 годы	г.Мстиславль
2. Дворцово-парковый ансамбль	XVIII - XIX века	дер. Жиличи
3. Памятник в честь победы русских войск под дер.Лесная	1908 год	дер. Лесная
4. Ратуша	XVIII век	г.Шклов
5. Дворец Потемкина	1778 - 1787 годы	г.Кричев
6. Успенский монастырь	XVIII - XIX века	дер. Пустынки
7. Крепость	XIX век	г.Бобруйск

ДОЛГОСРОЧНАЯ ПРОГРАММА
РАЗРАБОТКИ И ОСУЩЕСТВЛЕНИЯ ПРОЕКТОВ РЕГЕНЕРАЦИИ
ГОРОДСКОЙ ЗАСТРОЙКИ, ИМЕЮЩЕЙ ВАЖНОЕ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНОЕ ЗНАЧЕНИЕ

Наименование мероприятий	Перечень населенных пунктов	Сроки реализации (год)
1. Выполнение корректировки ранее разработанных проектов регенерации в городах	Брестская область - Брест, Каменец, Кобрин, Пинск	2002 - 2015
	Витебская область - Витебск, Полоцк	
	Гомельская область - Чечерск	
	Гродненская область - Гродно, Новогрудок, Слоним	
	Минская область - Заславль, Клецк, Логойск, Несвиж, Слуцк	
	Могилевская область - Могилев, Бобруйск, Мстиславль	
2. Проведение исследовательских работ по определению границ исторических центров городов	Брестская область - Барановичи, Береза, Высокое, Ляховичи, Пружаны	2002 - 2015
	Витебская область - Браслав, Верхнедвинск, Видзы, Орша, Поставы	
	Гомельская область - Гомель, Мозырь, Речица, Рогачев, Туров, Чечерск	
	Гродненская область - Волковыск, Лида, Мосты, Скидель, Сморгонь, Ошмяны, Щучин	
	Минская область - Воложин, Ивенец, Копыль, Логойск, Молодечно, Мядель	
	Могилевская область - Быхов, Кричев, Осиповичи, Славгород, Чаусы, Чериков, Шклов	
3. Выполнение исторических исследований, инвентаризации и паспортизации исторической застройки, историко-архитектурных опорных планов, зон охраны в исторических городах	Брестская область - Ганцевичи, Давид-Городок, Дрогичин, Жабинка, Ивацевичи, Каменец, Лунинец, Пружаны, Столин, Малорита	2005 - 2015
	Витебская область - Городок, Докшицы, Друцк, Миоры, Толочин	
	Гомельская область - Брагин, Ветка, Добруш, Ельск, Наровля, Хойники	
	Гродненская область - Любча, Щучин	

	Минская область - Нарочь, Радошковичи, Раков, Свирь, Смиловичи, Узда, Червень	
	Могилевская область - Горки, Хотимск	
4. Выполнение проектов регенерации	Брестская область - Барановичи, Береза, Высокое, Ляховичи, Пружаны, Ружаны	2005 - 2015
	Витебская область - Браслав, Верхнедвинск, Орша, Поставы	
	Гомельская область - Гомель, Мозырь, Речица, Рогачев, Туров, Чечерск	
	Гродненская область - Волковыск, Лида, Мосты, Скидель, Щучин, Ошмяны, Сморгонь	
	Минская область - Минск, Борисов, Воложин, Ивенец, Логойск, Молодечно, Мядель	
	Могилевская область - Быхов, Кричев, Осиповичи, Славгород, Чаусы, Чериков, Шклов	

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
18 июля 2006 г. N 906

**О НЕКОТОРЫХ ВОПРОСАХ ВЫВОЗА ЗА ГРАНИЦУ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ И ПРИЗНАНИИ УТРАТИВШИМИ СИЛУ ОТДЕЛЬНЫХ
ПОСТАНОВЛЕНИЙ СОВЕТА МИНИСТРОВ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
И ПУНКТА 1 ПОСТАНОВЛЕНИЯ СОВЕТА МИНИСТРОВ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ ОТ 3 ДЕКАБРЯ 2004 Г. N 1538**

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

В соответствии с пунктами 3 и 4 статьи 35 Закона Республики Беларусь от 9 января 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" и в целях установления порядка перемещения культурных ценностей через таможенную границу Республики Беларусь Совет Министров Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Утвердить прилагаемые:

Положение о порядке временного вывоза за границу Республики Беларусь движимых материальных историко-культурных ценностей и эталонов фиксированных нематериальных историко-культурных ценностей;

Положение о порядке вывоза за границу Республики Беларусь движимых материальных объектов, которые не являются историко-культурными ценностями, но обладают отличительными духовными, художественными и (или) документальными достоинствами;

форму свидетельства на право вывоза (пересылки) культурных ценностей с территории Республики Беларусь (далее - свидетельство);

список должностных лиц, обладающих правом подписи свидетельства.

2. Министерству культуры до 24 июля 2006 г. довести до сведения Государственного таможенного комитета Республики Беларусь образцы подписей должностных лиц, обладающих правом подписи свидетельства.

3. Признать утратившими силу:

постановление Совета Министров Республики Беларусь от 21 апреля 2000 г. N 557 "Об утверждении Положения о порядке перемещения культурных ценностей через таможенную границу Республики Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2000 г., N 43, 5/3060);

постановление Совета Министров Республики Беларусь от 27 июня 2000 г. N 959 "Об утверждении Списка категорий культурных ценностей, вывоз которых с территории Республики Беларусь ограничен" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2000 г., N 64, 5/3508);

постановление Совета Министров Республики Беларусь от 4 октября 2000 г. N 1524 "О внесении изменений в постановление Совета Министров Республики Беларусь от 21 апреля 2000 г. N 557" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2000 г., N 98, 5/4218);

постановление Совета Министров Республики Беларусь от 7 декабря 2000 г. N 1859 "О внесении изменений в постановления Совета Министров Республики Беларусь от 30 апреля 1998 г. N 674 и от 21 апреля 2000 г. N 557" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2000 г., N 116, 5/4735);

постановление Совета Министров Республики Беларусь от 8 октября 2002 г. N 1396 "О внесении изменений и дополнения в постановление Совета Министров Республики Беларусь от 21 апреля 2000 г. N 557" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2002 г., N 115, 5/11276);

пункт 1 постановления Совета Министров Республики Беларусь от 3 декабря 2004 г. N 1538 "О внесении изменений и дополнения в постановления Совета Министров Республики Беларусь от 21 апреля 2000 г. N 557 и от 6 мая 2002 г. N 579" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2004 г., N 193, 5/15260);

постановление Совета Министров Республики Беларусь от 17 декабря 2005 г. N 1480 "О внесении изменений и дополнения в постановление Совета Министров Республики Беларусь от 21 апреля 2000 г. N 557" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 2, 5/16978).

4. Настоящее постановление вступает в силу с 24 июля 2006 г.

**ПОЛОЖЕНИЕ
О ПОРЯДКЕ ВРЕМЕННОГО ВЫВОЗА ЗА ГРАНИЦУ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
ДВИЖИМЫХ МАТЕРИАЛЬНЫХ ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ
И ЭТАЛОНОВ ФИКСИРОВАННЫХ НЕМАТЕРИАЛЬНЫХ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ**

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

Глава 1
ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Настоящее Положение разработано в соответствии с Конвенцией о мерах, направленных на запрещение и предотвращение незаконного ввоза, вывоза и передачи прав собственности на культурные ценности от 14 ноября 1970 года, законами Республики Беларусь от 4 июня 1991 года "Аб культуры ў Рэспубліцы Беларусь" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., N 20, ст. 291; Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2004 г., N 87, 2/1031), от 12 декабря 2005 года "Аб музеях і Музейным фондзе Рэспублікі Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2005 г., N 197, 2/1167), от 9 января 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) и определяет порядок временного вывоза за границу Республики Беларусь движимых материальных историко-культурных ценностей и эталонов фиксированных нематериальных историко-культурных ценностей.

2. Данное Положение распространяется на движимые материальные историко-культурные ценности, эталоны фиксированных нематериальных историко-культурных ценностей, комплекты, коллекции и их части, которым в установленном порядке присвоен статус историко-культурных ценностей, за исключением историко-культурных ценностей Республики Беларусь, составляющих архивные фонды Республики Беларусь, а также на предметы, которые представлены в Министерство культуры для рассмотрения и включения в Государственный список историко-культурных ценностей Республики Беларусь (далее - историко-культурные ценности).

Порядок временного вывоза историко-культурных ценностей, предусмотренный настоящим Положением, распространяется также на культурные ценности, составляющие библиотечные и музейные фонды Республики Беларусь.

3. Временный вывоз историко-культурных ценностей - это перемещение историко-культурных ценностей юридическими или физическими лицами через таможенную границу Республики Беларусь при условии их обязательного обратного ввоза на территорию Республики Беларусь в оговоренный срок.

Временный вывоз историко-культурных ценностей допускается только в пределах международного культурного обмена и в случаях вооруженных конфликтов.

4. Органом государственного регулирования временного вывоза историко-культурных ценностей является Министерство культуры в пределах своей компетенции при содействии искусствоведов-контролеров при управлениях культуры облисполкомов.

5. Органами государственного контроля временного вывоза историко-культурных ценностей являются Комитет государственной безопасности, Государственный таможенный комитет, Государственный комитет пограничных войск в пределах своей компетенции.

Глава 2
ПОРЯДОК ВРЕМЕННОГО ВЫВОЗА ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ

6. Временный вывоз историко-культурных ценностей за границу Республики Беларусь допускается при наличии письменного разрешения Министерства культуры установленного образца.

Письменное разрешение на временный вывоз историко-культурных ценностей за границу Республики Беларусь оформляется в виде утвержденного Советом Министров Республики Беларусь документа единой формы, именуемого "Свидетельство на право вывоза (пересылки) культурных ценностей с территории Республики Беларусь" (далее - свидетельство), выдаваемого как на отдельную перемещаемую историко-культурную ценность, так и на коллекцию (комплект) в целом.

Оформление и выдача свидетельства осуществляются искусствоведами-экспертами Министерства культуры (далее - эксперты).

Свидетельство оформляется в трех экземплярах: один экземпляр выдается для заявителя, второй выдается заявителю для предъявления и передачи таможенным органам, третий (контрольный) остается в Министерстве культуры (в соответствии с записью на бланке).

Свидетельство является основанием для пропуска указанных в нем историко-культурных ценностей через таможенную границу Республики Беларусь.

7. Свидетельство оформляется на основании письменного заявления о временном вывозе историко-культурных ценностей, которое подается в Министерство культуры собственником или уполномоченным им лицом.

К заявлению, подаваемому юридическим лицом либо индивидуальным предпринимателем, прилагаются:

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

копия охранного обязательства, подписанного собственником или по его поручению владельцем и зарегистрированного в Министерстве культуры в установленном порядке;

список с описанием вывозимых историко-культурных ценностей в трех экземплярах;

три фотографии наиболее характерной проекции каждой историко-культурной ценности размером 10 x 15 см, а в случае оформления комплексной историко-культурной ценности отдельно фотографируется каждый из предметов либо группа предметов для достаточного визуального представления данной комплексной историко-культурной ценности;

документ, подтверждающий коммерческое страхование временно вывозимых историко-культурных ценностей с обеспечением всех случаев страховых рисков, либо документ о государственной гарантии финансового покрытия всех рисков, предоставленный страной, принимающей историко-культурные ценности, в пользу Республики Беларусь;

документально подтвержденные гарантии (договор) принимающей стороны и гарантии государственных органов страны назначения в отношении сохранности и возврата временно вывозимых историко-культурных ценностей с определением целей и условий временного вывоза историко-культурных ценностей;

письменная гарантия от заявителя с указанием срока возвращения историко-культурных ценностей.

Перечень документов и (или) сведений, прилагаемых к заявлению, подаваемому физическим лицом, кроме индивидуального предпринимателя, устанавливается пунктом 211 перечня административных процедур, выполняемых государственными органами и иными государственными организациями по обращениям граждан за выдачей справок или других документов, утвержденного Указом Президента Республики Беларусь от 16 марта 2006 г. N 152 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 44, 1/7344).

(часть третья п. 7 введена постановлением Совмина от 31.12.2006 N 1802)

Разрешение временного вывоза историко-культурных ценностей может быть выдано на основании письменного согласия Министерства культуры.

Решение о возможности временного вывоза историко-культурной ценности за границу Республики Беларусь и выдача свидетельства заявителю осуществляются в срок не более 10 дней со дня подачи заявления, а в случае запроса сведений и (или) документов от других государственных органов, иных организаций - одного месяца.

8. За выдачу свидетельства взимается государственная пошлина в размере, установленном законодательными актами.

(п. 8 в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

9. При рассмотрении вопроса об оформлении свидетельства Министерство культуры имеет право отказать заявителю в его выдаче в следующих случаях:

если состояние историко-культурной ценности, заявленной для временного вывоза, не позволяет менять условия ее хранения;

когда в стране, в которую предполагается временно вывезти историко-культурную ценность, произошло стихийное бедствие или имеют место вооруженные конфликты или другие обстоятельства, которые не позволяют обеспечить ее сохранность.

10. Свидетельство действительно в течение одного года со дня его выдачи.

**ПОЛОЖЕНИЕ
О ПОРЯДКЕ ВЫВОЗА ЗА ГРАНИЦУ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
ДВИЖИМЫХ МАТЕРИАЛЬНЫХ ОБЪЕКТОВ, КОТОРЫЕ НЕ ЯВЛЯЮТСЯ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНЫМИ ЦЕННОСТЯМИ, НО ОБЛАДАЮТ
ОТЛИЧИТЕЛЬНЫМИ ДУХОВНЫМИ, ХУДОЖЕСТВЕННЫМИ
И (ИЛИ) ДОКУМЕНТАЛЬНЫМИ ДОСТОИНСТВАМИ**

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

Глава 1
ОБЩИЕ ПОЛОЖЕНИЯ

1. Настоящее Положение разработано в соответствии с Конвенцией о мерах, направленных на запрещение и предотвращение незаконного ввоза, вывоза и передачи прав собственности на культурные ценности от 14 ноября 1970 года, законами Республики Беларусь от 4 июня 1991 года "Аб культуры ў Рэспубліцы Беларусь" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Беларускай ССР, 1991 г., N 20, ст. 291; Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2004 г., N 87, 2/1031), от 12 декабря 2005 года "Аб музеях і Музейным фондзе Рэспублікі Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2005 г., N 197, 2/1167), от 9 января 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) и определяет порядок вывоза за границу Республики Беларусь движимых материальных объектов, которые не являются историко-культурными ценностями, но обладают отличительными духовными, художественными и (или) документальными достоинствами.

2. Движимые материальные объекты - культурные ценности, предметы, их фрагменты религиозного либо светского характера, которые находятся в государственной собственности, собственности юридических или физических лиц, либо не имеют собственника и находятся на территории Республики Беларусь, либо созданы на территории Республики Беларусь, либо перемещены на территорию Республики Беларусь, которым не присвоен статус историко-культурных, а также которые не были представлены в Министерство культуры для рассмотрения и включения в Государственный список историко-культурных ценностей Республики Беларусь, однако признаются Республикой Беларусь как наделенные отличительными духовными, художественными и (или) документальными достоинствами (далее - культурные ценности).

Данное Положение не распространяется на культурные ценности, составляющие архивные фонды Республики Беларусь.

Культурная ценность может состоять как из одного предмета, так и из нескольких, собранных в коллекцию как совокупность однородных или подобранных по определенному признаку разнородных предметов, которые независимо от культурной ценности каждого из них имеют историческое, художественное, научное или иное культурное значение.

Категории культурных ценностей, вывоз которых за границу Республики Беларусь ограничен, определены в прилагаемом к настоящему Положению Списке.

Вывоз культурных ценностей - перемещение юридическими или физическими лицами в любых целях через таможенную границу Республики Беларусь культурных ценностей, находящихся на территории Республики Беларусь, без обязательства их обратного ввоза, включая пересылку в международных почтовых отправлениях, независимо от того, сопровождается культурная ценность в процессе транспортировки собственником (полномочным представителем собственника) либо нет.

3. Органом государственного регулирования вывоза культурных ценностей является Министерство культуры в пределах своей компетенции при содействии искусствоведов-контролеров при управлениях культуры облисполкомов.

Органами государственного контроля за вывозом культурных ценностей являются Комитет государственной безопасности, Государственный таможенный комитет, Государственный комитет пограничных войск в пределах своей компетенции.

4. Требования настоящего Положения не распространяются на:

сувенирные изделия и предметы культурного предназначения серийного и массового производства;

культурные ценности других стран, временно ввезенные на территорию Республики Беларусь, в том числе в целях транзита, при условии, что при их ввозе на таможенную территорию

Республики Беларусь они были предъявлены к таможенному оформлению в порядке, установленном законодательством Республики Беларусь, а в случае их ввоза через белорусско-российский участок Государственной границы Республики Беларусь - при наличии документов, выдаваемых в соответствии с законодательством стран происхождения культурных ценностей, формы которых официально доведены до сведения органов государственного регулирования и государственного контроля за вывозом культурных ценностей за границу Республики Беларусь.

5. Вывоз на постоянное хранение за границу Республики Беларусь культурных ценностей, составляющих библиотечные и музейные фонды Республики Беларусь, не допускается, кроме случаев, предусмотренных законодательством.

Глава 2 ПОРЯДОК ОФОРМЛЕНИЯ ВЫВОЗА КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ ЗА ГРАНИЦУ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

6. Письменным разрешением на вывоз культурных ценностей за границу Республики Беларусь является документ единой формы, утверждаемый Советом Министров Республики Беларусь, именуемый "Свидетельство на право вывоза (пересылки) культурных ценностей с территории Республики Беларусь" (далее - свидетельство).

Свидетельство оформляется в трех экземплярах: один экземпляр выдается для заявителя, второй выдается заявителю для предъявления и передачи таможенным органам, третий (контрольный) остается в Министерстве культуры (в соответствии с записью на бланке).

Свидетельство может выдаваться как на отдельный перемещаемый предмет, так и на коллекцию.

7. За выдачу свидетельства взимается государственная пошлина в размере, установленном законодательными актами.

(п. 7 в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

8. Оформление и выдача свидетельства осуществляются должностным лицом Министерства культуры (далее - эксперт).

9. Для рассмотрения вопроса о вывозе культурной ценности за границу Республики Беларусь юридическое лицо либо индивидуальный предприниматель подает в Министерство культуры заявление произвольной формы с указанием цели вывоза предмета (вывоз на постоянное хранение либо временный вывоз за границу Республики Беларусь) и страны назначения, два экземпляра фотографии наиболее характерной проекции данного предмета, размером 10 x 15 см, а при необходимости - сам предмет (предметы) и (или) список предметов в двух экземплярах.

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1802)

В случае вывоза детских рисунков, печатной продукции, других предметов, фотофиксация которых затруднительна либо нецелесообразна, экспертам представляется список (описание) данных предметов.

Перечень документов и (или) сведений, представляемых физическим лицом, кроме индивидуального предпринимателя, в Министерство культуры для рассмотрения вопроса о вывозе культурной ценности за границу Республики Беларусь, устанавливается пунктом 211 перечня административных процедур, выполняемых государственными органами и иными государственными организациями по обращениям граждан за выдачей справок или других документов, утвержденного Указом Президента Республики Беларусь от 16 марта 2006 г. N 152 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 44, 1/7344).

(часть третья п. 9 введена постановлением Совмина от 31.12.2006 N 1802)

10. По результатам рассмотрения заявления эксперт принимает одно из решений:

о возможности вывоза культурной ценности за границу Республики Беларусь;

о том, что перемещаемый предмет не относится к категориям культурных ценностей, установленным в Списке категорий культурных ценностей, вывоз которых за границу Республики Беларусь ограничен;

о запрете вывоза культурной ценности за границу Республики Беларусь.

В случае, если принимается решение о возможности вывоза культурной ценности за границу Республики Беларусь, заявителю выдается свидетельство.

В случае принятия решения о том, что перемещаемый предмет не относится к категориям культурных ценностей, установленным в Списке категорий культурных ценностей, вывоз которых за границу Республики Беларусь ограничен, в частности, если он является детским рисунком и не представляет культурной ценности, экспертом на представленных фотографиях предмета либо на списке (описании) предметов проставляется штамп "Разрешено к вывозу из Республики Беларусь" с указанием в нем даты принятия решения и подписью эксперта. Один экземпляр фотографии либо списка выдается на руки заявителю, другой хранится в делах Министерства культуры вместе с заявлением в течение одного года со дня принятия решения.

В случае принятия решения о запрете вывоза культурной ценности за границу Республики Беларусь свидетельство не выдается.

11. Рассмотрение заявления о вывозе культурной ценности за границу Республики Беларусь осуществляется в срок не более 10 дней со дня подачи заявления, а в случае запроса сведений и (или) документов от других государственных органов, иных организаций - одного месяца.

Выданное свидетельство, а также решение о том, что предмет не относится к культурным ценностям, вывоз которых за границу Республики Беларусь ограничен, действительно в течение одного года со дня его принятия.

12. Вывоз за границу Республики Беларусь культурных ценностей без соблюдения порядка, предусмотренного настоящим Положением, запрещен и является основанием для инициирования процедуры их возврата в Республику Беларусь.

Приложение
к Положению о порядке вывоза
за границу Республики Беларусь
движимых материальных
объектов, которые не являются
историко-культурными
ценностями, но обладают
отличительными духовными,
художественными и (или)
документальными достоинствами

СПИСОК
КАТЕГОРИЙ КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ, ВЫВОЗ КОТОРЫХ ЗА ГРАНИЦУ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ ОГРАНИЧЕН

1. Редкие (по определению искусствоведов-экспертов Министерства культуры) коллекции, предметы и образцы флоры и фауны, минералогии, анатомии и палеонтологии независимо от времени возникновения или создания.
2. Ценности, связанные с историческими событиями в жизни народов, развитием общества и государства, историей науки и техники, а также относящиеся к жизни и деятельности выдающихся личностей (государственных, политических, общественных деятелей, мыслителей, деятелей науки и культуры), созданные до 1945 года.
3. Предметы и фрагменты, полученные в результате археологических раскопок (как санкционированных, так и несанкционированных) и археологических открытий независимо от времени их выявления.
4. Составные части и фрагменты архитектурных, исторических и художественных объектов, а также произведений монументального искусства (фресковых и иных настенных росписей, мозаичных композиций, лепных украшений, иных декоративных элементов из любого материала).
5. Этнографические объекты более чем 100-летней давности.
6. Художественные ценности независимо от времени создания, в том числе:
 - 6.1. картины, рисунки и иконы полностью ручной работы на любой основе и с применением любых материалов (за исключением чертежей и промышленных изделий, а также предметов народных промыслов и сувенирных изделий, украшенных ручной, работ, выполненных детьми);
 - 6.2. миниатюры ручной работы на любых материалах;
 - 6.3. оригинальные скульптурные произведения из любых материалов;
 - 6.4. художественные предметы религиозных культов;
 - 6.5. гравюры, эстампы и литографии, их оригинальные печатные формы;
 - 6.6. оригинальные произведения декоративно-прикладного искусства из любых материалов;
 - 6.7. оригинальные художественные подборки и монтажи из любых материалов;
 - 6.8. оригинальные гобелены и ковровые изделия ручной работы.
7. Предметы антиквариата, в том числе:
 - 7.1. все виды холодного и огнестрельного оружия, изготовленного до 1945 года включительно;
 - 7.2. бытовые и научные приборы (часы, барометры, весы, бинокли, зрительные трубы и т.п.), изготовленные до 1945 года включительно;
 - 7.3. редкие (по определению искусствоведов-экспертов Министерства культуры) автомобили и мотоциклы, изготовленные до 1945 года включительно;
 - 7.4. художественные изделия серийного производства из разных материалов;
 - 7.5. ручное ткачество, художественные вышивки, одежда и обувь ручной работы, изготовленные до 1945 года включительно.
8. Мебель, в том числе:
 - 8.1. оригинальная художественная мебель, изготовленная до 1945 года включительно;
 - 8.2. всякая мебель более чем 100-летней давности.
9. Музыкальные инструменты, в том числе:
 - 9.1. клавишные, духовые, щипковые, язычковые и ударные музыкальные инструменты более чем 100-летней давности;
 - 9.2. смычковые музыкальные инструменты выдающихся зарубежных мастеров независимо от даты изготовления;
 - 9.3. народные музыкальные инструменты, изготовленные до 1945 года включительно.
10. Книги и иные печатные формы, в том числе:
 - 10.1. рукописные книги независимо от места создания;
 - 10.2. печатные издания, изданные до 1945 года включительно;

10.3. картографические материалы, нотные издания, изобразительные издания (репродукции, в том числе и в альбомах, открытки, плакаты, афиши и др.), напечатанные до 1925 года включительно;

10.4. произведения печати с автографами, рукописными пометками, надписями, экслибрисами библиотек и книжных коллекций выдающихся государственных и общественных деятелей, писателей, ученых, деятелей культуры и искусства (за исключением случаев дарственных надписей лицам, осуществляющим вывоз);

10.5. издания со штампами и печатями действующих библиотек и организаций Республики Беларусь;

10.6. экземпляры периодических изданий, вышедших до 1945 года включительно;

10.7. произведения печати, являющиеся редкими образцами художественного оформления и полиграфического исполнения, размноженные необычными способами:

гравированные;

с вытканым текстом;

отпечатанные на необычных видах материалов (шелк, пробка, пергамент и т.п.);

в художественных переплетах индивидуальной работы.

11. Предметы нумизматики, филателии, бонистики, фалеристики, сфрагистики, созданные до 1960 года включительно, отдельно либо в коллекциях.

12. Ордена и нагрудные медали (за исключением личных наград, право ношения которых подтверждено орденскими книжками или наградными свидетельствами).

13. Иные старинные предметы более чем 100-летней давности.

УТВЕРЖДЕНО
Постановление
Совета Министров
Республики Беларусь
18.07.2006 N 906

Форма

Герб Республики Беларусь

N _____

СВИДЕТЕЛЬСТВО
на право вывоза (пересылки) культурных ценностей
с территории Республики Беларусь

Выдано _____
(фамилия, имя, отчество физического лица или
наименование юридического лица)

паспорт _____ гражданство _____
на право вывоза (постоянно, временно) культурных ценностей:
(необходимое подчеркнуть)
количество (прописью), описание (с указанием названия, техники
исполнения, материала, размеров, даты изготовления) вывозимых
предметов _____

Список предметов на _____ листах прилагается.
Фотографии предметов в количестве _____ штук прилагаются.
Культурные ценности вывозятся в _____

(название страны)
Цель вывоза _____ срок вывоза _____
(заполняется при временном вывозе)

Выдано на основании _____

_____ от "___" _____ 200_ г. N _____
М.П.

(подпись должностного лица государственного органа, выдавшего
свидетельство, его фамилия, инициалы)

"___" _____ 200_ г. _____
(дата и место выдачи свидетельства)

Отметка таможи _____

УТВЕРЖДЕНО
Постановление
Совета Министров
Республики Беларусь
18.07.2006 N 906

СПИСОК
ДОЛЖНОСТНЫХ ЛИЦ, ОБЛАДАЮЩИХ ПРАВОМ ПОДПИСИ СВИДЕТЕЛЬСТВА
НА ПРАВО ВЫВОЗА (ПЕРЕСЫЛКИ) КУЛЬТУРНЫХ ЦЕННОСТЕЙ
С ТЕРРИТОРИИ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

Гридюшко
Владимир Павлович	- заместитель Министра культуры
Обламский
Василий Евгеньевич	- начальник управления по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры
Копыльская
Таисия Викторовна	- начальник отдела искусствоведов - экспертов по перемещению культурных ценностей через таможенную границу Республики Беларусь управления по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры
Лещенко
Наталья Афанасьевна	- главный специалист отдела искусствоведов - экспертов по перемещению культурных ценностей через таможенную границу Республики Беларусь управления по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры
Полочанина
Лилия Владимировна	- главный специалист отдела искусствоведов - экспертов по перемещению культурных ценностей через таможенную границу Республики Беларусь управления по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
14 мая 2007 г. N 578

АБ СТАТУСЕ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЕЙ

У адпаведнасці з артыкуламі 16 і 23 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Надаць на падставе рашэнняў Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры статус і катэгорыі гісторыка-культурнай каштоўнасці матэрыяльным аб'ектам згодна з дадаткам 1 <*> і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека згодна з дадаткам 2 <*>.

<*> Не рассылаецца.

2. Міністэрству культуры ў трохмесячны тэрмін прыняць меры па прывядзенню нарматыўных прававых актаў у адпаведнасць з дадзенай пастановай.

3. Дадзеная пастанова ўступае ў сілу з дня яе афіцыйнага апублікавання.

Першы намеснік Прэм'ер-міністра
Рэспублікі Беларусь

У.СЕМАШКА

ПАСТАНОВА САВЕТА МІНІСТРАЎ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
15 чэрвеня 2006 г. N 762

АБ НЕКАТОРЫХ ПЫТАННЯХ АХОВЫ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1803)

У адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Зацвердзіць прыкладзеныя:

Палажэнне аб парадку вядзення Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

Палажэнне аб парадку фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь і парадку азнаямлення з інфармацыяй, якая змяшчаецца ў ім;

Палажэнне аб парадку выдачы дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях;

Палажэнне аб парадку выдачы пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях;

Палажэнне аб Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай радзе па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры;

склад Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры.

2. Унесці ў Палажэнне аб ахове археалагічных аб'ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ, зацверджанае пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 22 мая 2002 г. N 651 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2002 г., N 59, 5/10482), наступныя змяненні і дапаўненні:

2.1. пункт 2 дапоўніць абзацам сёмым наступнага зместу:

"дазвол дзяржаўнай навуковай установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" - дакумент, які выдаецца дзяржаўнай навуковай установай "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" ва ўстаноўленым парадку і з'яўляецца пацверджаннем прадастаўленага Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі выканаўцам права на правядзенне археалагічных даследаванняў.";

2.2. у пункце 3:

у частцы першай словы "Законам Рэспублікі Беларусь "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны" (Ведамасці Вярхоўнага Савета Рэспублікі Беларусь, 1992 г., N 30, арт. 504)" замяніць словамі "Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195)";

частку другую выкласці ў наступнай рэдакцыі:

"Характар дзейнасці ў дачыненні да археалагічных аб'ектаў, якія не з'яўляюцца матэрыяльнымі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, вызначаецца Міністэрствам культуры на падставе заключэння дзяржаўнай навуковай установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі". Правядзенне земляных і будаўнічых работ на тэрыторыі археалагічнага аб'екта ажыццяўляецца па ўзгадненню з Міністэрствам культуры.";

2.3. у пунктах 5 і 6 словы "дзяржаўным органам аховы гісторыка-культурнай спадчыны" замяніць словамі "Міністэрствам культуры";

2.4. частку другую пункта 7 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

"Меры па ахове археалагічных аб'ектаў у зоне земляных і будаўнічых работ распрацоўваюцца арганізацыямі, якім выдадзены дазвол дзяржаўнай навуковай установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" ў адпаведнасці з дагаворамі, заключанымі дзяржаўнай навуковай установай "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" з юрыдычнымі, фізічнымі асобамі, якія вядуць праектаванне ў названых зонах.";

2.5. з пункта 8 словы "і распрацоўка" выключыць;

2.6. пункт 10 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

"10. Міністэрства культуры, а таксама археолагі, кваліфікацыя якіх пацверджана пасведчаннем на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, маюць права сваім рашэннем прыпыніць земляныя і будаўнічыя работы ў выпадку з'яўлення пагрозы пашкоджання ці знішчэння археалагічнага аб'екта.";

2.7. пункт 11 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

"11. Юрыдычныя і фізічныя асобы ў выпадку выяўлення археалагічных аб'ектаў пры правядзенні земляных і будаўнічых работ павінны паведаміць аб гэтым Міністэрству культуры і прыпыніць далейшае вядзенне работ.

На падставе звароту Міністэрства культуры дзяржаўная навуковая ўстанова "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" дае заключэнне аб навуковай вартасці выяўленага аб'екта і прапануе меры па яго ахове.";

2.8. частку другую пункта 12 выкласці ў наступнай рэдакцыі:

"Інфармацыя аб размяшчэнні археалагічных аб'ектаў, якая атрымана ў ходзе правядзення земляных і будаўнічых работ, прадстаўляецца навуковымі арганізацыямі археалагічнага профілю, выканаўцам якіх прадастаўлена права на правядзенне археалагічных даследаванняў. Дадзеная інфармацыя ўключае ў сябе ілюстраваныя і тэкставыя матэрыялы, якія распрацоўваюцца на аснове сучасных картаграфічных матэрыялаў, узгадняюцца дзяржаўнай навуковай установай "Інстытут гісторыі Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі" і Міністэрствам культуры, пасля чаго зацвярджаюцца дзяржаўнымі органамі землекарыстання.";

2.9. пункт 13 дапоўніць словамі ", якая пацверджана пасведчаннем на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях";

2.10. у пункце 14 словы ", выдадзенага Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі" замяніць словамі "Міністэрства культуры".

3. Міністэрству культуры да 31 снежня 2006 г. унесці ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь прапанову аб пацвярджэнні статусу гісторыка-культурных каштоўнасцей, уключаных у Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь да дня ўступлення ў дзеянне Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь".

4. Прызнаць страціўшымі сілу:

пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 16 кастрычніка 1998 г. N 1590 "Аб Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай радзе па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры" (Собрание декретов, указов Президента и постановлений Правительства Республики Беларусь, 1998 г., N 29, арт. 758);

пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 25 верасня 2002 г. N 1314 "Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 16 кастрычніка 1998 г. N 1590" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2002 г., N 111, 5/11189);

пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 25 лістапада 2004 г. N 1497 "Аб унясенні змяненняў у пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 16 кастрычніка 1998 г. N 1590" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2004 г., N 190, 5/15225).

5. Дадзеная пастанова ўступае ў сілу з 24 ліпеня 2006 г.

Прэм'ер-міністр Рэспублікі Беларусь

С.СІДОРСКИ

**ПАЛАЖЭННЕ
АБ ПАРАДКУ ВЯДЗЕННЯ ДЗЯРЖАЎНАГА СПІСА ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ
КАШТОЎНАСЦЕЙ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ**

Глава 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзенае Палажэнне распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) (далей - Закон) і ўстанаўлівае парадак вядзення Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь (далей - Дзяржаўны спіс) у мэтах забеспячэння захавання звестак аб гісторыка-культурных каштоўнасцях.

2. Дзяржаўны спіс згодна з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 29 мая 2001 г. N 784 "О Перечне информационных ресурсов, имеющих государственное значение" (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2001 г., N 56, 5/6111) уключаны ў Пералік інфармацыйных рэсурсаў, якія маюць дзяржаўнае значэнне, і зарэгістраваны ў Беларускай навукова-даследчай цэнтры электроннай дакументацыі.

3. Вядзенне Дзяржаўнага спіса ажыццяўляецца Міністэрствам культуры.

4. Вядзенне Дзяржаўнага спіса ўключае:

разгляд прапанов аб наданні матэрыяльнаму аб'екту і (або) нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай радай па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры (далей - Навукова-метадычная рада);

падрыхтоўку праектаў пастаноў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб наданні матэрыяльнаму аб'екту і (або) нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці і катэгорыі гісторыка-культурнай каштоўнасці;

унясенне аб'ектаў, якім нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці, ў Дзяржаўны спіс;

падрыхтоўку праектаў пастаноў Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб пазбаўленні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці і пры неабходнасці аб змяненні катэгорыі гісторыка-культурнай каштоўнасці;

выключэнне аб'ектаў, якія пазбаўлены статусу гісторыка-культурных каштоўнасцей, з Дзяржаўнага спіса.

5. Дзяржаўны спіс з'яўляецца асноўным дакументам дзяржаўнага ўліку гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

Глава 2
СКЛАД ДЗЯРЖАЎНАГА СПІСА

6. Дзяржаўны спіс змяшчае наступныя раздзелы:

6.1. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія знаходзяцца на тэрыторыі Рэспублікі Беларусь (незалежна ад іх паходжання);

6.2. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія згодна з заканадаўствам знаходзяцца за межамі Рэспублікі Беларусь. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія пры дакументальна пацверджаным беларускім паходжанні апынуліся за межамі Рэспублікі Беларусь у парадак, што адпавядае нормам міжнароднага права, а таксама звесткі аб увасобленых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, носьбіты якіх пры бяспрэчным (у тым ліку прызнаным імі самімі) беларускім паходжанні (нацыянальнасці) не маюць грамадзянства Рэспублікі Беларусь;

6.3. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія незаконна знаходзяцца за межамі Рэспублікі Беларусь. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія ў парушэнне норм міжнароднага права пры дакументальна пацверджаным беларускім паходжанні апынуліся за межамі Рэспублікі Беларусь;

6.4. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія зніклі ці страчаны пры нявысветленых абставінах. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, наяўнасць якіх дакументальна засведчана, пры ўмове адсутнасці бяспрэчных дакументальных звестак аб знішчэнні гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей;

6.5. гісторыка-культурныя каштоўнасці, якія знаходзяцца пад пагрозай знішчэння, страты ці знікнення. У гэты раздзел уносяцца звесткі аб матэрыяльных і нематэрыяльных гісторыка-

культурных каштоўнасцях, якія знаходзяцца пад пагрозай знішчэння, страты ці знікнення, з указаннем прычын, што выклікаюць пагрозу, і мер, неабходных для захавання гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей.

7. Пры ўключэнні комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў Дзяржаўны спіс у гэты спіс уключаецца таксама кожны з яе матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, які ўваходзіць у склад комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці і па сваіх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцях можа лічыцца асобнай гісторыка-культурнай каштоўнасцю.

8. Кожны раздзел Дзяржаўнага спіса складаецца са звестак аб уключаных у дадзены спіс гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія змяшчаюцца ў наступных графах:

шыфр;

назва;

датаванне;

месцазнаходжанне;

катэгорыя;

дата і нумар пратакола пасяджэння Навукова-метадычнай рады;

дата і нумар пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь;

8.1. шыфр гісторыка-культурнай каштоўнасці складаецца з дзесяці знакаў па наступнай схеме:

x x x x xxxxxx

8.1.1. першы знак у шыфры дае спасылку на месца, дзе пастаянна знаходзіцца гісторыка-культурная каштоўнасць, па наступнай нумарацыі:

1 - Брэсцкая вобласць;

2 - Віцебская вобласць;

3 - Гомельская вобласць;

4 - Гродзенская вобласць;

5 - Магілёўская вобласць;

6 - Мінская вобласць;

7 - г.Мінск;

8 - па-за межамі Рэспублікі Беларусь;

8.1.2. другі знак у шыфры адпавядае віду гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з артыкулам 12 Закона:

1 - матэрыяльныя нерухомыя гісторыка-культурныя каштоўнасці;

2 - матэрыяльныя рухомыя гісторыка-культурныя каштоўнасці;

3 - нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці;

8.1.3. трэці знак у шыфры - катэгорыя гісторыка-культурнай каштоўнасці;

8.1.4. чацвёрты знак у шыфры прадстаўляе звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці ў адпаведнасці з яе характарыстыкамі, вызначанымі ў артыкулах 13 - 15, а таксама артыкуле 1 Закона:

А - дакументальныя помнікі;

Б - запаведныя мясціны;

В - помнікі археалогіі;

Г - помнікі архітэктуры;

Д - помнікі гісторыі;

Е - помнікі горадабудаўніцтва;

Ж - помнікі мастацтва;

К - фіксаваныя нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці;

Л - увасобленыя нематэрыяльныя гісторыка-культурныя каштоўнасці;

М - калекцыя;

Н - камплект;

8.1.5. шэсць апошніх знакаў - нумар гісторыка-культурнай каштоўнасці па парадку ўключэння ў Дзяржаўны спіс. Пры гэтым замест лічбаў нумара, якія адсутнічаюць, прастаўляюцца нулі;

8.2. назва гісторыка-культурнай каштоўнасці прымаецца Навукова-метадычнай радай на падставе прадстаўленых гістарычных звестак;

8.3. датаванне гісторыка-культурнай каштоўнасці - гэта звесткі аб даце стварэння і (або) найбольш адметных перапрацоўках, якія вызначаюцца на падставе прадстаўленых гістарычных звестак;

8.4. месцазнаходжанне - сучасны адрас, па якім размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць, або для рухомах гісторыка-культурных каштоўнасцей - месца іх пастаяннага знаходжання ў адпаведнасці з адрасам уласніка (уладальніка).

У выпадках змены адраса (назвы вуліцы, населенага пункта або іншае) гісторыка-культурнай каштоўнасці ў Дзяржаўны спіс уносяцца неабходныя змены ў парадку, вызначаным дадзеным Палажэннем;

8.5. катэгорыя гісторыка-культурнай каштоўнасці надаецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь на падставе рашэння Навукова-метадычнай рады ў адпаведнасці са звесткамі аб асаблівасцях, адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцях і адпаведна іх значнасці, вызначанай у артыкуле 16 Закона;

8.6. у графе "Дата і нумар пратакола пасяджэння Навукова-метадычнай рады" змяшчаюцца звесткі аб Навукова-метадычнай радзе, на якой разглядаліся прапановы па наданню статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, прадстаўленыя зацікаўленымі ў парадку, вызначаным дадзеным Палажэннем;

8.7. у графе "Дата і нумар пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь" змяшчаюцца рэквізіты нарматыўнага прававога акта, якім прынята рашэнне аб наданні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека.

Глава 3 ПАРАДАК УНЯСЕННЯ ПРАПАНОЎ АБ НАДАННІ СТАТУСУ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ КАШТОЎНАСЦІ

9. Прапанова аб наданні матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ўносіцца ў Міністэрства культуры любой юрыдычнай ці фізічнай асобай у пісьмовай форме з абавязковым яе абгрунтаваннем, за выключэннем выпадку, прадугледжанага пунктам 3 артыкула 19 Закона.

Абгрунтаванне павінна ўключаць:

звесткі аб месцазнаходжанні матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека, якому прапануецца надаць статус гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей - аб'ект);

апісанне і мастацкую ацэнку аб'екта для вызначэння крытэрыяў надання статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

гістарычныя звесткі аб характары, абліччы, яго ўплыве на развіццё рэгіёна або рэспублікі, звесткі аб аўтары або прыналежнасці знакамітай выдатнай асобе, аб перыядзе стварэння гэтага аб'екта, яго ўладальніках і іншае;

выкапіроўку з генеральнага плана з прывязкай аб'екта да мясцовасці (для матэрыяльных нерухомых аб'ектаў);

фотаздымкі 10 x 15 см у колькасці, якая дае найбольш поўнае ўяўленне аб аб'екце;

звесткі аб уласніку (уладальніку) аб'екта (назва арганізацыі і яе юрыдычны адрас або прозвішча, імя, імя па бацьку фізічнай асобы і яе адрас прапіскі).

10. Пасля атрымання прапановы аб наданні матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці Міністэрства культуры накіроўвае ўласніку (уладальніку) аб'екта, а таксама ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган інфармацыю аб разглядзе гэтай прапановы на пасяджэнні Навукова-метадычнай рады.

11. Кваліфікаваны разгляд на пасяджэнні Навукова-метадычнай рады прапановы, якая паступіла ў Міністэрства культуры ў парадку, вызначаным дадзеным Палажэннем, ажыццяўляецца ў тэрмін, які не перавышае 30 дзён.

Па выніках разгляду Навукова-метадычная рада выдае заключэнне аб адпаведнасці разглядаемага аб'екта крытэрыям, вызначаным у артыкуле 20 Закона, і прымае рашэнне аб унясенні прапановы ў Савет Міністраў Рэспублікі Беларусь аб неабходнасці надання яму статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці.

У выпадку адсутнасці магчымасці надання прапанаванаму аб'екту статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці Навукова-метадычная рада прымае рашэнне з абгрунтаваннем прычын адмовы.

12. Паведамленне аб прынятым Навукова-метадычнай радай рашэнні накіроўваецца заяўніку, уласніку (уладальніку), у мясцовы выканаўчы і распарадчы орган у тэрмін, які не перавышае 10 дзён з дня яго прыняцця.

13. Пазбаўленне статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека ажыццяўляецца Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь у выпадку страты імі іх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, якія абумовілі наданне ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама ў выпадку іх знішчэння, страты ці знікнення ў выніку ўздзеяння прыродных фактараў або іншых сітуацый пры немагчымасці іх аднаўлення. Заключэнне аб немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей даецца Навукова-метадычнай радай.

Пры неабходнасці вырашэння выключных дзяржаўных задач помнікі археалогіі пасля іх поўнага вывучэння могуць быць пазбаўлены статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь. Заключэнне аб поўным вывучэнні помнікаў археалогіі даецца Навукова-метадычнай радай.

14. Праект пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб наданні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, наданні катэгорыі гісторыка-культурнай каштоўнасці прапанаванаму аб'екту або пазбаўленні яго такога статусу ці змяненні пры неабходнасці катэгорыі гісторыка-культурнай каштоўнасці рыхтуецца Міністэрствам культуры пры неабходнасці, але не радзей аднаго разу ў год.

15. Матэрыяльныя аб'екты і нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, у адносінах да якіх Саветам Міністраў Рэспублікі Беларусь прыняты рашэнні аб наданні ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, уключаюцца ў Дзяржаўны спіс у адпаведнасці з дадзеным Палажэннем.

**ПАЛАЖЭННЕ
АБ ПАРАДКУ ФАРМІРАВАННЯ БАНКА ЗВЕСТАК АБ
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЕ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ І
ПАРАДКУ АЗНАЯМЛЕННЯ З ІНФАРМАЦЫЯЙ, ЯКАЯ ЗМЯШЧАЕЦЦА ЁЇ**

Глава 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзенае Палажэнне распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) у мэтах устанавлення парадку фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь (далей - Банк звестак) і вызначэння парадку азнаямлення з інфармацыяй, якая змяшчаецца ў ім.

2. Банк звестак згодна з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 29 мая 2001 г. N 784 "О перечне информационных ресурсов, имеющих государственное значение" (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2001 г., N 56, 5/6111) уключаны ў пералік інфармацыйных рэсурсаў, якія маюць дзяржаўнае значэнне, і зарэгістраваны ў Беларускім навукова-даследчым цэнтры электроннай дакументацыі.

3. Фарміраванне Банка звестак ва ўстаноўленым парадку ажыццяўляецца праектным рэспубліканскім унітарным прадпрыемствам "Праектрэстаўрацыя" (далей - УП "Праектрэстаўрацыя"), упаўнаважаным на гэта Міністэрствам культуры.

4. Банк звестак уяўляе сабой сістэматызаваны збор звестак, запісаных на электронных носбітах, аб:

гісторыка-культурных каштоўнасцях, якія ва ўстаноўленым парадку ўнесены ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь (далей - Дзяржаўны спіс);

адметных выніках і сведчаннях гістарычнага, культурнага і духоўнага развіцця народа Беларусі незалежна ад іх месцазнаходжання;

страчаных матэрыяльных аб'ектах, прадметах і нематэрыяльных праяўленнях творчасці чалавека, наяўнасць якіх дакументальна засведчана і якія маглі б атрымаць статус гісторыка-культурных каштоўнасцей.

5. Фарміраванне Банка звестак ажыццяўляецца за кошт сродкаў, прадугледжаных у рэспубліканскім бюджэце на спецыяльныя праграмы і мерапрыемствы ў галіне культуры, іншых крыніц фінансавання, не забароненых заканадаўствам.

Глава 2
МЭТЫ ФАРМІРАВАННЯ БАНКА ЗВЕСТАК

6. У Банку звестак захоўваюцца на электронных носбітах сістэматызаваная ў асобных тэматычных раздзелах інфармацыя аб каштоўнасцях, віды якіх вызначаны ў пункце 4 дадзенага Палажэння; вызначаныя ва ўстаноўленым парадку раздзелы навукова-праектнай дакументацыі на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях; іншыя матэрыялы або іх копіі, якія датычацца гісторыка-культурнай спадчыны.

7. Назапашванне інфармацыі аб каштоўнасцях у электроннай форме, а таксама збор праектных, выдавецкіх і іншых матэрыялаў, якія датычацца гісторыка-культурнай спадчыны, праводзіцца ў мэтах:

вывучэння і ўліку матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць мець гісторыка-культурную каштоўнасць, садзейнічання ў наданні ім статусу гісторыка-культурных каштоўнасцей і ўключэння ў Дзяржаўны спіс;

арганізацыйнай і навукова-метадычнай дапамогі ў апублікаванні Дзяржаўнага спіса;

стварэння ўмоў для комплекснай ацэнкі наяўнага стану, функцыянальнага выкарыстання і ўтрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей;

фарміравання архіва вызначаных ва ўстаноўленым парадку раздзелаў навукова-праектнай дакументацыі на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, збору выдавецкіх і іншых матэрыялаў, якія датычацца гісторыка-культурнай спадчыны народа Беларусі;

садзейнічання органам дзяржаўнага кіравання, установам, грамадскім арганізацыям, грамадзянам, іншым зацікаўленым пры вырашэнні пытанняў і арганізацыі работы па ахове гісторыка-культурнай спадчыны, правядзенні навукова-даследчых, праектных, вытворчых і іншых мерапрыемстваў у дачыненні да гісторыка-культурных каштоўнасцей і ў зонах іх аховы;

садзейнічання арганізацыі міжнароднага супрацоўніцтва ў справе аховы гісторыка-культурнай спадчыны, спрыяння дзейнасці па вяртанню ў Рэспубліку Беларусь культурных каштоўнасцей, незаконна вывезеных за яе межы;

Глава 3 ПАРАДАК ФАРМІРАВАННЯ БАНКА ЗВЕСТАК

8. Фарміраванне Банка звестак ажыццяўляецца спецыялістамі УП "Праектрэстаўрацыя", якія маюць адпаведную кваліфікацыю, што дазваляе праводзіць ім выяўленне, аналіз і рэдагаванне інфармацыі аб каштоўнасцях, занясенне яе ў электронную базу дадзеных Банка звестак, архівавванне навукова-даследчых, праектных і іншых матэрыялаў, якія датычацца гісторыка-культурнага спадчыны (далей - спецыялісты).

9. На кожную каштоўнасць, вызначаную ў адпаведнасці з пунктам 4 дадзенага Палажэння, у Банку звестак запаўняецца ўліковы дакумент у форме электроннага пашпарта, раздзелы якога складаюць інтэрфейс Банка звестак.

10. У інтэрфейсе Банка звестак паслядоўна або ў іншым спецыяльна зададзеным парадку прадстаўлены наступныя раздзелы электроннага пашпарта:

- уліковыя дадзеныя і месца знаходжання каштоўнасці, у якім прадстаўлены юрыдычны адрас каштоўнасці, і для гісторыка-культурнай каштоўнасці - шыфр адпаведна Дзяржаўнаму спісу;

- абгрунтаванне статусу каштоўнасці з указаннем дзеючых нарматыўных прававых актаў, паводле якіх нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама страціўшых сілу нарматыўных прававых актаў, якімі гэты або прыраўняны да яго статус надаваўся ў папярэдні перыяд;

- гістарычны адрас, які магла мець каштоўнасць пры яе стварэнні і ў далейшы перыяд існавання;

- характарыстыка ўласнікаў (уладальнікаў), якая змяшчае звесткі аб уласніку (уладальніку) каштоўнасці, лакалізацыі ўладання, датах пачатку і заканчэння права ўладання, форме ўласнасці, кошыце аб'екта і даце вызначэння гэтага кошту;

- весткі аб зонах аховы матэрыяльнай нерухомай гісторыка-культурнай каштоўнасці з указаннем даты і нумара нарматыўнага прававога акта, якім зацверджаны праект зон аховы, тыпу гэтых зон, апісання межаў і рэжымаў;

- весткі аб ахоўных абавязацельствах, якія падпісаны ўласнікам (уладальнікам) каштоўнасці і зарэгістраваны ва ўстаноўленым парадку ў Міністэрстве культуры;

- інфармацыя пра адказных за правядзенне работ асоб з указаннем звестак у адпаведнасці з дакументам, які дае ім права на правядзенне пэўных відаў работ;

- кароткае апісанне каштоўнасці;

- характарыстыка сучаснага тэхнічнага стану каштоўнасці;

- весткі аб элементах каштоўнасці, якія маюць самастойны статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

- гісторыя фарміравання і выкарыстання каштоўнасці;

- кароткая гістарычная даведка пра каштоўнасць;

- графічныя матэрыялы і фотаздымкі з адлюстраваннем каштоўнасці, у тым ліку ў розных перыяды яе існавання або бытавання;

- архіўныя і бібліяграфічныя крыніцы пра каштоўнасць;

- весткі аб наяўнасці навукова-тэхнічнай дакументацыі на рэстаўрацыю і іншыя віды работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.

У кожным раздзеле электроннага пашпарта ўказваюцца прозвішча і ініцыялы яго складальніка (спецыяліста), дата запаўнення гэтага раздзела.

Раздзелы пашпарта могуць быць дапоўнены іншымі звесткамі, якія змяшчаюць важную для характарыстыкі каштоўнасці інфармацыю.

11. Юрыдычныя і фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрыемствы, якія з'яўляюцца заказчыкамі распрацоўкі навукова-праектнай дакументацыі на выкананне работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, у абавязковым парадку павінны перадаваць у УП "Праектрэстаўрацыя" ўстаноўленыя Міністэрствам культуры раздзелы навукова-праектнай дакументацыі на ўсе віды работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і ў зонах іх аховы для ўнясення адпаведнай інфармацыі ў Банк звестак.

Інфармацыя перадаецца ў Банк звестак на папярковых і (або) электронных носбітах заказчыкам распрацоўкі навукова-праектнай дакументацыі або па яго даручэнню праектнай арганізацыяй, якая выканала распрацоўку гэтай навукова-праектнай дакументацыі. Без выканання гэтага патрабавання навукова-праектная дакументацыя не падлягае ўзгадненню і дазвол на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях не выдаецца.

12. Запаўненне і дапаўненне інфармацыяй раздзелаў электроннага пашпарта (базы дадзеных), яе змяненне ў выніку выяўлення новых дадзеных праводзіцца спецыялістамі на падставе атрыманых у ходзе праведзеных навукова-даследчых і іншых мерапрыемстваў звестак або копіяў матэрыялаў, якія датычацца гісторыка-культурных каштоўнасцей або іншых адметных вынікаў і сведчанняў гістарычнага, культурнага і духоўнага развіцця народа Беларусі, выяўленых у ходзе гэтых мерапрыемстваў.

Не дапускаецца ўчыненне перашкод спецыялістам пры выкананні імі работы па збору звестак і матэрыялаў аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь, правядзенне якой

пісьмова пацвярджаецца Міністэрствам культуры або УП "Праектрэстаўрацыя". Службовыя асобы, уласнікі (уладальнікі) і карыстальнікі гісторыка-культурнымі каштоўнасцямі, грамадзяне, кіраўнікі і супрацоўнікі навукова-праектных арганізацый, іншыя зацікаўленыя абавязаны спрыяць спецыялістам у выяўленні і атрыманні дакладнай інфармацыі і матэрыялаў аб гісторыка-культурнай спадчыне народа Беларусі.

13. За УП "Праектрэстаўрацыя", якое выконвае работу па фарміраванню Банка звестак, замацоўваюцца абсталяванне і тэхнічныя сродкі, непасрэдна прызначаныя для фарміравання Банка звестак, што дазваляюць з выкарыстаннем сучасных тэхналогій праводзіць выяўленне, фіксацыю, капіраванне, рэдагаванне і захаванне інфармацыі аб гісторыка-культурнай спадчыне, яе прадстаўленне ва ўстаноўленым парадку зацікаўленым, увядзенне ў шырокі ўжытак вызначаных раздзелаў Банка звестак з мэтай папулярызацыі гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь.

Глава 4 ПАРАДАК АЗНАЯМЛЕННЯ З ІНФАРМАЦЫЯЙ, ЯКАЯ ЗМЯШЧАЕЦЦА Ў БАНКУ ЗВЕСТАК

14. Электронная праграма Банка звестак разлічана на прадстаўленне інфармацыі аб гісторыка-культурнай спадчыне на электронных носьбітах пры дапамозе лакальных сетак, праз глабальную камп'ютэрную сетку Інтэрнет і на папярковых носьбітах.

15. Органы дзяржаўнага кіравання, дзяржаўныя архівы і бібліятэкі, юрыдычныя і фізічныя асобы, якія бясплатна прадстаўляюць інфармацыю аб гісторыка-культурнай спадчыне для занясення яе ў базу дадзеных Банка звестак, могуць карыстацца змешчанай у ім інфармацыяй, а таксама сабранымі матэрыяламі навукова-праектнага і архіўна-бібліяграфічнага характару на бязвыплатнай аснове.

16. Іншыя зацікаўленыя могуць карыстацца інфармацыяй, прадстаўляемай згодна з пунктам 14 дадзенага Палажэння, з аплатай паслуг Банка звестак адпаведна калькуляцыі яго рэальных расходаў, зацверджанай Міністэрствам культуры.

Сродкі, атрыманыя УП "Праектрэстаўрацыя" за карыстанне інфармацыяй Банка звестак, паступаюць на адпаведны рахунак гэтага прадпрыемства і выкарыстоўваюцца на патрэбы фарміравання Банка звестак або на яго матэрыяльна-тэхнічнае забеспячэнне.

17. Пры стварэнні ў Інтэрнеце сайта Банка звестак для агульнага азнаямлення прадстаўляюцца інфармацыя, якая адпавядае раздзелам Дзяржаўнага спіса, а таксама асобныя ілюстрацыйныя матэрыялы, неабходныя для дастатковага ўяўлення гісторыка-культурнай каштоўнасці або іншых адметных вынікаў і сведчанняў гістарычнага, культурнага і духоўнага развіцця народа Беларусі.

18. Пры выкарыстанні інфармацыі, якая змяшчаецца ў Банку звестак, спасылка на раздзелы дадзенага Банка з'яўляецца абавязковай.

**ПАЛАЖЭННЕ
АБ ПАРАДКУ ВЫДАЧЫ ДАЗВОЛУ НА ВЫКАНАННЕ РАБОТ НА
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЯХ**

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1803)

**Глава 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ**

1. Дадзенае Палажэнне распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) (далей - Закон) у мэтах вызначэння парадку выдачы дазволу на правядзенне ўсіх відаў навукова-праектных і рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей) і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей - гісторыка-культурныя каштоўнасці), вызначаных артыкулам 36 Закона.

2. Дадзенае Палажэнне з'яўляецца абавязковым для ўсіх юрыдычных і фізічных асоб, у тым ліку індывідуальных прадпрыемстваў, уласнікаў (уладальнікаў), зацікаўленых у выкананні навукова-даследчых і рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей - заказчык).

3. Дазвол на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей - дазвол) выдаецца Міністэрствам культуры і дае права на правядзенне ўсіх відаў работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, за выключэннем выпадкаў, вызначаных у пункце 4 дадзенага Палажэння.

Дазвол не вызваляе заказчыка ад неабходнасці афармлення дакументаў у дзяржаўных органах на выкананне такіх работ у выпадках, прадугледжаных заканадаўствам.

4. Не патрабуецца дазвол на работы па забеспячэнню належнага тэхнічнага і санітарнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку работы па бягучаму рамонту і тэхнічнаму абслугоўванню ў межах ахоўнага абавязацельства, прадугледжанага артыкулам 44 Закона, якія выконваюцца штодзённа або з іншай перыядычнасцю.

5. Заказчыкі па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях у абавязковым парадку павінны перадаваць у Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь раздзелы навукова-праектнай дакументацыі, якія датычацца выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і работ у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей. Без выканання гэтага патрабавання дазвол не выдаецца.

**Глава 2
ВІДЫ ДАЗВОЛАЎ І ТЭРМІН ІХ ДЗЕЯННЯ**

6. Дазвол выдаецца па форме згодна з дадаткам для выканання:

навукова-даследчых і праектных работ пасля ўзгаднення і зацвярджэння абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ, складзенай з удзелам назначанага навуковага кіраўніка гісторыка-культурнай каштоўнасці;

рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ пасля ўзгаднення і зацвярджэння навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях;

археалагічных даследаванняў пасля прадастаўлення Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі іх выканаўцам права на правядзенне дадзеных даследаванняў.

Дазвол на выкананне навукова-даследчых і праектных работ выдаецца на правядзенне:

гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў;

архітэктурна-археалагічных абмераў;

інжынернага даследавання будаўнічых канструкцый;

навуковых даследаванняў па зандажах і шурфах;

натурных даследаванняў;

лабараторных аналізаў, даследаванняў, выпрабаванняў матэрыялаў;

фотафіксацыі;

праектных работ;

кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку на правядзенне аўтарскага нагляду за іх выкананнем.

Дазвол на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ выдаецца для правядзення аднаўленчых работ, дапаўненняў, кансервацыі, прыстасавання, рамонту, раскрыцця, рэгенерацыі, рэканструкцыі, рэстаўрацыі.

7. Дазвол выдаецца на тэрмін да канца календарнага года, у якім запланавана правядзенне работ.

Пасля заканчэння тэрміну дзеяння дазволу або для працягу прыпыненай дзейнасці ў выпадках, вызначаных Законам, заказчык павінен у парадку згодна з дадзеным Палажэннем звярнуцца ў Міністэрства культуры з заявай аб выдачы дазволу на працяг работ.

Глава 3 ПАРАДАК ВЫДАЧЫ ДАЗВОЛАЎ

8. Для атрымання дазволу заказчык, які з'яўляецца юрыдычнай асобай або індывідуальным прадпрымальнікам, звяртаецца ў Міністэрства культуры з заявай, да якой прыкладаюцца наступныя дакументы (або звесткі):

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1803)

інфармацыя аб характары работ, на якія патрабуецца дазвол;

звесткі аб выкананні патрабаванняў, вызначаных у пункце 6 дадзенага Палажэння (або копіі дакументаў);

звесткі аб выканаўцах работ (праектных або падрадных арганізацыях);

звесткі (прозвішча, імя, імя па бацьку) аб навуковым кіраўніку, назначаным на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, або прапанова аб яго назначэнні;

кароткая справаздача аб выкананых на працягу папярэдняга года работах на гісторыка-культурнай каштоўнасці пры атрыманні дазволу на працяг работ.

9. Па патрабаванню Міністэрства культуры заказчык, які з'яўляецца юрыдычнай асобай або індывідуальным прадпрымальнікам, прадстаўляе іншыя дакументы, якія пацвярджаюць магчымасць і мэтазгоднасць правядзення работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці (копія ахоўнага абавязацельства, копія ліцэнзіі на права ажыццяўлення дзейнасці "Праектаванне і ўзвядзенне будынкаў і збудаванняў I і II узроўню адказнасці і правядзенне інжынерных пошукаў для гэтых мэт" і іншае).

(в ред. постановления Совмина от 31.12.2006 N 1803)

9-1. Пeralік дакументаў і (або) звестак, якія прадстаўляе фізічная асоба, акрамя індывідуальнага прадпрымальніка, у Міністэрства культуры для атрымання дазволу, устаноўлены пунктам 212 пераліку адміністрацыйных працэдур, выконваемых дзяржаўнымі органамі і іншымі дзяржаўнымі арганізацыямі па зваротах грамадзян аб выдачы даведак або іншых дакументаў, зацверджанага Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 16 сакавіка 2006 г. N 152 (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 44, 1/7344).

(п. 9-1 введен постановлением Совмина от 31.12.2006 N 1803)

10. Дакументы, прадстаўленыя заказчыкам, захоўваюцца ў Міністэрстве культуры на працягу тэрміну, прадугледжанага нарматыўнымі прававымі актамі Рэспублікі Беларусь.

11. У выпадку прыняцця рашэння аб паэтапным правядзенні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ з паралельным праектаваннем Міністэрства культуры выдае дазвол на правядзенне работ паэтапна або на асобныя віды работ у парадку, вызначаным дадзеным Палажэннем.

12. Падрыхтоўка дазволу ажыццяўляецца ў 20-дзённы тэрмін з дня падачы заявы пры ўмове выканання патрабаванняў, вызначаных дадзеным Палажэннем.

13. Адмоўнае рашэнне ў выдачы дазволу афармляецца ў выглядзе пісьма інфармацыйнага характару з указаннем прычын адмовы.

14. Выдача або адмова ў выдачы дазволу на правядзенне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці фіксуецца ў кнізе рэгістрацыі дазволаў, форма якой зацвярджаецца Міністэрствам культуры.

15. Дазвол на выкананне работ выдаецца бясплатна.

16. У выпадку змянення праектных рашэнняў на рэстаўрацыйна-аднаўленчыя работы, пры якіх праектная дакументацыя патрабуе паўторнага ўзгаднення і правядзення экспертызы, заказчык у месячны тэрмін пісьмова інфармуе аб гэтым Міністэрства культуры ў мэтах разгляду магчымасці працягу работ.

У выпадку пагрозы існаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ заказчык абавязаны прыпыніць усе работы і паведаміць аб гэтым у Міністэрства культуры.

17. У выпадку перадачы правоў на правядзенне работ іншаму заказчыку або пры перадачы падраду іншай праектнай або будаўнічай арганізацыі дазвол павінен быць перааформлены заказчыкам у Міністэрстве культуры ў двухтыднёвы тэрмін.

18. Пры правядзенні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ копія дазволу павінна быць на аб'екце ў выканаўцы работ, які прызначаны загадам падрадчыка і з'яўляецца адказным за выкананне работ на дадзеным аб'екце.

19. Дазвол можа быць прыпынены ў выпадках:

калі правядзенне работ не пачата ў шасцімесячны тэрмін з даты выдачы дазволу;
выяўлення факту фальсіфікацыі прадстаўленых у Міністэрства культуры дакументаў;
невыканання заказчыкам патрабаванняў пунктаў 16 і 17 дадзенага Палажэння.

Аб прыпыненні дзеяння дазволу Міністэрства культуры выдае прадпісанне, дзеянне якога захоўвае сілу да ўстаранення парушэння.

20. Пасля заканчэння ўсіх работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці заказчык прадстаўляе ў Міністэрства культуры навукова-рэстаўрацыйную справаздачу аб выкананых работах, складзеную навуковым кіраўніком гісторыка-культурнай каштоўнасці, пасля чаго названае Міністэрства ў межах сваёй кампетэнцыі выдае заключэнне аб магчымасці прыёмкі ўказанай каштоўнасці ў эксплуатацыю.

Выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях без дазволу Міністэрства культуры, а таксама выкананне іншых відаў работ, не азначаных у дазеле, з'яўляецца самавольным і цягне адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам.

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
ДАЗВОЛ
на права правядзення работ на гісторыка-культурнай
каштоўнасці
ад "___" _____ 20__ г. N _____

Дазвол сапраўдны па "___" _____ 20__ г.

У адпаведнасці з артыкулам 37 Закона Рэспублікі Беларусь "Аб
ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" дазвол
выдадзены _____

(поўная назва юрыдычнай асобы,

прозвішча, імя, імя па бацьку фізічнай асобы)

на правядзенне _____

(назва работ)

(у адпаведнасці з пунктам (і)
артыкула 36 названага Закона)

на гісторыка-культурнай
каштоўнасці катэгорыі "___"

(назва гісторыка-культурнай
каштоўнасці і яе месцазнаходжанне)

Выканаўца работ:

генпраектная (праектная)

арганізацыя або генпадрадная _____

(падрадная) арганізацыя _____

Асобыя ўмовы: _____

Аб'ект пад шыфрам _____ унесены ў Дзяржаўны спіс
гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь згодна з
пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад "___"
20__ г. N ____ (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь,
20__ г., N _____).

Адказным за захаванасць гісторыка-культурнай каштоўнасці (усіх
яе адметных вартасцей) у працэсе работ з'яўляецца навуковы кіраўнік
аб'екта, архітэктар _____

(прозвішча, імя, імя па бацьку)

(пасада)
М.П.

(подпіс)

(ініцыялы, прозвішча адказнай асобы)

**ПАЛАЖЭННЕ
АБ ПАРАДКУ ВЫДАЧЫ ПАСВЕДЧАННЯЎ НА ПРАВА ВЫКАНАННЯ
НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧЫХ РАБОТ НА ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ
КАШТОЎНАСЦЯХ І КІРАЎНІЦТВА РАСПРАЦОЎКАЙ НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ
ДАКУМЕНТАЦЫІ НА ВЫКАНАННЕ РЭСТАЎРАЦЫЙНА-АДНАЎЛЕННЫХ РАБОТ
НА ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЯХ**

Глава 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзенае Палажэнне распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) (далей - Закон) і ўстанаўлівае парадак выдачы пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей - гісторыка-культурныя каштоўнасці) і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.

2. Пасведчанне на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей - пасведчанне) з'яўляецца афіцыйным дакументам, які пацвярджае адпаведную кваліфікацыю яго ўладальніка і дае права допуску да выканання азначаных у ім наступных відаў работ:

археалагічныя даследаванні (разведка і раскопкі) нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей, у тым ліку правядзенне нагляду пры выкананні земляных і будаўнічых работ;

архіўна-бібліяграфічныя даследаванні па высвятленню і ўдакладненню адметных дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей;

натурныя даследаванні па высвятленню і ўдакладненню адметных мастацкіх вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей;

кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і аўтарскігляд за іх выкананнем;

работы, звязаныя з непасрэдным уздзеяннем на адметныя якасці рухомых і (або) нерухомых гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх фрагменты, страта аўтэнтычнасці якіх недапушчальная.

У пасведчанні ў абавязковым парадку вызначаюцца катэгорыі гісторыка-культурных каштоўнасцей, на правядзенне работ на якіх выдаецца гэта пасведчанне.

3. На ўладальнікаў пасведчанняў ускладаецца адказнасць за невыкананне палажэнняў Закона і абавязкаў, вызначаных дадзеным Палажэннем.

Глава 2
ПАРАДАК ВЫДАЧЫ ПАСВЕДЧАННЯЎ

4. Пасведчанне выдаецца па форме згодна з дадаткам бясплатна Міністэрствам культуры пасля атрымання заключэнняў Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры (далей - Навукова-метадычная рада) або Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі аб адпаведнасці кваліфікацыйным патрабаванням кандыдатаў на іх атрыманне.

5. Пасведчанні выдаюцца на падставе пісьмовага звароту ў Міністэрства культуры ад навукова-даследчых, праектных, навуковых арганізацый, устаноў адукацыі з указаннем прозвішча, імя, імя па бацьку кандыдата на атрыманне пасведчання.

Да звароту прыкладаюцца:

копія дыплама кандыдата на атрыманне пасведчання;

выпіска з працоўнай кніжкі або натарыяльна завераная копія працоўнай кніжкі аб працы за перыяд трох апошніх гадоў;

вытворчая характарыстыка кандыдата з месца яго працы;

іншыя звесткі, якія пацвярджаюць наяўнасць адпаведнай кваліфікацыі і вопыту работы ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны;

фотаздымак кандыдата памерам 3 x 4 см.

6. Міністэрства культуры ў 5-дзённы тэрмін з дня паступлення звароту накіроўвае матэрыялы, указаныя ў пункце 5 дадзенага Палажэння, для разгляду на чарговым пасяджэнні Навукова-метадычнай рады, якая выдае заключэнне аб адпаведнасці кваліфікацыйным

патрабаванням кандыдата на атрыманне пасведчання на права выканання работ, указаных у пункце 2 дадзенага Палажэння (за выключэннем правядзення археалагічных даследаванняў), або пісьмовы зварот у Нацыянальную акадэмію навук Беларусі аб выдачы заключэння на права правядзення археалагічных даследаванняў.

Указаныя заключэнні выдаюцца ў тэрмін, які не перавышае 30 дзён з дня паступлення звароту.

Звесткі аб заключэннях Навукова-метадычнай рады або Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі аб адпаведнасці кваліфікацыйным патрабаванням кандыдатаў на атрыманне пасведчання ўносяцца ў кнігу рэгістрацыі і выдачы пасведчанняў, форма якой зацвярджаецца Міністэрствам культуры.

7. У выпадку адмовы ў выдачы пасведчання ў рашэнні ўказваецца прычына адмовы і яе абгрунтаванне.

8. Падрыхтоўка пасведчання ажыццяўляецца на працягу 10 дзён пасля атрымання адпаведнага заключэння, прадугледжанага пунктам 6 дадзенага Палажэння.

Пасведчанне мае нумар, які адпавядае нумару запісу ў кнізе рэгістрацыі і выдачы пасведчанняў.

Пасведчанне падпісваецца кіраўніком Міністэрства культуры або яго намеснікамі і завяраецца пячаткай гэтага Міністэрства.

Пасведчанне выдаецца непасрэдна кандыдату або па яго пісьмовай просьбе даверанай асобе.

9. У выпадку страты пасведчання выдаецца яго дублікат.

10. Пасведчанне выдаецца на тэрмін 5 гадоў.

Пасля заканчэння гэтага тэрміну выдаецца новае пасведчанне ў парадку, вызначаным дадзеным Палажэннем.

Глава 3 ПРАВЫ І АБАВЯЗКІ СПЕЦЫЯЛІСТА, ЯКІ МАЕ ПАСВЕДЧАННЕ

11. Спецыяліст, кваліфікацыя якога пацверджана пасведчаннем:

11.1. мае права:

прыпыняць правядзенне асобных відаў работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці пры неабходнасці даследавання і фіксацыі нанава выяўленых яе частак і дэталяў, якія маюць свае адметныя духоўныя, мастацкія і (або) дакументальныя вартасці, пры пагрозе разбурэння канструкцый або знішчэння асобных элементаў гісторыка-культурнай каштоўнасці, пры сістэматычным невыкананні навукова-праектнай дакументацыі і ўказанняў навуковага кіраўніка;

11.2. абавязаны:

забяспечваць узаемадзеянне падраздзяленняў і суб'ектаў гаспадарчай дзейнасці, якія задзейнічаны ў распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі;

прымаць удзел у падрыхтоўцы абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ;

ажыццяўляць кантроль за правядзеннем поўнага комплексу навукова-даследчых работ, у тым ліку з неабходнай фіксацыяй і аналізам у працэсе вытворчасці работ;

забяспечваць дакладнасць і паўнату вынікаў навукова-даследчых работ;

ажыццяўляць кантроль за распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі, якая складаецца з камплекта дакументаў, атрыманых па выніках правядзення навукова-даследчых работ, уключаючы матэрыялы з вызначэннем умоў і мерапрыемстваў, накіраваных на захаванне каштоўнасцей, і праектна-каштарыснай дакументацыі, распрацаванай у адпаведнасці з дзеючымі нормаў;

забяспечваць навуковую абгрунтаванасць і адпаведнасць прымаемых праектных рашэнняў з умовай зберажэння адметных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць своєчасовае вырашэнне ўсіх пытанняў па праектна-каштарыснай дакументацыі, што ўзнікаюць у працэсе правядзення работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

прымаць удзел пры ўзгадненні і абароне праектных прапаноў і выкананай навукова-праектнай дакументацыі;

ажыццяўляць кантроль за выкананнем рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ у адпаведнасці з зацверджанай ва ўстаноўленым парадку навукова-праектнай дакументацыяй;

забяспечваць навуковую фіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе правядзення работ, фотафіксацыю да пачатку, у працэсе, а таксама пасля заканчэння работ;

прадугледжваць меры па захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе правядзення навукова-даследчых работ і пасля іх заканчэння, звязаных з непасрэдным уздзеяннем на яе;

адлюстроўваць у навуковай справаздачы дакладную і поўную інфармацыю, выяўленую ў працэсе правядзення навукова-даследчых работ;

матэрыялы навуковай справаздачы, падрыхтаваныя рэкамендацыі па выніках праведзеных навукова-даследчых работ своєчасова прадстаўляць распрацоўшчыкам навукова-праектнай дакументацыі;

ажыццяўляць кантроль за належным выкарыстаннем прапанаваных рэкамендацый і навукова-праектнай дакументацыі ў працэсе выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.

12. У выпадках невыканання спецыялістам, які мае пасведчанне, патрабаванняў дзеючага заканадаўства і абавязкаў, ускладзеных на яго ў адпаведнасці з дадзеным Палажэннем, па прадстаўленню абгрунтаваных прэтэнзій Міністэрства культуры і (або) мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, у кампетэнцыю якіх уваходзяць пытанні аховы гісторыка-культурнай спадчыны, Навукова-метадычнай радай прымаецца рашэнне аб прыпыненні дзейнасці пасведчання.

На адрас прадпрыемства, у якім працуе ўладальнік пасведчання, Міністэрства культуры накіроўвае пісьмовае паведамленне аб рашэнні Навукова-метадычнай рады.

Дадатак
да Палажэння аб парадку выдачы
пасведчанняў на права выканання
навукова-даследчых работ на
гісторыка-культурных каштоўнасцях
і кіраўніцтва распрацоўкай
навукова-праектнай дакументацыі
на выкананне рэстаўрацыйна
аднаўленчых работ на гісторыка
культурных каштоўнасцях

УЗОР ПАСВЕДЧАННЯ НА ПРАВА ВЫКАНАННЯ НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧЫХ
РАБОТ НА ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ КАШТОЎНАСЦЯХ І КІРАЎНІЦТВА
РАСПРАЦОЎКАЙ НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ НА ВЫКАНАННЕ
РЭСТАЎРАЦЫЙНА-АДНАЎЛЕНЧЫХ РАБОТ НА ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНЫХ
КАШТОЎНАСЦЯХ

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ ПАСВЕДЧАННЕ N _____ Выдадзена "__" _____ 20__ г. Сапраўдна па "__" _____ 20__ г.	Прозвішча _____ Імя _____ ФОТА 3 x 4 см Імя па бацьку _____
	(віды работ і катэгорыі
	гісторыка-культурных каштоўнасцей,
	на якія выдаецца пасведчанне)
_____ (пасада адказнай асобы) _____ (подпіс адказнай асобы) _____ (прозвішча, ініцыялы адказнай асобы) М.П.	

**ПАЛАЖЭННЕ
АБ БЕЛАРУСКАЙ РЭСПУБЛІКАНСКАЙ НАВУКОВА-МЕТАДЫЧНАЙ РАДЗЕ
ПА ПЫТАННЯХ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ
ПРЫ МІНІСТЭРСТВЕ КУЛЬТУРЫ**

Глава 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзенае Палажэнне распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) (далей - Закон) і ўстанаўлівае рэгламент работы і вызначае пералік пытанняў, якія ўваходзяць у кампетэнцыю Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры (далей - Навукова-метадычная рада).

2. Навукова-метадычная рада з'яўляецца навукова-метадычным органам па пытаннях уліку, захавання, аднаўлення, утрымання і выкарыстання гісторыка-культурных каштоўнасцей, што ажыццяўляюцца ў мэтах зберажэння і памнажэння гісторыка-культурнай спадчыны.

3. У сваёй дзейнасці Навукова-метадычная рада кіруецца заканадаўствам і дадзеным Палажэннем.

Глава 2
ЗАДАЧЫ І КАМПЕТЭНЦЫЯ НАВУКОВА-МЕТАДЫЧНАЙ РАДЫ

4. Асноўнымі задачамі Навукова-метадычнай рады з'яўляюцца:
навукова-метадычнае забеспячэнне аховы гісторыка-культурнай спадчыны;
выпрацоўка прапаноў, рэкамендацый па комплексу пытанняў аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

5. Да кампетэнцыі Навукова-метадычнай рады адносіцца:
прыняцце рашэнняў аб неабходнасці надання матэрыяльным аб'ектам і нематэрыяльным праяўленням творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці або аб адсутнасці неабходнасці надання ім такога статусу;

выдача заключэнняў аб немагчымасці навукова абгрунтаванага аднаўлення гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадку страты імі сваіх адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, якія абумовілі наданне ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама ў выпадку іх знішчэння, страты ці знікнення ў выніку ўздзеяння прыродных фактараў або іншых сітуацый;

разгляд прапаноў аб наданні матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, які ўключае разгляд фіксацыі, навуковую апрацоўку і мастацкую ацэнку матэрыяльнага аб'екта або нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека, для прыняцця рашэння аб неабходнасці надання матэрыяльнаму аб'екту або нематэрыяльнаму праяўленню творчасці чалавека статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці;

прыняцце рашэнняў аб неабходнасці аднясення гісторыка-культурнай каштоўнасці да пэўнай катэгорыі або аб неабходнасці змянення яе катэгорыі;

разгляд распрацаванай у адпаведным парадку навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорый "0", "1", "2" і эталонах фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і яе адабрэнне або неадабрэнне;

выдача заключэнняў аб адпаведнасці кваліфікацыйным патрабаванням кандыдатаў на атрыманне пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях;

выдача заключэнняў аб поўным вывучэнні помнікаў археалогіі;
выкананне іншых функцый у адпаведнасці з Законам.

Глава 3
СКЛАД НАВУКОВА-МЕТАДЫЧНАЙ РАДЫ І АРГАНІЗАЦЫЯ ЯЕ ДЗЕЙНАСЦІ

6. У склад Навукова-метадычнай рады ўваходзяць прадстаўнікі рэспубліканскіх органаў дзяржаўнага кіравання, мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, арганізацый, якія ў сваёй дзейнасці маюць адносіны да арганізацыйных, навуковых, інфармацыйных і іншых пытанняў, што закранаюць сферу аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

7. Навукова-метадычную раду ўзначальвае старшыня Навукова-метадычнай рады, а ў яго адсутнасць - намеснік старшыні Навукова-метадычнай рады.

Старшыня Навукова-метадычнай рады:

кіруе дзейнасцю Навукова-метадычнай рады;

склікае пасяджэнні Навукова-метадычнай рады;

арганізуе работу Навукова-метадычнай рады ў адпаведнасці з дадзеным Палажэннем;

вызначае шэраг іншых пытанняў, якія падлягаюць разгляду на пасяджэннях Навукова-метадычнай рады і зацвярджае іх.

8. Сакратар Навукова-метадычнай рады забяспечвае:

арганізацыю падрыхтоўкі пытанняў для разгляду на пасяджэннях Навукова-метадычнай рады;

паведамленне членам Навукова-метадычнай рады аб часе і месцы правядзення пасяджэння Навукова-метадычнай рады, пытаннях, якія вынесены на яе разгляд;

улік прысутных на пасяджэнні Навукова-метадычнай рады;

наяўнасць неабходнай дакументацыі, якая датычыцца пытанняў, вынесены на разгляд пасяджэння Навукова-метадычнай рады;

вядзенне справаводства Навукова-метадычнай рады, афармленне пратаколаў яе пасяджэнняў;

дакладзенне прынятых Навукова-метадычнай радай рашэнняў да зацікаўленых.

9. Пасяджэнні Навукова-метадычнай рады праводзяцца па меры неабходнасці, але не радзей аднаго разу ў месяц.

10. Навукова-метадычная рада правамоцна прымаць рашэнні пры наяўнасці на пасяджэнні не менш за 2/3 яе складу.

Рашэнні Навукова-метадычнай рады лічацца прынятымі, калі за яе рашэнне прагаласавала больш за палавіну прысутных на пасяджэнні членаў Навукова-метадычнай рады. Пры роўнасці галасоў прынятым лічыцца рашэнне, за якое прагаласаваў старшыня Навукова-метадычнай рады, а ў яго адсутнасць - намеснік старшыні Навукова-метадычнай рады.

Па выніках абмеркавання пытанняў на пасяджэннях Навукова-метадычнай рады прымаюцца рашэнні, якія фіксуюцца ў пратаколе. Пратакол афармляецца вучоным сакратаром Навукова-метадычнай рады ў тэрмін, які не перавышае 10 дзён з дня пасяджэння.

11. Старшыня Навукова-метадычнай рады мае права афіцыйна запрашаць для ўдзелу ў яе рабоце экспертаў, прадстаўнікоў мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, праектных устаноў, іншых зацікаўленых у вырашэнні пытанняў, якія датычацца гісторыка-культурных каштоўнасцей і разглядаюцца на пасяджэннях Навукова-метадычнай рады.

12. Арганізацыйна-тэхнічнае забеспячэнне дзейнасці Навукова-метадычнай рады ажыццяўляецца Міністэрствам культуры.

СКЛАД
БЕЛАРУСКАЙ РЭСПУБЛІКАНСКАЙ НАВУКОВА-МЕТАДЫЧНАЙ РАДЫ ПА
ПЫТАННЯХ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ СПАДЧЫНЫ ПРЫ
МІНІСТЭРСТВЕ КУЛЬТУРЫ

Грыдзюшка
Уладзімір Паўлавіч	- намеснік Міністра культуры (старшыня
Навукова-метадычнай рады)
Чарняўскі
Ігар Мяфодзіевіч	- намеснік начальніка ўпраўлення па ахове
гісторыка-культурнай спадчыны і рэстаўрацыі
Міністэрства культуры (намеснік старшыні
Навукова-метадычнай рады)
Міхайлава
Вольга Фёдараўна	- намеснік начальніка аддзела ўпраўлення па
ахове гісторыка-культурнай спадчыны і
рэстаўрацыі Міністэрства культуры (вучоны
сакратар Навукова-метадычнай рады)
Бяспалая
Марыя Аркадзьеўна	- прарэктар па навуковай рабоце ўстановаў
адукацыі "Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт
культуры і мастацтваў", доктар гістарычных
наук, прафесар
Барфаламеева
Тамара Барысаўна	- старшы навуковы супрацоўнік дзяржаўнай
навуковай установы "Інстытут
мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору
імя Кандрата Крапівы Нацыянальнай акадэміі
наук Беларусі", кандыдат мастацтвазнаўства
Высоцкая
Надзея Фёдараўна	- загадчык аддзела старажытнага беларускага
мастацтва дзяржаўнай установы "Нацыянальны
мастацкі музей Рэспублікі Беларусь", доктар
мастацтвазнаўства, прафесар
Жураўлёў
Іван Сяргеевіч	- вядучы спецыяліст-эксперт па архітэктуры
рэспубліканскага ўнітарнага прадпрыемства
"Белдзяржэкспертыза Мінбудархітэктуры"
Ляўко
Вольга Мікалаеўна	- кіраўнік цэнтра дзяржаўнай навуковай
установы "Інстытут гісторыі Нацыянальнай
акадэміі навук Беларусі", доктар гістарычных
наук
Лакотка
Аляксандр Іванавіч	- дырэктар дзяржаўнай навуковай установы
"Інстытут мастацтвазнаўства, этнаграфіі і
фальклору імя Кандрата Крапівы Нацыянальнай
акадэміі навук Беларусі", член-карэспандэнт
Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі, доктар
гістарычных навук, доктар архітэктуры
Нікіцін
Віктар Дзмітрыевіч	- старшыня Камітэта архітэктуры і
горадабудаўніцтва Мінскага гарвыканкома
Сардараў
Армэн Сяргеевіч	- дэкан архітэктурнага факультэта Беларускага
нацыянальнага тэхнічнага ўніверсітэта,
доктар архітэктуры
Сіняўскі
Уладзімір Пятровіч	- дырэктар праектнага рэспубліканскага
ўнітарнага прадпрыемства "Праектрэстаўрацыя"

ПОСТАНОВЛЕНИЕ СОВЕТА МИНИСТРОВ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
19 июля 2007 г. N 923

**ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ПОЛОЖЕНИЯ О ПОРЯДКЕ И РАЗМЕРАХ ВОЗМЕЩЕНИЯ
УБЫТКОВ, ПРИЧИНЕННЫХ ЮРИДИЧЕСКОМУ ИЛИ ФИЗИЧЕСКОМУ ЛИЦУ
ПРИОСТАНОВЛЕНИЕМ РАБОТ ИЛИ ИНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СВЯЗИ
СО СЛУЧАЙНЫМ ВЫЯВЛЕНИЕМ ИМ НЕДВИЖИМОГО МАТЕРИАЛЬНОГО
ОБЪЕКТА, КОТОРЫЙ МОЖЕТ ПРЕДСТАВЛЯТЬ
ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНУЮ ЦЕННОСТЬ**

В соответствии с пунктом 2 статьи 19 Закона Республики Беларусь от 9 января 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" Совет Министров Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

1. Утвердить прилагаемое Положение о порядке и размерах возмещения убытков, причиненных юридическому или физическому лицу приостановлением работ или иной деятельности в связи со случайным выявлением им недвижимого материального объекта, который может представлять историко-культурную ценность.

2. Настоящее постановление вступает в силу после его официального опубликования.

Премьер-министр Республики Беларусь

С.СИДОРСКИЙ

**ПОЛОЖЕНИЕ
О ПОРЯДКЕ И РАЗМЕРАХ ВОЗМЕЩЕНИЯ УБЫТКОВ, ПРИЧИНЕННЫХ
ЮРИДИЧЕСКОМУ ИЛИ ФИЗИЧЕСКОМУ ЛИЦУ ПРИОСТАНОВЛЕНИЕМ РАБОТ
ИЛИ ИНОЙ ДЕЯТЕЛЬНОСТИ В СВЯЗИ СО СЛУЧАЙНЫМ ВЫЯВЛЕНИЕМ
ИМ НЕДВИЖИМОГО МАТЕРИАЛЬНОГО ОБЪЕКТА, КОТОРЫЙ МОЖЕТ
ПРЕДСТАВЛЯТЬ ИСТОРИКО-КУЛЬТУРНУЮ ЦЕННОСТЬ**

1. Настоящее Положение разработано в соответствии с Законом Республики Беларусь от 9 января 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) (далее - Закон) и регулирует порядок и размеры возмещения убытков, причиненных юридическому или физическому лицу приостановлением работ или иной деятельности в связи со случайным выявлением им недвижимого материального объекта, сведения о существовании которого до момента его выявления отсутствовали и владелец которого неизвестен, отказался от права собственности на него или утратил право собственности по другим причинам, предусмотренным законодательством, и который может представлять историко-культурную ценность (далее - материальный объект).

2. Возмещение убытков, причиненных юридическому или физическому лицу приостановлением работ или иной деятельности в связи со случайным выявлением им материального объекта (далее - убытки), производится при приостановлении строительных работ, включая земляные работы, возведение зданий и сооружений, капитальный и текущий ремонт, снос зданий и сооружений, демонтаж зданий и конструкций, а также другой деятельности (сельскохозяйственной, осуществляемой в военных целях и тому подобной).

Под приостановлением работ или иной деятельности юридическим или физическим лицом (простой машин, механизмов, оборудования, работников и другое) на участке обнаружения материального объекта на установленный период времени до устранения обстоятельств, приведших к применению такой меры.

К убыткам, подлежащим возмещению, относятся расходы, которые юридическое или физическое лицо произвело в связи с приостановлением работ или иной деятельности при выявлении материального объекта.

3. Юридическое или физическое лицо, которому причинены убытки, в трехмесячный срок с момента приостановления работ обращается в облисполком или Минский горисполком по месту выявления материального объекта с заявлением о возмещении убытков, к которому прилагаются:

копия письменного обращения юридического или физического лица в местный исполнительный и распорядительный орган о выявлении материального объекта и приостановлении работ;

копия акта осмотра выявленного материального объекта, составленного по форме, утверждаемой Министерством культуры;

копия письменного предписания Министерства культуры с указанием времени его действия, в котором определен временный режим содержания материального объекта, составленного по форме, утверждаемой Министерством культуры;

проектно-сметная документация, согласованная и утвержденная в установленном порядке, включающая раздел по техническому обследованию зданий, сооружений и территорий, разработанная для производства работ, при проведении которых выявлен материальный объект;

обоснование причин, по которым работы невозможно проводить на ином участке объекта или на другом объекте;

документы, подтверждающие факт причинения убытков и определяющие размер этих убытков.

4. Заявление с прилагаемыми документами в месячный срок рассматривается облисполкомом или Минским горисполкомом, который готовит обоснование, подтверждающее необходимость и размер возмещения убытков юридическому или физическому лицу, с указанием источников финансирования этого возмещения, а также возможности использования выявленного материального объекта в культурных, познавательных-туристских, хозяйственных или других целях. Данное обоснование и документы, указанные в пункте 3 настоящего Положения, направляются в Министерство культуры.

5. Министерство культуры рассматривает представленные документы и по каждому конкретному случаю в установленном порядке готовит правовой акт о возмещении убытков юридическому или физическому лицу в размере реальных расходов с указанием источников финансирования.

6. В случае, если физическое или юридическое лицо содействовало увеличению убытков или не приняло все возможные меры к их уменьшению, размер подлежащих возмещению убытков может быть уменьшен.

Если юридическим или физическим лицом нарушены требования порядка действий при выявлении материального объекта, определенные статьей 19 Закона, либо не приняты все возможные меры к предотвращению убытков, убытки не возмещаются.

7. Споры о возмещении убытков рассматриваются в порядке, установленном законодательством.

ПАСТАНОВА МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
8 снежня 2006 г. N 40

АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ НЕКАТОРЫХ ФОРМ

На падставе пункту 6 артыкула 25, часткі другой пункта 5 артыкула 28, пункта 1 артыкула 44 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Зацвердзіць:

форму ўліковай карткі гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з дадаткам 1;

форму пашпарта гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з дадаткам 2;

форму ахоўнай дошкі, якая ўстанаўліваецца на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, згодна з дадаткам 3;

форму ахоўнага абавязацельства на матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць згодна з дадаткам 4;

форму ахоўнага абавязацельства на нематэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць згодна з дадаткам 5.

Першы намеснік Міністра

У.П.РЫЛАТКА

Узор

УЛІКОВАЯ КАРТКА
гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Назва (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь)		2. Шыфр (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь)	
3. Катэгорыя (0/1/2/3/без катэгорыі; А/Б): "_____" пастанова Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад "___" _____ г. N _____			
4. Месцазнаходжанне			
(вобласць) (раён) (населены пункт)			
(плошча / вуліца / завулак і нумар будынка)			
5. Від			
(матэрыяльная або нематэрыяльная; рухомая або нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць: дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва; фіксаваная або ўвасобленая нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)			
6. Дата ўзнікнення			7. Стваральнік (аўтар)
(асноўная)		(дадатковая)	
8. Выкарыстанне			
(гістарычнае)		(сучаснае)	
9. Уласнік (уладальнік)	Форма ўласнасці	Дата наступлення / заканчэння правоў уласнасці	Ахоўнае абавязацельства (дата і нумар рэгістрацыі)
10. Фотаздымак / схематычны план 11. Кароткае апісанне			

12. Тэхнічная характарыстыка:

1. Сучасны тэхнічны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці	
---	--

(здавальняючы / нездавальняючы / аварыйны)

2. Асноўныя будаўнічыя матэрыялы	3. Плошча забудовы, кв.м	4. Будаўнічы аб'ём, куб.м	5. Агульная плошча, кв.м
	6. Вышыня, м	7. Даўжыня, м	8. Шырыня, м

13. Навуковы кіраўнік:

Прозвішча, імя, імя па бацьку	Дата і нумар прызначэння	Пасведчанне	Арганізацыя, дзе працуе, яе адрас і тэлефон

14. Наяўнасць дакументацыі:

Назва раздзела навукова-праектнай дакументацыі	Распрацоўшчык	Нумар аб'екта па праекту	Дата і нумар заключэння або пастановы Міністэрства культуры па праектнай дакументацыі
1. Комплексныя навуковыя даследаванні			
2. Архітэктурны праект			
3. Будаўнічы праект			
4. Праект зон аховы			

15. Праверка тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці:

Дата	Прозвішча, імя, імя па бацьку	Пасада правяраючага	Заўвагі

16. Дадатковыя звесткі <*>.

_____	Складальнік:
(дата складання пашпарта)	_____
	(назва юрыдычнай установы)

	(пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку)

<*> Пункт змяшчае звесткі аб змяненнях, унесенных у назву, катэгорыю, аб пазбаўленні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, зацвержаных пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, змяненнях і дапаўненнях фактычных звестак.

Узор

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь

ПАШПАРТ
гісторыка-культурнай каштоўнасці

(назва і адрас)

(пасада кіраўніка і назва
арганізацыі, якой
падрыхтаваны пашпарт)

(подпіс)

(імя, імя па бацьку,
прозвішча)

1. Назва (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь)	2. Шыфр (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь)
3. Катэгорыя (0/1/2/3/без катэгорыі; А/В): " _____ "	
пастанова Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад " _ " _____ г. N _____	

4. Від	
--------	--

(матэрыяльная або нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)

5. Тып:

А. (матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	
--	--

(рухомая або нерухомая: дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва)

Б. (нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	
--	--

(фіксаваная або ўвасобленая: звычаі, традыцыі, абрады, фальклор, мова, яе дыялекты, змест геральдычных, тапанімічных аб'ектаў і твораў народнага мастацтва, іншыя праяўленні творчасці чалавека)

6. Стыль (матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)			
7. Месцазнаходжанне гісторыка-культурнай каштоўнасці (па сучаснаму)			

адміністрацыйна- тэрытарыяльнаму падзелу)			
--	--	--	--

(вобласць)

(раён)

(населены
пункт)

--

(плошча / вуліца / завулак і нумар
будынка)

8. Гістарычны адрас (на момант узнікнення гісторыка-культурнай каштоўнасці і наступныя змены адрасу)			
--	--	--	--

(губерня)

(павет)

(населены пункт)

--

(плошча / вуліца / завулак і нумар
будынка)

9. Гісторыя фармавання гісторыка-культурнай каштоўнасці:

Узнікненне; віды работ	Дата	Стваральнік або аўтар
10. Выкарыстанне		

(гістарычнае)

(сучаснае)

11. Уласнік (уладальнік)	Лакалізацыя валодання	Форма ўласнасці	Дата наступлення / заканчэння правоў уласнасці	Ахоўнае абавязальства (дата і нумар рэгістрацыі)

12. Тэхнічная характарыстыка (для матэрыяльнай гісторыка-
культурнай каштоўнасці):

1. Сучасны тэхнічны стан	
--------------------------	--

(здавальняючы / нездавальняючы /
аварыйны)

2. Асноўныя будаўнічыя матэрыялы	3. Плошча забудовы, кв.м	4. Будаўнічы аб'ём, куб.м	5. Агульная плошча, кв.м
	6. Вышыня, м	7. Даўжыня, м	8. Шырыня, м

13. Апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці.

14. Элементы, што маюць самастойны статус гісторыка-культурнай каштоўнасці:

Шыфр	Назва	Дата	Катэгорыя

15. Гістарычная даведка (гісторыя ўзнікнення, асноўныя этапы фармавання і развіцця, падзеі і асобы, звязаныя з помнікам, гісторыя даследаванняў помніка).

16. Асноўная бібліяграфія.

17. Архіўныя крыніцы.

18. Навуковы кіраўнік:

Прозвішча, імя, імя па бацьку	Дата і нумар прызначэння	Нумар пасведчання	Арганізацыя, дзе працуе, яе адрас і тэлефон

19. Наяўнасць навукова-праектнай дакументацыі (для матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей):

Праектная арганізацыя	Назва і стадыя праектных работ	Год распрацоўкі	Нумар і дата заключэння Міністэрствам культуры

20. Праект зон аховы (для нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці):

Праектная арганізацыя	Назва	Год распрацоўкі	Зацверджаны (дата і нумар пастановы Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь)

21. Звесткі аб фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (графічнымі і тэхнічнымі сродкамі, звесткі (нумар і дата пастановы Міністэрства культуры) аб зацвярджэнні ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь).

22. Ілюстрацыйныя матэрыялы.

23. Дадатковыя звесткі <*>.

_____	Складальнік:	_____
(дата складання пашпарта)		(назва юрыдычнай установы)

		(пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку)

<*> Пункт змяшчае звесткі аб змяненнях, унесенных у назву, катэгорыю, аб пазбаўленні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, зацвержаных пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, змяненнях і дапаўненнях фактычных звестак.

Дадатак 3
да пастановы
Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
08.12.2006 N 40

Форма

АХОЎНАЯ ДОШКА,
ЯКАЯ ЎСТАНАЎЛІВАЕЦЦА НА НЕРУХОМАЙ МАТЭРЫЯЛЬНАЙ
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ КАШТОЎНАСЦІ <*>

*****НА ПАПЯРОВЫМ НОСЬБІЦЕ

<*> Ахоўная дошка, якая ўстанаўліваецца на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці, можа выконвацца як малюнак або як барэльеф з профілем па сячэнню А - А1.

Форма

АХОЎНАЕ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВА
на матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць
N _____ ад _____
(нумар і дата рэгістрацыі)

Гісторыка-культурная каштоўнасць: _____
(згодна з Дзяржаўным спісам

гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь)

Шыфр _____
Катэгорыя " _____ "

Адрас каштоўнасці _____

Пастанова Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
ад " ____ " _____ г. N _____

Форма ўласнасці, у якой
знаходзіцца гісторыка-культурная
каштоўнасць

(дзяржаўная (рэспубліканская або
камунальная), прыватная)

Уласнік (уладальнік)

(назва юрыдычнай асобы або
прозвішча, імя,

імя па бацьку фізічнай асобы,
у тым ліку

індывідуальнага
прадпрымальніка)

У адпаведнасці з артыкулам 44 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (далей - Закон) уласнік гісторыка-культурнай каштоўнасці ў асобе _____

заяўляе, што яму вядома аб вызначаных індывідуальных умовах утрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці, устаноўленым парадку выканання работ і аб іншых абмежаваннях дзейнасці ўласніка (уладальніка) і (або) карыстальніка, а таксама аб патрабаваннях па забеспячэнню захавання гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку ў выпадках надзвычайных сітуацый ці ў перыяд узброеных канфліктаў.

Уласнік, падпісаўшы ахоўнае абавязацельства, абавязаны ўтрымліваць гісторыка-культурную каштоўнасць у належным стане, забяспечваць доступ спецыялістаў, якія з дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь маюць права на яе вывучэнне. Пры ўзнікненні пагрозы існаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці абавязаны тэрмінова паведаміць аб гэтым у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Невыкананне ўласнікам патрабаванняў Закона і ўзятых на сябе абавязацельстваў, азначаных дадзеным ахоўным абавязацельствам, цягне за сабой адміністрацыйную або крымінальную адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Уласніку гісторыка-культурнай каштоўнасці ў асобе _____

(прозвішча, імя, імя па бацьку)

вядома аб тым, што:

усякія дзеянні, якія могуць прывесці да змянення каштоўнасці, недапушчальныя;

работы, звязаныя з рэстаўрацыяй, капітальным рамонтам, рэканструкцыяй і г.д., вызначаныя артыкулам 36 Закона, павінны праводзіцца пры абавязковым узгадненні з навуковым кіраўніком аб'екта і пад яго непасрэдным наглядам (артыкул 41 Закона) па зацверджанай ва ўстаноўленым парадку дакументацыі, пасля атрымання пісьмовага дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці (артыкул 37 Закона);

забараняецца знішчаць гісторыка-культурную каштоўнасць; дапускаць прычыненне шкоды, змяняць гісторыка-культурную каштоўнасць без навуковага абгрунтавання і выконваць работы на гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці без дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь, за выключэннем работ па забеспячэнню належнага тэхнічнага і санітарнага стану гісторыка-культурных каштоўнасцей, якія выконваюцца штодзённа або з іншай перыядычнасцю (артыкулы 28, 38 Закона);

забараняецца адчужаць або іншым чынам перадаваць права ўласнасці на гісторыка-культурную каштоўнасць без узгаднення з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь (артыкул 52 Закона);

забараняецца змяняць умовы ўтрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці без узгаднення з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь;

забараняецца перадаваць гісторыка-культурную каштоўнасць у валоданне і (або) карыстанне Узброеным Сілам Рэспублікі Беларусь, іншым воінскім фарміраванням;

неабходна паведамляць адказным гаспадарчым асобам, якія аказваюць фізічнае ўздзеянне на адметныя мастацкія і (або) дакументальныя вартасці гісторыка-культурнай каштоўнасці, аб тым, што аб'екту нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці;

выкананне работ ў ахоўнай зоне гісторыка-культурнай каштоўнасці павінна ажыццяўляцца толькі з умовай выканання рэжымаў утрымання і выкарыстання рэжымаў зон аховы, зацверджаных Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь (артыкул 29 Закона);

пры правядзенні земляных работ у зонах, якія ўтрымліваюць культурны пласт, неабходна прыняць мер па ахове аб'ектаў археалогіі ў парадку, вызначаным заканадаўствам, на падставе пісьмовага дазволу Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі на археалагічныя даследаванні;

неабходна паведамляць у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь аб акалічнасцях, якія пагражаюць захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці;

для гісторыка-культурнай каштоўнасці вызначаны наступныя індывідуальныя умовы ўтрымання і выкарыстання

(вызначыць адметныя вартасці, элементы, дэталі, аб'екты

археалогіі, інш., якія падлягаюць ахове асобна)

устаноўлены наступны парадак прадастаўлення доступу: неабходна прадастаўляць доступ да гісторыка-культурнай каштоўнасці грамадзянам

(перыядычна або па дамоўленасці з Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь)

паведаміць новаму ўласніку пры набыцці ім права ўласнасці на матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць аб абавязку на працягу аднаго месяца падпісаць ахоўнае абавязацельства ім або па яго даручэнню ўладальнікам (артыкул 53 Закона).

Уласнік (уладальнік) абавязуецца выконваць (забяспечыць выкананне) вызначаныя ў дадзеным ахоўным абавязацельстве ўмовы ўтрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама патрабаванні па забеспячэнню яе захавання.

Уласнік гісторыка-культурнай
каштоўнасці ў асобе

Намеснік Міністра культуры
Рэспублікі Беларусь

(назва юрыдычнай асобы,

пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку,

пашпартныя дадзеныя для фізічнай

асобы, у тым ліку індывідуальнага

прадпрымальніка)

(прозвішча, імя, імя па
бацьку)

Адрас уласніка _____

Подпіс _____

Подпіс _____

М.П.

М.П.

Тэлефон _____

(прозвішча, імя, імя па бацьку асобы, якая запоўніла
дадзенае ахоўнае абавязацельства)

Форма

АХОЎНАЕ АБАВЯЗАЦЕЛЬСТВА
на нематэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць
N _____ ад _____
(нумар і дата рэгістрацыі)

Гісторыка-культурная каштоўнасць: _____
(згодна з Дзяржаўным спісам

гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь)

Шыфр _____
Катэгорыя " _____ "

Адрас каштоўнасці _____

Пастанова Савета Міністраў
Рэспублікі Беларусь
ад " ____ " _____ г. N _____

Форма ўласнасці, у якой
знаходзіцца гісторыка-
культурная каштоўнасць

Уласнік (уладальнік)

(назва юрыдычнай асобы або

(дзяржаўная (рэспубліканская
або камунальная),

прозвішча, імя, імя па бацьку
фізічнай асобы, у тым ліку
індывідуальнага прадпрымальніка)

прыватная)

У адпаведнасці з артыкулам 44 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (далей – Закон) уласнік (уладальнік) гісторыка-культурнай каштоўнасці у асобе _____

заяўляе, што яму вядома аб вызначаных індывідуальных умовах утрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці, устаноўленым парадку выканання работ і аб іншых абмежаваннях дзейнасці ўласніка (уладальніка), а таксама аб патрабаваннях па забеспячэнню захавання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Унясенне змен павінна праводзіцца пры абавязковым узгадненні і на падставе пісьмовага дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь па ўзгадненні з Нацыянальнай акадэміяй навук Беларусі (Інстытут мастацтвазнаўства, этнаграфіі і фальклору, Інстытут гісторыі).

Уласнік (уладальнік), падпісаўшы ахоўнае абавязацельства, абавязаны: _____

(вызначыць асобы ўмовы для захавання нематэрыяльнай
гісторыка-культурнай спадчыны)

Разам з тым, у адпаведнасці з Міжнароднай канвенцыяй ЮНЕСКА "Аб ахове нематэрыяльнай культурнай спадчыны", якая зацверджана Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 29 снежня 2004 г. N 627, рэкамендуецца:

уклучыць ахову аб'екта ў праграмы планавання і фінансавання, стварэння кампетэнтных органаў па ахове аб'екта, садзейнічання навуковым даследаванням і распрацоўцы навукова-даследчых метадалогій з мэтай аховы аб'екта, калі існуе небяспека яго знікнення (артыкул 13);

забяспечыць прызнанне ў грамадстве важнасці захавання аб'екта;

стварыць пэўныя праграмы ў галіне адукацыі для падтрымкі нематэрыяльнай спадчыны; садзейнічаць ахове прыроднага акаляючага асяроддзя для захавання і далейшага існавання ўказанага аб'екта нематэрыяльнай спадчыны (артыкул 14);

забяспечыць самы шырокі ўдзел у ахове аб'екта пэўных таварыстваў, груп і асоб, якія займаюцца вывучэннем, стварэннем, ахай і перадачай нематэрыяльнай спадчыны, прыцягваць іх да кіравання такой спадчынай (артыкул 15).

Уласнік (уладальнік), падпісаўшы ахоўнае абавязацельства, абавязаны ўтрымліваць гісторыка-культурную каштоўнасць у належным стане, забяспечваць доступ спецыялістаў, якія з дазволу Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь маюць права на яе вывучэнне, пры ўзнікненні пагрозы існаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці абавязаны тэрмінова паведаміць аб гэтым у Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Невыкананне ўласнікам патрабаванняў Закона і ўзятых на сябе абавязацельстваў, азначаных дадзеным ахоўным абавязацельствам, цягне за сабой адміністрацыйную або крымінальную адказнасць у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

Уласніку (уладальніку) гісторыка-культурнай каштоўнасці ў асобе

(прозвішча, імя, імя па бацьку)

вядома аб тым, што:

усякія дзеянні, якія могуць прывесці да змянення каштоўнасці, недапушчальныя;

забараняюцца дзеянні, якія могуць прывесці да знішчэння, страты, знікнення або ствараюць пагрозу знішчэння, страты, знікнення, прычынення шкоды або стварэння пагрозы яе прычынення;

забаронена навукова неабгрунтаванае змяненне эталонаў фіксаваных нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

забаронена стварэнне перашкод існаванню, развіццю і перадачы нашчадкам увасобленых нематэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

неабходна прадугледжваць прыняцце мер для захавання і аднаўлення ўмоў існавання, развіцця і перадачы нашчадкам

(назва нематэрыяльнай гісторыка-культурнай спадчыны)

усякія дзеянні павінны ажыццяўляцца пад кіраўніцтвам і наглядам навуковага кіраўніка.

Уласнік абавязуецца выконваць (забяспечваць выкананне) вызначаныя ў дадзеным ахоўным абавязацельстве ўмовы ўтрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама патрабаванні па забеспячэнню яе захавання.

Уласнік гісторыка-культурнай каштоўнасці ў асобе

Намеснік Міністра культуры Рэспублікі Беларусь

(назва юрыдычнай асобы,

(прозвішча, імя, імя па бацьку)

пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку, пашпартныя дадзеныя для фізічнай асобы, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка)

Адрас уласніка (уладальніка)

Подпіс

М.П.

Подпіс

М.П.

Тэлефон

(прозвішча, імя, імя па бацьку асобы, якая запоўніла дадзенае ахоўнае абавязацельства)

**ПАСТАНОВА
МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ**

2 лістапада 2006 г. № 35

АБ ЗАЦВЯРДЖЭННІ ФОРМ КНІГ РЭГІСТРАЦЫІ

На падставе пункта 14 Палажэння аб парадку выдачы дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і часткі трэцяй пункта 6 Палажэння аб парадку выдачы пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, зацверджаных пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 15 чэрвеня 2006 г. № 762 «Аб некаторых пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны», Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

1. Зацвердзіць:

форму кнігі рэгістрацыі дазваляў на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях згодна з дадаткам 1;

форму кнігі рэгістрацыі і выдачы пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях згодна з дадаткам 2.

2. Устаноў, што вядзенне кніг рэгістрацыі, названых у пункце 1 дадзенай пастановы, ажыццяўляе ўпраўленне па ахове гісторыка-культурнай спадчыны і рэстаўрацыі Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

Міністр

У.Ф.Матвейчук

Дадатак 1
да пастановы
Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
02.11.2006 № 35

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
КНІГА

рэгістрацыі дазволаў на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях

№ _____

ад «___» _____ 20__ г.

да «___» _____ 20__ г.

№ п/п	Дата выдачы	Назва і месца- знаходжанне гісторыка- культурнай каштоўнасці	Заказчык работ	Выканаўца работ: генпраектная (праектная) або генпадрад-ная (падрадная) арганізацыя	Віды работ, якія выкон- ваюцца на гісторыка- культурнай каштоўнасці або ў зоне яе аховы	Навуковы кіраўнік (прозвішча, імя, імя па бацьку)	Адзнака аб атрыманні заяві-целем дазволу або адмовы ў выдачы дазволу (дата атрымання дазволу або адмовы, подпіс)	Заў- вага*
1	2	3	4	5	6	7	8	9

*Графа змяшчае звесткі:

аб перадачы ў банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь, раздзелы навукова-праектнай дакументацыі, якія датычацца выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і работ у зонах аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

аб прыпыненні дзеяння дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях.

Дадатак 2
да пастановы
Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
02.11.2006 № 35

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

КНІГА

рэгістрацыі і выдачы пасведчанняў на права выканання навукова-даследчых работ
на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-
праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на
гісторыка-культурных каштоўнасцях

№ _____

ад «___» _____ 20__ г.
да «___» _____ 20__ г.

№ п/п	Дата выдачы	Прозвішча, імя, імя па бацьку спецы- яліста, якому выдаецца пасвед- чанне	Адзнака аб заклучэнні Беларускай рэспубліканскай навукова- метадычнай рады па пытаннях гісторыка- культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (нумар і дата пратакола) або Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі аб адпаведнасці кваліфікацый- ным патрабаванням кандыдата на атрыманне пасведчання (нумар і дата пісьма)	Катэгорыі гісторыка- культурных каштоўнасцей, на якія выдаецца пасведчанне	Віды работ, на якія выдаец- ца пасвед- чанне	Адзнака аб атрыманні пасведчан- ня кандыдатам або яго даверанай асобай (дата атрымання, подпіс)	Заўвага*
1	2	3	4	5	6	7	8

*Графа змяшчае звесткі:

аб выдачы дублікатаў пасведчання;
аб прыпыненні дзейнасці пасведчання;
аб заканчэнні тэрміну дзеяння пасведчання

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ПАСТАНОВА № 21 ад 21.05.07

г. Мінск

Аб зацвярджэнні Інструкцый па
пытаннях аховы гісторыка-культурнай
спадчыны

У адпаведнасці з абзацам трэцім артыкула 9 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Зацвердзіць прыкладзеныя:

Інструкцыю аб складзе, парадку распрацоўкі і ўзгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях;

Інструкцыю аб складзе, парадку распрацоўкі і зацвярджэння праектаў зон аховы нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей;

Інструкцыю аб парадку прызначэння навуковага кіраўніка пры выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, яго правы і абавязкі.

Міністр

У.Ф.Матвейчук

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
“21” мая 2007 г. № 21

ІНСТРУКЦЫЯ
аб складзе, парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ
на нерухомах матэрыяльных
гісторыка-культурных каштоўнасцях

ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная Інструкцыя рэгламентуе склад, парадак распрацоўкі і ўзгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей – навукова-праектная дакументацыя) і накіравана на выкананне патрабаванняў Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195).

2. Дадзеная Інструкцыя абавязковая для выканання ўсімі юрыдычнымі і фізічнымі асобамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрыемствамі (заказчыкі і праектыроўшчыкі), якія зацікаўлены ў распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

3. Пад навукова-праектнай дакументацыяй у дадзенай Інструкцыі разумеецца камплект дакументаў і матэрыялаў, які падрыхтаваны (распрацаваны) пры выкананні навукова-даследчых і праектных работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях (далей – гісторыка-культурная каштоўнасць).

ГЛАВА 2
СКЛАД НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ

4. Навукова-праектная дакументацыя распрацоўваецца пры выкананні работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях па рэстаўрацыі, кансервацыі, аднаўленню, рамонту, прыстасаванню, рэканструкцыі, дапаўненню, раскрыццю па асобку або ў спалучэнні некалькіх азначаных відаў (далей – рэстаўрацыйна-аднаўленчыя работы).

Навукова-праектная дакументацыя рыхтуецца для прыняцця праектных рашэнняў на правядзенне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на падставе навуковага абгрунтавання, якое рыхтуецца па выніках праведзеных археалагічных, архіўна-бібліяграфічных і натурных даследаванняў у мэтах высвятлення і ўдакладнення адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці і прыняцця мер па іх захаванню.

Склад і змест раздзелаў навукова-праектнай дакументацыі вызначаецца ў залежнасці ад віда рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ. Аб'ём навукова-праектнай дакументацыі павінен быць дастатковым для падрыхтоўкі навуковага абгрунтавання прымаемага праектнага рашэння і выканання запланаваных рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

5. Навукова-праектная дакументацыя павінна змяшчаць наступныя раздзелы:

- папярэднія работы;
- комплексныя навуковыя даследаванні;
- праектная дакументацыя;
- каштарысная дакументацыя;
- навукова-рэстаўрацыйная справаздача.

6. Раздзел “Папярэднія работы” выконваецца з мэтай азначэння з гісторыка-культурнай каштоўнасцю, вызначэння характару і аб'ёму неабходных работ, якія забяспечваюць найбольш поўнае навуковае абгрунтаванае выяўленне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці. На падставе раздзела “Папярэднія работы” прымаюцца рашэнні аб неабходнасці выканання першачарговых супрацьаварыйных работ і вызначаюцца накірункі навукова-даследчых работ.

Папярэднія работы павінны ўключаць:

схематычныя абмеры гісторыка-культурнай каштоўнасці (без перадачы чарцяжоў заказчыку);

вызначэнне фізічнага аб'ёму гісторыка-культурнай каштоўнасці – габарыты (на ўзроўні зямлі) па шырыні, даўжыні, вышыні да карніза або да максімальна высокай часткі будынка (вільчака, вежа, барабан, купал, інш.);

фотафіксацыю – фотаздымкі ў колькасці дастатковай для візуальнага прадстаўлення гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей, магчымых пашкоджанняў і страт;

акт тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці, складзены ў адпаведнасці з дадаткам 2 да дадзенай Інструкцыі;

кароткія гісторыка-бібліяграфічныя звесткі – даты стварэння і пераробак гісторыка-культурнай каштоўнасці, аўтар;

матэрыялы папярэдніх інжынерных даследаванняў;

праграму выканання навукова-праектных работ, з вызначэннем відаў і паслядоўнасці навукова-даследчых работ, якія павінны ўключаць археалагічныя даследаванні, архіўна-бібліяграфічныя даследаванні, натурныя даследаванні з вызначэннем месцаў выканання зандажоў, шурфоў, адбору проб будаўнічых матэрыялаў, методыку і апісанне правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ з вызначэннем іх чарговасці;

рэкамендацыі па выкананню першачарговых супрацьаварыйных работ пры іх неабходнасці;

каштарыс-калькуляцыю на выкананне навукова-праектных работ, навуковае кіраўніцтва і аўтарскі нагляд за рэстаўрацыйна-аднаўленчымі работамі.

7. Падрыхтоўка раздзела навукова-праектнай дакументацыі “Комплексныя навуковыя даследаванні” праводзіцца да пачатку і, пры неабходнасці, у працэсе рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ у мэтах:

атрымання матэрыялаў аб гісторыка-культурных і архітэктурна-мастацкіх вартасцях гісторыка-культурнай каштоўнасці;

падрыхтоўкі дадзеных для навуковага абгрунтавання праектных рашэнняў і вызначэння комплекса мер па захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці;

ацэнкі ступені захаванасці і вартасці дэталей, канструкцый і матэрыялаў, з якіх створана гісторыка-культурная каштоўнасць;

прыняцця рашэнняў па вывядзенню гісторыка-культурнай каштоўнасці з аварыйнага стану;

выяўлення розных насланняў і пераробак, пошуку слядоў і рэшткаў парушаных і страчаных дэталей гісторыка-культурнай каштоўнасці, па якіх могуць быць з максімальнай дакладнасцю і верагоднасцю адноўлены ўсе страты, на вызначэнне ступені захаванасці канструктыўнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці, яе асобных элементаў і дэталей.

Атрыманыя ў выніку навуковых даследаванняў сістэматызаваныя матэрыялы аналізуюцца і з’яўляюцца асновай для прыняцця навуковага абгрунтавання прымаемых праектных рашэнняў.

Відамі комплексных навуковых даследаванняў з’яўляюцца гісторыка-архіўныя, бібліяграфічныя і натурныя даследаванні.

7.1. Вынікі праведзеных гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў уключаюцца ў тлумачальную запіску, у якой адлюстроўваюцца:

пералік раней распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

спіс бібліяграфічных, архіўных і (або) іншых крыніц, якія былі выкарыстаны пры падрыхтоўцы кароткай або поўнай гістарычнай даведкі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) яе аналагах;

выпіскі з архіўных, бібліяграфічных і (або) іншых крыніц, якія даюць магчымасць вызначыць кола гістарычных падзей і прычын, у выніку якіх была створана і (або) відазмянялася гісторыка-культурная каштоўнасць, прасачыць гісторыю яе бытавання, ролю ў навакольным асяроддзі і культурна-мастацкае значэнне;

фотакопіі ці выкапіроўкі пісьмовых, графічных і выяўленчых матэрыялаў, якія датычаць, у тым ліку, аналагаў, неабходных для дастатковай характарыстыкі гісторыі стварэння і (або) развіцця гісторыка-культурнай каштоўнасці;

архітэктурна-мастацкі аналіз гісторыка-культурнай каштоўнасці, кароткая гісторыя мясцовасці, дзе яна была пабудавана, кароткая характарыстыка навакольнай гістарычнай забудовы;

звесткі аб архітэктарах, будаўніках, уладальніках (уласніках, карыстальніках) гісторыка-культурнай каштоўнасці;

змены функцыянальнага выкарыстання і прыстасавання гісторыка-культурнай каштоўнасці за час яе існавання,

апісанне разбурэнняў, рамонтаў, перабудоў, а таксама праведзеных рэстаўрацыйна-аднаўленчых работах, ужытых архітэктурных і канструктыўных рашэнняў, будаўнічых прыёмах і матэрыялах, інжынерным абсталяванні, аналіз наяўнай раней распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

7.2. Вынікі праведзеных натуральных даследаванняў уключаюцца ў тлумачальную запіску і, ў залежнасці ад праграмы выканання навукова-праектных работ, павінны складацца з:

матэрыялаў археалагічных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку прылеглай тэрыторыі на якой плануецца правядзенне земляных і будаўнічых работ;

матэрыялаў інжынерна-геалагічных і тапаграфічных даследаванняў;

матэрыялаў па інжынерных і дэндралагічных даследаваннях;

кракоў і чарцяжоў абмераў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

дадзеных, атрыманых па выніках даследаванняў у зандажах, шурфах, пры раскрыццях канструкцый з вызначэннем аўтэнтчных элементаў і матэрыялаў гісторыка-культурнай каштоўнасці ці іх рэшткаў і слядоў, характару апрацоўкі (аздобы), ужытых будаўнічых і тэхналагічных прыёмаў, тэхнічнага стану і прычын дэфектаў, якія даюць магчымасць

прасачыць змяненне гісторыка-культурнай каштоўнасці ў часе, правесці параўнальны аналіз з дадзенымі гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў і рэкамендаваць метады рэстаўрацыі, з фотафіксацыяй зандажоў, шурфоў, вынікаў названых вышэй раскрыццяў;

графічных і іншых фіксацыйных матэрыялаў па натуральных даследаваннях;

звестак па выніках даследаванняў манументальнага жывапісу, прадметаў унутранай аздобы;

звестак па выніках лабараторнага аналізу проб і ўзораў будаўнічых і апрацоўчых матэрыялаў, з улікам якіх выпрацоўваюцца рэкамендацыі адносна прымянення будаўнічых матэрыялаў і матэрыялаў аддзелак;

разлікаў нясухай здольнасці канструкцый і падмуркаў, цеплатэхнічных, светлатэхнічных і акустычных параметраў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

даследаванняў і разлікаў па вызначэнню аптымальных фізіка-тэхнічных параметраў і тэмпературна-вільготнаснага рэжыму гісторыка-культурнай каштоўнасці ў мэтах забеспячэння яе фізічнага даўгалецця і захаванасці пры сучасным выкарыстанні з улікам уплыву антрапагенных, тэхнагенных і прыродна-кліматычных уздзеянняў, існуючай ці плануемай тапаграфічнай, ландшафтнай і горадабудаўнічай сітуацыі, гідрагеалагічных умоў і паводзінаў грунтоў падмурка;

распрацоўкі метадаў абароны ад неспрыяльных уздзеянняў на будаўнічыя і апрацоўчыя матэрыялы і метадаў іх кансервацыі;

методыкі распрацоўкі будаўнічых і апрацоўчых матэрыялаў, адпаведных першапачатковым ці блізкіх да іх па ўласцівасцях;

эксперыментальных даследаванняў і рэкамендацый па тэхналогіі асобных вызначаных відаў работ.

Аб'ём натуральных даследаванняў вызначаецца ў праграме выканання навукова-праектных работ, з вызначэннем відаў і паслядоўнасці навукова-даследчых работ, якая рыхтуецца згодна з пунктам 6 дадзенай Інструкцыі.

8. Раздел “Праектная дакументацыя” выконваецца ў адпаведнасці з БНБ 1.03.02-05 “Склад, парадак распрацоўкі і ўзгаднення праектнай дакументацыі ў будаўніцтве”. Стадыйнасць праектавання вызначаецца ў залежнасці ад складанасці і стану гісторыка-культурнай каштоўнасці.

У выпадку неабходнасці выканання першачарговых супрацьаварыйных работ на гэтыя віды работ рыхтуецца праектная дакументацыя.

9. Каштарысная дакументацыя рыхтуецца для вызначэння кошта рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ у адпаведнасці з парадкам, вызначаным заканадаўствам.

10. Навукова-рэстаўрацыйная справаздача складаецца навуковым кіраўніком, пры неабходнасці з ўдзелам іншых спецыялістаў, што

праводзілі нагляд за работамі ў канцы кожнага календарнага года пры распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі і выкананні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ і пасля заканчэння рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

Навукова-рэстаўрацыйная справаздача павінна змяшчаць:
змест і вынікі комплексных навуковых даследаванняў;
кароткі змест зацвярджаемай часткі праектнай дакументацыі;
змены, унесеныя ў праект у працэсе правядзення работ;
апісанне зробленых работ па іх відах з пазначэннем прымененых тэхналогій;

звесткі аб будаўнічых і апрацоўчых матэрыялах, вырабах, канструкцыях і абсталяванні, якія былі выкарыстаны;
навуковая ацэнка вынікаў рэстаўрацыі.

Да справаздачы дадаюцца фотафіксацыйныя матэрыялы, якія прадстаўляюць выгляд гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе стан да пачатку работ, у працэсе даследаванняў і правядзення работ і пасля заканчэння рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

Складзеная навукова-рэстаўрацыйная справаздача накіроўваецца ў Міністэрства культуры і з'яўляецца падставай для падрыхтоўкі дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці і заключэння аб уводзе аб'екта будаўніцтва ў эксплуатацыю.

11. У выпадку паэтапнага выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ з паралельным праектаваннем, Міністэрства культуры ўзгодняе навукова-праектную дакументацыю на кожны асобны этап работ.

12. У склад навукова-праектнай дакументацыі, якая перадаецца выканаўцам заказчыку, не ўключаюцца кракі абмераў, разлікі будаўнічых канструкцый, журнал лабараторных даследаванняў, негатывы фотафіксацый, а таксама некаторыя падрыхтоўчыя матэрыялы гісторыка-архіўных і натурных даследаванняў.

Усе арыгіналы навукова-праектнай дакументацыі захоўваюцца ў архіве (ген-) праектнай арганізацыі.

13. Распрацаваная навукова-праектная дакументацыя можа ўтрымліваць іншыя раздзелы, якія вызначаны будаўнічымі нормамі і заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

ГЛАВА 3 ПАРАДАК РАСПРАЦОЎКІ НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ

14. Распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі ажыццяўляецца праектыроўшчыкамі - праектнымі арганізацыямі (адной або некалькімі), якія маюць на гэта адпаведную ліцэнзію і ў якіх працуюць спецыялісты,

якія маюць пасведчанне на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі, атрыманае ў парадку, вызначаным заканадаўствам.

15. Распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі праводзіцца з пісьмовага дазволу на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, які выдаецца Міністэрствам культуры ў адпаведнасці з заканадаўствам, пасля ўзгаднення абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ.

Абгрунтаваная праграма навукова-даследчых работ складаецца навуковым кіраўніком сумесна з заказчыкам па форме згодна з дадаткам 1 да дадзенай Інструкцыі.

Абгрунтаваная праграма навукова-даследчых работ складаецца ў трох экзэмплярах і прадстаўляецца на узгадненне і зацвярджэнне ў Міністэрства культуры.

16. Распрацоўка навукова-праектнай дакументацыі павінна ажыццяўляцца пад кіраўніцтвам навуковага кіраўніка, які прызначаецца Міністэрствам культуры ва ўстаноўленым парадку і нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў, што азначаецца ў дазеле на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці Міністэрства культуры.

17. Навукова-праектная дакументацыя абавязкова павінна распрацоўвацца з выкананнем асобых умоў, якія вызначаны ў дазеле Міністэрства культуры.

18. Распрацоўку праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці належыць ажыццяўляць у адпаведнасці з БНБ 1.03.02-05 “Склад, парадак распрацоўкі і ўзгаднення праектнай дакументацыі ў будаўніцтве” на падставе праведзеных комплексных навуковых даследаванняў.

19. У выпадках выяўлення новых невядомых раней звестак аб гісторыка-культурнай каштоўнасці і (або) вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці, атрыманых пры раскрыцці дэталей і фрагментаў пад час выканання рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях, на гэтыя звесткі і раскрыцці складаецца акт згодна з дадаткам 2 да дадзенай Інструкцыі.

Выяўленыя звесткі могуць з’явіцца падставай для ўнясення ва ўзгодненую і зацверджаную ва ўстаноўленым парадку навукова-праектную дакументацыю адпаведных змяненняў, якія падлягаюць узгадненню і зацвярджэнню згодна дзеючых прававых норм і дадзенай Інструкцыі.

Усе змяненні і дапаўненні, якія ў адпаведным парадку ўносяцца ў навукова-праектную дакументацыю пры выкананні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ, павінны папярэдне быць узгоднены з навуковым кіраўніком і завераны яго подпісам.

20. Унясенне карэкціровак у праектныя рашэнні без узгаднення навуковага кіраўніка не дапускаецца.

ГЛАВА 4 УЗГАДНЕННЕ НАВУКОВА-ПРАЕКТНАЙ ДАКУМЕНТАЦЫІ

21. Навукова-праектная дакументацыя павінна быць узгоднена ў Міністэрстве культуры.

Узгадненне навукова-праектнай дакументацыі адлюстроўваецца ў заключэнні па навукова-праектнай дакументацыі, падрыхтаванай па форме згодна з дадаткам 3 да дадзенай Інструкцыі.

22. Для разгляду распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі і атрымання заключэння па ёй заказчыку або даручэнню заказчыка практыроўшчыку неабходна накіраваць у Міністэрства культуры пісьмовую заяву і адзін камплект навукова-праектнай дакументацыі ў складзе, вызначаным главой 2 дадзенай Інструкцыі.

23. Навукова-праектная дакументацыя, якая прадстаўляецца на ўзгадненне ў Міністэрства культуры, павінна быць падпісана навуковым кіраўніком.

Узгадненне навуковага кіраўніка адлюстроўваецца подпісам на першых лістах тлумачальных запісак раздзелаў “Папярэднія работы”, “Комплексныя навуковыя даследаванні”, “Праектная дакументацыя” і на першым лісце чарцяжоў архітэктурнага і (або) будаўнічага праекта.

Па выніках разгляду навукова-праектнай дакументацыі Міністэрствам культуры выдаецца заключэнне.

24. Навукова-праектная дакументацыя на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, рэалізацыя якой можа прывесці да істотнага змянення гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорый “0”, “1”, “2” ці да іх знішчэння, страты ці знікнення, папярэдне разглядаецца на пасяджэнні Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей - навукова-метадычная рада).

На падставе рашэння навукова-метадычнай рады рыхтуецца заключэнне Міністэрства культуры адпаведнай формы.

Па выніках разгляду навукова-праектнай дакументацыі, якая не адобрана навукова-метадычнай радай, рыхтуецца заключэнне з адмовай ва ўзгадненні з вызначэннем умоў, які падлягаюць выкананню.

25. Разгляд прадстаўленай навукова-праектнай дакументацыі і падрыхтоўка заключэння па навукова-праектнай дакументацыі ажыццяўляецца на працягу 21 дня з дня рэгістрацыі пісьмовага звароту ў Міністэрства культуры або 15 дзён пасля разгляду навукова-метадычнай радай.

26. Абарону праектнай дакументацыі пры ўзгадненні ажыццяўляе распрацоўшчык, або прадстаўнік выканаўцы праектнай дакументацыі і навуковы кіраўнік.

27. У выпадку заўваг Міністэрства культуры, азначаных у заключэнні па навукова-праектнай дакументацыі, выканаўца абавязаны на працягу месяца разгледзець і ўнесці выпраўленні і дапаўненні ў дакументацыю, а пры нязгодзе з заўвагамі - звярнуцца ў Міністэрства культуры для вырашэння спрэчных пытанняў.

28. Пасля ўзгаднення і выдачы заключэння па праектнай дакументацыі навукова-праектная дакументацыя, перадаецца Міністэрствам культуры ў Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь у адпаведнасці з заканадаўствам аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны.

29. Узгадненне з Міністэрствам культуры навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях не вызваляе ад неабходнасці яе ўзгаднення з іншымі дзяржаўнымі органамі ў выпадках, прадугледжаных заканадаўствам Рэспублікі Беларусь.

30. Зацвярджэнне навукова-праектнай дакументацыі заказчыкам магчыма толькі пасля яе ўзгаднення Міністэрствам культуры і станоўчага заключэння пазаведамаснай экспертызы праектаў.

31. Калі на працягу двух гадоў рэстаўрацыйна-аднаўленчыя работы на гісторыка-культурнай каштоўнасці па ўзгодненай навукова-праектнай дакументацыі не праводзіліся, навукова-праектная дакументацыя падлягае пераўзгадненню ў Міністэрстве культуры, пры гэтым у ходзе такога разгляду павінны быць улічаны палажэнні прынятых у гэты перыяд нарматыўных прававых актаў і іншыя акалічнасці, якія вынікаюць з умоў захавання і належнага выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Дадатак 1
да Інструкцыі аб складзе, парадку
распрацоўкі і ўзгаднення навукова-
праектнай дакументацыі на
выкананне рэстаўрацыйна-
аднаўленчых работ на нерухомах
матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцях
ФОРМА

ЗАЦВЯРДЖАЮ:
Намеснік Міністра культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча,*
«___» _____ 200__ г.
М.П.

АБГРУНТАВАНАЯ ПРАГРАМА
НАВУКОВА-ДАСЛЕДЧЫХ І ПРАЕКТНЫХ РАБОТ
№ _____

1. Гісторыка-культурная каштоўнасць: _____
назва і адрас
2. Заказчык: _____
назва юрыдычнай асобы, або прозвішча фізічнай асобы або індывідуальнага прадпрымальніка юрыдычная назва
3. Генпраектная і (або) праектная арганізацыя: _____
4. Звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці:
 - 4.1. Статус і катэгорыя гісторыка-культурнай каштоўнасці “___” згодна з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад _____ № _____
 - 4.2. Шыфр _____ у Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь
5. Апісанне і кароткія гістарычныя звесткі гісторыка-культурнай каштоўнасці:

характарыстыка знешняга выгляду, матэрыялаў будаўніцтва, звесткі аб даце стварэння

і пераробак, аўтары, асаблівасцей фарміравання, выяўленых мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей
6. Агульны тэхнічны стан: _____
здавальняльны або не здавальняльны
7. Характар плануемых работ: _____
апісанне згодна заданню на праектаванне
8. Умовы прыстасавання аб’екта пад сучасныя мэты: _____
9. Добраўпарадкаванне тэрыторыі: _____
вызначэнне характару і ўмоў выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці або яе часткі
указваць пры неабходнасці з вызначэннем межаў работ
10. Наяўнасць праектна-даследчай дакументацыі (якая распрацавана у
пяці гады і можа быць выкарыстанна зараз): _____
аб’ектны нумар, год выканання і

11. Склад навукова-даследчых работ:

11.1. Папярэднія работы:

вызначаць пералік работ, якія падлягаюць выкананню згодна з пунктам 6

Інструкцыі аб складзе, парадку распрацоўкі і ўзгаднення навукова-праектнай дакументацыі на выкананне

рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях

11.2. Комплексныя навуковыя даследаванні: (вызначаць неабходнасць выканання і, пры магчымасці, аб'ём работ)

Архіўныя і бібліяграфічныя матэрыялы, складанне гістарычнай запіскі;

Натурныя даследаванні (абмеры, зандажы, шурфы);

Археалагічныя даследаванні тэрыторыі земляных работ і будаўніцтва;

Фотафіксацыя;

Лабараторныя даследаванні будаўнічых і апрацоўчых матэрыялаў.

11.3 Навукова-рэстаўрацыйная справаздача: _____;

12. Склад і стадыйнасць праектнай дакументацыі: (аднастадыйнае або двухстадыйнае праектаванне) _____

13. Неабходнасць прадстаўлення макета, перспектывы, разгортак і інш.: _____

14. Дакументацыя на першапачатковыя і супрацьаварыйныя работы (вызначаць патрэбнасць выканання і, пры магчымасці, аб'ём работ) _____:

15. Прадугледзець прадстаўленне аднаго экзэмпляра навукова-праектнай дакументацыі для фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь.

16. Заказчыку работ прадстаўляць ў Міністэрства культуры навукова-рэстаўрацыйную справаздачу, складзеную навуковым кіраўніком пры ўдзеле іншых спецыялістаў, якія праводзілі нагляд за работамі, на прыканцы кожнага года пры правядзенні рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці на працягу некалькіх гадоў і пасля заканчэння ўсіх рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

17. Парадак правядзення навуковага кіраўніцтва _____

18. Дадатковыя патрабаванні: _____

Навуковы кіраўнік

« _____ » _____ 200_ г.

дата складання

подпіс

прозвішча, імя, імя па бацьку

Узгоднена:

Начальнік упраўлення па ахове гісторыка-культурнай спадчыны рэстаўрацыі

Міністэрства культуры

Рэспублікі Беларусь

подпіс

ініцыялы, прозвішча

Дадатак 2
да Інструкцыі аб складзе,
парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых
работ на нерухомах
матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцях
ФОРМА

АКТ

агляду тэхнічнага стану, выяўленых адметных
звестак і (або) вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці

« _____ » _____ 20__ г.

Назва гісторыка-культурнай каштоўнасці:

_____ згодна Дзяржаўнаму спісу гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь

Месцазнаходжанне: _____
адрас гісторыка-культурнай каштоўнасці

Камісія ў складзе:
ад мясцовага выканаўчага і
распарадчага органа
(пасада, назва установы)

_____ прозвішча, імя, імя па бацьку

прадстаўнік заказчыка
(пасада, назва юрыдычнай асобы)

_____ прозвішча, імя, імя па бацьку

навуковы кіраўнік

_____ прозвішча, імя, імя па бацьку

прадстаўнік (ген-) праектнай
арганізацыі
(пасада, назва установы)

_____ прозвішча, імя, імя па бацьку

склалі дадзены акт аб тым, што « _____ » _____ 20__ г. праведзены
агляд тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Па выніках агляду вызначана: (прадставіць звесткі ў форме апісання
элементаў, якія ўваходзяць у склад каштоўнасці):

1. Агульны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці _____
кароткая характарыстыка аб'екта, кароткая даведка гісторыі стварэння;

2. Стан знешніх архітэктурна-канструктыўных элементаў каштоўнасці (указаць патрэбнае з апісаннем матэрыялаў і адметных якасцей):

2.1. агульны стан _____
задавальняючы, незадавальняючы, або іншае

2.2. падмуркі _____

2.3. цокаль, адмостка _____

2.4. сцены _____

2.5. дах – кроквы, латы, пакрыццё, элементы водаадвода _____

2.6. завяршэнне – главы, шатры, іх канструкцыі і пакрыццё _____

2.7. знешняе дэкаратыўнае аздабленне фасадаў - абліцоўка, афарбоўка, карнізы, дэкор, скульптура, жывапіс _____

3. Стан унутраных архітэктурна-канструктыўных элементаў гісторыка-культурнай каштоўнасці (указаць патрэбнае з апісаннем матэрыялаў і адметных якасцей):

3.1. агульны стан (*задавальняючы, незадавальняючы, адсутнічае*) _____

3.2. перакрыцці _____

3.3. падлога _____

3.4. сцены _____

3.5. слупы, калоны _____

3.6. дзверы, вокны, _____

3.7. лесвіцы _____

3.8. дэкаратыўнае аздабленне - ляпны дэкор, скульптура, жывапіс _____

4. Сад, двор, парк, агароджа _____

5. Дадатковыя звесткі _____

Камісіяй рэкамендавана: _____
вызначыць прынятыя рашэнні, рэкамендацыі

на парадку правядзення работ

Дадаткі (*прыкладзі . планы паверхаў (інвентарныя), генплан фота, інш. .*): на _____ л.

Камісія:

_____ *пасада*

_____ *подпіс*

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку*

_____ *пасада*

_____ *подпіс*

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку*

Дадатак 3
да Інструкцыі аб складзе,
парадку распрацоўкі і
ўзгаднення навукова-праектнай
дакументацыі на выкананне
рэстаўрацыйна-аднаўленчых
работ на нерухомах
матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцях
ФОРМА

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

220004, г. Мінск, праспект Пераможцаў, 11, тэл. (017) 203 75 74, факс 203 90 45

ЗАКЛЮЧЭННЕ

па навукова-праектнай дакументацыі
ад _____ № _____ / _____

Па _____
назва праектнай дакументацыі

Заказчык - _____
юрыдычная назва

Праектная арганізацыя – _____
юрыдычная назва

Аб'ектны нумар праектнай дакументацыі – _____

Галоўны архітэктар праекта – _____
прозвішча, ініцыялы

Гісторыка-культурная каштоўнасць катэгорыі “ _____ ” – _____
назва і адрас

згодна Дзяржаўнага спіса гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь
у адпаведнасці з пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь
ад _____ № _____, (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь,
200_ г., № _____), шыфр _____ у Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных
каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

Адказным за захаванасць гісторыка-культурнай каштоўнасці, а
таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх
рэалізацыю з'яўляецца навуковы кіраўнік - _____
прозвішча, імя, імя па бацьку

Праектная дакументацыя выканана на падставе _____
звесткі: аб дазеле (дата, №),

абгрунтаванай праграме навукова-даследчых і праектных работ, навукова-даследчых работ, іні

ЗАКЛЮЧЭННЕ: _____
назва навукова-праектнай дакументацыі і заключэнне па выніках яе разгляду

АСОБЫЯ УМОВЫ: *(пры неабходнасці)* _____

Намеснік Міністра
М. П.

_____ *подпіс*

_____ *ініцыялы, прозвішча*

Зацверджана
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
“ 21 ” мая 2007 г. № 21

ІНСТРУКЦЫЯ

аб парадку назначэння навуковага
кіраўніка пры выкананні работ на
гісторыка-культурнай каштоўнасці,
яго правы і абавязкі

ГЛАВА 1 АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная Інструкцыя вызначае парадак назначэння навуковага кіраўніка пры выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей - навуковы кіраўнік), яго правы і абавязкі і накіравана на выкананне патрабаванняў Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) (далей – закон).

2. Дзейнасць і адказнасць навуковага кіраўніка вызначана заканадаўствам Рэспублікі Беларусь, у адпаведнасці з якім ён ажыццяўляе кіраўніцтва ходам работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку праводзіць аўтарскі нагляд за выкананнем гэтых работ, нясе персанальную адказнасць за захаванне адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама за навуковую абгрунтаванасць праектных рашэнняў і іх рэалізацыю.

3. Кандыдатура, якая прадстаўляецца для назначэння навуковым кіраўніком, павінна мець пасведчане на права кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і аўтарскі нагляд за іх выкананнем, атрыманае ў парадку, які вызначаны заканадаўствам.

4. У сваёй дзейнасці навуковы кіраўнік кіруецца заканадаўствам у сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны, архітэктурнай, будаўнічай і горадабудаўнічай дзейнасці і дадзенай Інструкцыяй.

5. Навуковы кіраўнік у адпаведнасці з заканадаўствам Рэспублікі Беларусь атрымлівае плату за выкананне сваіх абавязкаў і функцый і кампенсацыю за звязаныя з гэтым выдаткі за кошт юрыдычнай або (і) фізічнай асобы, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка, зацікаўленай у выкананні работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Рэалізацыю правоў і абавязкаў навуковага кіраўніка адміністрацыйнымі і эканамічнымі мерамі павінен забяспечваць заказчык распрацоўкі навукова-праектнай дакументацыі і правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці.

6. Затраты навуковага кіраўніка, звязаныя з ажыццяўленнем кіраўніцтва ходам работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, у тым ліку правядзенні аўтарскага нагляду за выкананнем гэтых работ, вызначаюцца на падставе дагавора паміж заказчыкам і навуковым кіраўніком.

ГЛАВА 2 ПАРАДАК НАЗНАЧЭННЯ НАВУКОВАГА КІРАЎНІКА

7. Назначэнне навуковага кіраўніка ажыццяўляецца Міністэрствам культуры на падставе прапаноў, накіраваных заказчыкам або кіраўніцтвам праектных ці навукова-даследчых устаноў, у складзе:

пісьмовая заява аб прызначэнні навуковага кіраўніка;

копія дыплама кандыдата, які прапанаваны на назначэнне навуковага кіраўніка;

выпіска з працоўнай кніжкі або натарыяльна засведчаная копія працоўнай кніжкі аб працы ў перыяд трох апошніх гадоў;

вытворчая характарыстыка кандыдата (за подпісам кіраўніка праектнай арганізацыі або іншага навуковага кіраўніка);

звесткі, якія пацвярджаюць наяўнасць адпаведнай кваліфікацыі і вопыту работы ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны (пералік выкананых работ, удзел у праектаванні па аб'ектам гісторыка-культурнай спадчыны, інш.).

8. Назначэнне навуковага кіраўніка для выканання работ на матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях катэгорый "0", "1", "2" ажыццяўляецца Міністэрствам культуры на падставе станоўчага рашэння па выніках разгляду гэтай прапановы на пасяджэнні Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей – Навукова-метадычная рада).

9. Па выніках разгляду прапановы Міністэрствам культуры рыхтуецца прызначэнне навуковага кіраўніка па форме згодна з дадаткам да дадзенай Інструкцыі.

10. Падрыхтоўка прызначэння ажыццяўляецца ў 20-дзённы тэрмін з дня прыёма пісьмовай заявы з матэрыяламі, якія вызначаны у пункце 7 дадзенай Інструкцыі або прыняцця рашэння Навукова-метадычнай радай.

11. Падрыхтаванае прызначэнне накіроўваецца ў адрас заказчыка работ, (ген-) праектнай арганізацыі і ў прадпрыемства, дзе працуе навуковы кіраўнік.

ГЛАВА 3 ПРАВЫ І АБАВЯЗКІ НАВУКОВАГА КІРАЎНІКА

12. Навуковы кіраўнік ажыццяўляе агульнае кіраўніцтва працэсам праектавання і павінен быць уключаны ў склад творчага калектыву і пералік асоб, якія ажыццяўляюць аўтарскі нагляд за выкананнем работ на аб'екце, незалежна ад таго, якая праектная арганізацыя з'яўлялася (ген-) праектыроўшчыкам і распрацоўвала навукова-праектную дакументацыю.

13. Навуковы кіраўнік мае права прыпыняць правядзенне асобных відаў работ, аб чым робіцца запіс у журнале аўтарскага нагляду:

пры неабходнасці даследавання і фіксацыі недаследаваных частак і дэталей гісторыка-культурнай каштоўнасці або нанова выяўленых яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей;

для прыняцця мер для захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадках стварэння пагрозы знішчэння гісторыка-культурных каштоўнасцей;

пры прычыненні любых відаў шкоды гісторыка-культурным каштоўнасцям, пагаршэнні тэхнічнага стану або стварэнні пагрозы такога пагаршэння;

у выпадках правядзення работ, якія могуць выклікаць навукова неабгрунтаваныя змяненні гісторыка-культурнай каштоўнасці і пагаршэнне ўмоў яе ўспрымання;

пры адступленні ад рашэнняў навукова-праектнай дакументацыі і ўказанняў навуковага кіраўніка ў ходзе правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

14. Навуковы кіраўнік мае права патрабаваць ад усіх выканаўцаў і ўдзельнікаў рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ выканання патрабаванняў заканадаўства аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны і дадзенай Інструкцыі, іншых актаў заканадаўства.

Указанні навуковага кіраўніка з'яўляюцца абавязковымі для заказчыка, усіх службовых асоб, праектных арганізацый, падрадных вытворчых арганізацый і могуць быць адменены толькі Міністэрствам

культуры па выніках разгляду сутнасці справы Навукова-метадычнай радай.

15. Навуковы кіраўнік абавязаны:

ажыццяўляць каардынацыю дзейнасці ўсіх падраздзяленняў, занятых у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

прымаць удзел у падрыхтоўцы і прадстаўленні на ўзгадненне абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ;

забяспечваць выкананне натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку з неабходнай фіксацыяй і аналізам у працэсе вытворчасці работ, і распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Інструкцыі;

забяспечваць дакладнасць і паўнату вынікаў натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць навуковую абгрунтаванасць і адпаведнасць прымаемых праектных рашэнняў пры ўмове зберажэння адметных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць сваечасовае вырашэнне ўсіх пытанняў па навукова-праектнай дакументацыі, што ўзнікаюць у працэсе рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць узаемадзеянне падраздзяленняў і суб'ектаў гаспадарчай дзейнасці, задзейнічаных у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі;

сумесна з заказчыкам забяспечваць вырашэнне ўсяго комплексу пытанняў па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі пры атрыманні ў адпаведных службах дазваляльна-узгадняльнай дакументацыі і, у выпадку неабходнасці, з органамі пазаведамаснай экспертызы праектаў;

прымаць удзел ва ўзгадненні і абароне выкананай навукова-праектнай дакументацыі;

ажыццяўляць кантроль за выкананнем работ у адпаведнасці з зацверджанай ва ўстаноўленым парадку навукова-праектнай дакументацыяй;

забяспечваць навуковую фіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе правядзення работ, фотафіксацыю да пачатку, у працэсе, а таксама пасля заканчэння работ;

фіксаваць у адзіным для ўсіх відаў работ журнале аўтарскага нагляду ўсе заўвагі ў ходзе выканання работ;

прымаць удзел у рабоце камісій па прыёму завершаных этапаў рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама пасля завяршэння работ па аб'екту;

рыхтаваць навукова-рэстаўрацыйныя справаздачы для атрымання дазвонаў на выкананне работ і заключэнняў Міністэрства культуры аб уводзе аб'екта будаўніцтва ў эксплуатацыю.

16. Выкананне абавязкаў, ускладзеных на навуковага кіраўніка, можа быць прыпынена пасля ўвода аб'екта ў эксплуатацыю, або ў выпадках, якія вызначаны заканадаўствам.

Адзначаныя ў абзацы першым гэтага пункта абавязкі могуць быць працягнуты ў сувязі з пачаткам новых рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці на падставе адпаведнага запіса ў дазvole Міністэрства культуры на выкананне работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці. У гэтым выпадку новага прызначэння навуковага кіраўніка не патрабуецца, калі не агаворына іншага ў падрыхтаваным у адпаведным парадку прызначэнні.

Дадатак
да Інструкцыі аб парадку назначэння
навуковага кіраўніка пры выкананні
работ на гісторыка-культурнай
каштоўнасці, яго правы і абавязкі

ФОРМА

ЗАЦВЯРДЖАЮ

Намеснік Міністра культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *подпіс* _____ *Ініцыялы, прозвішча*
«__» _____ 200__ г.
М.П.

ПРЫЗНАЧЭННЕ

навуковага кіраўніка

ад «__» _____ 20__ г. № ____ / ____

У адпаведнасці з артыкулам 41 Закона Рэспублікі Беларусь “Аб ахове
гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны
реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) на
падставе рашэння Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай
Рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве
культуры Рэспублікі Беларусь ад “__” _____ 200__ г. (пратакол № __,
пункт __) або па прадстаўленню _____ (пісьмо ад _____ № _____)

_____ *укаазаць патрэбае*

назначыць

_____ *прозвішча, імя, імя па бацьку, пасада, назва арганізацыі*

навуковым кіраўніком пры выкананні работ
на гісторыка-культурнай
каштоўнасці катэгорыі
“__”

_____ *назва гісторыка-культурнай каштоўнасці, адрас*

якая пад шыфрам _____ уключана ў Дзяржаўны спіс гісторыка-
культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, на падставе пастановы
Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад _____ № _____ (Нацыянальны
реестр правовых актов Республики Беларусь, 2007 г., № ____).

_____ *Іншыя патрабаванні*

Начальнік упраўлення па ахове
гісторыка-культурнай спадчыны
і рэстаўрацыі Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

_____ *Подпіс, ініцыялы, прозвішча*

Разаслана:

юрыдычная назва заказчыка, праектнай арганізацыі, арганізацыі дзе працуе навуковы кіраўнік

Навуковы кіраўнік мае права:

прыпыняць правядзенне асобных відаў работ, аб чым робіцца запіс у журнале аўтарскага нагляду;

пры неабходнасці даследавання і фіксацыі недаследаваных частак і дэталяў гісторыка-культурнай каштоўнасці або нанова выяўленых яе адметных духоўных, мастацкіх і (або) дакументальных вартасцей;

для прыняцця мер для захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей у выпадках стварэнні пагрозы знішчэння гісторыка-культурных каштоўнасцей;

пры прычыненні любых відаў шкоды гісторыка-культурным каштоўнасцям, пагаршэнні тэхнічнага стану або стварэнні пагрозы такога пагаршэння;

у выпадках правядзення работ, якія могуць выклікаць навукова неабгрунтаваныя змяненні гісторыка-культурнай каштоўнасці і пагаршэнне ўмоў яе ўспрымання;

пры адступленні ад рашэнняў навукова-праектнай дакументацыі і ўказанняў навуковага кіраўніка ў ходзе правядзення рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ.

Навуковы кіраўнік абавязаны:

ажыццяўляць каардынацыю дзейнасці ўсіх падраздзяленняў, занятых у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі.

прымаць удзел у падрыхтоўцы і прадстаўленні на ўзгадненне абгрунтаванай праграмы навукова-даследчых работ;

забяспечваць выкананне натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку з неабходнай фіксацыяй і аналізам у працэсе вытворчасці работ, і распрацоўку навукова-праектнай дакументацыі ў адпаведнасці з палажэннямі дадзенай Інструкцыі;

забяспечваць дакладнасць і паўнату вынікаў натуральных даследаванняў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць навуковую абгрунтаванасць і адпаведнасць прымаемых праектных рашэнняў пры умове зберажэння адметных вартасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць сваечасовае вырашэнне ўсіх пытанняў па навукова-праектнай дакументацыі, што ўзнікаюць у працэсе рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці;

забяспечваць узаемадзеянне падраздзяленняў і суб'ектаў гаспадарчай дзейнасці, задзейнічаных у распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі;

сумесна з заказчыкам забяспечваць вырашэнне ўсяго комплексу пытанняў па распрацоўцы навукова-праектнай дакументацыі пры атрыманні ў адпаведных службах дазваляльна-узгадняльнай дакументацыі і, у выпадку неабходнасці, з органамі пазаведамаснай экспертызы праектаў;

прымаць удзел ва ўзгадненні і абароне выкананай навукова-праектнай дакументацыі;

ажыццяўляць кантроль за выкананнем работ у адпаведнасці з зацверджанай ва ўстаноўленым парадку навукова-праектнай дакументацыяй;

забяспечваць навуковую фіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў працэсе правядзення работ, фотафіксацыю да пачатку, у працэсе, а таксама пасля заканчэння работ;

фіксаваць у адзіным для ўсіх відаў работ журнале аўтарскага нагляду ўсе заўвагі ў ходзе выканання работ;

прымаць удзел у рабоце камісій па прыёму завершаных этапаў рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурнай каштоўнасці, а таксама пасля завяршэння работ па аб'екту;

рыхтаваць навукова-рэстаўрацыйныя справаздачы для атрымання дазволаў на выкананне работ і заключэнняў Міністэрства культуры аб уводзе аб'екта будаўніцтва ў эксплуатацыю.

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
“ 21 ” мая 2007 г. № 21

ІНСТРУКЦЫЯ
аб складзе, парадку распрацоўкі і
зацвярджэння праектаў зон аховы
нерухомых матэрыяльных гісторыка-
культурных каштоўнасцей

ГЛАВА 1
АГУЛЬНЫЯ ПАЛАЖЭННІ

1. Дадзеная Інструкцыя распрацавана ў адпаведнасці з Законам Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь» (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) і Законам Рэспублікі Беларусь ад 5 чэрвеня 2004 года «Аб архітэктурнай, горадабудаўнічай і будаўнічай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь» (Нацыянальны рэестр прававых актаў Рэспублікі Беларусь, 2004 г., № 109, 2/1049; 2006 г., № 106, 2/1233; № 122, 2/1259) і ўстанаўлівае склад, парадак распрацоўкі і зацвярджэння праектаў зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей.

2. Патрабаванні, вызначаныя ў дадзенай Інструкцыі, накіраваны на забеспячэнне захавання нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей - гісторыка-культурных каштоўнасцей) і іх навакольнага асяроддзя і абавязковы для выканання пры ажыццяўленні архітэктурнай, горадабудаўнічай, будаўнічай, гаспадарчай і іншай дзейнасці.

Праекты зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей – праект зон аховы) распрацоўваюцца для кожнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

3. Устаноўленыя граніцы зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей і рэжымы іх выкарыстання павінны быць адлюстраваны ў адпаведным горадабудаўнічым кадастры.

Граніцы зон аховы наносзяцца на асноўны чарцёж генеральнага плана населенага пункта або тэрытарыяльнай арганізацыі пэўнай мясцовасці, пазначаюцца на чарцяжах праектаў дэталёвай планіроўкі.

4. Адступленні ад устаноўленых праектам зон аховы рэжымаў утрымання і выкарыстання зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей забаронены.

5. У выпадку выяўлення новых гістарычных звестак, якія мяняюць уяўленне аб характары антрапагеннага і (або) прыроднага асяроддзя, якое акружае гісторыка-культурную каштоўнасць, можа быць праведзена карэктыроўка праекта зон аховы і зацвярджэнне яго ў парадку, прадугледжаным заканадаўствам і дадзенай Інструкцыяй.

ГЛАВА 2

СКЛАД, ГРАНІЦЫ, РЭЖЫМЫ ЎТРЫМАННЯ І ВЫКАРЫСТАННЯ ЗОН АХОВЫ

6. Зоны аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей – зоны аховы) – гэта спецыяльна ўстаноўленыя тэрыторыі, прызначаныя для забеспячэння захаванасці нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх навакольнага асяроддзя.

7. Для гісторыка-культурных каштоўнасцей устанаўліваюцца наступныя зоны аховы:

- ахоўная зона;
- зона рэгулявання забудовы;
- зона аховы ландшафту;
- зона аховы культурнага пласта.

Неабходны склад зон аховы вызначаецца для кожнай гісторыка-культурнай каштоўнасці індывідуальна і можа ўключаць як усе зоны аховы, так і некаторыя з іх.

Памер, канфігурацыя зон аховы, адлегласць граніц зон аховы ад гісторыка-культурнай каштоўнасці вызначаюцца на стадыі распрацоўкі праекта зон аховы і ўстанаўліваюцца на падставе праведзеных навукова-даследчых работ з улікам асаблівасцей планіровачнай структуры.

Для кожнай зоны аховы ўстанаўліваюцца рэжымы іх утрымання і выкарыстання, якія прадугледжваюць абмежаванні або поўную забарону дзейнасці, якая стварае пагрозу захаванню гісторыка-культурным каштоўнасцям і (або) іх навакольнаму асяроддзю.

8. Ахоўная зона – гэта тэрыторыя, якая непасрэдна акружае гісторыка-культурную каштоўнасць.

Ахоўная зона прызначана для забеспячэння фізічнай і эстэтычнай захаванасці гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе навакольнага асяроддзя, выяўлення архітэктурна-мастацкай, горадабудаўнічай і планіровачнай якасці гісторыка-культурнай каштоўнасці, мэтазгоднага выкарыстання і найлепшага зрокавага ўспрымання.

У ахоўнай зоне павінны быць забяспечаны неабходныя для захаванасці гісторыка-культурнай каштоўнасці гідрагеалагічнае становішча, чысціня паветранага басейна і вадаёмаў, абарона ад дынамічных уздзеянняў і пажарная бяспека.

8.1. Рэжымы ўтрымання і выкарыстання ахоўнай зоны вызначаюцца з улікам гісторыка-культурнай каштоўнасці. Ахоўная зона мае асабліва строгі рэжым утрымання і выкарыстання.

Рэжымамі ўтрымання і выкарыстання ахоўнай зоны павінна быць прадугледжана:

захаванне сістэмы каштоўнай гістарычнай планіроўкі ці яе фрагментаў, каштоўнай архітэктурнай забудовы і прыроднага ландшафту;

забеспячэнне найбольш спрыяльных умоў агляду, якія выяўляюць вартасці гісторыка-культурнай каштоўнасці;

рэзерваванне магчымасцей аднаўлення раней страчаных элементаў і параметраў гісторыка-культурнай каштоўнасці;

ліквідацыя або нейтралізацыя дысгарманічных элементаў, што парушаюць цэласнасць успрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці;

выключэнне дзейнасці, якая пагражае захаванню гісторыка-культурнай каштоўнасці, рэгенерацыі гісторыка-горадабудаўнічага ці прыроднага асяроддзя;

забарона новага будаўніцтва;

вызначэнне ўмоў абмежаванняў пры правядзенні гаспадарчай дзейнасці.

У ахоўнай зоне могуць выконвацца наступныя віды работ:

звязаныя з захаваннем і аднаўленнем планіроўкі, будынкаў, збудаванняў і добраўпарадкаваннем тэрыторый, якія фарміруюць гістарычнае асяроддзе і акружэнне гісторыка-культурнай каштоўнасці;

звязаныя з упарадкаваннем дарог і дарожак, вонкавага асвятлення, азеляненнем, усталяваннем стэндаў і вітрын, што адносяцца да гісторыка-культурнай каштоўнасці, забеспячэннем іншых форм добраўпарадкавання, выкліканых патрабаваннямі сучаснага выкарыстання, але не парушаючых гістарычна каштоўнае горадабудаўнічае і (або) прыроднае асяроддзе, традыцыйны ландшафт;

звязаныя з вывадам з ахоўнай зоны прамысловых прадпрыемстваў, буйных майстэрняў, складоў, ліквідацыяй або нейтралізацыяй дысгарманічных пабудов, якія могуць быць заменены будынкамі, збудаваннямі ці зялёнымі пасадкамі, што не перашкаджаюць захаванню і ўспрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці;

і іншыя, прадугледжаныя праектам зон аховы.

Праектам зон аховы можа быць прадугледжана вывад прамысловых прадпрыемстваў, буйных рамонтных майстэрняў і складоў, што прычыняюць фізічныя і эстэтычныя страты гісторыка-культурным

каштоўнасцям і выклікаюць значныя грузавыя і транспартныя нагрузкі, прыводзяць да забруджвання глебы, паветра і вадаёмаў.

Тэрыторыя ахоўнай зоны павінна быць даступна для навуковага даследавання і для наведванняў.

8.2. Граніцы ахоўнай зоны ўстанаўліваюцца зыходзячы з умоў фізічнага захавання гісторыка-культурнай каштоўнасці і яе найлепшага ўспрымання. У граніцы ахоўнай зоны ўключаюцца тэрыторыя адкрытай прасторы, прылеглая да каштоўнасці, і ўчасткі з гістарычнай і мастацка-каштоўнай забудовай, ландшафтам.

Пры блізкім размяшчэнні некалькіх не звязаных паміж сабой гісторыка-культурных каштоўнасцей мэтазгоднай прызнаецца распрацоўка ахоўнай зоны, якая з'яўляецца агульнай для гэтых гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама стварае ўмовы выяўлення традыцыйнага антрапагеннага і (або) прыроднага асяроддзя.

Граніцы ахоўнай зоны неабходна сумяшчаць з граніцамі планіровачных або прыродных аб'ектаў: габарытамі кварталаў, вуліцамі, плошчамі, дарогамі, берагамі рэк, рвамі, ляснымі ўзлескамі і іншымі.

Граніцы ахоўных зон з граніцамі гісторыка-культурнай каштоўнасці павінны наносіцца на падаснову пры распрацоўцы генеральнага плана і дэталёвага плана.

9. Зона рэгулявання забудовы – гэта тэрыторыя, неабходная для захавання ці рэгенерацыі гістарычна абумоўленай сістэмы планіроўкі, архітэктурнага, прыроднага акружэння і прасторавай структуры, для замацавання значэння гісторыка-культурнай каштоўнасці ў антрапагенным і (або) прыродным асяроддзі, стварэння неабходных умоў успрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

9.1. Рэжым утрымання і выкарыстання зоны рэгулявання забудовы вызначаецца ўмовамі захавання своеасаблівасці архітэктурнага абрыса гістарычнай часткі населенага пункта і (або) прыроднага асяроддзя, якія акружаюць гісторыка-культурную каштоўнасць, выключэння магчымасці скажэння характару гістарычных планіроўкі, забудовы і (або) ландшафта, неспрыяльнага ўздзеяння новага будаўніцтва на гісторыка-культурныя каштоўнасці, ансамблі, панараму, сілуэт.

Рэжым выкарыстання ўлічвае канкрэтную сітуацыю ўзаемаўплыву гісторыка-культурных каштоўнасцей і новай забудовы.

У зоне рэгулявання забудовы:

захоўваюцца сістэма каштоўнай гістарычнай планіроўкі ці яе фрагменты, каштоўныя збудаванні і элементы ландшафту;

ствараюцца ўмовы, спрыяльныя для зроковага ўспрыняцця гісторыка-культурных каштоўнасцей;

замацоўваецца ці аднаўляецца горадафарміруючае або тэрытарыяльнае значэнне гісторыка-культурных каштоўнасцей у архітэктурна-прасторавай арганізацыі населенага пункта або ландшафта;

прадугледжваецца ліквідацыя ці нейтралізацыя дысгарманічных элементаў, што парушаюць цэласнасць кампазіцыі гісторыка-культурнай каштоўнасці;

устаўляюцца абмежаванні на новае будаўніцтва і рэжым рэгулявання гаспадарчай дзейнасці;

вызначаюцца патрабаванні па рэканструкцыі існуючай забудовы па функцыянальнаму прызначэнню, вышыні, характару архітэктурных элементаў, працягласці і маштабнасці будынкаў, выкарыстанню будаўнічых матэрыялаў, каляроваму рашэнню фасадаў, размяшчэнню вонкавай рэкламы, характару азеленення, прыёмам добраўпарадкавання і іншых паказчыках.

У залежнасці ад гістарычнай каштоўнасці планіроўкі і забудовы, іх месцазнаходжання ў дачыненні да гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх значэння ў фарміраванні асяроддзя вызначаны наступныя віды рэгулявання забудовы:

тэрыторыі, якія непасрэдна прылягаюць да ахоўных зон гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама да участкаў з гістарычна-каштоўнай планіроўкай, забудовай і (або) ландшафтам, дзе рэгуляванне новага будаўніцтва падпарадкавана асноўным заканамернасцям гістарычнай забудовы населенага пункта або традыцыйнага ландшафту, з захоўваннем агульнай маштабнай адпаведнасці новых будынкаў і збудаванняў, а таксама з улікам асаблівасцей гістарычнага асяроддзя;

тэрыторыі, адносна аддаленыя ад гісторыка-культурных каштоўнасцей, з планіроўкай, якая не мае дачынення да гістарычнай забудовы, на якой рэгуляванне вызначаецца задачамі агульнага кампазіцыйнага паяднання, захавання значэння гісторыка-культурных каштоўнасцей у забудове, у панараме населенага пункта і структуры ландшафта.

У зоне рэгулявання забудовы не дазваляецца размяшчаць новыя прамысловыя прадпрыемствы, транспартна-складскія і іншыя збудаванні, якія ствараюць транспартныя нагрузкі, вядуць да забруджвання паветранага і воднага басейнаў, з'яўляюцца небяспечнымі ў пажарных адносінах і выбухованебяспечнымі.

У зоне рэгулявання забудовы не дапускаецца будаўніцтва транспартных магістралей і развязак, эстакад, мастоў і іншых інжынерных збудаванняў, якія парушаюць гістарычны выгляд населенага пункта і традыцыйнае прыроднае асяроддзе.

9.2. Граніцы зоны рэгулявання забудовы вызначаюцца зыходзячы з зоны бачнасці гісторыка-культурнай каштоўнасці і візуальнага ўспрымання

прыроднага антрапагеннага і прыроднага асяроддзяў ад гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

У граніцы зоны рэгулявання забудовы ўключаюцца тэрыторыі з гістарычнай планіровачнай і аб'ёмна-прасторавай структурай, а таксама з новай забудовай, у залежнасці ад месцазнаходжання асноўных кропак агляду гісторыка-культурных каштоўнасцей і гарадскіх панарам, неабходнасці забеспячэння рэгулявання вышыні і габарытаў новай забудовы на ўсю глыбіню бачнасці, які разгортваецца з гэтых кропак.

Для забеспячэння спрыяльных умоў візуальнага ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей і іх комплексаў неабходна:

не засланяць гісторыка-культурныя каштоўнасці новымі будынкамі ў кропках і зонах найлепшага візуальнага ўспрымання;

пазбягаць размяшчэння ў зоне бачнасці гісторыка-культурных каштоўнасцей новых будынкаў, якія фарміруюць неспрыяльны для ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей фон;

улічваць басейн бачнасці – зону актыўнага уплыву гісторыка-культурных каштоўнасцей пры ажыццяўленні комплекснай горадабудаўнічай рэканструкцыі тэрыторыі.

Граніцы зоны рэгуляванай забудовы вызначаюцца на падставе вывучэння гістарычна-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў, аналізу дадзеных натурнага даследавання і фатаграфічных фіксацый, якія выяўляюць межы кампазіцыйнага ўздзеяння гістарычных збудаванняў і ансамбляў на навакольнае асяроддзе, а таксама разлікамі габарытаў новай забудовы, якая не павінна парушаць гістарычнае асяроддзе і адмоўна ўплываць на кампазіцыйную ролю гісторыка-культурных каштоўнасцей.

Граніцы зоны рэгулюемай забудовы неабходна сумяшчаць з планіровачнымі або прыроднымі межамі: габарытамі кварталаў, вуліцамі, дарогамі, плошчамі і г.д.

10. Зона аховы ландшафту – тэрыторыя, неабходная для захавання або рэгенерацыі ландшафта, што акружае гісторыка-культурную каштоўнасць.

Зона аховы ландшафта ўключае прыроднае акружэнне гісторыка-культурнай каштоўнасці, у тым ліку рэльеф, на якім вызнаецца месцазнаходжанне будынкаў і збудаванняў, што ўздзейнічаюць на цэласнасць успрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей.

10.1. Рэжым утрымання і выкарыстання зоны аховы ландшафту вызначаецца ўмовамі захавання гістарычнага ландшафту, які кампазіцыйна звязаны з гісторыка-культурнай каштоўнасцю.

У зоне аховы ландшафту:

захоўваецца гістарычна каштоўны рэльеф, водныя сістэмы, лясныя масівы, сельскія ландшафты і іншыя прыродныя аб'екты, якія гістарычна звязаны з гісторыка-культурнай каштоўнасцю;

забяспечваецца выяўленне гістарычнай ролі ландшафта ва ўспрыманні гісторыка-культурных каштоўнасцей;

аднаўляюцца лясы, праводзяцца мерапрыемствы па абароне лугавых, берагавых і іншых тэрыторый ад апоўзняў, размыва, умацоўваюцца схілы, яры, праводзяцца іншыя неабходныя прыродаахоўныя мерапрыемствы;

прадугледжваецца ліквідацыя або нейтралізацыя дысгарманічных элементаў ландшафта;

забараняецца або рэгулюецца будаўнічая і гаспадарчая дзейнасць.

На тэрыторыі зоны аховы ландшафту дапускаецца гаспадарчая дзейнасць, якая не наносіць шкоды ландшафту і не скажае яго, не патрабуе ўзвядзення новых капітальных пабудоў, якія скажаюць традыцыйнае прыроднае асяроддзе гісторыка-культурнай каштоўнасці. У адпаведнасці з умовамі рэжыма на вызначаных участках зоны аховы ландшафта магчымы сенакос, выпас жывёлы, палявыя, агародныя і іншыя работы, якія не вядуць да змянення навакольнага асяроддзя.

Адкрытыя паляны і сенажаці могуць быць выкарыстаны для эпізадычных масавых свят і гулянняў без будаўніцтва стацыянарных збудаванняў.

10.2. Граніцы зоны аховы ландшафта ўстанаўліваюцца зыходзячы з узаемасувязі гісторыка-культурнай каштоўнасці з прыроднымі ландшафтамі.

У граніцы зоны аховы ландшафта ўключаюцца тэрыторыі як натуральна прыродныя, так і тыя, што знаходзяцца пад антрапагенным ўздзеяннем, у залежнасці ад ступені ўрбанізацыі тэрыторыі.

У граніцах зоны аховы ландшафта павінна быць захавана або адноўлена характэрнае прыроднае асяроддзе (рэльеф, водныя сістэмы, лясы, палі, сельскі ландшафт і іншае).

Граніцы зоны аховы ландшафту неабходна сумяшчаць з планіровачнымі або прыроднымі межамі (вуліцамі, дарогамі, броўкамі схілаў, лініямі берагавой паласы, узлескамі і г.д.).

11. Зона аховы культурнага пласта – гэта тэрыторыя, якая прылягае да гісторыка-культурнай каштоўнасці, звязаная з ёю гістарычна і функцыянальна і неабходна для захавання археалагічных аб’ектаў.

Зона аховы культурнага слоя ўстанаўліваецца для выяўлення, захавання і даследавання аб’ектаў археалогіі.

У зоне аховы культурнага пласта неабходна прадугледжваць правядзенне будаўнічых і земляных работ з умовай прыняцця неабходных мер па ахове археалагічных аб’ектаў у парадку, устаноўленым заканадаўствам.

Граніцы зоны аховы культурнага пласта ўстанаўліваюцца на падставе архіўна-бібліяграфічных і археалагічных звестак.

У граніцы зоны аховы культурнага пласта ўключаюцца тэрыторыі, якія ўтрымліваюць матэрыяльныя аб'екты ці іх комплексы, што ўзніклі ў выніку жыццядзейнасці чалавека ад яго з'яўлення да перыяду новай гісторыі і выяўлены на аснове спецыяльных археалагічных метадаў.

12. Рэжымы ўтрымання і выкарыстання зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей садова-паркавага і ландшафтнага мастацтва вызначаюцца з улікам патрабаванняў прыродаахоўнага заканадаўства.

ГЛАВА 3 ПАРАДАК РАСПРАЦОЎКІ ПРАЕКТАЎ ЗОН АХОВЫ

13. Вызначаныя згодна з главой 2 дадзенай Інструкцыі склад, граніцы, рэжымы ўтрымання і выкарыстання зон аховы адражаюцца у праекце зон аховы.

14. Распрацоўка праектаў зон аховы ажыццяўляецца праектнымі арганізацыямі, якія маюць у сваім складзе спецыялістаў, кваліфікацыя якіх пацверджана пасведчаннем на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукова-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на нерухомах матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцях.

15. Заказчыкам работ могуць выступаць адпаведныя службы мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў або, па іх даручэнню, юрыдычныя, фізічныя асобы, у тым ліку індывідуальныя прадпрыемальнікі, зацікаўленыя ў правядзенні работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і на тэрыторыях, прылеглых да іх.

16. Распрацоўка праектаў зон аховы можа выконвацца толькі з дазволу Міністэрствам культуры, які выдаецца ў парадку, вызначаным заканадаўствам, пасля ўзгаднення задання на распрацоўку праекта зон аховы.

Заданне на распрацоўку праекта зон аховы складаецца распрацоўшчыкам сумесна з заказчыкам па форме згодна з дадаткам да дадзенай Інструкцыі і накіроўваецца на ўзгадненне ў Міністэрства культуры.

17. Калі апісанне граніц гісторыка-культурнай каштоўнасці адсутнічае або не вызначана ў Дзяржаўным спісе гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, іх устанаўленне ажыццяўляецца на стадыі распрацоўкі праекта зон аховы на падставе праведзеных навукова-даследчых работ і ўносіцца ў праект зон аховы.

18. Пры разгрупаваным размяшчэнні гісторыка-культурных каштоўнасцей граніцы іх ахоўных зон могуць быць аб'яднаны.

19. Друкаванне і афармленне тлумачальнай запіскі праектаў зон аховы павінна ажыццяўляцца на аркушах фармату А4 (210x297) з наступнымі параметрамі настройкі ў рэдактары Microsoft Word:

палі старонак: верхняе і ніжняе – 20 мм, левае – 30 мм, правае – 10 мм;

шрыфт Times New Roman Сур, звычайны, памер 15 пт;

міжрадковы інтэрвал – адзінарны;

першы радок у абзацы з адступленнем 1,25 см;

выраўноўванне па шырыні і, як правіла, без пераносу слоў;

нумары старонак у цэнтры верхняга калантытула з адлегласцю 1,0-1,5 см ад верхняга краю, памер шрыфта 14 пт (першая старонка не нумаруецца).

ГЛАВА 4 СКЛАД ПРАЕКТАЎ ЗОН АХОВЫ

20. Праект зон аховы павінен змяшчаць наступныя раздзелы:

папярэднія работы;

навукова-даследчыя работы;

апісанне граніц і рэжымаў утрымання і выкарыстання зон аховы;

графічныя матэрыялы ў адпаведнасці з падпунктам 22.3. пункта 22 і пунктам 23 гэтай главы.

21. Раздзел праекта зон аховы «Папярэднія работы» рыхтуецца з мэтай азнаямлення з гісторыка-культурнай каштоўнасцю і прылеглай да яе тэрыторыі. У ходзе падрыхтоўкі раздзела праекта зон аховы «Папярэднія работы» ажыццяўляецца:

азнаямленне з дакументацыяй, прадстаўленай заказчыкам;

азнаямленне з праектнай дакументацыяй у арганізацыях горадабудаўнічага профілю, складанне іх пералікаў і зняцце копій;

папярэдняе натурнае азнаямленне з гісторыка-культурнай каштоўнасцю;

вызначэнне тэрыторыі для даследавання, зверка геападасновы з натурай;

папярэдняе вывучэнне літаратурных і графічных крыніц.

У раздзел «Папярэднія работы» уключаюцца наступныя матэрыялы:

заданне на распрацоўку праекта зон аховы, узгодненае Міністэрствам культуры;

апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці і прылеглай да яе тэрыторыі;

акт вызначэння катэгорыі складанасці, падпісаны выканаўцам і заказчыкам.

22. Раздзел праекта зон аховы «Навукова-даследчыя работы» рыхтуецца з мэтай падрыхтоўкі навуковага і метадычнага абгрунтавання зон аховы гісторыка-культурнай каштоўнасці, якія ўстанаўліваюцца.

Раздзел праектнай дакументацыі «Навукова-даследчыя работы» уключае выкананне наступных работ: гісторыка-архіўныя, бібліяграфічныя і натурныя даследаванні.

22.1. Гісторыка-архіўныя і бібліяграфічныя даследаванні – гэта вывучэнне пісьмовых, літаратурных, архіўных крыніц.

Па выніках праведзеных гісторыка-архіўных і бібліяграфічных даследаванняў складаецца гістарычная даведка, якая павінна змяшчаць наступныя матэрыялы, што ўключаюцца ў тлумачальную запіску:

выпіскі з архіўных і бібліяграфічных крыніц, якія прадстаўляюць пералік гістарычных звестак аб гісторыка-культурнай каштоўнасці;

копіі гістарычных планаў і (або) карт ці іх фрагментаў, пачынаючы з найбольш ранніх, з адлюстраваннем тэрыторый, на якіх размешчаны гісторыка-культурныя каштоўнасці;

гістарычныя натурныя фотаздымкі ці малюнкi асобных будынкаў, збудаванняў, іх комплексаў або ансамбляў, горадабудаўнічых панарам, іншых неабходных для падрыхтоўкі праекта зон аховы адлюстраванняў тэрыторый, якія закранаюцца гэтым праектам;

спіс бібліяграфічных, музейных, архіўных і іншых крыніц, якія ўтрымліваюць звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці.

22.2. Натурныя даследаванні – гэта візуальнае вывучэнне характару размяшчэння і ўспрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці ў натуральных умовах. У ходзе натуральных даследаванняў праводзяць:

вывучэнне архітэктурных асаблівасцей гісторыка-культурнай каштоўнасці;

даследаванне планіровачнай і прасторавай структуры тэрыторыі, дзе размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць, і асаблівасцей яе гістарычнага фарміравання; сістэмы вуліц, плошчаў, дарог, заселеных і незаселеных, занятых расліннасцю і адкрытых тэрыторый і іх прасторавай арганізацыі, зрокавых сувязей паміж архітэктурнымі комплексамі, сувязі іх з прыродным акружэннем; аналіз ландшафта і своеасаблівасцей абрысу населенага пункту;

даследаванне забудовы населенага пункта – мастацка-гістарычнай каштоўнасці складаючых яго будынкаў і збудаванняў, вызначэнне горадафарміруючага значэння гісторыка-культурных каштоўнасцей, выяўленне аб'ектаў, якія патрабуюць захавання і надання ім статусу гісторыка-культурных каштоўнасцей, а таксама аб'ектаў, што парушаюць архітэктурнае адзінства горадабудаўнічага комплекса або перашкаджаюць візуальнаму ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей або ландшафту;

фотафіксацыю гісторыка-культурнай каштоўнасці ў існуючай сістэме планіровачнай структуры з вызначэннем найбольш значных відавых кропак;

ландшафтны аналіз тэрыторыі – адлюстраванне асаблівасцей прыроднага ландшафту і візуальнага ўспрымання прыродных і архітэктурных дамінант, выяўленне каштоўных і дысаніруючых элементаў;

вызначэнне межаў распаўсюджвання культурнага пласта і яго магутнасці на тэрыторыі праектавання на падставе апублікаваных звестак;

апісанне прынцыпаў ацэнкі забудовы, яе тыпалогіі, парадак аднясення тых ці іншых аб'ектаў да дысгарманічных, тлумачэнне прынятых умоўных адзнак, пералік гісторыка-культурных каштоўнасцей, рэкамендацыі па правядзенню неабходных мерапрыемстваў, звязаных з выкарыстаннем нерухомых гісторыка-культурных каштоўнасцей, іх асяроддзя, а таксама па ліквідацыі парушэнняў, якія прычыняюць шкоду гісторыка-культурным каштоўнасцям і іх асяроддзю.

22.3. Па выніках праведзеных натуральных даследаванняў у праект зон аховы ўключаюцца наступныя чарцяжы:

«гісторыка-архітэктурны апорны план» (маштаб 1:5000 – 1:2000; 1:500), на якім павінны быць нанесены ўсе нерухомыя гісторыка-культурныя каштоўнасці, іншыя будынкі і збудаванні, аб'екты, што фарміруюць асяроддзе, у тым ліку сістэмы і элементы планіроўкі, сувязі, якія маюць гістарычную і горадафарміруючую значнасць, традыцыйныя месцы зрокавага ўспрымання гісторыка-культурнай каштоўнасці і панарамы забудовы, якая ўключае гісторыка-культурную каштоўнасць;

«схема ландшафтнага аналізу» (маштаб 1:5000 – 1:2000; 1:500), якая выяўляе існуючыя найбольш значныя элементы і сістэмы ландшафта, існуючыя і (або) страчаныя відавныя сувязі, зону найлепшага візуальнага ўспрымання гісторыка-культурных каштоўнасцей, якая вызначаецца на адлегласці ад 250 да 350 метраў ад гісторыка-культурнай каштоўнасці, у залежнасці ад якасці бачнасці ўсіх яе дэталяў. Канфігурацыя зоны вызначаецца ў асноўным эмпірычна на месцы і залежыць ад характару рэльефа, планіроўкі, характару навакольнай забудовы і расліннасці. Басейн бачнасці гісторыка-культурных каштоўнасцей і дамінант вызначаецца агульным характарам рэльефа, размяшчэннем гісторыка-культурных каштоўнасцей, дамінант і іх вышыняй. Мяжа басейна бачнасці можа быць вызначана толькі на месцовасці і пацверджана фотафіксацыяй;

графічныя матэрыялы, панарамы, перспектывы, разгорткі, фота з натуры, якія характарызуюць працэс развіцця і сучасны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці, асяроддзя і тэрыторыі, прылеглай да каштоўнасці.

На чарцяжах паказваецца пералік умоўных пазначэнняў, неабходных для графічнага складання гісторыка-архітэктурнага апорнага плана:

гісторыка-культурныя каштоўнасці, уключаныя ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;
каштоўнае гісторыка-архітэктурнае асяроддзе;
шэраговае гісторыка-архітэктурнае асяроддзе;
нейтральная забудова;
дысаніруючая забудова;
археалагічныя аб'екты і (або) тэрыторыі з наяўным культурным пластам;
чырвоныя лініі кварталаў гістарычна каштоўнай планіровачнай структуры;
напрамкі вуліц, якія захаваліся з мінулага;
межы домаўладанняў;
зялёныя пасадкі, якія захаваліся з мінулага;
мяжа тэрыторыі гістарычнай часткі населенага пункта;
кропкі візуальных панарамных раскрыццяў;
тэрыторыі кварталаў забудовы;
прамыслова-складскія тэрыторыі;
крутыя схілы тэрас і рвоў;
зялёныя пасадкі агульнага карыстання;
пабудова схем гістарычных этапаў змянення праектiroвачнай і аб'ёмна-прасторавай структуры развіцця і інш.

23. У раздзеле праекта зон аховы «Граніцы, рэжымы ўтрымання і выкарыстання зон аховы» даецца апісанне граніц гісторыка-культурнай каштоўнасці, зон аховы, іх рэжымаў утрымання і выкарыстання з абгрунтаваннем прынятых у праекце рашэнняў, падрабязным апісаннем прывязак граніц зон аховы да антрапагенных і (або) прыродных аб'ектаў, удакладненнем рэжыма выкарыстання і ўтрымання тэрыторый зон аховы ў адпаведнасці з канкрэтнымі ўмовамі кожнай зоны або розных іх участкаў.

Чарцёж «Граніцы зон аховы» рыхтуецца нанясеннем на план населенага пункта, на якім паказана планіроўка тэрыторыі, прылеглай да гісторыка-культурнай каштоўнасці ў маштабе 1:5000 – 1:500. На чарцяжы «Граніцы зон аховы» наносіцца таксама і граніцы гісторыка-культурнай каштоўнасці.

ГЛАВА 5 ЗАЦВЯРДЖЭННЕ ПРАЕКТАЎ ЗОН АХОВЫ

24. Праекты зон аховы зацвярджаюцца пастановай Міністэрства культуры.

25. Для зацвярджэння праекта зон аховы заказчыкам (або па яго даручэнню праектыроўшчыкам) ў Міністэрства культуры накіроўваюцца:

пісьмо-заява аб зацвярджэнні праекта зон аховы ў вольнай форме;

1 камплект праекта зон аховы ў складзе, які вызначаны главой 4 дадзенай Інструкцыі (для разгляду і перадачы ў Банк звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне);

раздзел праекта “Граніцы і рэжымы ўтрымання зон аховы” (тэкставыя і графічныя матэрыялы) у 2 экзemplярах і на электронным носьбіце (для афармлення дадатку да пастановы Міністэрства культуры, для яго зацвярджэння);

копія папярэдняга ўзгаднення масцовым выканаўчым і распарадчым органам, на тэрыторыі якога размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць.

26. Зацвярджэнне праектаў зон аховы гісторыка-культурных каштоўнасцей катэгорыі “0”, “1”, “2” ажыццяўляецца на падставе станоўчага заключэння Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь (далей - Навукова-метадычная рада).

Неадобраны Навукова-метадычнай радай праект зон аховы не падлягае зацвярджэнню і павінен быць дапрацаваны з улікам заўваг.

27. Падрыхтоўка і прыняцце пастановы Міністэрства культуры ажыццяўляецца ў 30-дзённы тэрмін з дня падачы пісьма-заявы пры ўмове выканання патрабаванняў, вызначаных дадзенай Інструкцыяй, або рашэння Навукова-метадычнай рады.

28. У выпадку немагчымасці падрыхтоўкі пастановы аб зацвярджэнні праекта зон аховы Міністэрствам культуры рыхтуецца заключэнне па навукова-праектнай дакументацыі ўстаноўленай формы з указаннем прычын адмовы ў зацвярджэнні праекта зон аховы.

29. Копіі пастановы Міністэрства культуры аб зацвярджэнні праекта зон аховы накіроўваюцца заказчыку работ і ў мясцовы выканаўчы і распарадчы орган, на тэрыторыі якога размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць.

Дадатак
да Інструкцыі аб складзе, парадку
распрацоўкі і зацвярджэння праектаў
зон аховы нерухомах матэрыяльных
гісторыка-культурных каштоўнасцей
ФОРМА

УЗГОДНЕНА

Начальнік упраўлення па ахове
гісторыка-культурнай спадчыны і
рэстаўрацыі Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

<i>подпіс</i>	<i>Ініцыялы, прозвішча,</i>
« <u> </u> » М.П.	<u>200</u> г.

ЗАДАНИЕ НА РАСПРАЦОЎКУ ПРАЕКТА ЗОН АХОВЫ

Згодна з артыкулам 29 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь» (Нацыянальны рэестр правых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) распрацаваць праект зон аховы для

гісторыка-культурнай
каштоўнасці катэгорыі “ ”

*назва згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-
культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь і дата
стварэння*

размешчанай

месцазнаходжанне

Заказчык

юрыдычная назва

Падстава для распрацоўкі
праекта зон аховы

пісьмо-заказ ад № ,

дазвол Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь на
выкананне работ на гісторыка-
культурных каштоўнасцях

ад №

Праектная арганізацыя

юрыдычная назва

Тэрмін і чарговасць
праектавання

тэрмін выканання работ, від работ

Асобныя ўмовы - вызначэнне граніц і рэжымаў утрымання і
выкарыстання зон аховы гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Іншыя ўмовы і патрабаванні па распрацоўцы праекта зон аховы _____
_____.

Заказчык:

_____	_____	_____
<i>пасада</i>	<i>подпіс</i>	<i>Ініцыялы, прозвішча</i>
М.П.		

Праектная арганізацыя

_____	_____	_____
<i>пасада</i>	<i>подпіс</i>	<i>Ініцыялы, прозвішча</i>

ПАСТАНОВА МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
31 мая 2007 г. N 26

**АБ НЕКАТОРЫХ ПЫТАННЯХ ФІКСАЦЫІ, НАВУКОВАЙ АПРАЦОЎКІ
І МАСТАЦКАЙ АЦЭНКІ ВЫЯЎЛЕННЫХ МАТЭРЫЯЛЬНЫХ АБ'ЕКТАЎ
І НЕМАТЭРЫЯЛЬНЫХ ПРАЯЎЛЕННЯЎ ТВОРЧАСЦІ ЧАЛАВЕКА, ЯКІЯ
МОГУЦЬ УЯЎЛЯЦЬ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНУЮ КАШТОЎНАСЦЬ,
І ПАРАДКУ ЗАЦВЯРДЖЭННЯ ЭТАЛОНА ФІКСАВАНАЙ НЕМАТЭРЫЯЛЬнай
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ КАШТОЎНАСЦІ**

У адпаведнасці з пунктам 1 артыкула 15, пунктам 3 артыкула 17 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Зацвердзіць прыкладзеныя:

Інструкцыю аб парадку фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі выяўленых матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць;

Інструкцыю аб парадку зацвярджэння поўнай, дакладнай і якаснай фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці графічнымі і тэхнічнымі сродкамі ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Міністр

У.Ф.МАТВЕЙЧУК

ЗАЦВЕРДЖАНА
Пастанова
Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
31.05.2007 N 26

**ІНСТРУКЦЫЯ
АБ ПАРАДКУ ФІКСАЦЫІ, НАВУКОВАЙ АПРАЦОЎКІ І МАСТАЦКАЙ
АЦЭНКІ ВЫЯЎЛЕННЫХ МАТЭРЫЯЛЬНЫХ АБ'ЕКТАЎ І НЕМАТЭРЫЯЛЬНЫХ
ПРАЯЎЛЕННЯЎ ТВОРЧАСЦІ ЧАЛАВЕКА, ЯКІЯ МОГУЦЬ УЯЎЛЯЦЬ
ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНУЮ КАШТОЎНАСЦЬ**

1. Інструкцыя аб парадку фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі выяўленых матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць (далей - Інструкцыя), распрацавана ў адпаведнасці з пунктам 3 артыкула 17 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) і вызначае парадак фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі выяўленых матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць (далей - аб'екты).

2. Дадзеная Інструкцыя вызначае парадак фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі для аб'ектаў, якія выяўляюцца шляхам прафесійнага або выпадковага выяўлення.

3. Фіксацыя, навуковая апрацоўка і мастацкая ацэнка аб'ектаў выконваецца па даручэнню Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь, мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў асобамі, якія маюць пасведчанне на права выканання навукова-даследчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і кіраўніцтва распрацоўкай навукава-праектнай дакументацыі на выкананне рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях, выдадзенае Міністэрствам культуры.

Допускаецца правядзенне фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі аб'ектаў іншымі асобамі пад непасрэдным кіраўніцтвам і (або) пры ўдзеле асоб, названых у частцы першай гэтага пункта.

4. Матэрыялы выкананай фіксацыі, навуковай апрацоўкі і мастацкай ацэнкі аб'екта прадстаўляюцца ў Міністэрства культуры для надання яму статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці і зацвярджэння ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

5. Фіксацыя выяўленых аб'ектаў выконваецца шляхам тэкставага апісання, фатаграфавання, відэа-, аудыёзапісу, графічнага адлюстравання (абмерных чарцяжоў і (або) замалёвак з пазначэннем асноўных памераў) з вызначэннем на картаграфічным матэрыяле ў маштабе 1:50000 месцазнаходжання выяўленых матэрыяльных аб'ектаў або ў маштабе 1:200000 арэалу бытавання выяўленых нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека.

Замест нанясення на картаграфічны матэрыял дапускаецца тэкставае апісанне арэалу бытавання нематэрыяльнага праяўлення творчасці чалавека, у якім даецца прывязка да пазнавальных на мясцовасці арыенціраў (населеных пунктаў, рэк, азёр, дарог, урочышчаў і гэтак далей).

6. Тэкставае апісанне як адзін са спосабаў фіксацыі выяўленых аб'ектаў рыхтуецца з выкарыстаннем камп'ютэрных тэхналогій. Тэкст друкуецца і афармляецца па ўстаноўленых у камп'ютэрах шаблонах з наступнымі параметрамі ў рэдактары Microsoft Word:

на паперы фармата A4 (210 x 297);

палі старонкі: верхняе і ніжняе - 20 мм, левае - 30 мм, правае - 10 мм;

шырыня Times New Roman (Times New Roman Cyr), звычайны, памер 15 пунктаў. У табліцах дапускаецца памяншэнне да 13 пунктаў (калі тэкст не ўмяшчаецца);

міжрадковы інтэрвал адзінары;

першы радок у абзацы з адступленнем 12,5 мм;

выраўноўванне па шырыні і без пераносаў (у табліцах выраўноўванне па неабходнасці з пераносам слоў);

нумар старонкі ў цэнтры верхняга калантытула на адлегласці ад верхняга краю старонкі 10 - 15 мм, памер шырыня 13 пунктаў (першая старонка не нумаруецца).

Допускаецца падрыхтоўка тэкстаў машынапісным спосабам з захаваннем асноўных умоў, што прыведзены вышэй у гэтым пункце.

7. У выпадках немагчымасці на працягу кароткага часу без спецыяльных даследаванняў і вывучэння правесці апрацоўку і ацэнку выяўленага аб'екта фіксацыя ў форме тэкставага матэрыялу выконваецца метадам простага апісання відавочных адметных асаблівасцей выяўленых аб'ектаў. Гэтыя матэрыялы павінны быць дапоўнены ў далейшым тэкставым апісаннем згодна з пунктам 6 дадзенай Інструкцыі.

Да моманту такога дапаўнення выяўленыя аб'екты не могуць быць прадстаўлены для надання ім статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці.

8. Пры фатаграфаванні выяўленых матэрыяльных аб'ектаў неабходна забяспечыць перадачу іх аб'ёмна-прасторавага рашэння, наяўнасць найбольш значных дэкаратыўных і канструктыўных дэталей і элементаў, размяшчэнне аб'ектаў у акаляючым асяроддзі.

Пры фатаграфаванні выяўленых нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека адлюстроўваюцца найбольш характэрныя рысы гэтага праяўлення, якія перадаюць асноўныя пастановачныя, выканальніцкія прыкметы, асаблівасці мастацкага афармлення, у тым ліку вопраткі і ўпрыгажэнняў выканаўцаў і (або) удзельнікаў, традыцыйнай атрыбутыкі.

9. Фотаздымкі выконваюцца каляровымі памерам не менш за 10 x 15 см, у асобных выпадках памерам 18 x 24 см, у залежнасці ад неабходнасці найбольш поўна, у дэталях прадставіць матэрыяльны аб'ект або нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека.

На фотаздымках павінны ясна ўспрымацца як цэлыя матэрыяльныя аб'екты або нематэрыяльныя праяўленні творчасці чалавека, так і асобныя іх элементы, дэталі, колеры, іншыя характэрныя рысы. У выпадку правядзення фотафіксацыі ў прыродным асяроддзі не дапускаецца перакрыванне матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека іншымі аб'ектамі, элементамі ландшафту або расліннасцю. Кожны фотаздымак павінен мець анатацыю.

Аб'ект, фотафіксацыя якога праводзіцца, не павінен быць загароджаны іншымі прадметамі і (або) аб'ектамі, якія не маюць адносін да гэтага аб'екта. У выпадку знаходжання аб'ектаў сярод дрэў або кустоў іх фотафіксацыя праводзіцца да пачатку распускання лістоў вясной або пасля іх ападання восенню.

Дапускаецца раздрукоўка адбіткаў на каляровым прынтары.

Разам з фотаздымкамі або адбіткамі перадаюцца кантрольныя экзэмпляры файлаў на магнітных носбітах або негатываў на стужцы з прыкладзенымі ў пісьмовай форме анатацыямі і дазвалам аўтара на выкарыстанне іх у мэтах аховы гісторыка-культурнай спадчыны.

10. Відэа- і аўдыёзапіс ажыццяўляецца існуючымі тэхнічнымі сродкамі.

11. Навуковая апрацоўка аб'ектаў праводзіцца для прадстаўлення выяўленых аб'ектаў у іх прычынна-выніковай залежнасці ў сістэме падобных такіх аб'ектаў або праяўленняў (аналагаў) і выяўлення асноўных заканамернасцей іх развіцця.

12. Пры аналізе вынікава-прычыннай залежнасці выяўленых аб'ектаў у сістэме падобных такіх аб'ектаў або праяўленняў забяспечваецца:

суаднясенне іх з пэўнымі відамі і (або) тыпамі аналагаў;

характарыстыка асноўных кампанентаў, элементаў, структурных прыкмет і іншых уласцівых рысаў, па якіх гэтыя аб'екты і праяўленні адносяцца да пэўных відаў і (або) тыпаў;

выяўленне спецыфічных рысаў разглядаемых матэрыяльных аб'ектаў або нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, калі такія могуць быць выяўлены і прадстаўлены;

раскрыццё іншых асаблівасцей і ўзаемасувязей.

13. Аналіз асноўных заканамернасцей развіцця аб'ектаў выконваецца шляхам параўнання гэтых аб'ектаў з аналагічнымі для выяўлення іх значнасці.

14. Навуковая апрацоўка можа праводзіцца ў палявых і (або) камеральных умовах і афармляецца ў выглядзе тэкста з ілюстрацыямі, калі апошняе неабходна для больш поўнага прадстаўлення выяўленых матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека.

Тэкст уваходзіць у склад фіксацыі аб'ектаў, складаецца з іх апісання і вывадаў, у якіх даецца заключэнне па прычынна-выніковай залежнасці і асноўных заканамернасцях развіцця.

15. Мастацкая ацэнка аб'ектаў забяспечвае іх аналіз па асноўных стылёва-жанравых і марфалагічных прыкметах, суаднясенне з пэўнай стадыяй або стадыямі развіцця нацыянальнага і сусветнага мастацтва.

16. Пры мастацкай ацэнцы выяўленых матэрыяльных аб'ектаў праводзіцца аднясенне іх да пэўных відаў і (або) тыпаў, апісанне стылёвых асаблівасцей, структуры і асаблівасцей забудовы, элементаў і дэталей, іншых характэрных рысаў, аддзелкі, колеру, характару і віду матэрыялаў і гэтак далей.

17. Мастацкая ацэнка афармляецца ў выглядзе тэксту, да якога ў выпадку неабходнасці больш поўнага прадстаўлення адметных вартасцей выяўленых матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека дадаюцца ілюстрацыі.

Гэты тэкст уваходзіць у склад фіксацыі названых аб'ектаў і праяўленняў, складаецца з іх паслядоўнага апісання, у якім прадстаўляецца інфармацыя пра стылявыя або жанравыя асаблівасці названых аб'ектаў або праяўленняў, іх храналогіі ўзнікнення і развіцця, элементы і дэталі, колер і іншыя адметныя вартасці, месцазнаходжанне або арэал бытавання, іншыя характэрныя рысы.

ЗАЦВЕРДЖАНА
Пастанова
Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
31.05.2007 N 26

**ІНСТРУКЦЫЯ
АБ ПАРАДКУ ЗАЦВЯРДЖЭННЯ ПОЎНАЙ, ДАКЛАДНАЙ І ЯКАСНАЙ
ФІКСАЦЫІ НЕМАТЭРЫЯЛЬНАЙ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ КАШТОЎНАСЦІ
ГРАФІЧНЫМІ І ТЭХНІЧНЫМІ СРОДКАМІ Ў ЯКАСЦІ ЭТАЛОНА
ФІКСАВАНАЙ НЕМАТЭРЫЯЛЬНАЙ ГІСТОРЫКА-КУЛЬТУРНАЙ КАШТОЎНАСЦІ**

1. Інструкцыя аб парадку зацвярджэння поўнай, дакладнай і якаснай фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці графічнымі і тэхнічнымі сродкамі ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці распрацавана ў адпаведнасці з пунктам 1 артыкула 15 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года "Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь" (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., N 9, 2/1195) і ўстанаўлівае парадак зацвярджэння поўнай, дакладнай і якаснай фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці графічнымі і тэхнічнымі сродкамі (далей - фіксацыя) у якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей - эталон).

2. Поўнай, дакладнай і якаснай лічыцца фіксацыя, якая найбольш поўна адпавядае крытэрыям аўтэнтычнасці нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці і найбольш поўна перадае яе адметныя вартасці.

3. Фіксацыя павінна быць выканана ў адпаведнасці з парадкам, вызначаным для фіксацыі выяўленых матэрыяльных аб'ектаў і нематэрыяльных праяўленняў творчасці чалавека, якія могуць уяўляць гісторыка-культурную каштоўнасць, устаноўленым Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь (далей - Міністэрства культуры).

4. Прапанова аб зацвярджэнні фіксацыі ў якасці эталона, да якой прыкладаюцца матэрыялы фіксацыі, уносіцца ў Міністэрства культуры юрыдычнай або фізічнай асобай, што ў час прафесійнай навукова-даследчай дзейнасці выявіла гэта нематэрыяльнае праяўленне творчасці чалавека, якому быў нададзены статус гісторыка-культурнай каштоўнасці.

5. Пасля атрымання прапановы аб зацвярджэнні фіксацыі ў якасці эталона Міністэрства культуры накіроўвае асобе, якая ўнесла прапанову, інфармацыю аб разглядзе гэтай прапановы на пасяджэнні Беларускай рэспубліканскай навукова-метадычнай рады па пытаннях гісторыка-культурнай спадчыны пры Міністэрстве культуры (далей - Навукова-метадычная рада).

6. Кваліфікаваны разгляд прапановы, якая паступіла ў Міністэрства культуры, ажыццяўляецца на пасяджэнні Навукова-метадычнай рады ў тэрмін, які не перавышае 30 дзён.

7. Па выніках разгляду Навукова-метадычная рада дае заключэнне аб магчымасці зацвярджэння фіксацыі ў якасці эталона або аб немагчымасці такога зацвярджэння з абгрунтаваннем прычын адмовы.

8. Паведамленне аб прынятым Навукова-метадычнай радай рашэнні накіроўваецца асобе, якая ўнесла прапанову, у тэрмін, які не перавышае 10 дзён з дня яго прыняцця.

9. Пасля станоўчага рашэння Навукова-метадычнай рады Міністэрства культуры зацвярджае фіксацыю ў якасці эталона і вызначае месца захоўвання эталона.

ПАСТАНОВА МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ
7 чэрвеня 2007 г. N 27

АБ ПРЫЗНАННІ СТРАЦІЎШЫМІ СІЛУ НЕКАТОРЫХ ПАСТАНОЎ
МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

У адпаведнасці з пунктам 2 пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 14 мая 2007 г. N 578 "Аб статусе гісторыка-культурных каштоўнасцей" Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Прызнаць страціўшымі сілу:

пастанову Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 10 красавіка 2003 г. N 11 "Об утверждении Государственного списка историко-культурных ценностей Республики Беларусь" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2003 г., N 82, 8/9523);

пастанову Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 28 снежня 2004 г. N 32 "Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у пастанову Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 10 красавіка 2003 г. N 11" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2005 г., N 18, 8/11970);

пастанову Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 29 сакавіка 2006 г. N 5 "Аб унясенні змяненняў і дапаўненняў у пастанову Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 10 красавіка 2003 г. N 11" (Национальный реестр правовых актов Республики Беларусь, 2006 г., N 126, 8/14742).

Міністр

У.Ф.МАТВЕЙЧУК

**ПОСТАНОВЛЕНИЕ МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
14 августа 2007 г. N 36**

**О НАДЕЛЕНИИ ДОЛЖНОСТНЫХ ЛИЦ МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ
РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ ПОЛНОМОЧИЯМИ НА СОСТАВЛЕНИЕ ПРОТОКОЛОВ
ОБ АДМИНИСТРАТИВНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЯХ И ПОДГОТОВКУ ДЕЛ ОБ
АДМИНИСТРАТИВНЫХ ПРАВОНАРУШЕНИЯХ К РАССМОТРЕНИЮ**

На основании части 2 статьи 3.29 Процессуально-исполнительного кодекса Республики Беларусь об административных правонарушениях Министерство культуры Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

Наделить полномочиями на составление протоколов об административных правонарушениях и подготовку дел об административных правонарушениях к рассмотрению следующих должностных лиц управления по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры Республики Беларусь:

заместителя начальника;

начальника, главного специалиста отдела научно-проектных работ и реставрационного производства;

заведующего, главного и ведущего специалистов сектора по охране историко-культурного наследия.

Министр

В.Ф.МАТВЕЙЧУК

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ПАСТАНОВА

г. Мінск

“29” жніўня 2007 г.

№37

Аб зацвярджэнні ўзораў уліковых дакументаў і Інструкцый аб парадку некаторых дзеянняў ў дачыненні да гісторыка-культурных каштоўнасцей

У адпаведнасці з абзацамі трэцім артыкула 9, пунктам 6 артыкула 25 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Зацвердзіць:

узор уліковай карткі гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з дадаткам 1;

узор пашпарта гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з дадаткам 2;

Інструкцыю аб парадку запаўнення ўліковых дакументаў (дадаецца);

Інструкцыю аб парадку падрыхтоўкі, падпісання і рэгістрацыі ахоўнага абавязацельства на матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць (дадаецца);

Інструкцыю аб парадку вырабу і ўстаноўкі ахоўнай дошкі на матэрыяльнай нерухомай гісторыка-культурнай каштоўнасці (дадаецца).

Міністр

У.Ф.Матвейчук

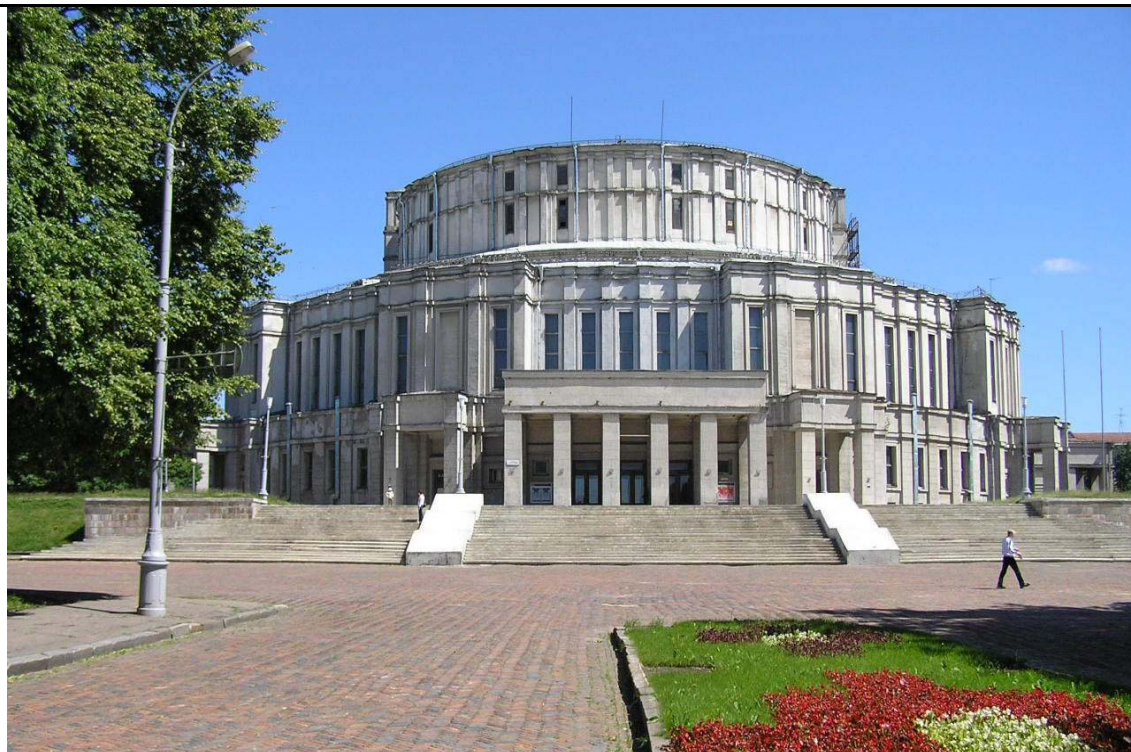
Дадатак 1
да пастановы
Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

№ _____

Узор

УЛІКОВАЯ КАРТКА
гісторыка-культурнай каштоўнасці

1. Назва (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь) Будынак Вялікага акадэмічнага тэатра оперы і балета Рэспублікі Беларусь		2. Шыфр (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь) 711Г000210	
3. Катэгорыя (0/1/2/3/без катэгорыі; А/Б): “ 1 ” пастанова Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад «14» мая 2007 г. № 578			
4. Месца- знаходжанне			г.Мінск
(вобласць)		(раён)	(населены пункт)
пл.Парыжскай Камуны, 1			
(плошча / вуліца / завулак і нумар будынка)			
5. Від		Матэрыяльная нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць: помнік архітэктуры (матэрыяльная або нематэрыяльная; рухомая або нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць: дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва; фіксаваная або ўвасобленая нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	
6. Дата ўзнікнення	1935 – 1937 гг.	1944 – 1948 гг.	7. Стваральнік (аўтар) І.Лангбард
(асноўная)		(дадатковая)	
8. Выкарыстанне	тэатр	тэатр	
(гістарычнае)		(сучаснае)	
9. Уласнік (уладальнік)	Форма ўласнасці	Дата наступлення/ заканчэння правоў ўласнасці	Ахоўнае абавязацельства (дата і нумар рэгістрацыі)
Творчае аб’яднанне Нацыянальны акадэмічны Вялікі тэатр оперы і балета Рэспублікі Беларусь	дзяржаўная рэспубліканская	01.01.1996 г.	12.05.2000 г. № 5065
10. Фотаздымак/схематычны план			

11. Кароткае апісанне

Аб'ёмна-просторавая кампазіцыя будынка створана па прынцыпе ярусаў. Сцены рытмічна члянёны высокімі прамавугольнымі аконнымі праёмамі і лапаткамі. Глядзельная частка ўяўляе сабой пастаўлены адзін над адным 3 цыліндрычныя аб'ёмы рознага дыяметра і вышыні, накрыта шатровым дахам, вылучана 7 уваходнымі квадратнымі ў плане порцікамі. Сцены ніжняга аб'ёму і калоны порцікаў апрацаваны рустам. Развітая сцэнічная каробка і дапаможныя памяшканні прыбудаваны ў выглядзе высокага прамавугольнага ў плане і выступаючых па баках больш нізкіх кубічных аб'ёмаў, накрыты вальмавым дахам.

12. Тэхнічная характарыстыка:

1. Сучасны тэхнічны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці	здавальняючы
---	--------------

(здавальняючы / нездавальняючы / аварыйны)

2. Асноўныя будаўнічыя матэрыялы	3. Плошча забудовы, м ²	4. Будаўнічы аб'ём, м ³	5. Агульная плошча, м ²
цэгла	9688	17272	25559
	6. Вышыня, м	7. Даўжыня, м	8. Шырыня, м
	40	121	85

13. Навуковы кіраўнік:

Прозвішча, імя, імя па бацьку	Дата і нумар прызначэння	Пасведчанне	Арганізацыя, дзе працуе, яе адрас і тэлефон
Іванова Людміла Уладзіміраўна	25.02.2005 г. № 0014	01-0014	РУП «Праектрэстаўрацыя», вул.Багдановіча,143, г.Мінск, тэл. 234 22 27

14. Наяўнасць дакументацыі:

Назва раздзела навукова-праектнай дакументацыі	Распарацоўшчык	Нумар аб'екта па праекту	Дата і нумар заключэння або пастановы Міністэрства культуры па праектнай дакументацыі

1. Комплексныя навуковыя даследаванні	РУП «Праектрэстаўрацыя»	№ 194-05	01.02.1989 г. № 11-01-05/7
2. Архітэктурны праект	інстытут «Белдзяржпраект»	№ 43-2. 92-01	02.03.2001 г. № 11-01-05/10
3. Будаўнічы праект 1 і 2 пускавы комплекс 3 пускавы комплекс распрацоўваецца	РУП «Праектрэстаўрацыя» інстытут «Белдзяржпраект»	№ 194-05 № 43-2. 92-01	03.04.2005 г. № 11-01-05/395
4. Праект зон аховы			

15. Праверка тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці:

Дата	Прозвішча, імя, імя п/б.	Пасада правяраючага	Заўвагі
01.01.2007 г.	Іваноў Іван Іванавіч	спецыяліст	няма
12.02.2007 г.	Іваноў Іван Іванавіч	галоўны спецыяліст	няма

16. Дадатковыя звесткі*. Адсутнічаюць

_____ 14.06.2007 г.
(дата складання уліковай карткі)

Складальнік: РУП «Праектрэстаўрацыя»
назва юрыдычнай установы
вядучы спецыяліст Пятроў Пётр Пятровіч.
пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку

** Пункт змяшчае звесткі аб змяненнях, унесенных у назву, катэгорыю, аб пазбаўлені статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, зацвержаных пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, змяненнях і дапаўненнях фактычных звестак.*

Дадатак 2
да пастановы Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
№ _____

Узор

Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь

ПАШПАРТ
гісторыка-культурнай каштоўнасці

Будынак Вялікага акадэмічнага тэатра оперы і балета Рэспублікі Беларусь,
г.Мінск, пл.Парыжскай Камуны, 1

(назва і адрас)	
дырэктар РУП «Праектрэстаўрацыя» пасада кіраўніка і назва арганізацыі, якой падрыхтаваны пашпарт	Сіняўскі Уладзімір Пятровіч подпіс прозвішча, імя, імя па бацьку
1. Назва (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь) Будынак Вялікага акадэмічнага тэатра оперы і балета Рэспублікі Беларусь	2. Шыфр (згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь) 711Г000210
3. Катэгорыя (0/1/2/3/без катэгорыі; А/Б): “ 1 ” пастанова Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 14 мая 2007 г. № 578	

4. Від	Матэрыяльная
(матэрыяльная або нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	

5. Тып:	
А. (матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць: помнік архітэктуры
(рухомая або нерухомая: дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва)	

Б. (нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	-
(фіксаваная або ўвасобленая: звычаі, традыцыі, абрады, фальклор, мова, яе дыялекты, змест геральдычных, тапанімічных аб'ектаў і твораў народнага мастацтва, іншыя праяўленні творчасці чалавека)	

6. Стыль (матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)	канструктыўзм
---	---------------

7. Месцазнаходжанне гісторыка-культурнай каштоўнасці (па сучаснаму адміністрацыйна-тэрытарыяльнаму падзелу)			г.Мінск
	(вобласць)	(раён)	(населены пункт)

пл.Парыжскай Камуны, 1

(плошча / вуліца / завулак і нумар будынка)

8. Гістарычны адрас (на момант узнікнення гісторыка-культурнай каштоўнасці і наступныя змены адрасу)			г.Мінск
	(губерня)	(павет)	(населены пункт)

пл.Парыжскай Камуны, д.1

(плошча / вуліца / завулак і нумар будынка)

9. Гісторыя фармавання гісторыка-культурнай каштоўнасці

Узнікненне; віды работ	Дата	Стваральнік або аўтар
пабудова	1935 – 1937 гг.	І.Лангбард
рамонт	1944 – 1948 гг.	няма звестак
10. Выкарыстанне	тэатр	тэатр
	(гістарычнае)	(сучаснае)

11. Уласнік (уладальнік)	Лакалізацыя валодання	Форма ўласнасці	Дата наступлення/заканчэння правоў уласнасці	Ахоўнае абавяза-цельства (дата і нумар рэгістрацыі)
Творчае аб'яднанне Нацыянальны акадэмічны Вялікі тэатр оперы і балета Рэспублікі Беларусь	увесь будынак	дзяржаўная: рэспубліканская	наступленне правоў уласнасці 01.01.1996 г.	12.05.2000 г. № 5065

12. Тэхнічная характарыстыка (для матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці):

1. Сучасны тэхнічны стан	здавальняючы
	(здавальняючы / нездавальняючы / аварыйны)

2. Асноўныя будаўнічыя матэрыялы	3. Плошча забудовы, м ²	4. Будаўнічы аб'ём, м ³	5. Агульная плошча, м ²
цэгла	9688	17272	25559
	6. Вышыня, м	7. Даўжыня, м	8. Шырыня, м
	40	121	85

13. Апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці:

Аб'ёмна-прасторавая кампазіцыя будынка створана па прынцыпе ярусаў. Сцены рытмічна члянёны высокімі прамавугольнымі аконнымі праёмамі і лапаткамі. Глядзельная частка ўяўляе сабой пастаўлены адзін над адным 3 цыліндрычныя аб'ёмы рознага дыяметра і вышыні, накрыта шатровым дахам, вылучана 7 уваходнымі квадратнымі ў плане порцікамі. Сцены ніжняга аб'ёму і калоны порцікаў апрацаваны рустам. Развітая сцэнічная каробка і дапаможныя памяшканні прыбудаваны ў выглядзе высокага прамавугольнага ў плане і выступаючых па баках больш нізкіх кубічных аб'ёмаў, накрыты вальмавым дахам.

14. Элементы, што маюць самастойны статус гісторыка-культурнай каштоўнасці: адсутнічаюць

Шыфр	Назва	Дата	Катэгорыя

15. Гістарычная даведка (гісторыя ўзнікнення, асноўныя этапы фармавання і развіцця, падзеі і асобы, звязаныя з помнікам, гісторыя даследаванняў помніка)

Будынак тэатра праектаваўся архітэктарам І. Лангбардам у 1934 г. У пэўнай ступені праект меў эксперыментальны характар. І Лангбард шукаў новае рашэнне будынка, улічваючы агульную ў той час у СССР тэндэнцыю адмаўлення ад акадэмічнага тыпу будынкаў з яруснай пабудовай залы і сцэнай, рэзка адзеленай парталам і занавесам.

Цэнтральным ядром кампазіцыі будынка тэатра была авальная зала на 3000 месцаў у выглядзе крутога амфітэатра з вялікім навісаючым балконам. Залу паўкальцом ахоплівалі светлыя фак першага і другога паверхаў. Гардэробы размяшчаліся шырокім фронтам уздоўж знешняга контура будынка ў вестыбюлі першага паверха. У вялікай па аб'ёму і развітай у плане сцэнічнай частцы прадугледжваліся прыстасаванні для хуткай змены дэкарыцый. Па ўсёй акружнасці залы, пад столлю, была прыстасавана асвятляльная галерэя.

Па гэтаму праекту і пачалося будаўніцтва тэатра ў 1935 г. Аднак, задуманы праект цалкам не быў выкананы. Пачатак будаўніцтва супаў з перыядам зменаў у літаратуры, мастацтве і архітэктуры. Падвяргаюцца крытыцы ідэі універсальнага і актыўна механізаванага тэатральнага дзеяння. Прызнаюцца немэтазгоднымі тэатральныя комплексы гіганцкіх памераў.

Гэтыя змены і новая жорсткая рэгламентацыя ў тэатральным мастацтве прывялі да таго, што Лангбарду, не спыняючы будаўніцтва, неабходна было перапрацаваць праект. Пры завяршэнні будаўніцтва ў сувязі з скарачэннем фінансавання, не былі зроблены скульптуры ў нішах, партал цэнтральнага ўвахода, акустычнае абсталяванне ў зале.

У гады Вялікай Айчыннай вайны будынак тэатра атрымаў пашкоджанні. У 1944-48 гг. ён аднаўляецца пад кіраўніцтвам аўтара. Пры гэтым рэканструіруецца зала для гледачоў. Яна набыла класічную пабудову: партэр і ярусы ложкаў, партал сцэны.

У 1964-67 гг. для ліквідацыі зацёкаў замест плоскага даху быў зроблены схільны. У 1977-81 гг. была праведзена рэканструкцыя інтэр'ераў залы. У 1981 г. праводзіліся пазалотныя работы. У 2005 г. распачаўся чарговы этап рэстаўрацыі будынка тэатра оперы і балета. Плануецца рэстаўраваць тэатр як аўтарскі твор архітэктара І. Лангбарда.

16. Асноўная бібліяграфія.

Архітэктура Беларусі: Энцыклапедычны даведнік. Мн.1993

17. Архіўныя крыніцы.

Праект тэатра оперы і балета. Агульны выгляд. Конкурсны праект. фонд № 25, справа № 91. Беларускі дзяржаўны архіў навукова-тэхнічнай дакументацыі

18. Навуковы кіраўнік:

Прозвішча, імя, імя па бацьку	Дата і нумар прызначэння	Нумар пасведчання	Установа, дзе працуе, яе адрас і тэлефон
Іванова Людміла Уладзіміраўна	25.02.2005 г. № 0014	01-0014	РУП «Праектрэстаўрацыя», вул.Багдановіча,143, г.Мінск, тэл. 234 22 27

19. Наяўнасць навукова-праектнай дакументацыі (для матэрыяльных гісторыка-культурных каштоўнасцей)

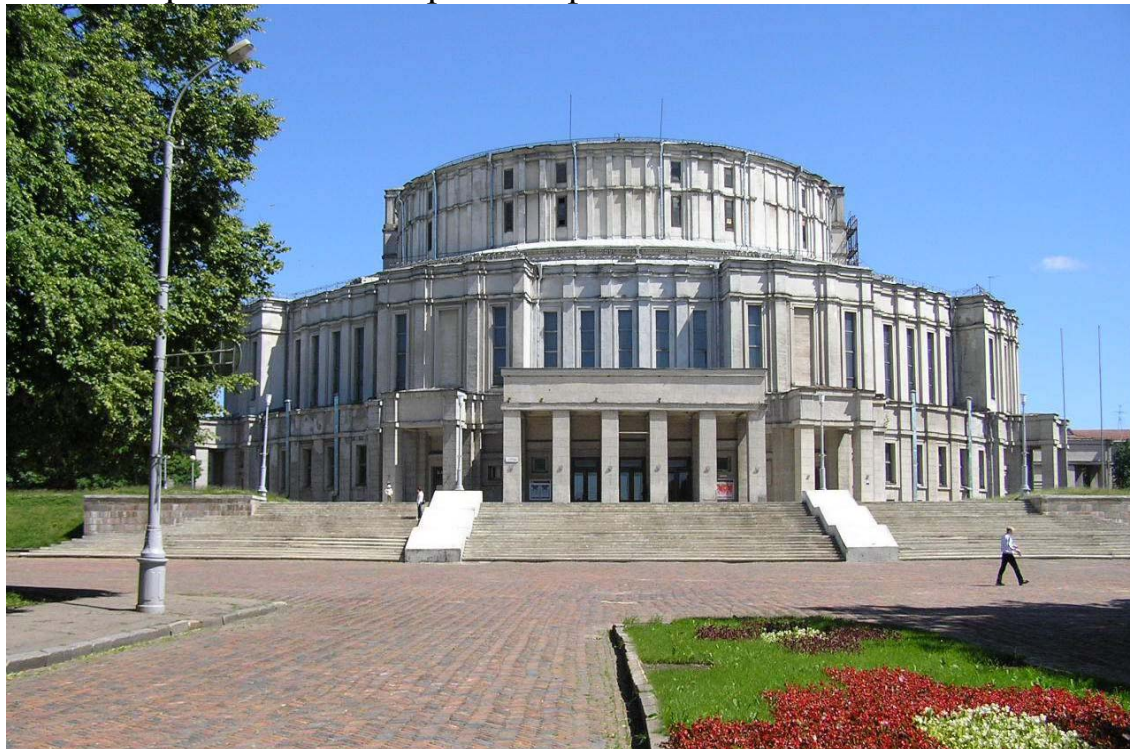
Праектная арганізацыя	Назва і стадыя праектных работ	Год распрацоўкі	Нумар і дата заключэння Міністэрствам культуры
РУП «Праектрэстаўрацыя»	Комплексныя навуковыя даследаванні	1989 г.	01.02.1989 г. № 11-01-05/7
інстытут «Белдзяржпраект»	Архітэктурны праект	2001 г.	02.03.2001 г. № 11-01-05/10
РУП «Праектрэстаўрацыя» інстытут «Белдзяржпраект»	Будаўнічы праект 1 і 2 пускавы комплекс 3 пускавы комплекс распрацоўваецца	2005 г.	03.04.2005 г. № 11-01-05/395

20. Праект зон аховы (для нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці):

Праектная арганізацыя	Назва	Год распрацоўкі	Зацверджаны (дата і нумар пастановы Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь)

21. Звесткі аб фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (графічнымі і тэхнічнымі сродкамі, звесткі (нумар і дата пастановы Міністэрства культуры) аб зацвярджэнні ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь)

22. Ілюстрацыйныя матэрыялы. фотаздымкі

23. Дадатковыя звесткі*.

14.06.2007 г.
(дата складання пашпарта)

Складальнік: РУП «Праектрэстаўрацыя»
назва юрыдычнай установы
вядучы спецыяліст Пятроў Пётр Пятровіч.
пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку

* Пункт змяшчае звесткі аб змяненнях, унесенных у назву, катэгорыю, аб пазбаўлені статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, зацвержаных пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, змяненнях і дапаўненнях фактычных звестак.

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
29 жніўня 2007г. № 37

ІНСТРУКЦЫЯ
аб парадку запаўнення ўліковых
дакументаў

1. Інструкцыя аб парадку запаўнення ўліковых дакументаў (далей – Інструкцыя) распрацавана на падставе пункту 6 артыкула 25 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актаў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) і ўстанаўлівае парадак запаўнення ўліковых дакументаў.

2. Уліковымі дакументамі на гісторыка-культурную каштоўнасць (далей – уліковыя дакументы) з’яўляюцца ўліковая картка гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей – ўліковая картка) і пашпарт гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей – пашпарт).

3. На кожную гісторыка-культурную каштоўнасць запаўняецца ўліковая картка і складаецца пашпарт адпаведных форм і ўзораў, зацверджаных Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь (далей – Міністэрства культуры).

Уліковыя дакументы запаўняюцца як на комплексную гісторыка-культурную каштоўнасць так і на кожную гісторыка-культурную каштоўнасць у яе складзе.

4. Запаўненне ўліковых картак і складанне пашпартоў абавязаны за свой кошт забяспечыць уласнік гісторыка-культурнай каштоўнасці.

5. Запаўненне ўліковых картак і складанне пашпартоў ажыццяўляецца па даручэнню ўласніка праектнымі арганізацыямі, якія ажыццяўляюць падрыхтоўку навукова-праектнай дакументацыі на гісторыка-культурныя каштоўнасці і навуковымі ўстановамі.

6. Уліковыя дакументы запаўняюцца з дапамогай тэхнічных сродкаў або рукапісным спосабам ў трох экзэмплярах.

7. Ва ўліковыя дакументы на гісторыка-культурную каштоўнасць уносяцца звесткі аб гісторыка-культурнай каштоўнасці, атрыманыя ў ходзе яе вывучэння, а таксама дадзеныя, якія знаходзяцца ў Банку звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь.

8. Запаўненая ўліковая картка і складзены пашпарт перадаюцца:
Міністэрству культуры Рэспублікі Беларусь;

адпаведнаму мясцоваму выканаўчаму і распарадчаму органу;
уласніку гісторыка-культурнай каштоўнасці.

9. Унясенне дапаўненняў і (або) змяненняў ва ўліковыя дакументы выконваецца адказнымі асобамі мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, у тым ліку па інфармацыі Міністэрства культуры.

Звесткі аб дапаўненнях і (або) змяненнях накіроўваюцца ўласніку гісторыка-культурнай каштоўнасці і ў Міністэрства культуры.

10. Пры пазбаўленні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці ва ўліковых дакументах даецца спасылка на адпаведную пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь на падставе звестак, якія накіроўваюцца Міністэрствам культуры ўласніку і адпаведнаму мясцоваму выканаўчаму і распарадчаму органу.

11. Уліковыя дакументы падлягаюць пастаяннаму захаванню.

12. Пры запаўненні ўліковай карткі рэквізіты “Назва”, “Шыфр”, “Катэгорыя” змяшчаюць адпаведныя звесткі згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь (далей – Дзяржаўны спіс), дату і нумар пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб наданні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці.

13. У рэквізіт “Месцазнаходжанне” уносяцца звесткі аб месцазнаходжанні гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з Дзяржаўным спісам: вобласць, раён, населены пункт, плошча, вуліца, завулак, нумар будынка.

Рэквізіт “раён” не запаўняецца ў сталіцы, абласных цэнтрах, гарадах і пасёлках гарадскога тыпу абласнога падпарадкавання, якія маюць гарадскія выканаўчыя камітэты.

Рэквізіты “плошча”, “вуліца”, “завулак” і “нумар будынка” не запаўняюцца, калі гісторыка-культурная каштоўнасць знаходзіцца за межамі населенага пункта. У гэтым выпадку ўносяцца спасылкі на ўрочышча або прыродныя арыенціры, якія маюць доўгатэрміновы характар. У выпадку, калі пры вывучэнні гісторыка-культурнай каштоўнасці былі выкарыстаны прыборы спадарожнікавай навігацыі, уносяцца звесткі аб каардынатах размяшчэння.

14. У рэквізіце “Від” фіксуецца від гісторыка-культурнай каштоўнасці:

матэрыяльная або нематэрыяльная;

рухомая або нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць (дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва);

фіксаваная або ўвасобленая нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць.

15. У наступных рэквізітах уліковай карткі фіксуюцца:

“Дата ўзнікнення” - адзначаецца дата ўзнікнення: асноўная (згодна з Дзяржаўным спісам і пры наяўнасці звестак) і дадатковыя (даты рамонта, рэканструкцыі або перабудовы гісторыка-культурнай каштоўнасці);

“Стваральнік” - указваецца стваральнік, аўтар, архітэктар, ініцыятар або фундатар пабудовы гісторыка-культурнай каштоўнасці (пры наяўнасці звестак);

“Выкарыстанне” – адзначаецца гістарычнае і сучаснае выкарыстанне гісторыка-культурнай каштоўнасці.

16. У рэквізітах “Уласнік”, “Форма уласнасці”, “Дата наступлення/заканчэння правоў уласнасці”, “Ахоўнае абавязальства” змяшчаюцца звесткі адпаведна аб уласніке (уладальніке) гісторыка-культурнай каштоўнасці, яго юрыдычны адрас, форме ўласнасці і датах наступлення, заканчэння правоў уласнасці, а таксама ўказваецца дата і нумар рэгістрацыі ахоўнага абавязальства.

17. Рэквізіт “Фотаздымак/схематычны план” змяшчае фотаздымак і (або) схематычны план гісторыка-культурнай каштоўнасці ў памеры не менш 10х15 см.

18. Кароткае апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці змяшчае звесткі аб архітэктурных і гістарычных асаблівасцях, планіроўцы, аздабленні фасадаў, колькасці паверхаў, аконных і дзвярных праёмаў і іх форме, відзе і матэрыялу з якога ўсталяваны дах, наяўнасці іншых элементаў (балконы, парталы і г.д.), а таксама іншай інфармацыі, якая датычыць гісторыка-культурнай каштоўнасці.

19. У рэквізітах “Тэхнічная характэрыстыка”, “Сучасны тэхнічны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці”, “Асноўныя будаўнічыя матэрыялы” адзначаецца сучасны тэхнічны стан гісторыка-культурнай каштоўнасці (здавальняючы, нездавальняючы або аварыйны) і асноўныя будаўнічыя матэрыялы, з якіх пабудавана гісторыка-культурная каштоўнасць.

Адпаведныя рэквізіты ўліковай карткі змяшчаюць звесткі аб плошчы забудовы ў квадратных метрах, будаўнічым аб’ёме ў кубічных метрах, агульнай плошчы ў квадратных метрах, вышыні, даўжыні і шырыні гісторыка-культурнай каштоўнасці ў метрах (весткі запаўняюцца згодна з тэхнічным пашпартам, а пры яго адсутнасці згодна матэрыялаў архітэктурных або археалагічных абмераў).

20. У рэквізіце “Навуковы кіраўнік” адзначаецца навуковы кіраўнік гісторыка-культурнай каштоўнасці з указаннем яго прозвішча, імя, імя па бацьку, даты і нумара прызначэння, наяўнасць пасведчання, арганізацыя дзе ён працуе, а таксама адрас установы і кантактны тэлефон.

21. У рэквізітах “Наяўнасць дакументацыі”, “Назва раздзела навукова-праектнай дакументацыі”, “Распрацоўшчык”, “Нумар аб’екта па

праекту” і “Дата і нумар заключэння або пастановы Міністэрства культуры па праектнай дакументацыі” указваюцца звесткі аб распрацаванай навукова-праектнай дакументацыі на гісторыка-культурную каштоўнасць і яе распрацоўшчыке, ўказваюцца таксама нумар аб’екта па праекту, дата і нумар заключэння або пастановы Міністэрства культуры па праектнай дакументацыі. У выпадку, калі праект зон аховы не распрацаваны – рэквізіт “Праект зон аховы” не запаўняецца.

22. Звесткі аб праверках тэхнічнага стану гісторыка-культурнай каштоўнасці з указаннем даты, прозвішча, імя, імя па бацьку, пасады правяраючага, а таксама магчымыя заўвагі фіксуюцца ў адпаведных рэквізітах ўліковай карткі.

23. Рэквізіт “Дадатковыя звесткі” змяшчае дадатковыя звесткі аб змяненнях, унесеныя у назву і катэгорыю гісторыка-культурнай каштоўнасці, аб пазбаўленні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, зацверджаных пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь, змяненнях і дапаўненнях фактычных звестак;

24. У наступных рэквізітах указваецца дата складання ўліковай карткі і складальнік (назва юрыдычнай установы, пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку).

25. Пры запаўненні пашпарта ў рэквізітах “назва і адрас” указваюцца назва і адрас гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з Дзяржаўным спісам.

Ніжэй указваецца пасада кіраўніка і назва арганізацыі, якой падрыхтаваны пашпарт, подпіс кіраўніка, прозвішча, імя, імя па бацьку кіраўніка.

26. Рэквізіты “Назва”, “Шыфр”, “Катэгорыя” пашпарта змяшчаюць адпаведныя звесткі згодна з Дзяржаўным спісам, дату і нумар пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб наданні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці.

27. У рэквізіце “Від” фіксуецца від гісторыка-культурнай каштоўнасці:

матэрыяльная або нематэрыяльная;

рухомая або нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць (дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва);

фіксаваная або ўвасобленая нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць.

28. Для запаўнення рэквізіту пашпарта “Тып” неабходна выбраць адпаведнае:

- у рэквізіце “А (матэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)” адзначаецца рухомая або нерухомая гісторыка-культурная каштоўнасць

(дакументальны помнік, заповітныя мясціны, помнік археалогіі, помнік архітэктуры, помнік гісторыі, помнік горадабудаўніцтва, помнік мастацтва);

- у рэквізіце “Б (нематэрыяльная гісторыка-культурная каштоўнасць)” адзначаецца фіксаваная або ўвасобленая каштоўнасць (звычаі, традыцыі, абрады, фальклор, мова, яе дыялекты, змест геральдычных, тапанімічных аб’ектаў і твораў народнага мастацтва, іншыя праяўленні творчасці чалавека).

29. Звесткі аб стыле гісторыка-культурнай каштоўнасці змяшчаюцца ў рэквізіце “Стыль”, які вызначаецца ўстойлівымі кампазіцыйнымі, пластычнымі, каларыстычнымі, рытмічнымі і іншымі мастацкімі адзнакамі і з’яўляецца характэрным для таго або іншага часу.

30. У наступных рэквізітах пашпарта фіксуецца:

“Месцазнаходжанне гісторыка-культурнай каштоўнасці ” – месцазнаходжанне гісторыка-культурнай каштоўнасці па сучаснаму адміністрацыйна-тэрытарыяльнаму падзелу, згодна з Дзяржаўным спісам з указаннем вобласці, раёна, населенага пункта, плошчы, вуліцы, завулка, нумара будынка.

Рэквізіт “раён” не запаўняецца ў сталіцы, абласных цэнтрах, гарадах і пасёлках гарадскога тыпу абласнога падпарадкавання, якія маюць гарвыканкамы.

Рэквізіты “плошча”, “вуліца”, “завулак” і “нумар будынка” не запаўняюцца, калі гісторыка-культурная каштоўнасць знаходзіцца за межамі населенага пункта. У гэтым выпадку ўносяцца спасылкі на ўрочышча або прыродныя арыенціры, якія маюць доўгатэрміновы характар. У выпадку, калі пры вывучэнні гісторыка-культурнай каштоўнасці былі выкарыстаны прыборы спадарожнікавай навігацыі, уносяцца звесткі аб каардынатах размяшчэння.

“Гістарычны адрас” – гістарычны адрас на момант узнікнення гісторыка-культурнай каштоўнасці і наступныя змены адрасу з указаннем губерні, павету, населенага пункту, плошчы, вуліцы, завулка і нумара будынка.

“Гісторыя фармавання гісторыка-культурнай каштоўнасці” – гісторыя фармавання гісторыка-культурнай каштоўнасці з пазначэннем абставін, якія папярэднічалі ўзнікненню (рашэнне аб пабудове, час праектавання), час пачатку і заканчэння работ, відаў і абставін пры якіх адбывалася пабудова і іншае.

31. Гістарычнае і сучаснае выкарыстанне гісторыка-культурнай каштоўнасці фіксуецца ў рэквізіце “Выкарыстанне”.

32. У наступных рэквізітах фіксуецца ўласнік (уладальнік) каштоўнасці, лакалізацыя валодання (указваюцца межы ўласнасці або валодання згодна тэхнічнаму пашпарту, напрыклад: увесь будынак,

першы паверх, 70 квадратных метраў), форма ўласнасці, дата наступлення, заканчэння правоў уласнасці, дата і нумар рэгістрацыі ахоўнага абавязацельства.

33. Рэквізіт “Тэхнічная характарыстыка” змяшчае:

“Сучасны тэхнічны стан” – звесткі аб сучасным тэхнічным стане (здавальняючы, нездавальняючы, аварыйны);

“Асноўныя будаўнічыя матэрыялы” – звесткі аб сучасных будаўнічых матэрыялах.

Адпаведныя рэквізіты пашпарта змяшчаюць звесткі аб плошчы забудовы ў квадратных метрах, будаўнічым аб’ёме ў кубічных метрах, агульнай плошчы ў квадратных метрах, вышыні, даўжыні і шырыні гісторыка-культурнай каштоўнасці ў метрах (весткі запаўняюцца згодна з тэхнічным пашпартам, а пры яго адсутнасці - згодна матэрыялаў архітэктурных або археалагічных абмераў).

34. Апісанне гісторыка-культурнай каштоўнасці змяшчае звесткі аб архітэктурных і гістарычных асаблівасцях, планіроўцы, аздабленні фасадаў, колькасці паверхаў, аконных і дзвярных праёмаў і іх форме, віды і матэрыялу з якога ўсталяваны дах, наяўнасці іншых элементаў (балконы, парталы і г.д.), а таксама іншай інфармацыі, якая датычыць гісторыка-культурнай каштоўнасці.

35. У наступных рэквізітах пашпарта фіксуюцца шыр, назва, дата і катэгорыя элементаў, што маюць самастойны статус гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з Дзяржаўным спісам.

36. Рэквізіт “Гістарычная даведка” змяшчае звесткі аб гісторыі ўзнікнення, асноўных этапах фармавання і развіцця гісторыка-культурнай каштоўнасці, падзеях і асобах, звязаных з помнікам, гісторыю даследаванняў помніка.

37. У рэквізітах “Асноўная бібліяграфія”, “Архіўныя крыніцы” фіксуюцца асноўная бібліяграфія і архіўныя крыніцы.

38. У рэквізіце “Навуковы кіраўнік” адзначаецца навуковы кіраўнік гісторыка-культурнай каштоўнасці з указаннем яго прозвішча, імя, імя па бацьку, даты і нумара прызначэння, наяўнасць пасведчання, арганізацыя дзе ён працуе, а таксама адрас установы і тэлефон.

39. Рэквізіты “Наяўнасць навукова-праектнай дакументацыі”, “Назва і стадыя праектных работ”, “Год распрацоўкі”, “Нумар і дата заключэння Міністэрства культуры” змяшчаюць звесткі аб наяўнасці навукова-праектнай дакументацыі з указаннем праектнай арганізацыі, назвы і стадыі праектных работ, года распрацоўкі, нумара і даты заключэння Міністэрства культуры.

40. У рэквізіце “Праект зон аховы” (для нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці) указваецца праектная арганізацыя, якая распрацавала праект зон аховы, назва праекта, год распрацоўкі, дата і

нумар пастановы Міністэрства культуры, якой зацверджаны праект зон аховы. У выпадку, калі праект зон аховы не распрацаваны – рэквізіт не запаўняецца.

41. У рэквізіце “Звесткі аб фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці” змяшчаюцца звесткі аб фіксацыі нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці графічнымі і тэхнічнымі сродкамі, звесткі (нумар і дата пастановы Міністэрства культуры) аб зацвярджэнні ў якасці эталона фіксаванай нематэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці ў парадку, устаноўленым Міністэрствам культуры.

42. У наступных рэквізітах прадстаўляюцца ілюстрацыйныя матэрыялы (схемы, фотаздымкі гісторыка-культурнай каштоўнасці, якія выкананы ў час складання пашпарту, пасля капітальнага рамонту, рэстаўрацыі і г.д., у час правядзення праверак тэхнічнага стану; магчыма прадстаўленне гістарычных фотаздымкаў і малюнкаў).

43. У рэквізіце “Дадатковыя звесткі” змяшчаюцца звесткі аб змяненнях і дапаўненнях фактычных звестак, унесеных у назву, катэгорыю і г.д., аб пазбаўленні статусу гісторыка-культурнай каштоўнасці, з датай і нумарам адпаведнай пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь.

44. У наступных рэквізітах указваецца дата складання пашпарта, фіксуецца назва юрыдычнай установы, пасада, прозвішча, імя, імя па бацьку асобы, якая запоўніла пашпарт.

45. У выпадку, калі звесткі па пунктам 20, 21, 22, 23, 38, 39, 40, 41, 42, 43 дадзенай Інструкцыі адсутнічаюць – рэквізіты не запаўняюцца, да моманту атрымання звестак.

ЗАЦВЕРДЖАНА

пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

29 жніўня 2007г. № 37

ІНСТРУКЦЫЯ

аб парадку падрыхтоўкі, падпісання і
рэгістрацыі ахоўнага абавязацельства
на матэрыяльную гісторыка-
культурную каштоўнасць

1. Інструкцыя аб парадку падрыхтоўкі, падпісання і рэгістрацыі ахоўнага абавязацельства на матэрыяльную гісторыка-культурную каштоўнасць распрацавана на падставе Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) і ўстанаўлівае парадак падрыхтоўкі, падпісання і рэгістрацыі ахоўнага абавязацельства.

2. Ахоўнае абавязацельства складаецца для кожнай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей – гісторыка-культурная каштоўнасць) па адпаведнай форме, зацверджанай пастановай Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 8 снежня 2006 г. № 40 “Аб зацвярджэнні некаторых форм” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2007 г., № 14, 8/15544).

3. Ахоўнае абавязацельства змяшчае звесткі аб вызначаных індывідуальных умовах утрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці, аб парадку выканання работ на гэтай гісторыка-культурнай каштоўнасці, іншыя абмежаванні дзейнасці яе уласніка (уладальніка) і (або) карыстальніка, а таксама патрабаванні па забеспячэнню захавання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

4. Ахоўнае абавязацельства запаўняецца адказнай асобай адпаведнага мясцовага выканаўчага і распарадчага органа, на тэрыторыі якога размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць (далей – адказная асоба) у трох экзэмплярах.

5. Адказная асоба ўносіць у ахоўнае абавязацельства наступныя звесткі:

поўную назву і шыфр гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь;

дату і нумар пастановы Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь аб наданні статусу і катэгорыі гісторыка-культурнай каштоўнасці;

месцазнаходжанне гісторыка-культурнай каштоўнасці;

форму ўласнасці, у якой знаходзіцца гісторыка-культурная каштоўнасць (дзяржаўная: рэспубліканская або камунальная, прыватная);

прозвішча, імя, імя па бацьку фізічнай асобы, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка або поўную назву юрыдычнай асобы, якая з'яўляецца ўласнікам (уладальнікам) гісторыка-культурнай каштоўнасці, пасаду, прозвішча, імя і імя па бацьку кіраўніка юрыдычнай асобы;

адрас ўласніка гісторыка-культурнай каштоўнасці (фізічнай асобы, у тым ліку індывідуальнага прадпрымальніка) або юрыдычны адрас (для юрыдычнай асобы), кантактны тэлефон;

індывідуальныя ўмовы ўтрымання і выкарыстання гісторыка-культурнай каштоўнасці.

Адказная асоба, якая запоўніла ахоўнае абавязацельства, падпісвае яго з указаннем свайго прозвішча, імя і імя па бацьку.

6. Для запаўнення ахоўнага абавязацельства ўласнік, або па яго даручэнню ўладальнік прадстаўляе адказнай асобе агульнаграмадзянскі пашпарт, даверанасць (пры афармленні дакументаў па даверанасці), рэгістрацыйнае пасведчанне (для юрыдычнай асобы) і копіі наступных дакументаў:

тэхнічны пашпарт;

дагавор куплі-продажу, пасведчанне аб праве на спадчыну па завяшчанні (пры перадачы каштоўнасці ў спадчыну) або іншыя дакументы, якія сведчаць аб праве ўласнасці на гісторыка-культурную каштоўнасць;

копіі старонак 22, 23, 30, 31, 32 і 33 агульнаграмадзянскага пашпарту.

7. Запоўненае ахоўнае абавязацельства падпісваецца ўласнікам, або па яго даручэнню ўладальнікам гісторыка-культурнай каштоўнасці і накіроўваецца для падпісання і рэгістрацыі ў Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь (далей – Міністэрства культуры).

8. Пасля падпісання ў Міністэрстве культуры ахоўнаму абавязацельству надаецца рэгістрацыйны нумар, які ўносіцца ў кнігу рэгістрацыі ахоўных абавязацельстваў, складзеную па форме, згодна з дадаткам.

9. Пасля падпісання і рэгістрацыі адзін экзэмпляр ахоўнага абавязацельства застаецца ў Міністэрстве культуры, два другіх накіроўваюцца ў адпаведны мясцовы выканаўчы і распарадчы орган.

10. Адказная асоба адзін з экзэмпляраў падпісанага і зарэгістраванага ахоўнага абавязацельства перадае ўласніку (уладальніку) гісторыка-культурнай каштоўнасці.

11. Падпісанае і зарэгістраванае ахоўнае абавязацельства дзейнічае да моманту змены ўласніка гісторыка-культурнай каштоўнасці.

У выпадку змены ўласніка гісторыка-культурнай каштоўнасці ў кнізе рэгістрацыі ахоўных абавязацельства робіцца запіс аб спыненні дзейнасці ахоўнага абавязацельства.

12. Пры набыцці права ўласнасці на гісторыка-культурную каштоўнасць новы ўласнік або па яго даручэнню ўладальнік абавязаны на працягу аднаго месяца падпісаць ахоўнае абавязацельства.

Дадатак
да Інструкцыі аб парадку
падрыхтоўкі, падпісання і
рэгістрацыі ахоўнага
абавязацельства на
матэрыяльную гісторыка-
культурную каштоўнасць

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

КНІГА

рэгістрацыі ахоўных абавязацельстваў на гісторыка-культурныя каштоўнасці

ад «__» _____ 20__ г.
да «__» _____ 20__ г.

№ ахоў- нага абавя- зацель- ства	Дата рэгістра- цыі	Месцазна- ходжанне гісторыка- культурнай каштоўнасці	Назва гісторыка- культурнай каштоўнасці	Уласнік гісторыка- культурнай каштоўнасці	Дата спынення дзейнасці
1	2	3	4	5	6

ЗАЦВЕРДЖАНА
пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
29 жніўня 2007г. № 37

ІНСТРУКЦЫЯ

аб парадку вырабу і ўстаноўкі
ахоўнай дошкі на нерухомай
матэрыяльнай гісторыка-культурнай
каштоўнасці

1. Інструкцыя аб парадку вырабу і ўстаноўкі ахоўнай дошкі на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей – Інструкцыя) распрацавана на падставе Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006 г., № 9, 2/1195) і ўстанаўлівае парадак вырабу і ўстаноўкі ахоўнай дошкі на нерухомай матэрыяльнай гісторыка-культурнай каштоўнасці (далей – гісторыка-культурная каштоўнасць).

2. Ахоўная дошка вырабляецца як малюнак або барэльеф з матэрыялу і спосабам, якія забяспечваюць яе доўгатэрміновае выкарыстанне, эстэтычнае ўспрыманне, нагляднасць і зручнасць прачытання інфармацыі.

3. Ахоўная дошка змяшчае інфармацыю аб прыналежнасці гісторыка-культурнай каштоўнасці да гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь, назву і датаванне гісторыка-культурнай каштоўнасці згодна з Дзяржаўным спісам гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь, указанне на адказнасць за прычыненне шкоды гісторыка-культурнай каштоўнасці.

4. Ахоўная дошка вырабляецца, устанаўліваецца і захоўваецца за кошт сродкаў уласніка гісторыка-культурнай каштоўнасці.

5. Ахоўная дошка адзінай формы, зацверджанай пастановай Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ад 8 снежня 2006 г. № 40 “Аб зацвярджэнні некаторых форм” (Нацыянальны рэестр правых актоў Рэспублікі Беларусь, 2007 г., № 14, 8/15544), устанаўліваецца на кожнай гісторыка-культурнай каштоўнасці.

На комплекснай гісторыка-культурнай каштоўнасці дапускаецца ўстаноўка некалькіх аднолькавых ахоўных дошак, размяшчэнне якіх

ажыццяўляецца на асноўных шляхах наведвання тэрыторыі, на якой размешчана комплексная гісторыка-культурная каштоўнасць.

6. Ахоўныя дошкі ўстанаўліваюцца ў трохмесячны тэрмін з моманту ўключэння гісторыка-культурнай каштоўнасці ў Дзяржаўны спіс гісторыка-культурных каштоўнасцей Рэспублікі Беларусь.

7. Ахоўныя дошкі ўстанаўліваюцца на галоўным фасадзе гісторыка-культурнай каштоўнасці, як правіла, на адным з кутаў ніжэй аншлагаў з назвай вуліцы і нумарам дома.

8. Устаноўка ахоўнай дошкі ўзгадняецца з адказнай асобай мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў, на тэрыторыі якой размешчана гісторыка-культурная каштоўнасць.

Для ўзгаднення ўстаноўкі ахоўнай дошкі ўласнік прадстаўляе адказнай асобе эскіз ахоўнай дошкі ў двух экзэмплярах.

Пры немагчымасці размяшчэння ахоўнай дошкі ў парадку, вызначаным пунктам 7 дадзенай Інструкцыі, уласнік прадстаўляе дадаткова два экзэмпляры схемы або фотаздымкаў гісторыка-культурнай каштоўнасці з указаннем месца размяшчэння ахоўнай дошкі.

9. Узгадненне ахоўнай дошкі афармляецца ў выглядзе запісу “УЗГОДНЕНА”, даты ўзгаднення і подпісу адказнай асобы на эскізе ахоўнай дошкі. Эскіз ахоўнай дошкі перадаецца ўласніку.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ МИНИСТЕРСТВА КУЛЬТУРЫ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
5 октября 2007 г. N 41

ОБ УТВЕРЖДЕНИИ ФОРМ ЗАЯВЛЕНИЙ

Во исполнение пункта 2 постановления Совета Министров Республики Беларусь от 13 сентября 2007 г. N 1164 "О внесении изменений в постановление Совета Министров Республики Беларусь от 18 июля 2006 г. N 906" и пункта 2 постановления Совета Министров Республики Беларусь от 18 сентября 2007 г. N 1185 "Аб унясенні змяненняў у пастанову Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 15 чэрвеня 2006 г. N 762" Министерство культуры Республики Беларусь ПОСТАНОВЛЯЕТ:

Утвердить:

форму заявления о временном вывозе историко-культурных ценностей согласно приложению 1;

форму заявления о вывозе (пересылке) культурных ценностей согласно приложению 2;

форму заявления о выдаче разрешения на выполнение работ на историко-культурных ценностях согласно приложению 3;

форму заявления о выдаче свидетельства на право выполнения научно-исследовательских работ на историко-культурных ценностях и руководство разработкой научно-проектной документации на выполнение реставрационно-восстановительных работ на историко-культурных ценностях согласно приложению 4.

Министр

В.Ф.МАТВЕЙЧУК

Форма

Министерство культуры
Республики Беларусь

(фамилия, имя, отчество физического
лица,

индивидуального предпринимателя,

паспортные данные (серия, номер) или

данные документа, удостоверяющего
личность,

место жительства,

номер телефона или

наименование юридического лица <1>)

ЗАЯВЛЕНИЕ

о временном вывозе историко-культурных ценностей

Прошу разрешить временный вывоз историко-культурных ценностей:

(указать количество, название, технику исполнения, материал,

размеры и (или) иные сведения и описания, дающие представление об
историко-культурных ценностях)
Историко-культурные ценности являются собственностью _____

На них заключено охрannое обязательство, которое зарегистрировано в
Министерстве культуры Республики Беларусь _____ N _____
Историко-культурные ценности временно вывозятся в _____
(указать
название страны)

Цель вывоза _____
Гарантирую возврат историко-культурных ценностей на территорию
Республики Беларусь в срок до _____

Приложение:

фотографии _____ шт. в 3 экз.;

список с описанием вывозимых историко-культурных ценностей на _____ л.
в 3 экз.;

документ, подтверждающий страхование временно вывозимых
историко-культурных ценностей от всех страховых рисков, либо
документ о государственной гарантии финансового покрытия всех
рисков, предоставленный страной, принимающей историко-культурные
ценности, в пользу Республики Беларусь на _____ л.;

документально подтвержденные гарантии (договор) принимающей стороны
(организации или гражданина) на _____ л.;

гарантии государственных органов страны назначения в отношении
сохранности и возврата временно вывозимых историко-культурных
ценностей с определением целей и условий временного вывоза
историко-культурных ценностей на _____ л.

_____ (должность руководителя юридического лица)	_____ (подпись физического лица, индивидуального предпринимателя, руководителя юридического лица)	_____ (инициалы, фамилия)
--	---	---------------------------------

(дата составления заявления)

<1> Юридическое лицо подает заявление на бланке организации.

Форма

Министерство культуры
Республики Беларусь

(фамилия, имя, отчество физического
лица,

индивидуального предпринимателя,

паспортные данные (серия, номер) или

данные документа, удостоверяющего
личность,

место жительства,

номер телефона или

наименование юридического лица <1>)

ЗАЯВЛЕНИЕ

о вывозе (пересылке) культурных ценностей

Прошу разрешить вывоз, пересылку (нужное подчеркнуть)
культурных ценностей: _____
(указать количество, название и (или) иные

_____ сведения и описания, дающие представление о культурных ценностях)
Удостоверяю, что эти культурные ценности являются: моей
собственностью, моей авторской работой, собственностью моей семьи
(нужное подчеркнуть), иное _____
Культурные ценности вывозятся (пересылаются) в _____
(название страны)

Цель вывоза _____
Срок вывоза: постоянно либо временно (нужное подчеркнуть) до _____
(указать дату
возврата)

В течение года названные культурные ценности вывозились, не
вывозились (нужное подчеркнуть).

Приложение:

фотографии _____ шт. в 2 экз.;

список с описанием вывозимых культурных ценностей <2> на _____ л. в
2 экз.

(должность руководителя
юридического лица)

(подпись физического лица,
индивидуального
предпринимателя, руководителя
юридического лица)

(инициалы,
фамилия)

(дата составления заявления)

<1> Юридическое лицо подает заявление на бланке организации.

<2> Представляется в случае вывоза детских рисунков, печатной
продукции, других предметов, фотофиксация которых затруднительна
либо нецелесообразна.

Форма

Министерство культуры
Республики Беларусь

(фамилия, имя, отчество физического
лица,

индивидуального предпринимателя,

место жительства,

номер телефона или

наименование юридического лица <1>)

ЗАЯВЛЕНИЕ

о выдаче разрешения на выполнение работ
на историко-культурных ценностях

Прошу выдать разрешение на выполнение научно-исследовательских
и (или) проектных работ или реставрационно-восстановительных работ
(ненужное зачеркнуть) на историко-культурной ценности _____
(название)

расположенной по адресу: _____
Предусматривается выполнение следующих видов работ: _____
(вид работ)

Обоснованная программа научно-исследовательских работ или
научно-проектная документация (ненужное зачеркнуть) согласована и
утверждена _____
(дата и номер заключения Министерства культуры

Республики Беларусь, дата и номер утверждения)
Исполнитель работ _____
(название проектной или подрядной организации)

Предлагаю назначить научным руководителем на выполнение работ на
историко-культурной ценности _____
(фамилия, имя, отчество, место работы)

Охранное обязательство зарегистрировано в Министерстве культуры
Республики Беларусь _____
(дата и номер)

Окончание работ запланировано на _____ (заполняется физическим лицом) _____
(месяц и год)

Мною _____ после окончания работ на
(фамилия, инициалы физического лица)

объекте будет представлен отчет о выполненных работах на
историко-культурной ценности, составленный совместно с научным
руководителем.

Приложения:

копия специального разрешения (лицензии) на право осуществления
деятельности "Проектирование и возведение зданий и сооружений I и II
уровней ответственности и проведение инженерных изысканий для этих
целей" на _____ л.;

отчет о выполненных на протяжении предыдущего года работах на
историко-культурной ценности <2> на _____ л.;

обоснованная программа научно-исследовательских работ (задание на
проектирование) <3> на _____ л.;

комплект научно-проектной документации <4> на _____ л.;

разрешение ГНУ "Институт истории Национальной академии наук
Беларуси" <5> на _____ л.

<1> Юридическое лицо подает заявление на бланке организации.

<2> Представляется при получении разрешения на продолжение работ.

<3> Представляется физическими лицами при получении разрешения для выполнения научно-исследовательских и проектных работ.

<4> Представляется физическими лицами при получении разрешения для выполнения реставрационно-восстановительных работ.

<5> Представляется при получении разрешения на проведение археологических исследований.

(должность юридического
лица)

(подпись физического лица,
индивидуального
предпринимателя, руководителя
юридического лица)

(инициалы,
фамилия)

(дата составления заявления)

Форма

Министерство культуры
Республики Беларусь

(название научно-исследовательской,

проектной, научной организации,

учреждения образования <1>)

ЗАЯВЛЕНИЕ

о выдаче свидетельства на право выполнения
научно-исследовательских работ на историко-культурных
ценностях и руководство разработкой научно-проектной
документации на выполнение реставрационно-восстановительных
работ на историко-культурных ценностях

Прошу выдать свидетельство на право выполнения
научно-исследовательских работ на историко-культурных ценностях и
руководство разработкой научно-проектной документации на выполнение
реставрационно-восстановительных работ на историко-культурных
ценностях кандидату _____

(должность, фамилия, имя, отчество кандидата)

на право допуска на выполнение: _____

(виды работ)

В период за последние три года _____ согласно

(фамилия и инициалы кандидата)

записи в трудовой книжке работал: _____

Кандидат характеризуется как: _____

Кандидатом в период за последние три года выполнялись работы по
следующим объектам историко-культурного наследия: _____

Приложения:

копия диплома кандидата на _____ л.;

фотоснимок кандидата размером 3 x 4 см.

(должность руководителя научно-
исследовательской, проектной, научной
организации, учреждения образования)

(подпись)

(инициалы, фамилия)

(дата составления заявления)

<1> Юридическое лицо подает заявление на бланке организации.

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ПАСТАНОВА

г. Мінск

14 снежня 2007 г.

№ 50

Аб зацвярджэнні Палажэння аб мерах
па рэалізацыі Указа Прэзідэнта
Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка
2007 г. № 527

На падставе пункта 9 Палажэння аб Міністэрстве культуры Рэспублікі Беларусь, зацверджаным пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 30 кастрычніка 2001 г. № 1558 “Вопросы Министерства культуры Республики Беларусь”, Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь ПАСТАНАЎЛЯЕ:

Зацвердзіць прыкладзенае Палажэнне аб мерах па рэалізацыі Указа Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка 2007 г. № 527.

Міністр

У.Ф.Матвейчук

Администрация Президента Республики Беларусь Национальный центр правовой информации Республики Беларусь ЗАРЕГИСТРИРОВАНО В Национальном реестре правовых актов Республики Беларусь «28» декабря 2007 г. регистрационный № 8/17815

ЗАЦВЕРДЖАНА

пастанова Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь

14.12.2007 № 50

ПАЛАЖЭННЕ

аб мерах па рэалізацыі Указа Прэзідэнта
Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка
2007 г. № 527

1. Дадзенае Палажэнне ўстанаўлівае парадак узаемадзеяння Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь (далей – Міністэрства культуры) і адпаведных структурных падраздзяленняў мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў пры выкананні метадычнага, арганізацыйнага садзейнічання і кантролю за функцыянальным выкарыстаннем гісторыка-культурных каштоўнасцей (далей – каштоўнасць) і зон аховы нерухомых матэрыяльных гісторыка-культурнай каштоўнасцей (далей – зоны аховы), своечасовасцю і паўнатой ажыццяўлення адлічэнняў за прадпрымальніцкую дзейнасць, якая аказвае непасрэднае ўздзеянне на каштоўнасць або зоны аховы (далей – адлічэнні), або выплаты кампенсацый за шкоду, што прычыняецца каштоўнасцям або зонам аховы ў выніку такой дзейнасці (далей – кампенсацыя).

2. У дадзеным Палажэнні выкарыстоўваюцца тэрміны і вызначэнні у значэннях, устаноўленых Указам Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь ад 18 кастрычніка 2007 г. № 527 “Аб некаторых пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2007 г., № 252, 1/9038).

3. Устаноўленыя заканадаўствам адлічэнні выплачваюцца за названую ў пункце 1 дадзенага Палажэння прадпрымальніцкую дзейнасць юрыдычнымі і (або) фізічнымі асобамі, у тым ліку індывідуальнымі прадпрымальнікамі (далей – карыстальнікі), якія ажыццяўляюць такую дзейнасць на падставе заключанага з уласнікам каштоўнасці (далей – уласнік) пагаднення ў пісьмовай форме.

4. Міністэрства культуры арганізуе кантроль за функцыянальным выкарыстаннем каштоўнасцей і зон аховы, а мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы забяспечваюць такі кантроль.

5. Узаемадзеянне Міністэрства культуры і мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў ажыццяўляецца шляхам абмену (у

тым ліку і ў электронным выглядзе) дакументамі (інфармацыяй), якія неабходны для ажыццяўлення кантролю за функцыянальным выкарыстаннем каштоўнасцей і зон аховы, пасродкам праверкі выканання заканадаўства ў сферы аховы гісторыка-культурнай спадчыны на падставе сумесна складзенага гадавога плана, фарміравання рэестра (спіса) карыстальнікаў, якія ажыццяўляюць адлічэнні.

6. Па рашэнню мясцовага выканаўчага і распарадчага органа кантроль за функцыянальным выкарыстаннем каштоўнасцей і (або) зон аховы ажыццяўляюць адпаведныя падраздзяленні дадзенага мясцовага выканаўчага і распарадчага органа, на тэрыторыі якога размешчаны гэтыя каштоўнасці або зоны аховы.

Абавязковым з'яўляецца ўдзел у ажыццяўленні названага кантролю спецыяліста, які вызначаны мясцовым выканаўчым і распарадчым органам адказным за ахову гісторыка-культурнай спадчыны (далей – спецыяліст).

7. Уласнік каштоўнасці або тэрыторыі ў зонах аховы ў выпадку заключэння ім пагаднення ў пісьмовай форме з карыстальнікам на выкарыстанне названых каштоўнасці (яе частак) або тэрыторыі ў зонах аховы ў мэтах ажыццяўлення прадпрымальніцкай дзейнасці згодна з пунктам 1 артыкула 47 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” (Нацыянальны рэестр правовых актоў Рэспублікі Беларусь, 2006г., № 9, 2/1195) не пазней 10 дзён з моманту падпісання бакамі азначанага пагаднення абавязаны праінфармаваць аб гэтым мясцовы выканаўчы і распарадчы орган, на тэрыторыі якога знаходзіцца каштоўнасць або зоны аховы.

8. З мэтай ажыццяўлення кантролю за функцыянальным выкарыстаннем каштоўнасцей і (або) зон аховы спецыяліст вядзе спіс карыстальнікаў на падставе інфармацыі, вызначанай пунктам 7 дадзенага Палажэння, заносіць атрыманыя ад уласнікаў каштоўнасці або тэрыторый ў зонах аховы звесткі ва ўліковыя дакументы на гісторыка-культурныя каштоўнасці.

9. Інфармацыю аб неабходнасці ажыццяўлення адлічэнняў, іх перыядычнасці і памеры мясцовы выканаўчы і распарадчы орган даводзіць да ведама карыстальніка каштоўнасці і (або) тэрыторыі ў зонах аховы, якія знаходзяцца на тэрыторыі гэтага мясцовага органа.

10. Спіс карыстальнікаў, якія ажыццяўляюць адлічэнні, мясцовы выканаўчы і распарадчы орган у тэрмін да 30 снежня года, на працягу якога дзейнічала пісьмовае пагадненне паміж уласнікам і карыстальнікам, накіроўвае ў Міністэрства культуры, якое забяспечвае кантроль за своєчасовасцю і паўнатой паступлення адлічэнняў на

спецыяльны пазабюджэтны рахунак Міністэрства культуры, падрыхтоўку матэрыялаў адносна выкарыстання па рэгіёнах атрыманых сродкаў для іх разгляду на пасяджэнні савета фонду Прэзідэнта Рэспублікі Беларусь па падтрымцы культуры і мастацтва (далей – фонд).

11. Міністэрства культуры інфармуе ў пісьмовай форме (у электронным выглядзе) адпаведныя мясцовыя выканаўчыя і распарадчыя органы аб факце ажыццяўлення карыстальнікамі і (або) уласнікамі адлічэнняў і выплаты кампенсацый у фонд, або аб несвоечасовасці правядзення такіх плацяжоў і налічэнні пені за пратэрмінаванне. Паведамляе зацікаўленым мясцовым выканаўчым і распарадчым органам аб прынятых рашэннях па выкарыстанню гэтых сродкаў і падрыхтоўцы неабходных дакументаў для ажыццяўлення такога выкарыстання, спрыяе іх афармленню ў фінансавых органах Рэспублікі Беларусь.

12. Кантроль за своечасовасцю і паўнотой унесеныя сродкаў забяспечваецца Міністэрствам культуры на падставе інфармацыі, якая паступіла ад адпаведных структурных падраздзяленняў мясцовых выканаўчых і распарадчых органаў адносна карыстальнікаў і (або) уласнікаў, што павінны ажыццяўляць адлічэнні, а таксама з улікам аналізу выканання прадпісанняў, азначаных у пункце 13 дадзенага Палажэння.

13. Вызначаная заканадаўствам кампенсацыя ажыццяўляецца як уласнікамі, так і карыстальнікамі каштоўнасці і (або) тэрыторый у зонах аховы ў выпадку ўстанаўлення факту прычынення шкоды і на падставе прадпісання Міністэрства культуры, накіраванага суб'екту яе прычынення.

14. Копія прадпісання на адрас уласніка або карыстальніка, якім устанаўліваецца абавязак па выплаце кампенсацыі, яе памер і перыядычнасць выплаты, Міністэрствам культуры адначасова накіроўваецца адпаведнаму структурнаму падраздзяленню мясцовага выканаўчага і распарадчага органа.

ЛИСТ СОГЛАСОВАНИЯ

СОГЛАСОВАНО

Председатель Брестского
Областного исполнительного
Комитета

13.12.2007 К.А.Сумар

СОГЛАСОВАНО

Председатель Витебского
областного исполнительного
комитета

14.12.2007 В.П.Андрейченко

СОГЛАСОВАНО

Председатель Гомельского
Областного исполнительного
Комитета

13.12.2007 А.С.Якобсон

СОГЛАСОВАНО

Председатель Гродненского
областного исполнительного
комитета

13.12.2007 В.Я. Савченко

СОГЛАСОВАНО

Председатель Могилевского
Областного исполнительного
Комитета

14.12.2007 Б.В. Батура

СОГЛАСОВАНО

Председатель Минского
областного исполнительного
комитета

14.12.2007 Л.Ф.Крупец

СОГЛАСОВАНО

Председатель Минского
городского исполнительного
комитета

14.12.2007 М.Я.Павлов

МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

ЗАГАД

18 чэрвеня 2007 г.

г. Мінск

№ 135

Аб фарміраванні Банка звестак
аб гісторыка-культурнай спадчыне
Рэспублікі Беларусь

Кіруючыся пунктам 2 артыкула 26 Закона Рэспублікі Беларусь ад 9 студзеня 2006 года “Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь” і на падставе пунктаў 3, 11, 13, 16 Палажэння аб парадку фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь і парадку азнаямлення з інфармацыяй, якая змяшчаецца ў ім, зацверджаным пастановай Савета Міністраў Рэспублікі Беларусь ад 15 чэрвеня 2006 г. № 762 “Аб некаторых пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны”, ЗАГАДВАЮ:

1. Даручыць праектнаму рэспубліканскаму унітарнаму прадпрыемству “Праектрэстаўрацыя” (УП “Праектрэстаўрацыя”), як упаўнаважанай арганізацыі, ва ўстаноўленым заканадаўствам парадку ажыццяўляць фарміраванне Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь (далей – Банк звестак).

2. Замацаваць за УП “Праектрэстаўрацыя” абсталяванне і тэхнічныя сродкі, непасрэдна прызначаныя для фарміравання Банка звестак, згодна прыкладзенага дадатку.

3. Да 20 ліпеня 2007 года УП “Праектрэстаўрацыя” (Сіняўскі У.П.) распрацаваць і прадставіць на зацвярджэнне ў Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь:

3.1. парадак прыёма і захавання ўстаноўленых раздзелаў навукова-праектнай дакументацыі, якія датычаць рэстаўрацыйна-аднаўленчых работ на гісторыка-культурных каштоўнасцях і ў зонах аховы матэрыяльных нерухомах гісторыка-культурных каштоўнасцей;

3.2. калькуляцыю рэальных расходаў на фарміраванне і забеспячэнне функцыянавання Банка звестак;

3.3. мерапрыемствы па забеспячэнню бяспекі інфармацыйнай базы дадзеных Банка звестак.

4. УП “Праектрэстаўрацыя” (Сіняўскі У.П.):

3.1. выкарыстоўваць сродкі, атрыманыя за карыстанне інфармацыяй Банка звестак, у адпаведнасці з заканадаўствам;

3.2. у выпадку змянення рэальных расходаў на фарміраванне і забеспячэнне функцыянавання Банка звестак своєчасова ўносіць змяненні ў калькуляцыю і прадстаўляць удакладненыя памеры аплаты паслуг Банка звестак на зацвярджэнне ў Міністэрства культуры Рэспублікі Беларусь.

5. Кантроль за выкананнем дадзенага загада ўскласці на намесніка Міністра культуры Грыдзюшку У.П.

Міністр

У.Ф.Матвейчук

ЗАЦВЕРДЖАНА
Загад Міністэрства культуры
Рэспублікі Беларусь
ад 18.06.2007 № 135

Пералік абсталявання і тэхнічных сродкаў, непасрэдна прызнаных для фарміравання Банка звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь

Код	Назва	Дата ўводу ў эксплуатацыю	Шыфр	Тэрмін выкарыстання	Балансавы кошт	Накопленая амартызацыя на пачатак перыду	Астаткавы кошт на пачатак перыду
003-04	Камп'ютар Maestro CTX PR700T	12.07.2004	48021	5	2 092 831	722 040	1 370 791
003-03	Камп'ютар Omnibuk	20.06.2003	48021	5	3 352 000	1 564 292	1 787 704
0028-02	Камп'ютарны комплекс	31.10.2002	48021	5	8 278 000	4 781 698	3 496 302
004-01	Ксеракс UTAX CD 1020	31.12.2001	48011	7	5 360 000	2 715 835	2 644 165
004-05	Прынтар HP LJ 2600 Color	17.08.2005	48003	5	1 184 000	276 263	907 737
0048	Фотакамера лічбавая Olympus C-1400 XL	29.05.1998	44801	10	492 000	270 772	221 228
002-05	Фотакамера лічбавая Oluimpus C-770	28.02.2005	44801	10	1 253 000	237 550	1 015 450
31	Камп'ютар BM 2000,22	31.12.1998	480121	5	242 000	242 000	0
УСЯГО:					22 253 831	10 810 454	11 443 377

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

ПРИКАЗ

г. Минск

21 августа 2007 г.

№ 182

О проведении оценки
недвижимых материальных
историко-культурных ценностей

На основании Указа Президента Республики Беларусь от 19 апреля 2007 г. № 190 «О порядке оценке стоимости культурных ценностей» в целях обеспечения проведения оценки материальных историко-культурных ценностей ПРИКАЗЫВАЮ:

1. Возложить функции по оценке памятников архитектуры, истории, градостроительства в составе недвижимых материальных историко-культурных ценностей на проектное республиканское унитарное предприятие «Проектреставрация» (далее – УП «Проектреставрация»).

2. УП «Проектреставрация» (Синяевский В.П.):

2.1. до 24 августа 2007 г. разработать Инструкцию по оценке стоимости памятников архитектуры, истории, градостроительства в составе недвижимых материальных историко-культурных ценностей (далее – Инструкция);

2.2. до 1 октября 2007 г. создать в составе предприятия структурное подразделение, на которое будут возложены функции по ведению оценочной деятельности, и внести соответствующие изменения в Устав предприятия.

3. Управлению по охране историко-культурного наследия и реставрации (Обламский В.Е.):

3.1. 29 августа 2007 г. Инструкцию вынести на рассмотрение Белорусской республиканской научно-методической рады по вопросам историко-культурного наследия при Министерстве культуры;

3.2. до 10 сентября 2007 г. представить Инструкцию для утверждения в установленном порядке.

Министр

В.Ф. Матвейчук

МИНИСТЕРСТВО КУЛЬТУРЫ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ

ПРИКАЗ

7 сентября 2007 г.

г. Минск

№ 205

О Банке сведений
об историко-культурном
наследии Республики Беларусь

В соответствии со статьей 26, пунктом 3 статьи 43 Закона Республики Беларусь от 9 января 2006 года «Аб ахове гісторыка-культурнай спадчыны Рэспублікі Беларусь», Положением о порядке формирования Банка сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь и порядке ознакомления с информацией, которая содержится в нем, утвержденным постановлением Совета Министров Республики Беларусь от 15 июня 2006 г. № 762 «Аб некаторых пытаннях аховы гісторыка-культурнай спадчыны» и во исполнение подпунктов 3.1, 3.2, 3.3 пункта 3 приказа Министерства культуры от 18 июня 2007 г. № 135 «Аб Банку звестак аб гісторыка-культурнай спадчыне Рэспублікі Беларусь» ПРИКАЗЫВАЮ:

Утвердить прилагаемые:

порядок приема и хранения установленных Министерством культуры разделов научно-проектной документации на все виды работ на историко-культурных ценностях и в зонах охраны недвижимых материальных историко-культурных ценностей;

порядок работы Банка сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь;

калькуляцию реальных расходов на формирование и обеспечение функционирования Банка сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь;

образец сопроводительного письма по передаче управлением по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры научно-проектной документации УП «Проектреставрация».

Первый заместитель Министра

В.П.Рылатко

УТВЕРЖДЕНО

Приказ Министерства культуры
Республики Беларусь

7 сентября 2007 г. № 205

Порядок приема и хранения установленных Министерством культуры разделов научно-проектной документации на все виды работ на историко-культурных ценностях и в зонах охраны недвижимых материальных историко-культурных ценностей

1. Данный порядок разработан в целях установления условий приема и хранения установленных Министерством культуры разделов научно-проектной документации на все виды работ на историко-культурных ценностях и в зонах охраны недвижимых материальных историко-культурных ценностей.

2. Прием и хранение в архиве Банка сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь (далее – Банк сведений) научно-проектной документации обеспечивается проектным республиканским унитарным предприятием “Проектреставрация” (далее - УП “Проектреставрация”) как организации, уполномоченной на формирование Банка сведений.

3. Научно-проектная документация на хранение в УП “Проектреставрация” принимается от юридических и физических лиц, в том числе индивидуальных предпринимателей, которые выступают заказчиками ее разработки.

Передача проектной документации осуществляется после ее согласования с Министерством культуры через управление по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры.

4. Банком сведений принимаются следующие разделы научно-проектной документации: «предварительные работы», «комплексные научные исследования», «проектная документация» в объеме и составе, устанавливаемом Министерством культуры.

5. Прием научно-проектной документации осуществляется ежеквартально сотрудником УП «Проектреставрация» в управлении по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры на основании сопроводительного письма по передаче управлением по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры научно-проектной документации УП

«Проектреставрация», составленного по образцу, установленному Министерством культуры.

Оригинал сопроводительного письма с приложенным к нему списком научно-проектной документации, передаваемой УП «Проектреставрация», подлежит регистрации и хранению в УП «Проектреставрация», в порядке, установленном для входящей документации. Копия – в управлении по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры.

6. Порядок хранения принятой научно-проектной документации в архиве включает:

- внесение (регистрация) сведений в реестр научной документации, размещаемой на хранение в Банке сведений;

- учет принятой и выданной научно-проектной документации в хронологическом и алфавитном порядке;

- сканирование (перевод на электронные носители) научно-проектной документации;

- занесение (ввод) сведений из принятой проектной документации в электронную базу данных Банка сведений;

- архивирование научно-проектной документации на бумажных носителях;

- сохранение зарегистрированной информации, проектной документации и электронных копий;

7. УП «Проектреставрация» обеспечивает хранение научно-проектной документации (архив) и электронных копий в специально оборудованном помещении с обеспечением условий, установленных пожарными правилами и нормами.

Доступ в архив имеют только специалисты, в обязанность которых входит формирование Банка сведений. Посторонние лица допускаются в хранилище с разрешения руководителя предприятия или сотрудника, ответственного за него.

8. В целях обеспечения безопасности электронных документов Банка сведений создается электронная копия.

9. Все электронные документы Банка сведений хранятся в нескольких экземплярах, один из которых является контрольным (эталонным), а другие - рабочими. Два экземпляра электронных документов Банка сведений хранятся в управлении по охране историко-культурного наследия и реставрации Министерства культуры.

10. Контрольный и рабочие экземпляры электронных документов Банка сведений хранятся отдельно, что обеспечивает гарантированную сохранность электронных документов Банка сведений и их восстановления в случае частичной или полной потери данных на одном из носителей.

11. В целях обеспечения сохранности электронных документов Банка сведений работа с ними осуществляется только с использованием рабочих экземпляров.

12. Для восстановления рабочих экземпляров электронных документов Банка сведений в случаях нарушения их целостности на машинном носителе или возникновения сбоев при считывании с машинного носителя используются контрольные экземпляры.

13. Электронный банк данных Банка сведений и научно-проектная документация на бумажном носителе по разделу «Комплексные научные исследования» имеют постоянный срок хранения.

Другие разделы проектной документации на бумажном носителе сохраняются пятнадцать лет, по истечении которых передаются в городской архив научно-проектной документации.

14. Персональную ответственность за сохранность документов несет руководитель УП «Проектреставрация», а также сотрудники отдела формирования базы данных УП «Проектреставрация», согласно служебным инструкциям, в которых сделана соответствующая запись.

УТВЕРЖДЕНО

Приказ Министерства культуры
Республики Беларусь

7 сентября 2007 г. № 205

Порядок работы Банка сведений об
историко-культурном наследии
Республики Беларусь

1. Данный Порядок разработан в целях обеспечения работы Банка сведений об историко-культурном наследии Республики Беларусь (далее – Банк сведений).

2. В Банке сведений сохраняется:

на электронных носителях - систематизированная в отдельных тематических разделах информация об историко-культурных ценностях, отличительных результатах и свидетельствах исторического, культурного и духовного развития народа Беларуси независимо от их местонахождения, утраченных материальных объектах, предметах и нематериальных проявлениях творчества человека, наличие которых документально засвидетельствовано и которые могли бы получить статус историко-культурных ценностей; определенные в установленном порядке разделы научно-проектной документации на выполнение работ на историко-культурных ценностях, другие материалы или их копии, которые относятся к историко-культурному наследию - база данных.

на бумажных носителях - установленные Министерством культуры разделы научно-проектной документации на все виды работ на историко-культурных ценностях и в зонах охраны недвижимых материальных историко-культурных ценностей – архив.

3. На каждую ценность в Банке сведений заполняется электронный документ в форме электронного паспорта, разделы которого составляют интерфейс Банка сведений.

4. Информация в Банк сведений вносится только сотрудниками отдела формирования базы данных УП “Проектреставрация”.

Порядок работы Банка сведений обеспечивается этими сотрудниками и направлен на предотвращение хищения, утрат, искажения, подделок электронных документов, других несанкционированных действий.

5. В целях обеспечения бесперебойной работы Банка сведений научно-проектная документация и электронные документы обеспечиваются защитой:

от нарушения функционирования технических и программных средств автоматизированных систем и информационных технологий;

от несанкционированного доступа к информации банка данных и архива;

от случайного и преднамеренного разрушения (повреждения) информационных ресурсов банка данных и архива, программных и технических средств.

6. Защита электронных документов обеспечивается на всех стадиях их хранения.

В целях обеспечения информационной базы Банка сведений создается резервная копия, хранящаяся на сервере, к которому имеет доступ только системный администратор.

7. УП «Проектреставрация» принимает на себя обязанность по восстановлению утраченных данных.

8. В целях обеспечения сохранности Банка сведений в процессе работы используется следующий комплекс мер:

организация специально оборудованного помещения для работы Банка сведений и ограничение доступа в него. Структура и площадь помещения определяются общим количеством документов Банка сведений, характером и объемом работ и перспективами комплектования Банка сведений;

создание и контроль условий хранения документов в Банке сведений;

выполнение профилактического контроля машинных носителей.

9. Работа по формированию Банка сведений обеспечивается выполнением следующих действий:

получение в установленном порядке от предприятий, учреждений и организаций, независимо от ведомственной принадлежности и форм собственности, а также физических лиц информации, необходимой для ведения Банка сведений;

посещение в установленном порядке историко-культурных ценностей для получения полных и достоверных сведений с последующим их внесением в банк данных;

накопление, обработка, регистрация (учет), хранение и обновление информации, содержащейся и поступающей в Банк сведений;

подготовка и внесение в Министерство культуры предложений об объемах финансирования ведения и формирования Банка сведений на очередной финансовый год;

подготовка и передача в Министерство культуры запрашиваемой информации, содержащейся в Банке сведений;

обеспечение условий по защите информации Банка сведений, предотвращение возможных нарушений установленного порядка

обработки и использования информации (утечки, искажения, хищения, уничтожения, модификации, несанкционированного копирования и иного вмешательства в информационные системы);

обеспечение оперативного программно-технического и технологического обслуживания Банка сведений;

осуществление подготовки информационно-аналитических материалов для Министерства культуры;

контроль и изучение спроса на информацию Банка сведений;

подготовка по запросам пользователей сведений из банка данных и архива, их печать или изготовление копий документов;

ведение учета лиц, которым предоставлена информация из Банка сведений;

размещение данных об историко-культурном наследии из Банка сведений на сайте Министерства культуры;

своевременное внесение изменений в калькуляцию в связи с изменением объемов реальных расходов за услуги, формирование и обеспечение функционирования Банка сведений.

10. Предоставление пользователям информации из Банка сведений осуществляется в соответствии с письменным запросом в адрес УП «Проектреставрация», составленным в произвольной форме, в котором в обязательном порядке юридические лица указывают юридический адрес и название учреждения (предприятия), а физические лица, в том числе индивидуальные предприниматели - фамилию, имя, отчество, адрес прописки, номер паспорта и орган, которым паспорт выдан.

11. В соответствии с резолюцией директора УП «Проектреставрация» или его заместителя сотрудник отдела формирования базы данных осуществляет прием и учет запросов пользователей, выборку информации и выдачу запрашиваемых документов, справок, их копий.

Ограничение доступа к информации, представляющей государственную или коммерческую тайну, устанавливается в порядке, предусмотренном законодательством.

12. Пользователями Банка сведений могут являться:

министерства, центральные органы государственного управления Республики Беларусь;

местные исполнительные и распорядительные органы;

службы других государственных кадастров;

проектные, изыскательские, научно-исследовательские и строительные организации для получения исходных данных при выполнении соответствующих работ;

отраслевые проектные и проектно-изыскательские организации;

собственники историко-культурных ценностей;

иные юридические и физические лица (владельцы земельных участков и другой недвижимости) для получения информации и справок.

УТВЕРЖДЕНО

Приказ Министерства культуры
Республики Беларусь
7 сентября 2007 г. № 205

ОБРАЗЕЦ

от _____ № _____

Проектное республиканское
унитарное предприятие
“Проектреставрация”

В соответствии с порядком приема и хранения установленных Министерством культуры разделов научно-проектной документации на все виды работ на историко-культурных ценностях и в зонах охраны недвижимых материальных историко-культурных ценностей, утвержденным приказом Министерства культуры Республики Беларусь от _____ № _____ просим осуществить прием научно-проектной документации, рассмотренной и согласованной с Министерством культуры за период с _____ по _____ 20__ г. согласно прилагаемому списку.

Приложение: на ____ л.

Начальник управления по
охране историко-культурного
наследия и реставрации
Министерства культуры
Республики Беларусь

В. Е. Обламский

Исполнитель тел.
дата

Список научно-проектной документации,
передаваемой УП «Проектреставрация»

Наименование проектной организации (разработчик)	Название научно- проектной документации	Шифр объекта	Объем передаваемых материалов (к-во листов, книга, папка)
1	2	3	4

Передал:

должность

подпись

Ф.И.О.

Принял:

подпись

Ф.И.О.

дата

УТВЕРЖДЕНО

Приказ Министерства культуры
Республики Беларусь
7 сентября 2007г. № 205

**Калькуляция реальных расходов на формирование и обеспечение
функционирования Банка сведений об историко-культурном
наследии Республики Беларусь**

№ п/п	Наименование	Сумма	Примечания
1.	Калькуляция реальных расходов на формирование Банка сведений оборудованием и программным обеспечением	133 125 000	Приложение № 1
2.	Плановая калькуляция чел./дня по поиску и подготовке информационных данных Банка сведений	162 541	Приложение № 2
3.	Плановая калькуляция себестоимости 1м ксерокопирования на Плоттер-копир-сканер OCE TDS 450	1 865	Приложение № 3
4.	Плановая калькуляция себестоимости ксерокопирования на ксероксе WC Pro 315 формат F3	267	Приложение № 4
5.	Плановая калькуляция себестоимости ксерокопирования на ксероксе WC Pro 315 формат A4	133	Приложение № 5

Главный бухгалтер

Шейпук Г.А.

Калькуляция реальных расходов на формирование Банка сведений
оборудованием и программным обеспечением

№ п/п	Наименование	срок эксплуатации	рублей
1	Инженерная электронная машина для обработки пректной документации в архиве банка сведений Плоттер-копир-сканер OCE TDS 450	5	65 000 000
2	Сервер с электронным хранилищем сведений	10	30 000 000
3	Программное обеспечение для электронного сканирования	5	13 750 000
4	Программное обеспечение для электронного архивирования	5	12 500 000
5	Программа изменений банка сведений	5	11 875 000
6	Всего расходов		133 125 000

Главный бухгалтер

Шейпук Г.А.

ПЛАНОВАЯ КАЛЬКУЛЯЦИЯ
чел/дня по поиску и подготовке
информационных данных Банка сведений

№п/п	Наименование	рублей
1.	Заработная плата чел/дня работников отдела	37 852
2.	Премияльные доплаты до 30%	11 356
3.	<i>Всего основная заработная плата</i>	<i>49 208</i>
4.	Отчисления от ФОТ основного персонала (35%+0,3%)	17 370
5.	Накладные расходы 73,57% от з/п основного персонала	36 202
6.	Итого полная себестоимость	102 780
7.	Рентабельность 30%	30 834
8.	Всего	133 614
9.	Единый республиканский платеж 3%	4 132
10.	НДС 18%	24 794
11.	Всего стоимость чел/дня	162 541

Главный бухгалтер

Шейпук Г.А.

ПЛАНОВАЯ КАЛЬКУЛЯЦИЯ
себестоимости 1м ксерокопирования на Плоттер-копир-сканер OCE TDS
450

(выход 3м/мин, 180м в час, 1440м в день)

№п/п	Наименование	рублей
1	Заработная плата чел/дня работников отдела	37 852
2	Премияльные доплаты до 30%	11 356
3	Всего основная заработная плата	49 208
4	Отчисления от ФОТ основного персонала (35%+0,3%)	17 370
5	Амортизация OCE TDS 450	63 492
6	Програмное обеспечение из расч.5 лет эксплуатации (расх.буд.периодов)	30 258
7	Накладные расходы 73,57% от з/п основного персонала	36 202
8	Итого без учета расходных материалов	196 530
	Расходные материалы:	
9	Печатный лист Бумага HP Injet Bond Paper ТТН№ 1247771от 07.07.07г (622800/20=31140/46,5=670руб. за 1м)	964 800
10	Себестоимость погонного метра исходя из ресурса 372,6рубл на 1метр	536 544
11	Итого расходные материалы	1 501 344
12	Итого себестоимость	1 697 874
13	Рентабельность 30%	509 362
14	Всего	2 207 236
15	Единый республиканский платеж 3%	68 265
16	НДС 18%	409 590
17	Всего стоимость на 1440м НДС	2 685 091
18	Всего стоимость на 1м с НДС	1 865

Главный бухгалтер

Шейпук Г.А.

ПЛАНОВАЯ КАЛЬКУЛЯЦИЯ
себестоимости ксерокопирования на ксероксе WC Pro 315
формат А3

(выход 3 копии за 1 минуту черно-белое, 1440шт.за 1 день)

№п/п	Наименование	рублей
1	Заработная плата чел/дня работников отдела	37 852
2	Премияльные доплаты до 30%	11 356
3	Всего основная заработная плата	49 208
4	Отчисления от ФОТ основного персонала (35%+0,3%)	17 370
5	Амортизация ксерокс WC Pro 315	3 167
6	Накладные расходы 73,57% от з/п основного персонала	36 202
7	Итого без учета расходных материалов	105 947
	Расходные материалы:	
8	Печатный лист А3 руб. (40,72*1440шт)	58 637
9	Тонер на 1 лист 2,99руб. (2,99*2*1440 на формат А3)	8 611
10	Картридж на 1 лист 24,29руб. (24,29*2*1440шт на формат А3)	69 955
11	Итого расходные материалы	137 203
12	Итого полная себестоимость	243 150
13	Рентабельность 30%	72 945
14	Всего	316 095
15	Единый республиканский платеж 3%	9 776
16	НДС 18%	58 657
17	Всего стоимость на 1440листов А3 с НДС	384 528
18	Всего стоимость на 1лист А3 с НДС	267

Главный бухгалтер

Шейпук Г.А.

ПЛАНОВАЯ КАЛЬКУЛЯЦИЯ
себестоимости ксерокопирования на ксероксе WC Pro 315
формат А4

(выход 6 копий за 1 минуту черно-белое, 2880шт. за 1 день)

№п/п	Наименование	рублей
1	Заработная плата чел/дня работников отдела	37 852
2	Премияльные доплаты до 30%	11 356
3	Всего основная заработная плата	49 208
4	Отчисления от ФОТ основного персонала (35%+0,3%)	17 370
5	Амортизация ксерокс WC Pro 315	3 167
6	Накладные расходы 73,57% от з/п основного персонала	36 202
7	Итого без учета расходных материалов	105 947
	Расходные материалы:	
8	Печатный лист А4 руб. (20,066*2880)	57 790
9	Тонер на 1 лист (2,99*2880).	8 611
10	Картридж на 1 лист (24,29*2880)	69 955
11	Итого расходные материалы	136 356
12	Итого полная себестоимость	242 303
13	Рентабельность 30%	72 691
14	Всего	314 994
15	Единый республиканский платеж 3%	9 742
16	НДС 18%	58 452
17	Всего стоимость на 2880листов А4 с НДС	383 188
18	Всего стоимость на 1лист А4 с НДС	133

Главный бухгалтер

Шейпук Г.А.

Информация о стоимости расходных материалах и **всех** ресурсных деталях
OCE TDS 320/450

Наименование	Ресурс, м	Цена Br с НДС	Себестоимость погонного метра, Br, исходя из мин. ресурса
Барабан	30 000 – 60 000	2 855 600	95,2
Тонер	1 000	232 460	232,5
Девелопер	30 000 – 45 000	696 200	23,2
Чистящее лезвие	30 000- 60 000	580 560	19,3
Нить коронатора заряда	30 000 – 60 000	36 285	1,2
Нить коронатора переноса и отделения в сборе	30 000 – 60 000	45 960	1,5
Итого:			372,6

При расчете себестоимости одного погонного метра отпечатка в сравнении с другими фирмами – производителями инженерных систем, по нашему мнению, невозможно сделать точную оценку, т.к. данная себестоимость на практике будет напрямую зависеть от качества применяемых бумажных носителей и их стоимости, квалификации операторов и сервисных инженеров, соблюдения правил эксплуатации оборудования, энергопотребления системы, маркетинговой политики фирмы – производителя, срока амортизации оборудования и т.п. **Кроме того, на наш взгляд, следует учитывать фактор количества ресурсных деталей (т.к. чем больше перечень, тем меньше вероятность наличия всех необходимых деталей на складе поставщика, соответственно, повышение риска простоя оборудования), значительную стоимость деталей с большими заявленными ресурсами, сложность их замены и, соответственно, стоимость профилактических работ и работ по замене ресурсных деталей.**